

EVANGELIUM AQUARIUM JESU CHRISTI A LEVI- LIBER

Evangelium Aquarian Iesu Christi

By Levi H. Dowling (1844-1911)
**The Philosophic and Practical Basis of
Religio**
Aevum Aquarian Mundi

UNIVERSALIS ECCLESIAE

**DESCRIPTUS FROM *
LIBER MEMORIAE DEI
COGNOSCITIVUS
AKASHIC RECORDS**

LIBER

Publica Domain - Publishing Information - All Rights Reserved

OVERVIEW

[Tabula contentorum](#)

[Introductio](#)

[Evangelium Aquarian - Table of Contents - Sectiones et capitula](#)

[Index Partis I: Iesus Nazarenus - Sectiones I ad XII - \(Cap. 1 - 60\) - Nativitas ad annos XXX](#)

[Index Partis II: Iesus Christus – Sectiones XIII ad XVII – \(Cap. 61 – 158\) – Iesus senex 30 – 33](#)

[Index Partis III: DE IUDICIO/EXECUTIONE/ RESURRECTIONE/ ASCENSIONE/ ECCLESIA - Sectiones XVIII ad XXII - \(Cap. 159 – 182\)](#)

[INDEX PARABOLARUM](#)

[Aquarian Textus Evang.](#)

[Pars I: Iesus Nazarenus – Sectiones I ad XII – \(Cap. 1 – 60\) – Text](#)

[Pars II: Iesus Christus – Sectiones XIII ad XVII – \(Cap. 61 – 158\) – Text .](#)

[Sermo in monte \(Cap. 94 – 101\).](#)

[Pars III: DE IUDICIO / EXSECUTIO / RESURRECTIO / ASCENSIONE / ECCLESIA - Sectiones XVIII ad XXII - \(Cap. 159 – 182\) - Textus](#)

[Quick Number Reference Indexes](#)

[Publica Domain - Publishing Information](#)

TABULA CONTENTORUM

INTRODUCTION

1. Quid est aetas?

2. Quid est Aetas Piscea?

3. Quid est Aevum Aquarian?

Cuspis op aetatum

4. Quid significat Christus quomodo in hoc libro ponitur verbum?

CHRISTUS

5. Quae relatio inter Iesum Nazarenum et Christum exstitit?

IESU Nazareni

Nazareni testimonium

6. Quis est Levi, librarius hujus libri?

Commissio Levi

Levi in Prophetia

VIR

7. Quid sunt Akashic Records?

AQUARIAN EVANGELIUM – TABLE OF CONTENTS

LIBER

PARTES (UNUS-DUABUS-TRIBUS) -SECTIONES-CAPITA

[Index - Part 1](#)
[IESU Nazareni](#)
[Sectiones I ad XII](#)
[\(Cap. 1 – 60\)](#)
[Nati ad annos XXX "](#)

SECTIO I - ALEPH - CAPUT I.

Nativitas et Vita Mariae Matris Iesu

[CAPITULUM 1 - Palaestinae. Nativitas Mariae, festum Joachim. Maria a sacerdotibus benedicitur. Prophetia sacerdotis. Maria in templo manet. Desponsatur Joseph.](#)

SECTIO II - BETH.

Nativitas et Infancia Iohannis Prodromi (Baptistae) et Iesu

[CAP. Epistulae propheticae Gabrielis ad Zachariam, Elisabetham et Mariam. Nativitas Iohannis. Prophetia Zachariae.](#)

[Caput 3 - Nativitas Iesu. Pueri magistri honorant. Gaudent pastores. Zacharias et Elisabeth visitabant Mariam. Circumciditur Iesus.](#)

[Caput 4 De consecratione Iesu. Maria offert sacrificia. Symeon et Anna prophetant. Anna increpatur quod prolem colat. Familia in Bethleem redit.](#)

[CAPITULUM 5 - Tres sacerdotes magi Iesum honorant. Herodes trepidat. Iudaeorum concilium vocat. Prophetae regis adventum praedixisse narratur. Herodes puerum occidere statuit. Maria et Ioseph accipere Iesum et fuge in Aegyptum.](#)

[CAPUT 6 - Herodes discit missionem Iohannis. Infantes Bethleem trucidantur iussu Herodis. Elizabetha evasit cum Iohanne. Zacharias quia nesciat ubi absconditus sit filius eius, interficitur. Herodes moritur.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO III - GIMEL - (Chapters 7 – 12)

Educatio Elisabeth et Mariae in Zoan, Aegypto

CAPUT 7 - Archelaus regnat. Maria et Elizabetha cum filiis suis sunt in Zoan et ab Elihu et Salome edocti sunt. Lectio introductoria Eliu. Narrat librarius.

CAPITULUM 8 - Lectiones Eliu. Unitas vitae. Duo propria. Diabolus. Amor - Salvatorem hominum. Davidis de lumine. de tenebris Goliath.

CAPITULUM 9 - Lectiones Salome. Vir et femina. Philosophia modorum humanorum. Deus trinus et unus. Septonate. Deus, Tao.

CAPITULUM 10 — Lectiones Eliu. Religionis Brahmicae. Vita Abrae. Sacrae Judaeorum libri. Persica religio.

CAPITULUM 11 — Lectiones Eliu. Buddhismus et praecepta Buddha. Mystera Aegypti.

CAPUT 12 - Lectiones Salome. Oratio. Lectiones conclusiones Eliu. Triennium colligit studiorum curriculum. Discipuli domum revertuntur.

[Back to Overview](#)

SECTIO IV - DALETH - (Chapters 13 - 15)

Pueritia et Education prima Ioannis Harbinger

CAPITULUM 13 - Elizabeth in Engedi. Docet filium suum. Ioannes discipulus Matheni efficitur, ei sensum et legem veniae revelans.

CAPITULUM 14 - Lectiones Matheni. Doctrina iuris universalis. Adipisci eligendi et adipisci. Beneficia diluere. Librorum Sacrorum Veterum. Locus Ioannis et Iesu in historia mundi.

Caput 15 De morte et sepultura Elizabethae. Lectiones Matheni. Ministerium mortis. Missio Johannis. Ritus baptismi institutio. Matheno Ioannem in Aegyptum accipit et eum in templo Sakarae ponit, ubi manet decem et octo annos.

[Back to Overview](#)

SECTIO V - HE.

Pueritia et Education prima Iesu

Caput 16 - De domo Ioseph. Maria filium suum docet. Natalis Iesu vii. Iesus de somnio suo narrat; aviae interpretatione. Donum natalem eius.

CAPUT 17 - Iesus cum Rabbi Synagoga Nazareno loquitur. Angustias Judaicae cogitationis reprehendit.

CAP. XVIII. Dolet crudelitibus sacrificiorum. Illel appellat, qui cum eo compatitur. manet in templo per annum.

[CAP. XIX – Iesus duodecim annos in templo. Controversias legum doctorum. Legit ex libro prophetiae. Petente Illel vaticinia interpretatur.](#)

[Capitulum 20 - Post festum. Iter inscientie. Iesus absentis. Quaere eum. Parentes eius in templo inveniunt. Venit cum eis Nazareth. Symbolum instrumentorum fabrilium.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO VI - VAU.

Vita et opera Jesu in India

[CAPUT 21 - Ravanna Iesum in templo videt et capitur. Ille de puero narrat. Ravanna Iesum in Nazareth invenit et in eius honorem convivium donat. Ravanna patronus Iesu fit eumque in Indiam ducit ad religionis Brahmicae studium.](#)

[CAP. Iesus Lamaas interpretatur veritatis, hominis, virtutis, intellectus, sapientiae, salutis et fidei.](#)

[CAP. XXIII - Iesus et Lamaas inter sudras et visyas. In Benares, Iesus Udrakae auditor fit. Lectiones Udrakae.](#)

[CAP. Iesus eam repudiat et humanam aequalitatem docet. Sacerdotes offenduntur et expellunt eum de templo. manet apud sudras et docet.](#)

[CAPUT 25 - Iesus sudras et agricolas docet. Parabola est de nobili et iniustus filiis eius. Facultates omnes notificat.](#)

[CAPITULUM 26 Iesus apud Katak. Currus Jagannath. Iesus Brahmicosum rituum vanitatem populo revelat ac Deum in homine videre. Sacrificii legem divinam docet.](#)

[CAPUT 27 - Iesus in Behar epulatur. Concio res novas de hominum aequalitate praedicat. Narrat parabolam de scapulis fractorum.](#)

[CAPUT 28 - Udraka in honorem Iesu festum dat. Iesus de unitate Dei loquitur et fraternitate vitae. Sacerdotium detrahit. Hospes fit agricolae.](#)

[CAP. Iesus invitationem ad templum visitandum recusat. Ajainin noctu eum in agricolae domo invisit et philosophiam suam accipit.](#)

[CAPUT 30 - Iesus nuntium mortis patris accipit. Litteras matri scribit. Epistula. Mittit eam a mercatore.](#)

[CAPUT 31 - Sacerdotes Brahmici propter doctrinam Iesu irati sunt et proponunt eum ex India expellere. Lamaas pro eo rogat. Sacerdotes adhibent homicidam ad occidendum. Eum Lamaas admonet et fugit ad Nepaliam.](#)

[CAPUT 32 - Iesus et Barata. Simul libros sacros legunt. Iesus excipit doctrinam Buddhisticae evolutionis et veram hominis originem manifestat. Occurrit Vidyapati qui cooperatur eius fit.](#)

[Capitulum 33 - Iesus vulgus docet vere. Eos quo ad beatitudinem perveniat. Narrat parabolam de agro petroso et thesauro abscondito.](#)

[CAPITULUM 34 - Iubilaeum in Kapivastu. Iesus in platea docet et populus stupet. Narrat parabolam vineae incultae et vinitori. Sacerdotes in verbis irati sunt.](#)

[CAPUT 35 – Iesus et Vidyapati necessitates considerant venturae aetatis mundi.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO VII - ZAIN.

Vita et opera Iesu in Tibet et in India Occidentali

[CAP. XXXVI. Occurrit Meng-tse qui eum adiuvat in lectionibus antiquis Mss. Pergit ad Ladakh. Medetur puer. Narrat parabolam filii regis.](#)

[CAPUT 37 - Iesus camelo praesentatur. Lahoram adit, ubi cum Ajainin moratur, quem docet. Lectio Vagi. Iesus iter suum repetit.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO VIII - CHETH.

Iesu in Perside Vita et Opera Omnia

[CAP. In multis locis docet et sanat. Tres sacerdotes magi Persepolin appropinquante conveniunt. Ei in Persepoli congressi sunt Casparus et alii duo Persae domini. Septem magistri siluerunt septem diebus.](#)

[CAPUT 39 - Iesus in Persepoli festum agit. Loquitur ad populum, philosophiam magicam recensens. Originem mali explicat. Pernoctat in oratione.](#)

[CAPITULUM 40 - Iesus magos docet. Silentium exponit quomodo ingrediatur. Casparus Iesu sapientiam extollit. Iesus in nemoribus Cyri docet.](#)

[CAPITULUM 41 - Iesus stat fons salutaris. Fides vim efficaciam sanationis ostendit, et multi per fidem sanantur. Puer parvulus magnam docet fidei lectionem.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO IX - TETH.

Vita et opera Iesu in Assyria

[CAPUT 42 - Iesus magos valedicit. Sequitur in Assyriam. Docet populos in Ur Chaldaeorum. Occurrit Ashbina, cum qua multas civitates et civitates visitat, infirmos docens et sanans.](#)

[Caput 43– Iesus et Ashbina Babylonem visitant et eius desolationem notant. Duo domini manent septem diebus; tunc Iesus iter suum repetit. Venit in Nazareth. In honorem matris convivium dat. Fratres eius irati sunt. Iesus matri suae et amitae fabulam narrat itinerum suarum.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO X - JOD.

Iesu in Graecia Vita et Opera

[CAPUT 44 - Iesus Graeciam visitat et ab Atheniensibus excipitur. Occurrit Apollo. Dominos Graecos alloquitur in Amphitheatro. Oratio.](#)

[CAPITULUM 45 - Iesus Graecos magistros docet. Delphos it cum Apolline et audit oraculum loqui. Testatur pro eo. Manet cum Apolline et vivum Dei oraculum agnoscitur. Apollini explicat phaenomenon oracula.](#)

[CAPITULUM 46 - Tempestas in mari. Iesus multos homines submersos liberat. Athenienses idolis orant. Iesus eorum idololatriam increpat et narrat quomodo Deus adiuvet. Tandem cum Graecis congressus est. Vela in navi Martis.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO XI - CAPH.

Iesu in Aegypto vita et opera - Iesus transit VII fraternitatis probationes

[CAPUT 47 - Iesus cum Elihu et Salome in Aegypto. Itinera ejus narrat. Eliu et Salome laudant Deum. Iesus in Heliopoli templum vadit et recipitur in discipulo.](#)

[CAP. Primam transit frater- nitatem, et recipit primum gradum, SINCERITUM.](#)

[CAP.](#)

[CAPITULUM 50 – Iesus tertium transit probationem confraternitatis et recipit tertium gradum FIDEI.](#)

[CAP.](#)

[CAP. Quintum transit probatio frater- nitatis et recipit quintum gradum, HEROISMUS.](#)

[CAP.](#)

[CAP. Septimum examinis obiter facit in Camera Mortuorum.](#)

[CAP. templum victori relinquit.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO XII - LAMED.

Consilium Septem Sapientum Mundi

[CAP. Cognitionis tiones. Inscriptiones aperiens.](#)

[CAP. Inscriptiones dedicatio. Iesus advenit. Silentium septem dierum.](#)

[CAP. Praesentatio septem postulationum universalium.](#)

[CAP. Postulata reliqua. Benedicite, sapientes, Ihesum. Silentium septem dierum.](#)

[CAPUT 60 - Iesus septem sapientibus alloquitur. Oratio. Iesus it in Galilaeam.](#)

Index – Part 2
IESU CHRISTI
Ministerium Anni 3-Jesu Christi Nazareni
Sectio XIII ad XVII
(Cap. 61 – 158).
Jesus senex 30 - 33

SECTIO XIII - MEM.

Ministerium Ioannis Harbinger

[CAP. LXI - Ioannes praenuntia in Hebron redit. Habitat ut eremita in tesqua. Visitat Jerusalem et alloquitur populum.](#)

[CAP. LXII - Ioannes praenuntia iterum Hierosolymam inuisit. Loquitur ad populum. Promittit occurrere eis in Galgalis diebus septem. It Bethaniam venitque convivium.](#)

[CAPITULUM LXIII. Obviam populo apud Galgalam. Suam missionem annuntiat. Ritus introducit baptismi. Baptizat multos. Bethaniam redit et docet. Redit ad Iordanem.](#)

[Capitulum 64 - Iesus venit in Galilaeam et a Ioanne baptizatus est. Spiritus Sanctus Messiam suam confirmat.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO XIV - NUN.

Ministerium Christinum Iesu - Epochae introductorium

[CAP. Subditur autem tribus tentationibus. Vincit. Recurrit in castra Ioannis et incipit docere.](#)

[CAPUT 66 - Sex ex discipulis Ioannis sequuntur Iesum et discipuli eius fiunt. Docet. Silentio sedent.](#)

[CAPUT 67 - Iesus Ioannem ad Iordanem visitat. Primam orationem Christinam ad populum tradit. Oratio. Venit cum discipulis suis in Bethaniam.](#)

[CAPUT 68 - Iesus in Bethania ad populum loquitur. Dicit eis mundo corde. Vadit Ierosolymam et in templo legit ex libro prophetico. Nazareth.](#)

[CHAPTER 69 - Iesus et archisynagogus Nazarenus princeps. Iesus non in publico docet, et populus stupet.](#)

[CAPUT 70 - Iesus et discipuli eius in Cana nuptiarum. Iesus de nuptiis loquitur. Aquam vertit in vinum. Populus stupet.](#)

[CAPITULUM 71 - Iesus cum sex discipulis suis et matre sua, ite in Capharnaum. Iesus populum docet, differentiam ostendens inter reges terrae et reges caelorum.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO XV - SAMECH - (Cap. 72 - 90)

Prima Annum Epocham Ministri Christi Iesu

[CAPUT 72 - Iesus in Ierusalem. Mercatores e templo expellit. Indignantur sacerdotes, et se defendat a fide iudaei. Loquitur ad populum.](#)

[CAPUT 73 - Iesus iterum templum visitat et a populo benigne excipitur. De rege et filiis eius parabolam narrat. Definit Messias.](#)

[Capitulum 74 - Iesus sabbato sanat et a Pharisaeis reprehenditur. Submersum restituit puer. Canem vulneratum eripit. Curat pro puero profugo. De lege beneficii loquitur.](#)

[CAPUT 75 - Nicodemus Iesum nocte visitat. Iesus ei sensum revelat novae nativitatibus et regni caelorum.](#)

[CAPUT 76 - Iesus in Bethleem. Pacis imperium pastoribus explicat. Lux insolita apparet. Pastores Iesum Christum Christum agnoscunt.](#)

[Chapter 77 Iesus in Hebron. Vadit Bethaniam. Ruth praemonet circa aliquas molestias familiae.](#)

[CAP. Sanátur servus Aser. Vadit ad Iordanem et loquitur ad populum. Baptismum constituit ut pignus discipulatus. Sex discipulos baptizat, qui rursus multos baptizant.](#)

[CAP. Legisperitus quaerit de Iesu. Iohannes multitudini missionem manifestat Iesu.](#)

[CAP. LXXX – Lamaas ex India venit ut Iesum videret. Audit doctrina Iohannis Salim. Iohannes ei narrat de missione divina Iesu. Lamaas Iesum in Iordane invenit. Domini se cognoscunt.](#)

[CAPUT 81 - De itinere Christi in Galilaeam. Per aliquod tempus in puteo Iacob commorantur et Iesus mulierem Samariae docet.](#)

[CAP. Multi populi de Sychar veniunt ad videndum Iesum. Dicit eis. Cum discipulis suis vadit in Sychar et manet per dies aliquot.](#)

[CAPUT 83 - Iesus populum Sychar docet. Eicit obsessum spiritum nequam. Ad loca propria mittit spiritum. Multos sanat. Sacerdotes conturbantur coram Iesu in Sychar, sed eos alloquitur et eorum gratiam conciliat.](#)

[CAPUT 84 - Christifideles iter repetunt. morantur in civitate Samariae. Iesus in synagoga loquitur. Virtute mentis sanat mulierem. Evanescit, sed postea cum discipulis suis Nazareth iter facit.](#)

[CAP. Herodes eum in Machaerum in carcerem mittit. Iesus narrat cur Deus carcerem Iohannis permiserit.](#)

CAPUT 86 - Christifideles Nazareth. Iesus in synagoga loquitur. Populus offendit, et eum occidere conantur. arcano modo evanescit et ad synagogam revertitur.

CAPUT 87 - Christifideles Canam eunt. Iesus nobilis puerum sanat. Christines Capharnaum eunt. Iesus matri suae spatiosam domum praebet. Intentionem suam annuntiat duodecim apostolos eligere.

CAPITULUM LXXXVIII - Iesus per mare ambulat. Navicula piscatoria stat et ad populum loquitur. Sub eius iussu piscatores magnum capiunt piscium capturam. Duodecim Apostolos eligit et vocat.

CAP. 89 – Duodecim apostoli domi sunt Iesu et ad suum opus consecrantur. Iesus eos instruit. Sabbato vadit in synagogam, et docet. Eicit obsessum immundum spiritum. Socrus Petri sanat.

CAPITULUM 90 - Iesus solus in montem accedit ut oret. Inveniunt eum discipuli eius. Duodecim vocat: et ibant per Galilaeam docens et sanans. Apud Tiberium Iesus leprosum sanat. Christines in Capharnaum revertuntur. Iesus in domo sua hominem paralyticum sanat et philosophiam sanationis et remissionis peccatorum manifestat.

CAP. Medetur infirmum. Lectionem practicam dat medendi. Affirmat omnes homines filios Dei esse.

CAP. Ignis in oppido saevit. Iesus puerum a flammis liberat et per Verbum manet ignem. Dat lectionem practicam quomodo homo ebrius redimet.

CAPITULUM 93 – Christifideles per agrum miti triticum vadunt, et discipuli de tritico comedunt eos Iesus excusat. Christines in Capharnaum revertuntur. Iesus sabbato manum aridam sanat et factum eius defendit.

Sermo in monte (Cap. 94 – 101).

Caput 94 - Sermo in monte. Iesus duodecim orationis mysterium revelat. Exemplar orandi. Lex indulgentiae. Jejunium sanctum. Malum doli. De eleemosyna.

Capitulum 95 – Sermo montanus. Iesus octo beatitudines pronuntiat et octo dolores. Loquitur verba consolationis. In luce ponit eminentem operis apostolici indolem.

CAPUT 96 – Sermo in monte continuatus. Iesus de decem praeceptis considerat. Christi philosophia. Spiritus mandatorum. Iesus spirituales quattuor mandatorum primorum rationes explicat.

CAP. Iesus duodecim aspectus spirituales quinti et sexti mandatorum pandit.

CAP. Iesus duodecim rationes spirituales septimi, octo et decimae mandatorum revelat.

CAPITULUM 99 – Sermo in monte continuatus. Iesus evolvit duodecim aspectus spirituales Noni Praecepti.

CAPITULUM 100 – Sermo in monte continuatus. Iesus enuntiat et exhibet duodecim codicem practicum ethicae spiritualis.

CAPITULUM 101. Sermo in monte conclusus. Pars conclusionis codicis ethica. Christines in Capharnaum revertuntur.

End: Sermo in monte

CAPUT 102 - Christifideles domi Iesu. Iesus eis doctrinam secretam pandit. Eunt per omnem Galilaeam docentes et sanant. Iesus in Nain viduae filium vivificat. Capharnaum revertuntur.

CAPUT 103 - Christifideles in domo Iesu. Iesus docet mane omnes magistros duodecim et peregrinos. Iesus nuntios ab Ioanne accipit, praenuntiae et adhortationis verba ei mittit. Ioannis rationem laudat.

CAPITULUM 104 - Iesus turbas docet. In domo Simonis convivium adest. Meretrix dives pretioso unguet balsamo. Simon increpat eum, et concionatur falsa honestate.

CAPUT 105 - Sub patrocinio plurium opulentarum mulierum Christines magnam faciunt missionem missionalem. Iesus in sua doctrina sinceritatem laudat et hypocrisin increpat. Peccatum in spiritum sanctum loquitur.

CAPITULUM 106. Christines sunt in Magdala. Iesus hominem caecum, mutum et obsessum sanat. populum docet. Dum loquitur mater eius, veniunt ad eum fratres Maria. Docet lectionem de relationibus familiaribus. Miriam ad populum introducit, et cantica victoriae cantat.

CAP. Iesus eum increpat, quod signa continue data non cognoscit. Iesus populum hortatur ut lucem recipiant ut lux fiat.

CAPUT 108 - Iesus populum propter se ipsos increpat. Christiani convivium frequentant, et Iesus a pharisaeo reprehenditur, quod non lota prius quam manducaret. Iesus hypocrisin regentium manifestat et multa incommoda pronuntiat.

CAPITULUM 109 - Christifideles seorsum ad orandum eunt. Iesus eos a fermento Pharisaeorum admonet et omnia cogitata et opera omnia in libro recordationis Dei commemorantur. Hominis responsabilitas et cura Dei.

CAPITULUM 110 - Maria canticum victoriae canit. Canticum. Iesus symbolicam indolem ostendit itineris Israel ex Aegypto in Canaanem.

Caput 111 - Iesus docet. Vir rogat ut fratrem suum juste faciat. Iesus legem divinam, potentiam veritatis ac rerum universitatem revelat. Narrat parabolam de divite et messis eius copiosa.

CAPUT 112 - Christines in domo Mariae Magdalenaee. Iesus discipulos suos vocat « Parve Gregem » » eosque mandat ut affectiones suas in rebus divinis ponant. eos docet de vita interiore.

CAPITULUM 113 - Iesus, ad interrogationem Lamaee respondens, documento docet de regno pacis et de via ei per contradictiones. Signa temporum. Haec Spiritus Sancti. Christines Bethsaidam adeunt.

Cap. 114 – Magna tempestas in mari multas vitas destruit. Iesus implorat auxilium et populus larga manu dat. Iurisperiti interrogationi respondet Iesus philosophiam calamitatum.

CAPUT 115 - Iesus per mare docet. parabolam seminantis enarrat. Dicit quare in parabolis docet. Explicat parabola seminantis. Narrat parabolam de tritico et zizania.

CAPUT 116 - Christifideles domi Philippi sunt. Iesus parabolam de tritico et zizania interpretatur. Explicat explicatio regni per parabolas: bonum semen; incrementum arboris; Fermentum; thesaurus absconditus. Accedit ad montem to

CAPUT 117. Apud Machaerum regale festum habetur. Ioannes praenuntia decollatur. Corpus eius in Hebron sepelitur. Lugent discipuli. Christifideles nocte mare transeunt. Iesus saevam tempestatem sedat.

CAP. 118 - Christines sunt in Gadara. Iesus legionem immundorum spirituum eicit ab homine. Spiritus in animalia vitiosa, quae in mare fluunt, submerguntur. Timent homines et rogant Iesum ut oram suam exeant. Capharnaum revertitur cum discipulis suis.

CAPUT 119 - Capharnaum suscipiunt Iesum. Festum Matth. Pharisaei increpant Iesum quod cum peccatoribus manducat. Dicit eis quod mittitur ad salvandos peccatores. Lectiones de ieiunio et philosophia boni et mali.

CAPITULUM 120 — Nicodemus in convivio est. Interrogat Iesum, Nonne religio Christiana in reformatione Iudaeorum felicius introduci potest? Iesus negative respondet eique rationes dat. Iesus cum haemorrhagiis mulierem sanat. Medetur filia Jairi. Discedit cum populus eum adorabit.

CAPUT 121 — Christiani in Nazareth sunt. Canit Mariae canticum Christinae laudis. Iesus docet in synagoga. Mutum sanat obsessum. Populus non credit in eum. Pharisei eum Beelzebub vocant instrumentum. Christines Canam eunt.

CAPITULUM 122 - Christifideles septem dies in oratione degunt. Duodecim ei praeest Iesus eosque emittit in eorum ministerio apostolico, cum mandatis ut ei in Capharnaum occurrant.

CAPUT 123 – Iesus magistros externos finaliter mandat eosque tamquam apostolos in mundum mittit. Solus ingreditur ad Tyrum et habitat in domo Rachelis. Puer obsessum sanat. Inde vadit ad Sidonem ad montes Libani. Mons Hermon, Caesarea Philippi, Decapolis, Gadara et Capharnaum revertitur. Recipit duodecim, qui rationem operis reddunt.

[Back to Overview](#)

SECTIO XVII - PE -.

Tertia Annum Epocham Ministri Christi Iesu

CAPITULUM 124 - Christifideles mare transeunt. Iesus discipulis suis doctrinas secretas dat. Docet populum. Alit quinque millia. Discipuli mare transire incipiunt. Tempesta oritur. Iesus, ambulans super aquas, venit ad eos. De probatione fidei Petri. Terram dederunt in Genesareth.

CAP. Multi sequuntur Iesum pro panibus et piscibus. Dicit eis panis vitae. Loquitur eius caro et sanguis symbola panis et aqua vitae. Offensus est populus et multi ex discipulis eius non sequuntur eum.

CAPUT 126 - Scribae et pharisei Iesum visitant. Illotis manibus edendum eum reprehendunt. Gesta defendit, et doctrinam de hypocrisi docet. Privatim ad duodecim doctrinas publicas.

CAPITULUM 127 - Christifideles Decapolim mare transeunt. Iesus secreto invenit locum ubi duodecim secreto docet. Tres dies manent, deinde in vicum iuxta mare eunt.

CAPUT 128 - Iesus noctu ad montem accedit ut oret. Discipuli et vicani inveniunt eum et docet eos per tres dies. Quattuor milia hominum alit. Christines Caesaream Philippi adeunt. Personam Christi considerant. Petrus dux apostolicus eligitur.

CAPUT 129 - Iesus populum docet. Petrum, Iacobum et Iohannem capit et vadit in montem excelsum et transfiguratur ante eos.

CAPUT 130 - Iesus et tres discipuli Caesaream Philippi revertuntur. Novem puerum epilepticum sanare nequiverat. Iesus puerum sanat et discipulos increpat propter diffidentiam erga Deum. Christines in Capharnaum revertuntur.

CAPITULUM 131 - Iesus et Petrus dimidium sicli solvunt tributum. Discipuli de principatu contendunt. Iesus eos increpat. Eos docet multae lectiones practicae. Parabola boni pastoris.

CAP. Vertitur sententia. Vir liber egreditur, et populus familiae suae famelicarum necessitates suppeditat.

CAP. 133 – Duodecim iverunt ad diem festum ierusalem, Iesus autem manet in Capharnaum. Ipse septuaginta discipulos eligit et eos ad docendum et sanandum mittit. Solus accedit ad diem festum et in itinere suo sanat decem leprosos. Docet in templo.

CAPITULUM 134 - Iesus docet in templo. Verba principum exasperant. Nicodemus eum defendit. Pernoctat in oratione in monte Oliveti. Postera die iterum in templo docet. Adducitur ad iudicium adultera.

CAPITULUM 135 - Iesus docet in templo. Quaedam profundiores significationes ministerii Christi manifestat. Magnopere irati Principes eum lapidare conantur, sed evanescit.

CAPITULUM 136 - Iesus docet in templo. parabolam boni Samaritani memorat. Vadit Bethaniam. Docet in domo Lazari. Martham sibi sollicitudinem de rebus huius vitae increpat.

CAP. Iesus Lazarum docet quomodo orare. Exemplar orandi. Valor importunae orationis. Parabola importunae mulieris.

CAPUT 138 - Christifideles in Jerusalem. Caecum a nativitate occurrunt. Iesus documentum docet de causa morborum et calamitatum. Caecum sanat.

CAPUT 139 - Iesus occurrit et instruit hominem caecum. Mystera regni pandit. Ovile. Ipse pastor declarat. Massaliae domum adit, ubi dies aliquot commoratur.

CAPITULUM 140 - Iesus et tres discipuli Capharnaum revertuntur. Iesus famam accipit septuaginta. Cum discipulis suis per totam Galilaeam fideles hortatur. sanat mulierem. Narrat parabolam de semine parvo et de arbore magna.

CAPUT 141 - Iesus verba exhortationis loquitur. Pharisaicum officiosum increpat. Nuptias frequentat dapes. Homo hydropicus sanat. Hospites increpat sedes principales quaerentium. Narrat parabolam de nuptiis.

CAP. crux et eius significatio. Periculo divitiarum. Adulescens, qui divitias plus amabat quam Christum, diligebat. Parabola Divitis et Lazari.

Caput 143 - Iustitia in praemiis. Iesus parabolam de agricolae et de operariis narrat. Lex divina divortii notificat. Mysterium Matrimonii.

CAP. Iesus loquitur in vita interiore. Narrat parabolam de filio prodigo. Discordia majoris fratris.

CAPUT 145 - Iesus loquitur de instauratione regni Christi et de futuro Domini in potentia adventu. Exhortatur ad fidem. Parabola iudicis iniqui. Parabolae pharisaei et publicani.

CAPITULUM 146 — Novissima conventio Jesu cum discipulis suis in Galilaea. Canit Mariae canticum laudis. Canticum. Christiani iter Hierosolymam incipiunt. Ad Fontes Enon. Petitio contentiosa matris Iacobi et Iohannis. Christicolae Hierosolymam perveniunt.

CAPITULUM 147 - Iesus in templo de Messia loquitur ad populum. Iudaeos perfidiae redarguit. Iudei eum lapidare conantur, sed a Ioseph prohibentur. Christini eunt Iericho, et postea Bethabara.

CAP. 148 – Lazarus moritur et Iesus et duodecim in Bethaniam redeunt. Lazari resurrectio, quae principes in Ierusalem vehementer excitat. Christicolae ad colles Ephraim iverunt, et ibi morantur.

CAP. Christicolae eunt Iericho. Iesus apud Zachaeum cenat. Narrat parabolam decem talentorum.

CAP. 150 – Iesus caecos sanat Bartimaeus. Cum duodecim abit in Bethaniam. Veniunt turbae ut eum excipiant et cum Lazaro colloqui.

[CAPUT 151 - Iesus in synagoga docet. Triumphalem suum reddit ingressum in Ierusalem. Turbae cum liberis psallite et dicite: Hosanna regi! Christiani Bethaniam revertuntur.](#)

[CAPITULUM 152. Lignum fici sterilem increpat Iesus. Mercatores e templo expellit. Docet populum. Bethaniam redit.](#)

[CAP. Aruit ficus arida notant; significatio ejus symbolica. Iesus in templo docet. Reprehenditur a sacerdotibus. Narrat parabolam de convivio divitis.](#)

[Caput 154 - Iesus docet in templo atrio. Parabolas patrifamilias et agricolas improbos. Parabola nuptiarum, et conuiua sine stola nuptiali.](#)

[CAPITULUM 155 - Iesus agnoscit iustitiam solvendi tributa saeculares. Docet doctrinam de relationibus familiaribus in vita ulteriore. Maximum mandatorum in amore continetur. Admonet discipulos suos contra hypocrisin scribarum et pharisaeorum.](#)

[CAPITULUM 156 - Irantur scribae et pharisei. Iesus eos ob eorum hypocrisin increpat. Plangit super Ierusalem. Acari viduae. Iesus vale alloquitur populo in templo tradit.](#)

[CAPUT 157. Christifideles in monte Oliveti. Iesus prophetat excidium Ierusalem et calamitates terribiles, quae consummationem saeculi notabunt. Discipulos suos ad fidem hortatur.](#)

[CAPUT 158 - Iesus et duodecim orantes in Oliveto. Iesus discipulis arcanarum doctrinarum profundiora revelat. Dicit eis quid populus doceat. Plures parabolas narrat. Bethaniam revertuntur.](#)

[Back to Overview](#)

Index – Pars 3

IUDICIUM / SUPPLICIUM / RESURRECTIONEM / ECCLESIA

XVIII ad XXII

(Cap. 159 – 182).

Jesus senex 33

SECTIO XVIII - TZADDI - (Cap. 159 – 164)

Proditio et Comprehensio Iesu

[CAPUT 159. Christifideles in domo Simonis convivium frequentant. Maria dominum pretiosa resina ungit, et Iudas et alii eam propter luxuriam arguunt. Iesus eam defendit. Principes Iudaeorum Ananiam adhibent ut Iesum comprehendant. Ananias Iudam ad auxilium](#)

[CAPITULUM 160 – Iesus et duodecim pascha solum manducant in domo Nicodemi. Iesus pedes discipulorum lavat. Iudas recedit a mensa, et egreditur, ut prodat Dominum. Undecim docet Iesus. Cœnam Domini instituit.](#)

[CAPITULUM 161 - Iesus undecim docet. Dicit eis quod omnes alieni erunt ab eo, et quod Petrus eum ter ante mane negabit. Ultima exhortationis verba loquitur.](#)

[Promittit Paraclitus](#)

[CAPUT 162 - Iesus plenius Spiritus Sancti missionem ostendit. Discipulis suis palam dicit quod moriturus est, et ipsi tristes sunt. Pro eis orat et totus mundus credentium. Convivium relinquit.](#)

[CAPITULUM 163 – Iesus Pilatum visitat, qui eum hortatur ut e patria fugiat ut vitam suam servet. Iesus hoc facere recusat. Discipulis suis occurrit in pomerio Massalii. Scena in Gethsemani. Prope est turba Iudaeorum a Iuda ducta.](#)

[CAP. Iesus a turba comprehenditur et discipuli ad vitam suam fugiunt. Assumitur Ierosolymam Iesus. Petrus et Iohannes turbam sequuntur.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO XIX – KOPH.

De Iudicio et Executione Iesu

[CAPITULUM 165 — Iesus ante Caipham. Petrus ter Dominum suum negat. Indictio signatur per septem regnantes Iudeos. Centum periurati testes criminis veritatem testantur.](#)

[CAPITULUM 166 - Iesus ante Synedrium. Nicodemus interpellat iustitiam; incompetentiam testium ostendit. Concilium reum non declarat Iesum, sed Caiphias, qui praeses est, reum declarat. Vulgus vexat Iesum. Adducitur ad aulam Pilati.](#)

[CHAPTER 167 - Iesus ante Pilatum. Reus non pronuntiatur. Iesus coram Herode et cruciatur et revertitur ad Pilatum, qui iterum innocentem declarat. Iudaei mortem suam petunt. Uxor Pilati virum suum hortatur ad poenam Iesu. Pilatus flet.](#)

[CAPUT 168 - Ultimus Pilatus conatus ad Iesum missionem solvendum. Manus simulata innocentia lavat. Iesum Iudaeis ad supplicium tradit. Milites Iudaici eum in Calvariam expellunt.](#)

[CAPUT 169 — Iudas compunctionis plenus est. Festinat ad templum et proicit triginta argenteos ante pedes sacerdotum, qui auferunt et emunt agrum figulinum. Iudas se suspendit. Ejus corpus in figuli agro sepelitur.](#)

[Capitulum 170 - Crucifixio. Iesus orat pro suis interfectoribus. Supra titulum Pilatus ponit crucem. Iesus verba hortatur ad latronem poenitentem. Iohanni matri et Mariae curam committit. Milites vestimenta sua inter se dividunt.](#)

[CAPUT 171 - Scenas crucifixionis. Ioseph et Nicodemus, consensu Pilati, corpus Iesu sumunt de cruce et ponunt in sepulcro Ioseph. Praesidio centum milites Iudaeorum circa sepulcrum ponuntur.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO XX - RESH - (Cap. 172)

lesu Resurrectio

[CAP. Nocte media circa tumulum taciti cuneus iter facit. Milites perterriti sunt. Iesus in carcere spiritibus praedicat. Matutino mane surgit de sepulcro. Milites a sacerdotibus corrupti sunt, qui discipulos corpus surripuisse dicunt.](#)

SECTIO XXI - SCHIN - (Cap. 173 – 180)

Materializatio Spiritualis Corporis Iesu

[CAPUT 173 – Iesus plene materialiter apparet, matri suae, Mariae, Mariae Magdalenae, et Petro, Iacobo et Ioanni.](#)

[CAPUT 174 – Iesus plene materialiter apparet Zacho et Cleophae euntibus ad Emmaum, sed non cognoverunt eum. Multa de Christo eis narrat. cum illis cenam vespertinam manducat et illis se manifestat. Vunt Ierusalem et annuntiant](#)

[CAPUT 175 – Iesus plenius apparet decem apostolis in domo Simonis, et Lazaro et sororibus eius.](#)

[CAPUT 176 — Iesus sapientibus orientalibus plenissime apparet in palatio Ravannae principis in India; ad sacerdotes magos in Perside. Tres sapientes in laudem nazareni personalitatis loquuntur.](#)

[Capitulum 177 - Iesus in templo Hierosolymitano plene materialiter apparet. Principes iudeorum propter suam hypocrisin redarguit. Se illis prodit, et in timore recidunt. Apostolis in domo Simonis apparet. Thomas convincitur.](#)

[CAPUT 178 — Iesus coram Apolline et Silentii Fratrum in Graecia plene materialiter apparet. Claudas et Iulia prope Romam in Tiberi videntur. Sacerdotibus apud Heliopolim in templo Aegyptio apparet.](#)

[CAP. Multitudo hominum videtur. Dicit Apostolis suis, ut iterum irent Ierosolymam, et occurreret illis ibi.](#)

[CAP. His mandatis. Peculiarem eis dotem promittit in Pentecosten. Pergit ad Montem Oliveti et in conspectu multorum discipulorum in caelum ascendit. Discipuli revertuntur in Ierusalem.](#)

[Back to Overview](#)

SECTIO XXII – TAU.

Constitutio Ecclesiae Christinae

[Capitulum 181 - Undecim apostoli Matthiam eligunt locum vacantem per defectionem Judae. Christifideles gaudent. Canit Mariae canticum laudis. Roster Apostolicus.](#)

[CAPUT 182 - Eventus diei Pentecostes. De dote apostolorum. Ecclesia Christina stabilitur. Petrus predicat concionem introductoriam. Sermo. Tria milia hominum baptizantur et membra ecclesiae fiunt.](#)

Index Parabolarum

Nomen parabola	Caput
Parabola Nobilis et injusti Filii ejus (Cap. 25)- Iesus in India	25
Parabola - Fracti Blades (Caput XXVII)	27
Parabola - Rocky Field and the Hidden Thesaurus (Caput XXXIII)	33
Parabola - Unpept vineyard and the vine Dresser (Cap. 34)	34
Parabola – Rex iustus et Unigenitus eius (Cap. 36).	36
Parabola Regis et Vastae Domains (Caput 73)	73
Parabola - Divitis et habundans messis (cap. 111)	111
Parabola.	115
Iesus dicit quare in parabolis docet (cap. 115).	115
Iesus parabolam seminantis (Cap. 115).	115
Parabola.	115
Iesus Regnum per parabolas explicandum explicat: Regnum Internum et Externum (Cap. 116).	116
Iesus regnum per parabolas explicandum explicat: Regnum externum (Cap. 116).	116
Parabola Triticum et zizaniorum bonum semen (Cap. 116)	116
Iesus Regnum per parabolas explicandum explicat: Ignis purificationis (Cap. 116).	116
Iesus explicationem Regni per parabolas explicat: Incrementum Arboris (Cap. 116).	116
Iesus Regnum per parabolas explicandum explicat: Fermentum (Cap. 116).	116
Iesus Regnum per parabolas explicat explicatio: Thesaurus absconditus (Cap. 116)	116
Parabola – panis et aqua vitae: Iesus carnem et sanguinem significat (Cap. 125).	125
Parabola – Bonus Pastor et Ovis Lost (Caput 131)	131
Parabola Samaritae (Cap. 136)	136
Parabola - Importunus mulierculae (Caput 137)	137
Iesus pastor et ovile (Cap. 139).	139
Parabola - De Semine Parva et Magno Arbore (Caput 140)	140
Parabola – De Divite et Eius Festo (Cap. 141)	141
Parabola – De Divite et Lazaro (Cap. 142)	142
Parabola - Husbandman et Operariorum (Cap. 143)	143
Parabola - De Filio prodigo (Cap. 144)	144
Parabola - Iniustus iudex (Cap. 145)	145
Pharisaeus et Publicanus (Cap. 145)	145
Parabola decem talentorum (Caput 149)	149
Parabola - pater familias et maleficos colonos (Cap, 154)	154
Parabola - Matrimonium Festum et Hospes Sine stola Nuptialis	154
Parabola - Paterfamilias et Servi	158
Parabola decem Virginum	158
Parabola - Ovis et Caprae	158

INTRODUCTION

PER EVA S. DOWLING, Ph.D.
- scribe nuntio -

Plenus titulus libri huius est « Aetas Aquarian Evangelium Iesu, Christi Aetatis Piscaeae », et criticus lector nonnullas quaestiones de eo pertinentes interrogare solet. Inter multas anticipatas quaestiones hae sunt fortasse praecipuae;

1. Quid est aetas? Astronomi narrant solem nostrum et eius familiam planetarum circa solem centalem, quod est decies centena milia passuum distant, volvere, et aliquid minus quam 26000 annorum postulare ut unam revolutionem efficiat. Orbita eius appellatur Zodiacus, qui dividitur in duodecim signa, nota ut Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo, Libra, Scorpio, Sagittarius, Capricornus, Aquarius et Pisces. Solarem rationem nostram requirit paulo plus quam 2100 annos ut per unum horum signorum transeat, et hoc tempus est mensura aetatis seu Dispensationis. Propter quod Astronomi vocant praecessionem aequinoctiorum, motus solis per signa Zodiaci est in ordine contrariorum ab eo quod supra dictum est.

Exactum tempus principii saeculi.

Dissensio circa hoc est inter astrologos; In hac autem Introductione non vocamur ad dandum rationes variorum inquisitorum suarum opinionum; satis bene facta ad praesentem usum consignata sunt. Conceditur ab omnibus criticis alumnis solem signum zodiaci intrasse Taurum in diebus Adami nostri historici ineunte aetate Taurica; quod Abraham non longe ab initio saeculi Ariani vixit, quando Sol Arietis signum ingressus est. Circa tempus ortum imperii Romani sol incepit signum Piscium, Piscium et Piscium, ita ut primo in hoc saeculo vixerit Iesus Nazarenus.

2. Quid est Aetas Piscea? Haec quaestio ulterius considerationem requirit. Aetas Piscea eadem est cum dispensatione christiana. Pisces significat pisces. Signum aquae notum est signum, et Piscea aetas distincte fuit aetas piscis eiusque elementum, aqua. In magnis institutis suis Ioannes Harbinger et Iesus instituendo pariter ritum aquae baptismi induxerunt, qui in omnibus Ecclesiis christianis et cultibus, usque ad praesens tempus adhibitus, aliqua forma adhibitus est. Aqua est verum purificationis symbolum. Ipse Iesus praenuntiae dixit antequam baptizatus est: « *Omnes homines lavari debent, symbolice emundationis animae* ». --Aquarian Evangelium 64:7

Christianus Piscis symbolum.

Superioribus saeculis de Dispensatione Christiana ubique usus est piscis pro symbolo. In praeclaro suo libro, "Iconographia Christiana" Didron ait: "Pisces, ut vulgo existimant antiquariorum, symbolum est Jesu Christi, qui pluribus christianis monumentis insculptus est piscis, et peculiariter in antiquis sarcophagis. Est etiam numismata, Salvatoris nostri nomen, ac etiam in lapidibus, cameos et intaglios insculptis.

Notandum quoque est piscibus super ligaturas a cervicibus infantum confectas suspendi, et in vitreis antiquis et lucernis sculptis.

"Fontes baptismales magis sunt ornati piscibus. Pisces in media mensa, in ultima Cena, inter panes, cultri et calices, in convivio ponuntur."

In Tertulliani scriptis hoc scriptum invenimus: Pisciculi sumus in Christo magni pisciculi nostri. Postremum bis millesimum annum, Aevum Pisceanum complectens, certe unus aquae fuit et multi usus illius elementi confirmati sunt, et navigatio maris et lacus ac flumen ad summam efficientiam perducta est.

3. Quid est Aevum Aquarian? Humanum genus hodie in cuspide Saeculorum Pisceorum-Aquariorum est. Aquarius signum est aeris et in Novo Aetate iam notatis insignibus inventis ad usum aeris, electricitatis, magnetismi, etc. Homines aerem navigant sicut pisces faciunt mare et cogitationes suas cum celeritate fulguris circum orbem mittunt. Aquarius autem ab aqua, id est aqua, derivatur. Aquarius autem aquarius est, et signum signi, quod est undecimum signum Zodiaci, est homo lagenam aquae in dextera manu gestans. Iesus initium Aetatis Aquariae his verbis retulit:

Et tunc vir, qui cadum portat, per arcum caeli ambulabit; signum et anulus Filii hominis stabit in caelo orientali. Tunc levabunt sapientes capita sua, et scient quia prope est redemptio terrae. Evangelium secundum Aquarian 157:29, 30

Aetas Aquarian aetas praesertim spiritualis est, et latus spiritale magnarum lectionum, quas Iesus mundo dedit, nunc a multitudine hominum comprehendi potest, quia multi iam in progressionem conscientiae spiritualis veniunt; tam decenter vocatur liber iste Evangelium Jesu Christi, Aquarian, seu Spirituale.

Aliquam maximus consequat.

Translatio dominii ab uno aevo ad alterum magni momenti eventus est in mundo Cherubim et Seraphim. Inter codices Levitici invenimus chartam insignissimam describentem translationem dominii ab Aetate Piscea usque ad Aetatem Aquariam, sed difficile est diiudicare utrum facta sit recitatio an dictio prophetica. Chartam in plena exhibemus.

Cuspis op aetatum

In Spiritu raptus sum in regna Akasha; Solus ego steti in gyro solis.

et ibi inveni fontem arcanum, qui aperit sapientiae ostium et cor intelligentiae.

intravi et tunc cognovi.

Vidi quattuor et viginti Cherubim et Seraphim, qui custodiunt circulum solis, potentes olim a dominis viginti quattuor et seniores.

Audivi nomina omnium Cherubim et Seraphim, et didici quod omne signum in omni zodiaco a duobus regitur, Cherubim et Seraphim. Tunc ego steti in cuspide ubi saecula conveniunt. Piscea transierat aetas; Aetate Aquarian iam coeperat.

Vidi Custodes Saeculi Piscei; Ramasa Cherubim; Vacabiel, Seraphim.

Spiritus Aquariae vidi Custodes, et Sagittarius Cherubim; Sakmaquil est Seraphim.

Hi quatuor magni spiritus, Dei trini, prope in cuspide steterunt, et coram tribus sacris, Deus Potentiae, Deus Sapientiae, et Deus Amoris, sceptrum Domain, Potentiae, Sapientiae. et ibi translatum est Amoris.

Crimina Deo trino audivi; sed haec non iam prodo.

Audivi historiam Saeculi Piscei a Cherubim Pisceorum et Seraphim, et cum tuli calamum meum ad scribendum Ramasa dixit:

Nunc non mi mi, non nunc. sed pro hominibus scribis, cum homines sacras leges fraternitatis, pacis in terra, benevolentiam ad omne animal didicerint.

Et tunc audivi Cherubim Aquariam et Seraphim praedicantem evangelium futuri saeculi, aetatem Sapientiae, Filii hominis.

Et elevata est corona de capite Ramasa et posita est super caput Sagittarii Aetatis Aquariae; et cum sceptrum regale translatum a Seraphim Vacabiel ad Seraphim Sakmaquil erat altum in atriis silentium.

Tum dea Sapientia locuta est, et porrectis manibus sancti Spiritus benedictiones super Aquarii rectores infudit.

Verba quae dixit non scribere, sed evangelium venturi saeculi, quod Archer nunciavit, cum coronam accepit.

Spirantque viris laudes, quas Seraphim Sakmaquil cecinerunt, regia scepra nati.

Hoc Evangelium annuntiabo, et cantabo canticum istud in omni terra, omnibus populis, tribus et linguis.

---

4. Quid est Christus, quomodo in hoc libro ponitur Verbum? Christus autem a Graeco kristos derivatur et significat inunctionem. Eadem est vox Hebraica Messias. quod verbum Christus per se non refert quamcumque personam; omnis homo christus est christus. Cum definitus articulus "the" praeponitur verbo Christi, certa personalitas significatur, et haec personalitas nihil aliud est quam membrum Trinitatis, Filius, qui gloriam habuit cum Patre - Matre antequam saecula formata sunt. Secundum omnium antiquorum magistrorum doctrinam hic Filius Amor est; Christus ergo amor, et Deus dilectio, quoniam Deus amor est. Alius insignis manuscriptus qui in Levi Akashic librario repertus est, specimen dat clarissimum de Christo seu Amore Dei.

CHRISTUS

Ante creationem Christus ambulavit cum Patre Deo et Matre Deo in Akasha.

Christus est Filius, Unigenitus Deus, Omnipotens Deus, Deus Force, et Deus omniscius, Deus cogitationis; et Christus Deus, Deus Amoris.

Sine Christo lux non erat. Per Christum omnis vita manifesta fuit; et sic per ipsum facta sunt omnia, et nihil fiebat in formandis seculis vel populis sine Christo.

Christus Logos Infinitorum est ac per solam Verbum cogitatio et vis manifestatur.

Filius dictus est Christus, quia Filius, Amor, amor universalis secernitur, ordinatur ut Creator, Dominus, conservator ac Redemptor omnium, omnium quae sunt vel erunt semper.

Per Christum protoplastum, terram, plantam, bestiam, hominem, angelum et cherubim stationes suas in planis vitae sustulerunt.

Per Christum conservantur; quod si ceciderit, Christus est, qui exaltat; et si se peccato venditant, Christus redimit.

Christus autem amor universalis omnia spatia infinitatis pervadit, et sic amori non est finis.

Ex magno Amoris pectore spiritus innumerabiles missi sunt ad demonstrandam altitudinem, profunditatem, latitudinem, immensitatem amoris.

Ad omnem mundum et stellam et lunam et ad solem missus est amor divinus spiritus huius magistri; et omnia plena erant oleo iuvantis uncti, et uterque Christus factus est.

Gloriosus in sua majestate Christus est, qui candidum Amoris stolam per omnia plana terrae diffudit — Christus terrae, coelum, sepulchra.

In processu temporis protoplastus, terram, plantam, bestiam, homo vendidit primogenita sua in peccatum; sed Christus aderat ut redimeret.

In sanctissimo loco latens in omnibus infinitis clauditur liber, qui testimonium fert de Deo, Deo uno et trino, et ibi legitur:

Perfectio est ultimum vitae. Semen perfectum est in vita sua embryonica, sed destinatur ad explicandum, augendum.

In omnem plani terram semina haec, quae cogitationes Dei erant, iacta sunt semina protoplasti, terrae, plantarum, bestiarum, hominum, angelorum, cherubim, et qui seminaverunt, per. Christus decrevit crescere, et tandem innumeris annis labore ad magnum cogitationis horreum redire, et quodlibet sui generis perfectionem esse.

Et in immensa beatitudine amoris homo factus est Dominus protoplastus, terrenus, plantae, bestiae; et Christus praedicavit: Homo dominium habebit omnium quae in his sunt vitae plana; Factumque est ita.

Et qui dominatum homini dedit, Amore se regendum declaravit.

Sed homines crudeles facti sunt et amiserunt potestatem dominandi et protoplastum et terram et plantam et bestiam in inimicitiam cum homine; hereditatem amisit; sed Christus aderat ut redimeret.

Sed homo recti conscientiam amiserat; non poterat amplius amoris immensitatem comprehendere; non videt nisi se ac sua; sed ibi erat Christus perditos et salvandos quaerere.

Ut sit in omnibus vitae modis homini proximus, ut fortis spiritus amoris homo comprehendat, Christus terrenus oculis et auribus humanis manifestus est, habitando in aliqua persona pura, a multis bene praeparata. vivit ut sit locus aptus amoris.

Sic Christus manifestavit amorem servandi potestatem; sed homines tam cito oblitii, et ideo oportet Christum iterum, et iterum manifestare.

Et ex eo quod homo in carne substitutus est, primo omni tempore Christus in carne manifestus fuit.

5. Quae relatio inter Iesum Nazarenum et Christum exstitit? Christiani ecclesiastici orthodoxi tradunt unum Iesum Nazarenum et Christum fuisse; verum nomen eximiae huius personae Iesus Christus fuit. Narrant enim hunc ipsum Galilaeae Deum esse ipsum aeternum hominem, ut videant gloriam eius homines carne indutam.

Quae quidem doctrina prorsus abhorret a doctrina ipsius Iesu et Apostolorum eius. Magistri Aquarii in concilio responsum huic quaestioni dederunt, quod tam bene omnia informationes quae requiruntur operit ut plenarie tradamus:

IESU Nazareni

Iesus erat optimus Iudaeus, natus in Bethlehem Iudae. Erat autem mater eius puella Iudaica speciosa nomine Maria. Sicut puer Iesus parum ab aliis infantibus discrepabat, tantum ut in praeterita vita carnales propensiones in tantum superaverat, ut tentari posset sicut alii et non cedere. Recte Paulus ad Hebraeos dixit;

Per omnia tentabatur sicut nos, sed sine peccato. Hebr.

Iesus passus est sicut ceteri homines patiuntur et per passionem perfectus est; haec enim est una via ad perfectionem. Vita eius exemplum adipiscendi per cruce et crudelitatem. Recte iterum Paulus, cum dixit;

Decebat eum, propter quem omnia, et per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummare. Hebrews 2:10.

Iesus multis in rebus praeclarus erat puer, quia per aetates strenue praeparationis idoneus erat ut esset avatar, mundi salvator, et a pueritia, superiori sapientia praeditus et conscius quod sibi competeret. genus in superiora spiritualia. Sed sciebat etiam quod per tentationes, offensiones, tentationes et passiones adipisceretur dominium; et omnis vita eius in adipiscenda vita consumpta est. Post ejus mortem, sepulturam et resurrectionem apparens materialiter coram fratribus Silens in templo Heliopoli in Aegypto, dixit:

Vita humana tota data est, ut voluntatem meam cum deifica voluntate modularetur; quo facto meae terrae munia omnia fiebant.

Scitis quod omnis vita mea unum magnum drama fuit filiis hominum: exemplum filiis hominum. Hominis facultates vixi ostendere.

Quod feci omnes possunt, et quod sum omnes erunt.

Evangelium Aquarium 178:43, 45, 46 .

Jesus erat nomen hominis, et unico congruum nomen erat hoc genus hominis. Verbum significat Salvatorem et Iesum plus sensus quam Salvatorem unum.

Verbum Christus significat « Christum », ac deinde officiale nomen. Magister Amoris significat. Cum dicimus "Iesum Christum", ad hominem et ad eius officium referimus; sicut facimus cum dicimus Edwardum regem, vel Lincolniam, praesidem. Edwardus non semper Rex fuit, et Lincoln non semper Praeses, et Jesus Christus non semper fuit. Iesus strenue vitam Christi adeptus est, et in Evangelio Aquariano, cap. 55, gesta memoramus Christi eius vel recipiendi gradum Christi. Hic est ubi coronatus est a supremis terrae auctoritatibus ut Christus Rex; proprie, Magister Amoris; quo facto statim in ministerium suum Iudeum et Galilaeum intravit. Facta agnoscimus Iesum hominem fuisse, Christum Deum esse;

Nazareni testimonium

Ipse Iesus rem manifestam fecit. Cum ergo loqueretur in Bethania ad synagogam, vocavit eum populus regem, et stetit et dixit:

Non sum missus sedere in solio qui regat Caesar; et tu dicas Iudaeorum principi, quod non sum petitor throni eius.

Me vocant homines Christum, et nomen agnovit Deus; sed Christus non est homo. Christus amor universalis est, et Rex Amor est.

Hic est Iesus homo, qui tentationibus aptus est, multis tentationibus superatus, templum esse, per quod Christus potest hominibus manifestare.

audite ergo, viri Israel, audite. Carnosus ne rex sit. Christum introspicite, qui in unoquoque vestrum formabitur, sicut in me formatus est.

Cum fide purificaveritis corda vestra, introibit rex et videbitis faciem eius.

-- Aquarian Evangelium 68:10-14

Haec certe quaestio est. Iesus homo erat; Christus est Divinus Amor — Amor Dei, et homo post triginta annos strenue vitae corpus suum ad templum sancti Spiritus et Amoris idoneum locum occupavit, et bene dixit Johannes, cum praedicaret;

Et Verbum caro factum est et habitavit in nobis et vidimus gloriam Unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis. -- John 1:14

6. Quis fuit Levi Transcriber libri hujus? De Levi personalitate parum permittitur scribere. Satis est dicere eum esse civem Americanum et discipulum religionum orbis terrarum ab infantia fuisse. Puer autem cum impressus erat subtilioribus aethereis, et credidit aliquo modo sensim esse laminas, in quibus soni, etiam cogitationes, scripti. Avide profundiora etericae vibrationis studia ingressus, magna sibi coelorum mysteria solvere decrevit. Quadraginta annos in studio ac meditatione tacita se contulit, deinde se invenit in eo spiritalis conscientiae stadio, quod ei permisit ingredi regionem horum superfinium aetherum, eorumque mysteriis familiaritatem fieri. Tum intellexit imagines puerili aetate super veras res conditas esse;

In manuscripto, quod inscribitur "Cusp saeculorum", cuius partem iam in hac Prooemio expressimus, hoc exemplum invenimus Commissionis, quam Levi accepit a Visel, Dea Sapientia, vel Spiritus Sanctus.

Commissio Levi

Tunc Visel sanctus stans ait:

O Levi, fili hominis, ecce, quia vocatus es nuntius futuri saeculi, o spiritus beatitudinis.

Attende, fili hominis, ut homines noverint Christum, amorem Dei; Est enim resina summa omnium hominum vulnera, remedium omni malo.

Et homo sapientia et virtute et corde intellectu praeditus esse debet.

Ecce Akasha! Vide tabulas Visel ubi omnis cogitatio et sermo et opus omnis animantis scribitur.

Multiplikes sunt hominum necessitates, et eorum necessitates cognoscant homines.

Nunc, Levi, verba mea ausculta: egredere in has mysticas porticus et lege. Ibi invenies mundi nuntium; pro unoquoque homine; omne animal.

Inspiro tibi nunc Spiritum Sanctum; discernes, et cognosces lectiones, quos libri Dei nunc novi hujus aevi homines servant.

Hoc erit saeculum, aetas splendoris & lucis, quia aetas Spiritus S. Patria est; et Spiritus Sanctus de novo testabitur Christo, aeterni amoris Logos.

Primus omnium aetatum Logos hic in carne manifestatur ut homo videre et cognoscere et comprehendere Amorem non angustum circumscriptum esse.

In omni revolutione solis bis Christus Amor Dei plenius manifestatur in carne super planis terrenis, et in Akasha legeres mirabiles lectiones, quas isti homines docuerunt Christus; sed lectiones Christi antiquitatum non facies hominibus.

Nunc, Levi, nuntius baiulus Spiritus Age, sume calamum tuum et scribe.

Scribere historiam de Christo, qui super solido illo gyro solis aedificatus est — quem Christum Enoch initiantem homines cognoverunt.

Opera ejus scribe prophetam, sacerdotem et videntem; scribe vitae puritatis et amoris, et quomodo carnem suam in carnem divinam transgressus, non descendendo per portas mortis.

Et ad Melchisedech fabulam scribe, Christus, qui vixit Abram, et monstravit hominibus viam ad vitam per sacrificium; qui pro hominibus animam suam libenti animo dedit.

Et de Principis Pacis fabulam scribere possis: Christus, qui in Bethleem uenit, paruulus in Bethleem, et omnem conuersionem ambulauit quem calcare debet.

Despectus, reprobatus, abusus; consputus, crucifixus, sepultus in monumento; sed revixit et de morte victor ascendit ut facultates hominum ostenderet.

millies dixit hominibus;

veni facultates hominum ostendere; quod feci omnes faciant, et quod sum omnes erunt.

Haec de Christo satis erunt, quae veram philosophiam vitae, mortis, resurrectionis mortuorum continent.

Iter animae spiralem ostendunt donec homo terrenus et Deus unus sit in aeternum.

Levi in Prophetia

Abhinc duo milia annorum circiter Elihu, qui prophetarum scholam in Zoan, Aegypto deduxit, ad Levi sic retulit;

Haec aetas parum comprehendet de operibus Puritatis et Amoris; sed ne verbum quidem periit, nam in libro recordationis Dei registro fit omnis cogitationis et verbi et operis.

Et cum mundus paratus est ad recipiendum, ecce Deus mittet nuncium ad aperiendum librum et imitetur e sacris paginis omnes nuntios Puritatis et Amoris.

Tunc leget omnis homo terrenus verba vitae in lingua patriae suae, et videbunt homines lucem.

Et iterum homo erit in unum cum Deo.

Evangelium —Aquarian 7:25-28.

Praeterea, illa quae pertinent ad personam levitatis, videntur esse superfluae. Parum refert quisnam sit; opus suum in transcribendo aquario Evangelio Iesu, Christi, inexpugnabilis stat. Lectiones huius libri omnes Nazareni figuram ferunt, nemo enim praeter summum mundi dominum altis chordis divini Amoris et Sapientiae attingere potuit, quae paginas miraculi huius libri designant.

7. Quid sunt Akashic Records? Akasha verbum sanscriticum est et significat "substantia prima" id ex quo omnia formantur. Secundum philosophiam aquariam, primus gradus crystallizationis spiritus est. Haec philosophia agnoscit omnem substantiam primordiale spiritum esse. Materia autem est spiritus ad minus vibrationis movens, ut unus dominus expressit coagulum, hoc Akashic, seu substantia primaria, est subtilitatis exquisitae et tam sensibilis ut minimae vibrationes aetheris in aliquo loco. universitas indelebilem ei impressionem admittit: haec prima substantia non relegatur ad quamcumque particularem universi partem, sed ubique praesens est, re vera « mens universalis », de qua nostri metaphysici loquuntur.

Cum mens hominis prorsus consentanea est cum Mente Universali, homo in consciam agnitionem harum impressionum Akashic ingreditur easque colligit et transfert in quamlibet terram, qua nota est. In Uno Infinito Patet attributa Vis, Intelligentiae et Amoris, ac hominem cum uno ex illis attributis esse, et non cum aliis. Ingrediatum plene in spiritum Dei Force, et non imbuatur spiritu intelligentiae; vel potest homo totus cum spiritu Divini Amoris absorberi, et ab utroque intelligentiae et potentiae remotum esse. Praeterea, homo potest plene in conscientiam Spiritus Sancti, seu Summi Intelligentiae, inire, et nihil in se rapere cum amore vel impetu. Cognitio non obtinetur per spiritum vel vim vel amorem.

Conscientia: nota tria gradus eius;

1. *Conscientia omnipotentiae Dei et hominis.*
2. *Conscientia Christi, seu conscientia Divini Amoris.*
3. *Conscientia Sancti Spiritus, seu Summae Intelligentiae.*

Meminerint autem unum ex istis gradibus conscientiae non necessario implicare alterum alteri. Frequenter enim reperiuntur qui, Dei amore pleni, longe progressi sunt in scientia Christi conscientiae prorsus ignorantes; non minimam notionem legum rerum naturalium aut spiritualium; non se referunt ad magnum Doctorem, qui est Spiritus sanctus. The Akashic Records. Incorruptibilia vitae monumenta, quae Akashica cognominantur, tota in regione Supremae Intelligentiae seu Mentis Universalis sunt, et Akashic Record lector tam arcte tactus est cum Spiritu Sancto vel Spiritu Sancto, sicut antiqui magistri. hunc spiritum summae intelligentiae vocant, quod omnis cogitatio vibratio ilico sentitur in omni fibra suae esse. Differentia.

Unusquisque homo propriam vibrationem habet et cum lector plene intellegat legem distinctionis, totum suum esse in modulatione ad unum particulare toni et rhythmum recipiendum, audit non posse alium tonum vel rhythmum ut levissimam in se imprimat.

Hoc principium in wireless telegraphia demonstratum est.

Multos annos postulabat ut Levi differentiae Legem disceret ac veniret in relationem cum sonis et rhythmis Iesu Nazareni, Enoch et Melchisedech eorumque cooperatorum. Sed sub directione Spiritus summae intelligentiae ad hoc effectum pervenit, et nunc statim sentit in omnibus suis esse levissimas vibrationes, quae ex quibusvis magnis centris oriuntur, et quidem omnes eius transcriptiones verae sunt. Epistula.

VIR

Quid est homo quod memor es ejus, aut filius hominis quoniam visitas eum?

Haec fuit Davidis, hebraici Psalmista, et tota contemplationi hominis psalmus VIII, coronae manifestae creationis labor. Inter multas et magnas lectiones, quas Levi ex Akashic monumentis, seu mente universali colligere licuit, unum in Homine reperimus, in quo descensus in materiam physicam et finalem eius ascensum in aeternam unitatem cum Deo tam graphice describitur. certe locum meretur in hac Prooemio, et eam in plena damus;

Tempus numquam erat cum homo non erat.

Si vita hominis aliquando incoepit, tempus erit quando finis;

Cogitationes Dei circumscribi non possunt. Nulla mens finita potest infinita comprehendere.

Omnia finita mutabilia sunt. Omnia finita desinent esse, quia fuit tempus quando non fuerunt.

Corpora et anima hominum finita sunt et mutabunt, imo a finito tempore erit quando non erit.

Sed ipse homo non est corpus nec anima. spiritus est, et pars Dei est.

Creative Fiat homini, ut spiritui homini, anima ut in plano animae fungatur; dedit ei corpus carnis, ut in plano manifestaretur.

Quare Creator Fiat ut animam homini tribuat spiritui ut in plano animae fungatur?

Quare Creator Fiat ut animae corpus carnis dederit, ut in plano manifestantium operetur?

Audite nunc, mundi, dominationes, potestates, throni.

Audite nunc, cherubim, seraphim, angeli et homines!

Audi nunc protoplastum et terram et plantam et bestiam.

Audite nunc, reptilia terreni, pisces qui natant, aves volantes.

Audite, nunc, venti, qui spiratis, tonitrua et fulgura caeli.

Audite nunc, spiritus ignis, aquae, terrae et aeris.

Audi nunc omne quod est, vel fuit, vel erit semper, quia de summo spiritui vita loquitur sapientia;

Homo cogitatur de Deo; omnes cogitationes Dei infinitae sunt; ea enim quae sunt de tempore, incipiunt et ad finem.

Cogitationes Dei sunt ab aeterno praeteritorum usque ad dies inexplicabiles futuros — Sic homo, Spiritus homo.

Sed homo, sicut et quaelibet alia cogitatio de Deo, erat nisi semen, semen habens in se potentias Dei, sicut semen cuiuslibet plantae terrae tenet in se penitus attributa cuiuslibet partis illius plantae.

Sic homo spiritus, ut semen Dei, in se penitus habuit attributa cuiuslibet partis Dei.

Perfecta autem semina sunt, et perfecta ut ex quo sunt; sed in vita manifesta non explicantur.

Puer in utero perfectus est ut mater est.

Sic homo, in solo seminato semine profundo, ut crescat, pande, germen ut florem ostendat.

Semen humanum, quod de corde Dei prodiit, erat plenum ordinatum, ut sit dominus plani anime, et plani rerum manifestarum.

Deus igitur, rerum omnium cultor, humanum hoc semen in terram animae proiecit; et factus est homo in animam viventem; et factus est dominus totius regni animae.

Audiat nunc omnis creatura;

Planum animae est, sed aether spiritus plane pulsum non tam celeriter, et in hoc plano tardiori ritmo manifestae sunt essentiae vitae; odores et odores, sensus veros et omne amoris manifesta sunt. Et hae animae attributae fiunt corpus pulchrum.

Multitudo lectionum homo in plano animo discat; et hic multis seculis moratur donec lectiones eius omnes discantur.

In termino plani animae aether coepit adhuc tardius vibrare, et tunc essentiae indutum sumebant; odores et odores et veros sensus et omne amoris indutum carne; et homo in carne indutus.

Perfectum hominem oportet omnes vitae vias transire, et sic carnalis natura manifesta erat, quae de carnalibus procedebat.

Sine hoste miles fortitudinem suam numquam novit, et exercitatione virium explicanda cogitatio est.

Et ideo cito ista carnalis natura inimicum est, ut homo sit pugnandum, ut virtus manifestata sit Dei.

Stet et audiat omne animal!

Homo est dominus omnium plane manifestarum; protoplasti, mineralium, plantarum, bestiarum; sed primogenituram suam reddidit, sicut inferiorem se, idest carnalem animam, gratificari.

Sed homo amissam hereditatem suam plenam recuperabit; sed in conflictu faciet quod verbis dici non potest.

Imo tentationes et tentationes multiples pati debet; sed noverit cherubin et seraphim, qui regunt stationes solis et spiritus potentis Dei, qui regunt stellas solares, protectores eius sunt et duces eius, et ad victoriam ducent.

Homo plene salvabitur, redimitur, perficietur per ea quae patitur in plano carnis, et in plano animae.

Cum homo carnalia vicerit, tunc bene vestitus carnis serviet ei, et cadet, non erit.

Tunc in plano animo refractus stabit ubi victorias compleat.

Innumeri hostes coram homine stabunt in plano animae; ibi est vincendus, immo vincendus.

Sic spes lucis semper erit illius pharus; non est defectus animae humanae, quia Deus certus ducit et victoria.

Homo non potest mori; Spiritus homo est cum Deo, et dum vivit Deus, homo mori non potest.

Cum homo omnem inimicum superaverit planum animae, semen plenum aperietur, in Spiritu sancto explicabitur.

Habitus igitur animae bene suo proposito serviet, et homo nunquam amplius indigebit, et transibit et amplius non erit.

Et tunc homo perveniet ad beatitudinem perfectionis et cum Deo erit simul.

LIBERPars I/Sectio I

Iesus Nazarenus

Jesus a nativitate usque ad annos XXX

SECTIO I

(1)

ALEPH

Nativitas et Vita Mariae Matris Iesu

Caput 1

*Palaestinae. Nativitas Mariae, festum Joachim. Maria a sacerdotibus benedicitur.
Prophetia sacerdotis. Maria in templo manet. Desponsatur Joseph.*

AUGUSTUS Caesar regnavit, Herodes Antipas Hierosolymitanus regnabat.

2) Tres provinciae Palaestinae terram comprehenderunt: Iudaea, Samaria et Galilaea.

3) Joachimus erat magister legis Judaicae, vir opum; in Nazareth Galilaeae vixit; et Anna de tribu Iuda erat uxor eius.

4) Hiis natus est puer, bene femina, et gavisi sunt; et Maria erat nomen pueri.

5) Ioachim festum in honorem pueri fecit; sed non invitavit divites, honoratos et magnos; pauperes, claudos, claudos, caecos appellavit, et cuius vestimentorum, ciborum, vel aliarum rerum necessariorum donum dedit.

6) Dixit; **Dominus dedit mihi has opes; Villicus eius ego sum gratia eius, et si non tribuero filiis eius egenis, maledictionem hanc faciet.**

VII) Cum autem esset annorum trium, parentes eius sustulerunt eam in Ierusalem et in templo accepit benedictionem sacerdotum.

8) Summus sacerdos erat propheta et videns, et cum vidisset puerum, dixit:

ecce puer iste erit mater prophetae gloriosi et domini legis; intra templum hoc sanctum Domini habitabit.

10) Maria autem erat intra templum Domini; et ille princeps Sanhedrin, docebat eam omnia praecepta Iudaeorum, et placebat in lege Dei.

11) Maria, cum ad muliebrem aetatem pervenisset, desponsata est Ioseph filio Iacob et Nazareno fabro.

12) Erat autem Ioseph vir probus et devotus Essene.

Pars I/Sectio II**Iesus Nazarenus****SECTIO II****(Cap. 2 - 6)****BETH****De Nativitate et Infantia Ioannis, Prodromi et Iesu****Caput 2**

Zachariae et Elisabeth. Epistulae propheticae Gabrielis ad Zachariam, Elisabetham et Mariam. Nativitas Johannis. Prophetia Zachariae.

PROPE Ebron in collibus Juda, Zacharias et Elizabeth morabantur.

2) erant devoti et justii, et quotidie legebant Legem, Prophetas et Psalmos, qui dicebant futurum, fortes ad redimendum; et regem exspectabant.

3) Erat autem Zacharias sacerdos, et templum in Jerusalem deduxit.

4 Factum est autem, sicut Zacharias stetit coram Domino et adolevit thymiana in loco sancto, venit Gabriel et stetit ante faciem eius.

5) Et Zacharias timuit; putabat aliquod magnum malum in Iudaeos venturum.

Gabriel vero dixit, vir Dei, ne timeas; ad te et omnem mundum refero, nuncium bonae voluntatis et pacem in terra.

Ecce, princeps pacis, regem petis, cito veniet.

8) Uxor tua pariet tibi filium, filium sanctum, de quo propheta scripsit;

9) Ecce ego mitto Eliam ad vos ante adventum Domini. et subvertet montes, et implebit valles, et sternet sibi redimenti viam.

X) Ab ineunte aevo Tuus Johannes nomen genuit, Misericordia Domini; Ioannes est nomen eius.

11 In conspectu Dei glorificabitur: vinum non bibit, et Spiritu Sancto replebitur a nativitate sua.

12) Et stetit Gabriel coram Elisabeth, cum esset in silentio domus suae, et indicavit ei omnia verba quae dixerat Zachariae in Ierusalem.

13) Cum peregisset cursum suum, sacerdos domum abiit, et cum Elisabeth gavisus est.

14) Transierunt autem quinque menses et Gabriel venit ad Mariam in domo sua Nazareth et dixit;

15) Ave Maria, ave! Semel in Dei nomine benedicti; bis benedictus in nomine Sancti Spiritus; ter beati in nomine Christi; Dignus enim es, et paries filium, qui vocabitur Emmanuel.

16) Iesus est nomen eius, qui salvum facit populum suum a peccatis eorum.

17) Factum est autem, ut cotidie Ioseph opus faceret, venit et Maria narravit ei omnia verba, quae ei locutus est Gabriel, et laetati sunt; Credebant enim quod ille vir Dei vera diceret.

18) Maria autem festinavit nuntiare Elisabeth de Gabrielis promissis; simul gavisus sunt.

19) Et in domo Zachariae et Elisabeth morata est Maria nonaginta diebus; tunc reversa est Nazareth.

20) Ad Zachariam et Elisabeth filium natum, et Zacharias dixit;

21 Sit nomen Dei benedictum, qui aperuit fontem benedictionum populo suo Israel.

22) Verificantur promissiones eius; ipse enim verba fecit quae sancti prophetae antiquitus locuti sunt.

23) Et respexit Zacharias infantem Ioannem, et dixit:

Propheta vocaberis Sanctus. et ante faciem eius ibis et praeparabis viam eius.

25 Dabis scientiam salutaris Israel; et praedicabis evangelium paenitentiae et abolitionem peccatorum.

26) Ecce enim mox stella diurnus ab alto nos visitabit, ad illuminandum viam sedentibus in tenebris umbrae et pedes nostros ad pacis vias dirigere.

CAPUT III

*Nativitas domini nostri Jesu Christi. Pueri magistri honorant. Gaudent pastores.
Zacharias et Elisabeth visitabant Mariam. Circumciditur Jesus.*

TEMPUS erat prope debitum ut Iesus nasceretur, et Maria desiderabat videre Elisabeth, et ipsa et Ioseph vultum suum convertebant ad colles Iudaeos.

2 Cum autem venissent in Bethleem, facta est dies et manendum.

3) Sed frequentabatur Bethleem cum populo ad Ierusalem; hospitia et domos repleta sunt hospitibus, et Ioseph et uxor eius nullum locum requieverunt nisi in spelunca in qua reponerentur animalia; et ibi dormierunt.

4) Media nocte clamor factus est: Puer natus est in antro illo inter bestias. Et ecce natus est promissus filius hominis.

5) Et extranei tulerunt parvulum et involverunt eum delicatis stolis, quas Maria preparaverat et posuerunt eum in canali, ex quo pascebantur iumenta.

6) Tres persone niveis stolis induti intraverunt et steterunt coram puero et dixerunt;

7) *Tibi sit omnis virtus, omnis sapientia et omnis amor, Immanuel.*

8) Iam in collibus Bethlehem multi greges ovium cum pastoribus custodiebant.

9) Pastores religiosi viri orationis erant et venientem liberatorem fortem exspectabant.

10 Cum autem venisset puer repromissionis, apparuit illis vir in vestitu albo, et timore requievit. Et stetit ille, et ait:

11) *Nolite timere! ecce ego vobis nuntiabo. Media nocte in spelunca Bethleem natus est propheta et rex quem diu expectavi.*

12) Tunc pastores omnes gavisii sunt; omnes colles nuntiis lucis sentiebant, qui dicerent,

13) *Gloria in excelsis Deo. pax in terra pax hominibus bonae voluntatis.*

14 Tunc pastores festinantes venerunt in Bethlehem et ad speluncam, ut viderent et honorarent eum, quem vocaverant Emmanuel.

15) Et facto mane, pastor, cuius erat domicilium, praeparavit cubiculum Mariae, Ioseph et puero; et ibi morati sunt dies multos.

16) Et misit Ioseph nuntium festinanter ad Zachariam et Elisabeth dicens: Puer natus est in Bethlehem.

17) Accepit autem Zacharias et Elisabeth Ioannem et venerunt in Bethleem clamore magno.

18) Maria autem et Elisabeth narrabant omnia mirabilia quae acciderant. Populus iunctus est cum illis in laudando Deum.

XIX, secundum consuetudinem Iudaeorum, circumcisus est puer; et cum interrogarent, Quid vocabis natum? mater dixit, Ejus nomen est Jefus, sicut homo Dei declaratus.

CAPITULUM 4

Jesu consecratio. Maria offert sacrificia. Symeon et Anna prophetant. Anna increpatur quod prolem colat. Familia in Bethleem redit.

- Filio autem suo Maria, cum esset quadraginta dierum, ascendit in templum Ierosolymis, et consecratus est a sacerdote.
- 2) Et tunc sibi obtulit sacrificia purificans secundum morem Judaeorum; agnum et duos pullos turtures.
- 3) pius Judaeus nomine Symeon erat in templo Deo serviens.
- 4) A prima iuventa exspectabat Immanuelem ut veniret et precabatur Deum ne discederet donec oculi eius Messiam in carne viderant.
- 5 Videns autem infantem Iesum, gavisus est et dixit: “ Nunc paratus sum exire in pace, quia vidi regem ”.
- 6) Tum infantem in brachiis suis sumpsit et dixit: **ecce puer iste gladium adducet in populum meum, Israelem, et omnem terram; sed confringet gladio, et non discent gentes ultra bellum.**
- 7) **Crucem Domini video in fronte pueri huius, et hoc signo vincet.**
- 8) Et erat in templo vidua quattuor et octoginta annorum, et non discedebat, sed nocte ac die adorabat Deum.
- 9) Cum vidisset Iesus infantem, exclamavit; **Ecce Emmanuel! Ecce signum crucis Messiae in fronte ejus.**
- 10) Et tunc mulier flexis genibus adoravit eum, sicut Deus nobiscum, Emmanuel; sed unus dominus albis indutus apparuit et dixit;
- 11) **Bona mulier, mane; quid agas vide; non hominem colas; Haec est idololatria.**
- 12) **Hic puer est homo, filius hominis, et omni laude dignus. Adorate et adorabitis Deum; illi soli servies.**
- 13) Mulier surgens adoravit caput eius et adoravit Deum.
- 14) Accepit autem Maria infantem Iesum et reversus est in Bethleem.

CAPITULUM 5

Tres sacerdotes magi Jesum honorant. Herodes trepidat. Judaeorum concilium vocat. Prophetae regis adventum praedixisse narratur. Herodes puerum occidere statuit. Maria et Ioseph accipe Iesum et fuge in Aegyptum.

- EXTRA flumen Euphratem magi habitabant; et sapere potuerunt, linguam siderum legerent, et unam, dominum animam, natam divinarent; Viderunt stellam eius supra Ierusalem.
- 2) Et tres erant inter sacerdotes magorum qui magistrum futuri saeculi videre cupiebant; et acceptis pretiosis muneribus, ad Occidentem properaverunt ad ipsum regem recens natum quaerendum, ut eum honorarent.
3. Accepitque unum aurum, insigne nobilitatis; alia myrrha, dominationis et virtutis symbolum; gum-ita ille, symbolum sapientiae sage.
- 4 Cum autem venissent Jerosolymam magi, admirati sunt omnes, et quare venerunt.
- 5) Quaerebant: Ubi est filius qui natus est rex? ipsum Herodis thronum concutere videbatur.
- Et misit Herodes aulicum, ut adduceret magos in atrium suum.
- 7 Et revertentes dixerunt : Ubi est rex recens ? Et dixerunt : Adhuc trans Euphraten vidimus stellam ejus exurgere, et venimus ad honorandum eum.

8) Et Herodes timuit. Putabat fortasse Sacerdotes regnum Iudaeorum molientes restituere, unde dicebat intra se: **Plura de hoc puero, qui rex natus est, sciam.**

9) Dixit itaque et sacerdotibus magiis, ut morarentur in civitate aliquantisper, et indicaret eis omnia de rege.

10) Convocans omnes magistros legis Iudaeorum, interrogavit: Quid dixerunt prophetae Iudaeorum de tali?

Responderunt ei Iudaei magistri et dixerunt: Prophetae olim praedixerunt venturum esse imperaturus tribus Israel; hunc Messiam in Bethleem nasciturum.

12) dixerunt, Michaeas propheta scripsit, o Bethlehem Judaea, villula inter colles Judaeos, ex te tamen exhibit ad regendum populum meum, Israel; imo qui antiquitus, antiquissimis diebus.

13) Tunc Herodes vocavit sacerdotes magos, et retulit eis, quae dixerunt magistri Iudaeae legis, et misit eos in viam Bethleem.

14) Qui ait : Ite quærite : et si inveneritis filium qui natus est rex, revertere, et annuntiate mihi omnia, ut vadam, et glorificabo eum.

15) Magi abeuntes invenerunt puerum cum Maria in domo pastoris.

16) honoraverunt eum; dona ei pretiosa, et dabant ei aurum, thus et myrrham.

17) Hi magi corda hominum legere potuerunt; impietatem cordis Herodis legerunt et cognoverunt quod iuraverat regem occidere.

18) Itaque infantis parentibus secreta narraverunt eosque extra noxam fugere iubent.

19) Sacerdotes autem ibant per viam suam; non iverunt per Jerosolymam.

20) Accepit autem Ioseph infantem Iesum et matrem eius nocte et fugit in Aegyptum et cum Elihu et Salome in vetere Zoan manserunt.

Caedes Innocentium

CAPUT VI

*Herodes discit missionem Ioannis. Infantes Bethlehem trucidantur iussu Herodis.
Elizabetha evasit cum Johanne. Zacharias quia nesciat ubi absconditus sit filius eius,
interficatur. Herodes moritur.*

Nonnulli magii reuersi sunt ad nuntiandum ei de puero, qui natus fuerat rex, iratus est rex Herodes.

2) Tunc aulici eius nuntiaverunt ei de alio puero in Bethlehem natum esse ut praecederet et pararet populum ad recipiendum regem.

3) Id rex magis ac magis excaudit; et convocatis custodibus suis iussit eos in Bethleem ire et infantem Ioannem interficere, et Iesum, qui natus est rex.

4) Qui ait: Ne erres, et ut scias eos in throno meo occidere, omnes pueros nondum biennio in oppido occide.

5) Exierunt custodes et fecerunt sicut praecepit Herodes.

6) Elisabeth nesciebat quod Herodes filium suum interficere quaerebat, et ipsa et Ioannes adhuc in Bethlehem erant; sed cum cognovisset, Ioannem infantem arripuit et ad colles contendit.

- 7) Custodes caedis prope erant; illi dura premebant; sed tunc cognovit speluncas secretas in omnibus collibus, et in unum cucurrit et abscondit se et Johannes, donec custodes abiissent.
- 8) Crudelis eorum labor fiebat; Reversique custodes nuntiaverunt regi.
- 9) Dicunt ei: **Scimus infantem regem occidisse; Ioannem autem praenuntiam eius invenire non potuimus.**
- 10) Rex satellitibus iratus est quod Ioannem infantem necarent; Eos ad turrim in vinculis misit.
- 11) Et alii custodes missi sunt ad Zachariam patrem praenuntiae, cum esset in loco sancto, ut diceret: **Rex postulat ut dicas ubi sit filius tuus.**
- 12 At Zacharias nesciebat, qui respondit: Ego sum minister Dei, minister in sancto. quomodo scire potui ubi eum cepissent?
- 13 Et reversi sunt custodes et nuntiaverunt regi quae dixerat Zacharias: iratus est furor Domini, et dixit:
- 14) Custodes mei, revertimini et nuntiate prudentem illum sacerdotem esse in manibus meis; quod si non verum dixerit, non revelaverit latebras Johannis filii sui, ipse morietur.**
- 15 Reversique satellites nuntiaverunt sacerdoti id quod rex dixerat.
- 16) Et Zacharias dixit: Non possum non dare vitam meam pro veritate; si autem rex effuderit sanguinem meum, dominus salvabit animam meam.
- 17) Reversique satellites nuntiaverunt regi quae dixerat Zacharias.
- 18) Zacharias autem stetit ante altare in sancta oratione.
- 19) Accedens praesidium pugione perfodit; corruit et mortuus est ante velum sanctuarii Domini.
- 20 Et cum venit hora salutationis, quia quotidie benedixit Zacharias sacerdotibus, non venit.
- 21).
- 22) Et afflictus est, et maeror valde in omni terra.
- 23) Herodes autem sedit super thronum suum; non videtur movere; aulicorum eius; rex mortuus est. Regnaverunt filii eius pro eo.

Pars I/Sectio III**Iesus Nazarenus****SECTIO III****(Cap. 7 – 12)****GIMEL****Educatio Mariae et Elisabeth in Zoan****CAPITULUM 7**

Archelaus regnat. Maria et Elizabetha cum filiis suis sunt in Zoan et ab Elihu et Salome edocti sunt. Lectio introductoria Eliu. Narrat librarius.

Herodis filius Archelaus regnavit in Jerusalem. ambitiosus, crudelis rex; omnes, qui eum non honoraverunt, occidit.

2) convocato consilio omnes sapientissimos et petitem de infante suo throno.

3) In concilio dixit Ioannem et Iesum ambos mortuum esse; tunc satisfacit.

4) Ioseph autem et Maria et filius eorum descendebant in Aegyptum in Zoan et erat Ioannes cum matre sua in monte Iudaeorum.

5) Eliu et Salome nuntios miserunt festinanter ad inveniendum Elisabeth et Ioannem. Invenerunt eos et adduxerunt in Tani.

Maria autem et Elisabeth mirabantur valde propter liberationem eorum.

7) Eliu dixit: "Non est mirum"; non sunt facta; lex certe regit omnia.

8) *A saeculo olim ordinatum est ut nobiscum esses, et in hac sacra schola doceamur.*

9) Elihu et Salome Mariam et Elisabetham ad lucum sacrum prope ubi docere consueverant sumpserunt.

10) Elihu dixit Mariae et Elisabethae: Ter beatum te putes, quia electae es longae promissorum filiorum;

11 *Qui ordinantur ad saxum in solido fundamento positum lapidem in quo requiescet templum perfecti, templum quod numquam destruetur.*

12) *Tempora cyclo aetatum metimur et portam omni aetati miliarium in itinere generis humani aestimamus.*

13) *Aetas praeteriit; porta ad aliam aetatem volat aperta tactu temporis. Haec est animae preparatio, regni Emmanuelis, Dei in homine;*

et hi erunt filii tui primi adnuntiare et evangelizare hominibus bonae voluntatis et pacem in terra

15) *Magnum opus eorum est; carnales enim lucem non volunt, tenebras amant, et cum lux in tenebris lucet, non comprehendunt.*

Nos hos filios appellamus Revelatores Lucis; sed lucem habere debent antequam lucem revelare possint.

17) *Et filios tuos doceas et animas eorum amore et zelo sancto accendas et eas conscias missionis suae filiis hominum facias.*

18) *Doce eos quod Deus et homo unus erant; sed quod per carnales cogitationes et dictas et factas homo se a Deo revellit; de-primere se.*

19) *Doce Spiritum Sanctum in concordiam et pacem eos iterum facturum esse;*

20) *Quod nihil unum facere possit nisi Amor; quod sic Deus dilexit mundum, ut filium suum carne vestierit, ut homo comprehendat.*

- 21) Solus mundi Salvator amor est atque Iesus, Mariae filius, manifestat amorem erga homines.
- 22) Caritas autem non potest manifestare nisi praeparata sit via eius, et nihil potest saxa scindere et colles excelsos deducere et convalles implere, atque ita viam, sed puritatem parare.
- Sed homines in vita non comprehendunt puritatem; et ipsa in carne oportet venire.
- 24) Et tu, Elisabeth, es benedicta, Quod filius tuus castitas Caro facta est, et viam sternet Amoris.
- 25) Haec aetas parum comprehendet de operibus Puritatis et Amoris; sed ne verbum quidem periit, nam in libro recordationis Dei registro fit omnis cogitatio, et verbum, et factum;
- 26) Et cum mundus paratus est ad recipiendum, ecce Deus mittet nuncium ad aperiendum librum et exemplum e sacris paginis omnibus nuntiis Puritatis et Amoris.
- 27) Tunc leget omnis homo terrenus verba vitae in lingua patriae suae, et videbunt lucem, ambulabunt in lumine et erunt lumen.
- 28) Et homo iterum in Deo erit.

Capitulum 8

Lectiones Eliu. Unitas vitae. Duo propria. Diabolus. Amor - Salvatorem hominum. Davidis de lumine. de tenebris Goliath.

ITERUM Eliu in sacro luco occurrit discipulis, dicens:

- 2) Nemo sibi vivit; omne enim animal funibus alligatum est omni alio animali.
- 3) Beati mundo corde; amabunt enim et non exigent amorem.
4. Quod aliis facere noluerint, aliis non facient.
- 5) Duo sunt propria; superior et inferior.
- 6) Spiritus humanus superior est indutus anima, in forma Dei factus.
- VII) Inferior ipse, id est carnalis homo, corpus cupiditatum, superioris sui repercussio est, ab aethere carnis obscuro deformatus.
- VIII. Inferior illusio est, et transibit; superior est Deus in homine, et non transibit.
- IX. Quod superior sui sit incorporatio veri; et sic est falsitas manifesta.
- 10) Superior sui est iustitia, misericordia, amor et rectus; ipse inferior non est superior.
- 11) Inferior ipse odium, calumniis, impudicitia, homicidia, furta, omniaque, quae laedunt, parit; superior est mater virtutum et harmonia vitae.
- 12) In promissis dives est inferior, pauper in beatitudine et pace; offert voluptatem, gaudium et lucra iucunda; sed dat inquietudinem et miseriam et mortem.
- 13) Dat hominibus mala oculis amabilia et odori suavia; cores eorum felle et amaritudine plena sunt.
- 14) Si quaeras quid studiose dicam, tua ipse; et cum bene studuisses, tum me interrogares quid deinde studerem, responderem tibi.
- 15) Qui bene novit inferiorem, novit fallacias mundi, scit quae transeunt; et qui se cognoscit superiorem, cognoscit Deum; bene scit quae praeterire non possunt.
- 16) Ter beatus vir, qui puritatem et seipsum diligit; a periculis sui inferioris redemptus est, et ipse superior.
- 17) Homines salutem ex malo quaerunt, quod monstrum vivum inferorum; et daemonia dissimulantes deos habent. omnes potentes, sed zeli et odii et libidinis pleni;

18) Cuius beneficiorum pretioso fructuum sacrificio, et animabus volucrum et animalium et hominum generi comparandum est.

19) Et tamen isti nullas habent aures ad audiendum, nullas oculos ad videndum, nulla cor ad compatiendum, nulla ad salvandum.

20) Fabula haec est; hi dii ex aere fiunt et cogitationis umbris vestiuntur.

XXI.) Solus diabolus, a quo redimendi sunt homines, est ipse homo inferior. Si homo inveniet diabolum suum, intus inspiciat; nomen eius est.

22) Si homo inveniret Salvatorem suum, intra se quaerere debet; et cum deturbato se daemone salvatorem, Exultet amor ad thronum imperii.

23) Davidis lux puritas, Qui Goliath occidit fortem, Et sedet salvatorem, Amorem in solio.

Capitulum 9

*Lectiones Salome. Vir et femina. Philosophia modorum humanorum. Deus trinus et unus.
Septonate. Deus, Tao.*

SALOME lectionem diei docuit. dixit, Omnia tempora non sunt similia. Verba hodie possunt habere summam potestatem; cras femina optima docet.

2) In omnibus viis vitae vir et mulier passu ambulent; unum sine altero est medium; uterque habet opus.

3) Sed omnia docent; unumquodque tempus suum et tempus habet. Sol, luna suas lectiones habent hominibus; sed unusquisque in tempore constituit.

4) Lectiones solis cadant in corda hominum sicut folia arida in rivulo, si detur tempore lune; et sic cum lectionibus lunae et omnium stellarum.

5) Hodie in moerore, demisso animo et oppresso ambulat; cras ipse gaudio repletus est.

6) Hodie caeli beati ac spe pleni videntur; Crastina spes fugit, omnisque ratio consiliumque perit.

7) Hodie maledicere vult ipsam terram in qua calcat; cras plenus est amore et laude.

8) Hodie quis odit ac despicit atque invidet atque invidet pueri quem amat; cras supra carnalem se esurrexit, et exspirat laetitiam et bonam voluntatem.

9) Millies homines mirantur quare haec sublimia et profunda, haec levia corda et haec tristia in omni vita inveniuntur.

X) Nesciunt ubique esse doctores, singuli a Deo constituto occupati, et domum ad veritatem humanam redigendi.

11) Sed hoc verum est, et quisque lectionibus indiget.

12) Dixit autem Maria: “Hodie exaltatus sum. Videntur elevatae sunt cogitationes meae, et tota vita mea; cur sic afflatus sum?”

13) Salome respondit: Haec dies est exaltationis; dies cultus et laudis; quando quodammodo comprehendamus Patrem nostrum Deum.

14) Ergo studeamus Deum, unum, tres, septem.

XV. justus Spiritus, Universalis Spiritus.

16) Et inspiravit Spiritus, et quod non apparuit, Ignis et Cogitatio coeli facta est, Pater, Deus, Mater Dei.

17) Et cum Ignis et Cogitatio Caeli inspiravit In unione, Eorum Filius, Unigenitus, Natus est. Hic filius est amor, quem homines appellaverunt Christum.

18) Cogitationem coeli Spiritum Sanctum vocant.

19) Et cum inspiravit Deus trinus, et ecce septem spiritus stantes ante thronum. Hi sunt Deus, spiritus creandi universi.

Et hi sunt qui dixerunt: Faciamus hominem; et ad imaginem eorum factus est homo.

21) In primis aetatibus mundi in ulteriore Oriente habitantes dixerunt, Tao nomen est Universalis Spiritus; et in antiquis libris legitur;

22) Nulla species manifestas habet Tao Magnus, et tamen ipse fecit et tenet caelum et terram.

23) Tao Magnus noster nulla passio habet, et tamen solem et lunam et omnia sidera oriri et occidere facit.

24) Tao Magni nomen nullum habet, et tamen omnia facit ut crescant; opportunum affert et semen et tempus messis.

25) et Tao Magnus unus erat; unus factus est Duo; Facti sunt duo tres, tres evolverunt septem, qui mundum manifestis impleverunt.

XXVI) Et Tao Magnus dat omnibus, malos et bonos, pluviam, rorem, solem et flores; a divitiis suis omnes pascit.

27) Et apud eundem in veteri libro legitur de homine: Habet spiritum Tao Magno conglutinatum; anima quae intra septem spiritus Tao magni habitat; corpus cupiditatum ex solo carneo.

28) Nunc spiritus amat purum, bonum, verum; corpus cupiditatum se extollit; fit pugna inter utrumque.

29) Et beatus vir, cuius spiritus triumphat et mundatur inferior; cuius anima purgata est, idoneos esse manifestat Tao Magni concilium.

30) Sic clausit Salome.

CAPITULUM 10

Lectiones Eliu. Religionis Brahmicae. Vita Abrae. Sacrae Judaeorum libri. Persica religio.

ELIHU docuit; ait antiquitus populus in Oriente colebat Deum unum, quem vocabant Brahm.

2) Earum leges iustae erant; in pace vixerunt; lucem intus videbant; in viis sapientiae ambulaverunt.

3 Sed exsurrexerunt sacerdotes ad carnales fines, qui mutaverunt leges ad carnalem sensum; ligavit pauperi onera gravia, sprexit recta praecepta; et sic Brahm corruptus est.

Sed in tenebris aetatis pauci magnates immobiles steterunt; nomen amabant Brahm; magna erant luminaria coram mundo.

5) Sapientiam sancti Brahm et inviolatam servaverunt, et hanc sapientiam in sacris eorum libris legas.

6) Et in Chaldaeae, Brahm notus fuit. pius Brahm nomine Terah in Ur vixit; filius Brahmicae fidei adeo deditus est ut A-Brahm vocaretur; et appositus est pater hebraici generis.

7 Tulit autem Thare uxorem suam et filios et omnes greges et armenta in Haran in Occidente; hic Thare mortuus est.

8 Tulit ergo Abram greges et armenta;

9 Cumque venisset quercus Mora in terra Chanaan, fixit tentoria et mansit ibi.

10) Fames terram evertit, et Abram cognationem suam et pecora et armenta sua cepit, et venit in Aegyptum, et in his fertilibus campis Tani tetendit tentorium, et hic mansit.

11) Et adhuc notant homines locum ubi habitabat Abram trans campum.

12) Quaeris quare Abram in Aegyptum venit? Hoc est cunabula initiationis; omnia occulta terrae Aegypti sunt; inde est quod domini veniunt;

13) In Zoan Abram scientiam suam astrorum docuit, et in illo sacro templo illic sapientiam sapientium didicit.

14) Et cum didicissent omnes lectiones eius, assumptis fratribus suis et ovibus et armentis, perrexit in Chananam et in caestribus Mambre tetendit tentorium, et habitavit ibi et mortuus est.

15) Ac monumenta vitae et operum ac filiorum eius ac tribuum Israel in sacris Judaeorum libris servantur.

- 16) In Perside Brahm notus ac timendus erat. Viderunt eum ut Unam, omnium causa incassum est, et illis sacer fuit, tanquam Tao extremis Orientis incolis.
- 17) In pace populus habitabat, et iustitia regnabat.
- 18) Sed, ut in aliis terris, in Perside sacerdotes sui ac sui ipsius cupiditatibus imbuti exsurrexerunt, qui vim, intelligentiam et amorem violaverunt;
- 19) Religio corrupta est, ac volucres ac bestiae ac reptilia, ut dii dissociata sunt.
- 20) Procedente tempore in carne venit anima sublimis, quam Zarathustram appellabant.
- 21) Spiritum vanum vidit, sublimem et elatum; infirmitatem omnium hominum constituit.
- 22) Haec locutus est atque omnes Persae audiverunt; et cum diceret, Unus Deus, unus populus, et unum fanum, idolorum altaria corruerunt, et Persida redempta est.
- 23) Sed homines oculis humanis videant Deos suos, et Zarathustra dixit.
- 24) Maxima spirituum prope thronum stans est Ahura Mazda, quae solis claritate manifestatur.
- 25) Et vidit omnis populus Ahura Mazda in sole, et procidentes adoraverunt eum in templis solis.
- 26) Et Persia est terra magia, ubi habitant sacerdotes, qui stellam viderant exurgere ad notandum locum ubi natus est filius Mariae, et primi eum salutaverunt principem pacis.
- 27) Praecepta et leges Zarathustrae conservantur in Avesta quae legere potes et facere tuum.
- 28) Sed sciendum est quod verba nihil sunt prius quam vivificantur; donec lectiones continent, fit pars capitis et cordis.
- 29) Nunc veritas una est; sed nemo cognoscit veritatem donec sit veritas. Memoratur in antiquo lib.
- 30) Veritas est fermentum Dei potentia; omne vitae in se transmutare potest; et cum omne vitae est veritas, tunc homo est veritas.

CAPITULUM 11

Lectiones Eliu. Buddhismus et praecepta Buddha. Mysteria Aegypti.

- ITERUM docuit Eliu; dixit, Corrupti sunt sacerdotes Indi; Brahm in plateis oblita est; iura hominum obtrita sunt in pulvere.
- 2) Et tunc venit dominus magnus Buddha illustrationis, qui aversatus opes et omnes mundi honores, et invenit silentium in lucis et speluncis quietis; et beatus erat.
- 3) evangelium vitae superioris praedicavit et hominem docuit hominem honorare.
- 4) Deorum doctrinam non habuit ut doceret; sicut homo sciebat, et sic fides eius erat iustitia, amor et iustitia.
- 5) Tibi aliquot ex multis utilissimis verbis, quae Buddha locutus est, tibi refero:
- 6) Odium crudele est. Si oderint homines, non spectes; et potes odium hominum ad amorem et misericordiam et benivolentiam convertere, et quanta est misericordia omnium celorum.
- 7) Et satis omnibus est. Malos cum bonis perdes; magnanime facta pudet avaritiam; perversas lineas, quas error trahit, recta facite; error enim detorta est veritas, erravit.
- VIII) Et dolor eum qui loquitur vel agit male cogitat, sicut rota pedis qui plaustrum trahit.
- 9) Maior est qui se vincit quam qui mille viros in bello occidit.
- 10) Nobilis homo est, qui se ipse credit quid aliorum esse debeat.
- 11) Revertere ad eum, qui te diligit purissimam iniuriam tuam, et cessabit facere iniuriam; amor enim tam vere cor amati purificat, sicut purificat cor amantis.

- 12) Verba Buddha in libris sacris Indicis commemorantur; attende, nam sunt instructiones spiritus sancti.
- 13) Terra Aegypti est terra secretorum.
- 14) Mystera aeculorum crine alligata nostris templis ac nostris refulgent.
- 15) Magistri omnium temporum ac climatis huc ad discendum veniunt; filii tui cum adoleverint, omnia studia Aegyptiaca in scholis finient.
- 16) Sed satis dixi. Cras orto sole iterum convenimus.

CAPITULUM 12

Lectiones Salome. Oratio. Lectiones conclusiones Eliu. Triennium colligit studiorum curriculum. Discipuli domum revertuntur.

Orto jam mane, domini cum discipulis omnes In sacro luco erant.

- 2) Salome primus locutus est; illa dixit, Sol ecce! Manifestat potentiam Dei, qui nobis loquitur per solem et lunam et stellas;
- 3) Per montem, collem et vallem; per florem et plantam et arborem.
- 4) Deus per avem et citharam et vocem humanam nobis cantat; loquitur nobis per ventos et imbres et tonitrua volvunt; cur non incurvabimus et adoramus ad pedes ejus?
- 5) Deus corde seorsum loquitur; et corda seorsum loqui ei debent; et haec est oratio.
- 6) Orationis non est clamare apud Deum, astare vel sedere vel genuflectere et dicere ei omnia de peccatis hominum.
- 7) Orare non est dicere Sancto quam magnus sit, quam bonus, quam fortis et quam misericors.
- 8) Deus homo non est hominis laude redimi.
- 9) Precatio ardens votum est ut omnis vita lux sit; ut omnis actus coronetur in bono; ut omne animal per ministerium nostrum proficiat.
- 10) Opus egregium, verbum utile est oratio; fervida, efficax oratio.
- 11) Fons orationis in corde est; cogitatione, non verbis, cor fertur ad Deum, ubi benedicitur, oremus.
- 12) Orabant, sed non verbum dictum est; sed in illa sancta silentio omne cor erat beatum.
- 13) Et tunc locutus est Eliu. Dixit ad Mariam et Elizabetham; Nostra dicta sunt; non est quod hic diutius immereris; vocationem venerit; patet via, in patriam redeas.
- 14) Magnum opus tibi datum est ut facias; mentes reget quae mundum regent.
- 15) Sepositi sunt filii tui, ut ad rectas cogitationes, et ad verba, et ad opera perducas homines;
- 16) Ut homines cognoscant peccatum peccati; eos ab adoratione sui inferioris, omniaque fallacia ducere, et facere conscios sui ipsius, qui cum Christo in Deo vivit.
- 17) Filii tui in praeparatione ad opus suum in viis multis spinosis ambulent.
- 18) Ferox tentationum et tentationum occurret, sicut alii homines; onera eorum non erunt levis, et laborabunt, et deficient.
- 19) Et scient stimulum famis et siti; et sine causa illudi, carceri, flagellari.
- 20) Ad multas terras ibunt et ad pedes multorum dominorum sedebunt, nam sicut ceteri homines discere debent.
- [21] Sed satis diximus. Benedictiones trium et septem, qui ante thronum stant, in te semper requiescent.
- 22) Sic clausit lectiones Eliu et Salome. Tres annos in luco docuere suos discipulos, Et si scripti erant omnes libri, ecce liber ; quod ipsi summam habemus.

23) Iam Maria, Ioseph et Elisabeth cum Iesu et eius praeunntia, iter eorum insequentes proponunt. Non pervenerunt per Ierusalem, quia Archelaus regnavit.

24) Profectique sunt iuxta mare Amarum, et cum venissent Engedi montes, in domo Iosue propinquus morati sunt. et hic Elisabeth et Ioannes manebant.

25) Ioseph autem, Maria et filius eorum iverunt secus Iordanem, et post dies aliquot in Nazareth domum suam pervenerunt.

Pars I/Sectio IV**Iesus Nazarenus****SECTIO IV****(Cap. 13 – 15)****DALETH****Pueritia et Education prima Ioannis, Prodrumi****CAPITULUM 13**

Elisabeth in Engedi. Docet filium suum. Ioannes discipulus Matheni efficitur, ei sensum et legem veniae revelans.

Elisabeth benedicta fuit; cum Johanne commoratus est, et dedit ei lectiones quas Eliu et Salome dederant.

2) Et delectatus est Johannes in feritate domus suae et in lectionibus quas didicit.

3) Iam in collibus multae speluncae erant. Prope erat spelunca David, in qua habitabat Eremita Engedi.

4) Hic eremita erat Matheno, sacerdos Aegypti, magister e templo Sakkarae.

5) Cum Ioannes septem annos natus esset, Matheno eum in solitudinem duxerunt et in spelunca Davidis manserunt.

6) Matheno docebat, et Johannes horruit dictis magistro, et quotidie Matheno aperiebatur ei vitae mysteria.

7) Ioannes desertum amavit; amavit dominum suum et simplicem victum suum. Cibus eorum erat fructus, et nuces, mel silvestre et panis carob.

8) Matheno Israelita erat, et omnes Iudaicas epulas celebrabat.

9) Cum Ioannes novem annorum esset Matheno, assumpsit eum in Ierusalem magnum convivium.

10) Archelaus impius propter contentionem et crudelitatem in longinquam terram relegatus atque exsulabat, quem Ioannes non timebat.

11) Ioannes visitato Hierosolymam delectatus est. Matheno dixit ei omnia de servitio Iudeorum; de sensu sacrificiorum et rituum eorum.

12) Ioannes non potuit intellegere quomodo remittatur peccatum per occisionem bestiarum et volatilium et comburentem ea coram Domino.

13) Matheno dixit; **Deus caeli et terrae sacrificium non requirit. Hic mos cum crudelibus ritibus mutuatus est ab idolorum cultoribus aliarum terrarum.**

14) **Nullum unquam delictum in sacrificio animalis, volucris, quam hominis est deletum.**

15) **Peccatum est effusio hominis in paludes impietatis. Si quis a peccato recedit, regreditur gressus suos, et viam reperiet a sceleste iniquitatis.**

16) **Revertimini et purificate corda vestra amore et iustitia, et dimittetur vobis;**

17) **Hoc onus est nuntius quem praenuntiae hominibus afferent.**

18) **Quid est remissio?** Johannes requisivit.

19) Matheno dixit: Debita est solutio. Qui alteri iniuriam facit, numquam ignosci potest nisi iure iniuste iurando.

20) Vedas dicit neminem posse injurium facere nisi eum qui iniuriam facit.

21) Ioannes dixit: Si hoc verum est, ubi est remittendi potestas, nisi quae in ipso homine requiescit? Homo potest sibi ignoscere?

22) Matheno dixit, "Ostium lata est;" vides viam reditus ad rectam, et remissionem peccatorum.

CAPITULUM 14

Lectiones Matheni. Doctrina iuris universalis. Adipisci eligendi et adipisci. Beneficia diluere. Librorum Sacrorum Veterum. Locus Ioannis et Iesu in historia mundi.

MATHENO et eius discipulo, Iohannes, sacros antiquitatum libros loquebantur, et aurea praecepta continebant, et Ioannes.

2) Haec aurea praecepta sublimia sunt; quid opus est aliis libris sacris?

3) Matheno dixit; Spiritus Sancti causant omnia ut veniant et vadant in tempore suo.

4) Sol suum tempus habet ad occidendum, lunam ad oriendum, ad augendum ac decendum, stellas ad veniendum et ad veniendum, imbres ad cadendum, ventos ad flandum;

5) Semen temporibus et temporibus futuris messis; homo nasci, homo mori.

6) Hi potentes spiritus nascuntur gentes; eas in cunabulis confodiunt, eos summa potestate nutriunt, et cum opera sua fiunt, eos in curvis schedae involvunt et in sepulcro suo ponunt.

7) Eventa sunt multa in vita gentis et in vita hominis, quae non iucunda sunt tempore; sed in fine veritas apparet: quidquid venit optimum est.

8) Homo nobilis ex parte creatus est; sed liber homo plenus sapientia, veritate et fortitudine fieri non poterat;

9) Si circumseptus, angustiis, ex quibus transire non poterat, ludibrio esset, mera machina esset.

10) Spiritus creati voluntatem dederunt homini; et sic habet potestatem eligendi.

11) Ad summa culmina perveniat aut in ima demergat; quod enim vult lucrari, hoc potest lucrari;

12) Si vult vires, ille vires habet; sed resistentia superare debet ad metam pervenire; nullae umquam vires in otio.

13) Homo itaque in multiplici certaminum turbine collocatus est, ubi se extricare studeat.

14) In omni certamine homo vires acquirit; omni victoria ad maiora pervenit. Omni die nova officia et novas curas invenit.

15) Homo periculosas foveas non portatur nec hostes superandos adiuvat. Ipse exercitus, gladius et scutum; et ipse est dux exercituum eius.

16) Sancti mox illuminant viam suam. Homo numquam relictus est sine pharo ad lucem ducendus.

17) Ac lucernam semper habuit in manibus, ut saxa periculosa, Turbidus et fallax videat flumina foveas.

18) Et sic iudicaverunt sancti; cum opus fuerit, accende dominum, anima venit in terras, ut luceat.

19) Ante Vedic dies mundus multos libros sacrorum ad viam illuminandam habuit; et cum maius opus fuerit Vedas, Avesta et libri Tao Magni ad altiora viam monstrandam apparuerunt.

20) Et loco suo Biblia Hebraea, cum Lege, Prophetarum et Psalmis suis ad hominum illustrationem apparuerunt.

Sed et anni elapsi sunt, et hominibus majore luce opus est.

22) Iamque Lucifer ex alto lucere incipit; et Iesus caro factus est nuntius, ut lucem illam hominibus ostenderet.

23) Tuque, mi auditor, venturum praenuntia posuisti diem.

24) Sed tu illam cordis munditiam, quam nunc habes, servare debes; et accende lucernam tuam directe de carbonibus ardentibus super altare Sanctorum.

25) Et tunc lucerna tua transfigurabitur in flammam immensam, et eris viva fax cuius lucebit lumen ubicunque homo manet.

Sed in aetatibus adhuc futuris homo ad maiora perveniet, et lumina adhuc intensiora venient.

27) Et tunc demum anima potentis domini ad terram veniet ad illuminandum viam usque ad thronum perfecti viri.

Caput 15

*Mors et sepultura Elizabeth. Lectiones Matheni. Ministerium mortis. Missio Johannis.
Ritus baptismi institutio. Matheno Ioannem in Aegyptum accipit et eum in templo
Sakaræ ponit, ubi manet decem et octo annos.*

Cum autem Ioannes esset annorum duodecim, et mater eius mortua est: et corpus eius vicini posuerunt in monumento inter cognatos suos in Hebron, et iuxta sepulcrum Zachariae.

2 Et contristatus est Ioannes; flevit. Matheno dixit : Non est bene flere propter mortem.

3) Mors nullius hominis hostis est; amicus est, qui, dum vitae opus fit, funiculum modo secat, qui navem humanam ad terras alligat, ut levioribus maria naviget.

4) Nulla lingua potest maternam dignitatem describere, tuaque probata et vera est. Sed non inde vocata est donec opera eius fierent.

5) Mortis elocutiones semper sunt optimae, nam illic et hic problemata solvimus; et certus est se invenire ubi possit quaestiones suas optime solvere.

VI) Ipsa contentio est quae rursus in terras defunctos animas revocare cupit.

7) Tunc mater tua in pace requiescat. Sit modo nobilitas vitae, tibi sit virtus et inspiratio.

8) Discrimen vitae tuae venit et debes habere clarum notionem operis quod ad faciendum vocatus est.

9) Te vocant sapientes saeculorum praenuntia. Prophetæ ad te spectant et dicunt: Elias est iterum venturus.

10) Munus tuum hic titulus est; tu enim eris ante faciem Messiae ad sternendam viam, et parabis populum ad recipiendum regem suum.

11) Haec alacritas puritas cordis est; nemo nisi mundo corde cognoscere potest regem.

12) Ad docendum homines puros corde, te ipsum esse purum corde, et verbo, et opere.

Votum in infantia pro te factum est, et factus es nazaraeus. Novacula non tanget faciem tuam neque caput, et vinum non gustabit nec potus igneus.

14) Homines exemplum vitae desiderant; sequi amant, non ducere.

15) Homo qui in angulis viarum stat et viam demonstrat, sed non exit, monstrator est; et truncus idem facere potest.

16) Magister viam calcatur; ex omni loco vestigia eius plane incisa relinquit, quem omnes videre atque exploratum habere, dominum illuc ibant.

17. Quod homines vitam interiorem capiant per id quod vident et faciunt. Ad Deum veniunt per caeremonias et formas.

18) Et ideo cum homines scire facias, peccata munditia vitae ablui, ritus symbolicus introduci potest.

19) In aqua corpora hominum lavant, qui a peccato avertunt et ad vitae puritatem contendunt.

20) Hic emundandi ritus praeparatio est ritus atque hi, qui sic emundati sunt, puritatis Ecclesiam comprehendunt.

21 Et dices: [Audite, viri Israël; Corrige et lava; filii castitatis estote, et dimittetur vobis

22) Hic ritus emundationis et haec ecclesia, sed symbolicus est emundationis animae per puritatem vitae, et regni animae, quod non per exteriorem speciem, sed intus est Ecclesia.

23) Nunc, numquam viam monstrare turbis ac facere quod numquam fecisti; sed oportet te anteire, et viam monstrare.

24) Docebis homines lavandos esse; sic oportet te ducere viam, corpus tuum lavandum, symbolicum emundationis animae.

25) Ioannes dixit: “ Quid moror? Non statim abeam et lavem?”

26) Matheno dixit: Bene, et tunc descenderunt in vadum Iordanis et ad orientem Iericho, ubi transierunt exercitus Israel, quando primum ingressi sunt Chananam, morati sunt ad tempus.

27) Matheno praenuntia docuit, et ostendit ei sensum purgationis interiorem, et quomodo se lavaret, et quomodo turbam lavaret.

28) Et in Iordane flumine lavit Ioannes; Tunc reversi sunt in solitudinem.

29) Factum est autem in Engedi colles Matheno, et ipse et Ioannes descendit in Aegyptum. Quieverunt usque ad templum Sakarae in valle Nili.

30) Multos annos Matheno magister fuit in hoc Fratrum Templo, et cum de vita Ioannis ac de eius missione filiis hominum narraret, hierophantus praenuntia gavisus excepit et frater Nazarita appellatus est.

Annos autem decem et octo annos Ioannes intra has portas templi et operatus est; et hic se devicit, dominus factus est animus, et praenuntia officia didicit.

Pars I/Sectio V

Iesus Nazarenus

SECTIO V*
(Cap. 16 - 20)ILLE'

Pueritia et Education prima Iesu

Caput 16

De domo Josephi. Maria filium suum docet. Natalis Jesu vii. Iesus de somnio suo narrat; aviae interpretatione. Donum natalem eius.

DOMUS Ioseph erat in via Marmion in Nazareth; hic Maria filium Eliu et Salome docuit.

2) Vedic hymnos et Avesta valde dilexit Iesus; sed prae omnibus diligebat legere David psalmos et salomonis verba acria.

3) Judaicae prophetiae libri illi jucundi fuerunt; et cum ad septimum annum pervenisset, libros non requirebat ad legendum;

4) Ioachim et eius uxor, avis Iesu pueri, festum in honorem pueri fecerunt, omnesque eorum propinqui hospites erant.

5) Iesus autem stetit ante convivas et dixit: **Somnium habui, et in somnio adstiti ante mare, et in litore arenoso.**

6) **Fluctus in mari altae erant; tempestas in alto.**

7) **Aliquis supra mihi virgam dedit. Baculum arripiens et tetigi arenam, et omne granum vivum factum est; littus erat omnis copia formae atque cantus.**

8) **Aquas tangebam ante pedes meos, et immutata sunt in arbores, et flores, et aves cantus, et omnia laudabant Deum.**

9) **Et quendam loquentem, non vidi loquentem, vocem dicentem mihi : Non est mors.**

10) Avia Anna puerum amabat; et imposuit manum super caput Iesu et dixit: “ Vidi stantem iuxta mare; Vidi te tangere arenam et undas; et vidi eos converti ad viventia et tunc cognovi sensum somnii.

11) Mare vitae altum volvit; tempestates magnae sunt. Multitudo hominum otiosa et languida expectans velut arena mortua in litore.

12) Baculum tuum veritas est. Hac turbas tangis, Omnis fit nuntius sanctae lucis et vitae.

13) fluctus vitae maris tangis; cessabunt tumultus eorum; ipsi venti laudant.

14) Nulla mors est, quia thyrsus veritatis siccissima ossa ad res animantias convertere potest, et e stagnis stagnis pulcherrimos flores educere, ac dissonissimas notas ad concordiam et laudem convertere.

15) Ioachim dixit: Fili mi, hodie septimum miliarium vitae tuae transis, septimus enim es annus aetatis, et dabimus tibi in memoriam huius diei, quidquid desideras; elige quod tibi gratissimum praestabit.

16) Iesus autem dixit: **Donum nolo, quia satur. Si possem hodie laetificare multitudinem puerorum, vehementer gauderem.**

17) **Iam multi pueri esurientes ac puellae Nazareni sunt, qui libenter hoc convivium nobiscum comedunt ac iucunditatem huius diei nobiscum communicant.**

18) **Ditissimum donum quod mihi dare potes, licentia tua est exire et hos egenos invenire et huc adduc ut nobiscum epularentur.**

- 19) Ioachim dixit: “Bene; egredere, et invenies inopes pueros ac puellas, et adduc huc; satis omnibus parabimus.
- 20) Et Iesus non distulit; cucurrit; tugurium ac casulam oppidi tergiversari; verba sua non depopulatus est; ubique missionem suam narravit.
- 21) Et in parvo tempore centum et sexaginta felices pueri et puellae eum Marmion Viam sequebantur.
- 22) Convivae iter fecerunt; Convivium impletum est ab hospitibus Iesu, et Iesus et mater eius adiuvantur ad ministrandum.
- 23) Et satis omnibus erat cibus, et omnes gavisi sunt. et sic corona fuit iustitiae natalis Jesu donum.

CAPUT XVII

Iesus cum Rabbinis synagogae Nazarethanae loquitur. Angustias Judaicae cogitationis reprehendit.

NUNC rabbi Barachia, synagogae Nazareni, adfuit Mariae in docendo filio.

- 2) Quodam mane post officium in synagoga, rabbi ad Jesum sedentem in cogitatione tacita dixerunt, Quod est maximum decalogi?
- 3) Iesus autem dixit; **Maximum decalogi non video. Funem aureum video, qui per omnia praecepta decalogi currit, quae glutinat et facit unum.**
- 4) **Hic funis amor est et ad unumquemque verbum omnium decalogi pertinet.**
- 5) **Si quis plenus est amore, nihil aliud potest quam Deum colere; Deus enim caritas est.**
- 6) **Si quis amore plenus est, non potest occidere; falsum testimonium dicere non potest; concupiscere non potest; nihil potest nisi honorare Deum et hominem.**
- 7) **Si quis est plenus amore, non indiget quibuscumque mandatis.**
- 8) Dixitque Rabbi Barachia: “ Verba tua sale sapientiae desursum condiuntur. quis est magister qui aperuit tibi hanc veritatem?
- 9) Iesus autem dixit. **Nescio quod aliquis magister hanc veritatem mihi aperuit. Mihi videtur verum numquam fuisse clausum; quod fuit semper apertum, una est enim veritas, et ubique est.**
- 10) **Et si fenestras mentis nostrae aperimus, veritas intrabit et se domi faciet; nam per quamlibet rimam, quamlibet fenestram, per quamlibet apertam ianuam veritas invenire potest.**
- 11) Rabbi dixerunt: Quae manus valuit aperire fenestras et animi ianuas ut veritas intrare possit?
- 12) Et Iesus dixit: Mihi, ut amor, funis aureus, qui decalogi praecepta in uno ligat, satis valet ad omnem humanam ianuam aperiendam, ut veritas ingrediatur et cor ad intellegendum efficiat.
- 13) Vespere autem factus solus erat Iesus et mater eius, et dicit Iesus;
- 14) **Rabbini sentire videntur Deum interesse in tractatione filiorum hominum; Judaeos fovendi ac super ceteros homines esse.**
- 15) **Non video quomodo Deus suos amores habere possit ac iustus sit.**
- 16) **Nonne Samaritani et Graeci et Romani tam sancti filii sunt quam Iudaei?**
- 17) **Puto Iudaeos circum se murum struxisse, nihilque ex altera parte vident.**
- 18) **Flores ibi florent, non sciunt; quod satio et metens non sunt nisi Iudei.**
- 19) **Bene certe esset, si possemus haec claustra perfringere, ut Iudaei videant Deum alios liberos aequae admodum beatos esse.**

20) De Iudaea exire volo et obviam cognato meo in aliis patriae meae regionibus.

Capitulum 18

Jesus in Ierusalem convivium. Dolet crudelitatibus sacrificiorum. Illel appellat, qui cum eo compatitur. manet in templo per annum.

Et factum est grande convivium iudeorum, et Ioseph, et Maria et filius eorum et multi cognati eorum, iverunt Ierosolymam. puer decem annos natus erat.

2) Et observans Jesus carnifices agnos et volatilia immolat et incendet super altare in nomine domini.

3) Mollis animus hac ostentatione crudelitatis exhorruit; Et interrogavit sacerdotes servientes : Quid sibi volunt isti, inquit, bestiarum et volucrum ? Cur comburitis carnes eorum coram Domino?

4) Sacerdos respondit, Hoc est sacrificium pro peccato. Praecepit nobis Deus haec facere, et dixit in his sacrificiis omnia nostra peccata deleri.

5) Iesus autem dixit **Visne satis bene dicere, cum Deus cuiuscumque sacrificii delicta deleri praedicaverit?**

6) Nonne David dixit, Deum non esse sacrificium pro peccato? hoc peccatum est, oblationes ante faciem eius offerre pro peccato? Nonne hoc idem dixit Isaias?

7) Sacerdos respondit, Fili mi, apud te es. Scis plus quam omnes sacerdotes Israel de legibus Dei? Hic locus pueris est ut ingenium ostendat.

8 Iesus autem increpationes eius non audivit; ivit ad Illel principem Synaedri, et dixit ei;

9) Rabboni, ut tecum loquar; Conturbor de hoc festo paschali ministerio. Templum putabam esse domum Dei, ubi inhabitat amor et benignitas.

Non audis balatum agnorum istorum, causam columbarum illorum quas illic occidunt homines? Nonne ex adustis carnibus olfacies foetorem illum horribilem?

11) Potestne homo esse pius et iustus et adhuc crudelitate plenus?

Deus qui in sacrificio delectatur, in sanguine et carne urente, non est Deus Pater meus.

13 Deum amoris volo, et tu, domine mi, sapis, et certe indica mihi ubi Deum amoris invenias.

14) At illel puero responsum dare non potuit. Animus eius misericordia motus est. Puerum ad se vocavit; imposuit manum super caput suum et flevit.

15) Dixit, "Est Deus amoris, et venies mecum; et pares exhibimus et Deum amoris invenimus.

16) Et ait Iesus: " Quid necesse habemus ire? Vbique Deum putavi. Non possumus corda nostra mundare, et crudelitatem, et omnem malam cogitationem expellere, et intus facere templum, ubi inhabitare potest Deus dilectionis?

17) Magister magni Sanhedrin sentiebat quasi ipse esset parvulus, et quod ante eum stetit Rabboni, superioris iuris magister.

18) Ait intra se: Hic est puer propheta a Deo missus.

Tunc illel quaesivit parentes pueri, et rogavit ut Iesus maneret cum illis, et disceret praecepta legis, et omnes lectiones templi sacerdotum.

20) Patres eius consenserunt, et Iesus manebat in templo sancto Ierosolymis, et Illel docebat eum cotidie.

21) Quotidie autem magister a Iesu multas lectiones superioris vitae didicit.

22) puer per annum mansit apud Illel in templo, et postea in Nazareth in domum suam rediit; et ibi operatus est cum Iosepho fabro.

CAP

Jesus annorum duodecim in templo. Controversias legum doctorum. Legit ex libro prophetiae. Petente Illel vaticinia interpretatur.

ITERUM Festum magnum erat in Ierusalem, et Ioseph, Maria et filius eorum ibi. Puer duodecim annorum erat.

2) Et erant Iudei et proselyti de multis regionibus in Ierusalem.

3) Et sedit Iesus in templo sacerdotum et doctorum.

4) Et aperuit Iesus librum prophetiae et legebat;

Vae vae Ariel oppido ubi habitavit David! Dispergebo Ariel, et gemet et plorabit;

6) Et circumdederunt eam castris hostilibus praesidiis;

7) Et humiliabo eam, et loquetur de terra; toga voce loquetur ut notus; sed tantum loquelam susurrat;

8) Et venient super eam repente hostes innumerabiles, sicut grani pulveris.

9) Visitabit eam Dominus exercituum in tonitru et tempestate et tempestate; terrae motu et flammis devorantibus.

Ecce omnes isti me dereliquerunt. In ore trahunt me, et labiis suis honorant me; cor eorum longe est a me; timor eorum mihi inspiratus est.

11) Et respirabo spiritum meum super populum meum, Israel; Sapientes eorum peribit; prudentium virorum non inveniatur intellectus.

Populus meus a Domino quaerit abscondere consilium, ut non videantur opera eorum. Opera sua tenebris noctis operire cupiunt, et dicunt: Quis videt nos modo? Nunc quis novit nos?

13) Pauperes, viri stulti! an quod factum est, factori suo dicat: Nihil est, ego me feci?

14) aut loquetur olla et dicet ei qui fecit ollam tu non habes scientiam nescis?

15) Sed hoc non semper erit; tempus erit, cum erit Libanus arvom, et fructifera in lucos mutabuntur;

16) Et in illo die audient surdi verba Dei; caeci librum recordationis Dei legent.

17) Et patienter sustinebunt, et abundantiore habebunt gaudium. et omnis, qui indiget, supplebitur; et omnes insipientes sapientes erunt.

18) Et convertetur populus et sanctificabit Sanctum, et cor eorum in corde suo;

19) Cum haec legisset Iesus, reprobavit librum et dixit: "Legis magistri, numquid verba prophetae declarabitis nobis?"

20) Erat autem Illel sedens inter magistros legis. Fortasse Rabboni nostri iuvenis qui verbum legerit interpretes erit.

21) Iesus autem dixit. Ariel propheta nostra est Ierusalem.

22) Per ambitionem et crudelitatem populus iste ad Deum foetor factus est.

23) Istos dies propheta de longe vidit et de his temporibus scripsit.

24) Nostri doctores, iurisconsulti, sacerdotes ac scribae pauperes opprimunt, dum ipsi in deliciis vivunt.

Sacrificia et oblationes Israel abominabiles sunt Deo. Sacrificium unum, quod Deus requirit, ipse est.

26) Propter hanc iniustitiam et hanc hominis crudelitatem in hominem, Sanctus de hac civitate locutus est:

27) Ecce ego evertabo, sed evertam, evertetur, et non erit amplius, donec veniat cuius est iudicium, et tradam ei.

28) In universo mundo lex una est rectitudinis, et qui legem istam confringet, dolebit. Deus enim iustus est.

29 et declinavit Israhel valde. nec iustitiam nec iura hominum respexit, et Deus postulat ut Israel emendet, et ad sanctitatis mores convertatur.

30 Et si non audierit populus noster vocem Dei, ecce gentes de longe venient et diripient Ierusalem et destruent templum nostrum et capient populum nostrum in terras alienas.

31) Sed hoc non semper erit; si longe lateque vagantur passim in nationibus terrae, sicut oves non habentes pastorem.

32) Veniet tempus, quo Deus exercitum captivitatis reducet; Revertetur enim Israel et habitabit in pace.

33 Et post multos annos aedificabitur templum nostrum, et honorificabitur quem Deus honorificabit, in quo veniet mundis corde delectatio et glorificabit domum Dei et regnabit in iustitia.

34 Hæc cum dixisset Jesus, declinavit : et miratus est omnis populus, dicens : Hic est Christus.

CAPITULUM 20

*Post festum. Iter insciente. Jesus absentis. Quaere eum. Parentes eius in templo inveniunt.
Venit cum eis Nazareth. Symbolum instrumentorum fabriliū.*

Et finita est magna festivitas Paschæ, et ibant nazaræi ad domos suas.

2) Et erant in Samaria, et Maria dixit: Ubi est filius meus? Nemo puerum viderat.

3) Et quaesivit Ioseph inter cognatos suos, qui ibant in Galilaeam; sed non viderant eum.

4) Tunc Ioseph, Maria, et filius Zebedaei redierunt, et per totam Jerosolymam quaesiverunt, et non potuerunt invenire eum.

5) Et tunc ascenderunt ad atria templi et interrogaverunt custodes: "Num vidistis Iesum puerum formosum, oculis caerulis, annis duodecim, de atriis istis?"

6) Custodes responderunt: Etiam nunc est in templo cum legis doctoribus disputans.

Et intrantes invenerunt illum sicut dixerunt custodes.

8) Dixit autem Maria : Quare Jesus , ut quid sic tractas parentes tuos ? Ecce duos dies quaesivimus tibi. Verebamus ne quid te detrimenti caperet.

9 Iesus autem dixit: “ Nescitis quia in opere Patris mei oportet me esse?

10) At ille circumiens uniuscuiusque legis doctoris manum pressit et dixit, Spero nos iterum congregari.

11) Et tunc exivit cum parentibus suis in via Nazareth; Qui cum venissent ad domum suam, induxit ad Ioseph faber.

12) Quodam die cum instrumenta operis profert dixit;

13) Instrumenta haec admonent me eorum qui in officinis mentis tractamus ubi res cogitationis fiunt et ubi ingenium construimus.

14) Quadrato utimur ad omnes lineas nostras metiendas, tortuosas viae corrigas et quadrangula morum nostrorum efficies.

15. Circulo utimur, ut passiones nostras circumcludamus et eas in iustitiae limite tenere desideremus.

16) Securi ad nodosam, inutiles et rudes partes abscindendas et aptam indolem adhibemus.

17) Malleo utimur ad veritatem repellendam, eamque tundimus, donec pars cuiuslibet partis sit.

18) Plano utimur ad superficies asperas, inaequales, articulationum, et clausorum, et tabulas quae ad aedificandum templum veritatis eunt.

19) Cultrum, linea, perpendiculum et serra omnes suos usus in mentis officina habent.

20) Ac deinde haec scala cum suis trinitate gradibus, fide, spe et caritate; in eo ascendimus ad firmamentum puritatis in vita.

21) Et in duodecim gradibus scalas ascendimus, donec illius vitae culmen conditur ad aedificandum templum Hominis perfecti.

Pars I/Sectio VI**Iesus Nazarenus****SECTIO VI****(Cap. 21 - 35).****VAU****Vita et opera Jesu in India****CAPUT XXI**

Ravanna Iesum in templo videt et capitur. Ille de puero narrat. Ravanna Iesum in Nazareth invenit et in eius honorem convivium donat. Ravanna patronus Iesu fit eumque in Indiam ducit ad religionis Brahmicae studium.

Princeps regius Indiae, Ravanna Orissa ad meridiem, erat in festo Judaeorum.

2) Ravanna vir divitiarum erat; et erat iustus, et cum cohorte Brahmiorum sacerdotum in Occidente sapientiam quaesivit.

3) Cum stetit Iesus inter sacerdotes et legebat et loquebatur, Ravanna audivit et obstupuit.

4) Et cum quaereret quisnam Iesus esset, unde venerat, et quid esset, dixit princeps Illel;

5) **Hunc puerum luciferum vocamus ab alto, quia venit ad lucem, lucem vitae hominibus afferens; ad illustrandum Viam hominum, ad redimendum populum suum Israel.**

6) Et illel narravit Ravanna omnia de puero; de prophetiis de eo; de mirabilibus noctis quando natus est; de visitatione sacerdotum magorum;

7) De modo quo ab ira malorum tutatus est; de fuga sua in Aegyptum, et quomodo tunc cum patre suo in Nazareth faber deserviret.

VIII) Rapta est Ravanna, et rogavit ut Nazareth viam sciret, ut iret et honoraret filium Dei.

9 Et cum splendidis itineribus profectus est, et venit Nazareth Galilaeae;

10) Quod quaesitum est invenit in aedificandis habitationibus filiis hominum.

11 Et cum vidisset Iesum primum ascendentem scalam duodecim, et asportavit in manibus suis gyrum quadrati et securis.

12) Ravanna dixit: Ave, summe caeli filius!

13) Et in diversorio Ravanna fecit convivium omni populo civitatis; Iesus autem et parentes ejus honorati sunt.

14) Ravanna aliquot diebus hospitatus fuit in domo Ioseph in via Marmion; secretum sapientiae quaerebat filius; sed major erat ei.

15) Rogavit deinde ut patronus esset pueri; eum ad Orientem duceret, ubi Brahmorum sapientiam disceret.

16 Et Iesus cupiebat ire ut disceret; et post multos dies parentibus consenserunt.

17) Tum superbo corde Ravanna cum suo agmine iter ad solis ortum incepit; Post multos autem dies transierunt Sind, et pervenerunt ad provinciam Orissam et palatium principis.

18) Sacerdotes Brahmici principis domum salutandam libenter gavisii sunt; cum favore susceperunt puerum Judaicum.

19 Et Iesus receptus est Jagannath discipulus in templo; et hic Vedas et Manicas leges didicit.

20) Magistri Brahmici claras pueri conceptiones mirati sunt et saepe obstupuerunt in eis quid legum sensum exponeret.

CAPUT XXII

Amicitia Jesu et Lamaae. Iesus Lamaas interpretatur veritatis, hominis, virtutis, intellectus, sapientiae, salutis et fidei.

INTER IAGANNAM SACERDOTEM QUI IUDAEUM PUERUM AMABAT. Lamaas Bramas nomen erat quo notus erat sacerdos.

2) Olim cum Jesus et Lamaas solus ambulabant in plaza Jagannath, Lamaas dixit, Domine mi Judaeorum, quid est veritas?

3) Jesus autem dixit; **Veritas nulla res est quae non mutat.**

4) **In omni mundo sunt duo; illa veritas; alterum falsum est; et verum est quod est, et falsum est quod videtur.**

Veritas autem est aliquid, et causam non habet, et tamen omnium causa est.

6) **Falsum nihil est, et tamen rei manifestum est.**

7) **Quidquid factum est, fiet; quod incipit, finiendum est.**

8) **Omnia quae humanis oculis videri possunt, nullius rei manifesta sunt, nihil sunt, et sic praetermittenda sunt.**

9) **Res quae cernimus sunt modo apparentes reflexes, aethere autem ita et sic volvunt et conditiones mutabiles evanescent.**

10) **Spiritus Sanctus est veritas; est quod erat et est et semper erit; non potest mutari nec praeterire.**

11) Lamaas dixit: Bene respondes; nunc quid est homo?

12) Jesus autem dixit.**Homo homini mirum in modum verum et falsum est mixtum.**

13) **Homo est Spiritus caro factus; ita verum et falsum in eo conjunguntur; certant, nilque occidit, homoque veritas manet.**

14) Rursus Lamaas quaesivit, Quid ais de virtute?

15) Jesus autem dixit.**Manifestum; ex vi; nihil est; fallacia, nihil amplius. Vim mutat no, at mutat mutat aetheres vim.**

16) **Vis est voluntas Dei et omnipotens, potestasque est voluntas in manifesto, a spiritu directa.**

17) **Vis in ventis, potentia in undis, potentia in ictu fulminis, potentia in brachio humano, potentia in oculo.**

18) **aetheres has potestates esse faciunt, et cogitationem Dei, angeli, hominis, vel rei cogitantis, dirigunt vim; cum rem suam virtus non est.**

19) Iterum Lamaas interrogavit: "Intellectum quid habes?".

20) Jesus autem dixit.**Petra est, super quam se homo aedificat; gnosis est nullius et mali, falsitatis et veritatis.**

21) **Est cognitio inferioris hominis; sensus potentiae hominis.**

22) Iterum Lamaas interrogavit : De sapientia quid dicis ?

23) Jesus autem dixit**Conscientia est, quod homo est; quod Deus et homo unum sint;**

24) **Istuc nihil est; vis illa est sed illusio; quod caelum et terra et infernum non sint sursum, circum, infra, sed in; quod in rerum luce nihil fit, et Deus est omnia.**

25) Quaesivit Lamaas, quidnam est fides?

26) Jesus autem dixit**Fides est omnipotentia Dei et hominis ausa; ad certitudinem hominem perveniet ad vitam deificam.**

27) **Salus scala est a corde hominis ad cor Dei pertingens.**

28) **Habet tres gradus; Prima est fides, et hoc est, quod homo putat, fortasse verum est.**

29) Et fides proxima est, et hoc est quod homo scit verum est.

30) Fructus est ultimus, et hic est ipse homo veritas.

31) Fides amittitur. fruendo perit; et homo salvatur cum ad vitam deificam pervenit; cum ipse et Deus unum sint.

CAPITULUM 23

Iesus et Lamaas inter sudras et visyas. In Benares, Iesus Udrakae auditor fit. Lectiones Udrakae.

Iesus autem cum amico suo Lamaas perambulabat omnes regiones Orissae et Gangis vallem, quaerens sapientiam a sudras et visyas et dominos.

2) Benares de Gange erat urbs humanitate et doctrina abundans; hic duobus rabbonis multis diebus mansit.

3) Et Iesus discere Prohibeo artem medendi petiit atque Udraka discipulus factus est, maximus Prohibeo sanatorum.

4) Udraka usum aquarum, plantarum et terrarum docuit; de calore et frigore; soles et umbrae; de luce et tenebris.

5) Dixit; Naturae jura sanitatis sunt, et qui secundum has leges vivit nunquam aeger est.

6) Transgressio harum legum peccatum est, et qui peccat infirmatur.

7) Qui legibus obtemperat, aequilibrium in omnibus suis partibus conservat, et sic veram concordiam efficit; et concordia sanitas, discordia morbus.

8) Medicina quae efficit concordiam in omnibus partibus hominis, salubris est.

9) Cithara corpus est atque chordae nimis dissolutae aut nimis tensae, instrumentum non discrepat, homo aeger est.

10) Omnia autem in rerum natura posita sunt ut hominis voluntates; ita in arcanis medicinis omnia reperiuntur.

11) Et cum citharoedus ab homine discrepat, immensum naturae spatium quaerendum est remedium; omni aegritudine carnis remedium est.

12) Hominis utique voluntas est summum remedium; et per vehemens voluntatis exercitium homo modo tensum facit chorda laxata, aut nimis tensa relaxat, et sic se sanare potest.

13) Cum homo ad locum pervenit ubi fidem in Deum habet, in natura et se ipso, Verbum virtutis cognoscit; resina omni vulneris verbo, omnibus vitae malis medetur.

14) Medicus est homo qui fidem inspirare potest. Lingua loqui potest auribus humanis, at pervenitur animabus animabus loquentibus.

15) Is est fortis, cuius anima magna est, et potest introire in animas, spem inspirare in eos qui spem non habent, et fidem in eos qui fidem non habent in Deum, in natura, neque in homine.

16) Nulla resina universalis est calcantibus communes vitae ambulationes.

17) Mille res harmoniam faciunt et aegrotos faciunt; psalterium mille resonet, et faciat bene.

18) Id quod alteri medicamentum est, huic venenum est; sic sanatur, quod alium occidat.

19) Herbam unam sanare potest; potus aquae aliam recreat; mons auram ad vitam ferendam praeter omne auxilium;

20) Calculus ignis, vel frenum terrenum, alium curare potest; et in quibusdam rivis seu stagnis lavari possit et sanetur.

21) Virtus e manu vel spiritu medetur plus mille; sed amor regina est. Cogitatio, amore roborata, summum Dei balsamum est.

22) Sed multae chordarum vitae ruptae et discordiae quae animam perturbant, causantur a malis spiritibus aeris, qui homines non vident; qui inducunt homines per ignorantiam ad rumpere naturae et Dei leges.

Haec potestates daemones agunt et loquuntur; scindunt hominem; ad desperationem adigunt.

- 24) Animi dominus est, qui medicus est verus, et potest vi voluntatis hos malos regere.
- 25) Quidam spiritus caeli sunt spiritus dominantes et fortes, ad solam potentiam humanam superarunt; sed adiutores habet homini in superioribus regnis importunis, et adiuvabunt daemones eiciendi.
- 26) De quo magnus ille medicus dixit, haec summa est. Et inclinavit se Jesus ad agnitionem animae magistri hujus, et abiit.

CAPITULUM 24

*Doctrinae Brahmicae castorum. Iesus eam repudiat et humanam aequalitatem docet.
Sacerdotes offenduntur et expellunt eum de templo. manet apud sudras et docet.*

QUATUOR annis puer Iudaicus mansit in templo Iagannath.

- 2) Quodam die sedit inter sacerdotes et dixit ad eos, Orate, et dicite mihi omnia de judiciis vestris; cur omnes homines coram Deo pares esse dicis?
- 3) Magister legum suarum stetit et dixit; Sanctus, quem Brahm vocamus, homines sibi placuisse, et homines non querantur.
- 4) In principio vitae humanae Brahm locutus est, et quattuor viri steterunt ante faciem eius.
- 5 Ex ore autem Parabrahm venit primus homo; et ille candidus, similis erat ipsi Brahm; brahman dictus est.
- 6 Et exaltatus est et electus; summa inopia stetit; non labore opus erat.
- VII) Vocabaturque sacerdos Brahm, sanctus gerens Brahm in omnibus rebus terrenis.
8. Secundus homo rufus, et de manu Parabrahm venit; et dictus est shatriya.
- 9) Et rex factus est, princeps et bellator, cuius Praesidium supremus ordinavit officium sacerdotis.
- 10 Et de parabraham in interiora venit tertius homo; et vocabatur visya.
- 11) Flavus erat vir et eius erat arandum, et pecora et armenta custodiebant.
- 12 Pedes autem Parabrahm venit quartus homo; et niger erat; et appellatus est sudras, ignobilis.
- 13) Sudras est servi generis hominum; non habet ius quod alii observant; Non audiat Vedas legere, et significat mortem sibi inspicere in faciem sacerdotis, vel regis, et nihil nisi mors liberare potest a statu servitutis.
- 14) Iesus autem dixit: “ Tunc Parabrahm non est Deus iustitiae et recti; Nam manu sua ipsum exaltavit et alium humiliavit.
- 15 Jesus autem jam non dixit eis : at suspiciens in caelum, dixit :
- 16) Deus Pater meus, qui erat et est et semper erit; qui tenet in manibus tuis lancem iustitiae?
- 17) Qui in immensitate amoris omnes homines aequatos fecit. Albus, niger, flavus et rubeus in faciem tuam respicere possunt, et dic, Pater noster, Deus.
- 18 Tu, Pater humani generis, laudo nomen tuum.
- 19 Et omnes sacerdotes indignati sunt de verbo, quod locutus est Iesus. irruerunt in eum, et apprehenderunt eum, et noluerunt fieri.
- 20 Tunc levavit Lamaas manum suam et dixit: Sacerdotes Brahm, videte. nescis quid facias; exspecta donec cognoscat Deum hic iuventus adorat.
- 21) Hunc puerum orantem vidi cum lumine solis circumfusum. cave! Deus eius potentior Brahm.
- 22) Si Iesus verum dicit, si recte, non illum cogas ut desistas; si iniustus es et bene, verba eius evanescet, quia rectum est robur, et in fine valebit.
- 23) Et tunc abstinerunt sacerdotes nocere Iesu; sed unus locutus est et ait.

- 24) In hoc sancto loco nonne haec temeraria iuventus Parabrahm violavit? Lex plana est; inquit, qui blasphemaverit nomen Brahm, morietur.
- 25) Lamaas pro Iesu vitam obligavit; et tunc sacerdotes mox ceperunt funiculum flagellum, et eiecerunt eum de loco.
- 26) Et abiit Iesus, et hospitatus est cum hominibus nigris et flavis, et servis et agricolis.
- His primum innotuit aequalitatis Evangelium; narravit eis confraternitatem hominis Dei paternitatem.
- 28) Vulgus eum libenter audivit et orare didicit: Pater noster, Deus qui es in caelis.

CAPITULUM 25

Iesus sudras et agricolas docet. Parabola est de nobili et iniustis filiis eius. Facultates omnes notificat.

Cum vidisset Iesus sudras et publicanos in turbis adpropinquare ut audirent verba ejus, dixit parabolam ad eos. dixit:

De Nobili et injusti Filiis ejus

- 2) Nobilis praedium magnum possidebat; quattuor filios habuit, et vult omnes convalescere, stando et utendo omnibus ingeniis.
- 3) Itaque magnae pecuniae partem cuique tribuens abire eos iussit.
- 4) Filius sui plenus erat; cupidus, sagax et acutus.
- 5) Ait intra se : Ego sum filius primogenitus, et hi fratres mei servi ad pedes meos.
- 6) Et tunc vocavit fratres suos; et unum pupulum regem fecit; ei gladium dedit, eique totam rem defendendam praecepit.
- 7) Alii agros et puteos et armenta et pecora et armenta usum dedit et ad terram usque armentaque et pecora et armenta pascenda et electissima quaeruntur ad se perducere iussit.
- 8) Et alteri dixit: Tu es filius minimus; lata praedia assignata est; non est tibi pars neque sors in omni re.
- 9) Et accepit catenam et alligavit fratrem suum ad nudam petram in campo deserto, et dixit ei:
- 10) Tu servus natus es; iura non habes, et sorte tua contenta es, quia non est tibi relaxatio donec moriaris et hinc vadis.
- 11) Post annos autem aliquot dies venit ratio. vir nobilis filios suos ad rationes reddendas convocavit.
- 12) Et cum sciret unum, filium suum primogenitum, occupasse totum praedium, et fratres suos servos occupasse;
- 13) Quem arripiens, vestem sacerdotalium dilaniavit et posuit in cella carceris, ubi manere coactus est, donec omnes iniurias, quas fecerat, expiasset, expiavit.
- 14) Tum, quasi ludibria, solium et arma puppea regis Coniecit in aethera; fregit gladium suum et posuit eum in cella carceris.
- 15) Vocavit deinde filium agricolae et interrogavit cur fratrem suum in desertis campis de catenis crudelibus non eripisset.
- 16) Quod cum filius non responderet, oves et armenta et regiones et puteos fluentes sibi adsumit pater.
- 17) Et misit filium suum agricolam, ut viveret in arenis solitudinibus, donec piaret omnes iniurias, quas fecerat.
- 18) Abiit ergo pater et invenit suum minimum filium catenis crudelibus; manibus suis ruptis catenis filium suum in pace abire iussit.
- 19) Filiis autem omnibus reddentibus debita revertentes steterunt ante forensem ius.

- 20) Omnes litteras suas didicerunt, eas bene didicerunt; et tunc pater iterum hereditatem divisit.
 21) Ex aequo et iniquo cuique tribuens legem aequitatis ac iuris cognoscere ac in pace vivere iussit.

Finis - Parabola de nobili et iniustis filiis eius

- 22) Et unus sudra locutus est et dixit: Nos sumus servi, qui sicut bestiae succiduntur ad satisfaciendum sacerdotum arbitrio, speremus nos qui venturum est ut solvat catenas nostras et nos liberet?
 23) Jesus autem dixit: "Sanctus dixit omnes liberos suos esse; et omnis anima ex Deo nata est.
 24) Sudras liber erit ut sacerdos; ambulet agricola cum rege passu; totus enim mundus hominis fraternitatem possidebit.
 25) O viri, surgite! conscius potentiae tuae, nam servus remanere non debet qui volet.
 26) Vive sicut vis fratrem tuum vivere; pande diem florem; Tua est enim terra, et tua est caelum, et ad te perducet te Deus tuus.
 27) Et clamavit omnis populus, Ostende nobis viam, ut sicut flos explicemus et ad nostram veniamus.

CAP

Jesus apud Katak. Currus Jagannath. Iesus Brahmnicorum rituum vanitatem populo revelat ac Deum in homine videre. Sacrificii legem divinam docet.

IN omnibus civitatibus Orissa Iesus docuit. Katak iuxta flumen docebat, et milia hominum sequebantur eum.

- 2) Olim currum Jagannath per turpia furiosorum hominum subducta est, et dixit Jesus;
 3) Ecce forma sine spiritu transit; corpus sine anima; templum nullis altaribus ignes.
 4) Haec raeda Krishna inanis est, nam Krishna ibi non est.
 V) Haec avis est idolum populi ebrii vino carnalium.
 Deus in voce linguarum non vivit; non est ei via ab aliquo idoli fano.
 7) Dei conventus cum homine in corde est, et adhuc parva voce loquitur; et qui audit, adhuc.
 8) Et dixit omnis populus: Doce nos scire sanctum loquentem in corde, adhuc parvae vocis Deum.
 9) Et Jesus dixit : Spiritus sanctus oculis mortalibus videri non potest. nec spiritus sancti homines videre possunt; Ad imaginem autem eorum factus est homo, et qui inspicit faciem hominis, imaginem Dei qui intus loquitur intuetur.
 11. Et cum homo honorat hominem, honorat Deum; et quod homo facit propter hominem, hoc facit pro Deo.
 12) Et notandum est quod cum homo laedit cogitatione vel dicto vel facto alteri hominem iniuriam facit Deo.
 13) Si servire vis Deo qui loquitur in corde, servis propinquo tuo, et non propinquus, peregrinus ad portas tuas, inimicus nocendi quaerenti tibi;
 14) subveni pauperi et adiuva debiles. nulli noceas, et non tua concupiscas;
 15 Tunc Sanctus loquetur lingua tua; et aridet post lacrimas tuas, in gaudio vultum tuum accendet, et in pace impleat corda tua.
 16) Et tunc interrogavit populus: "Cui dona feremus?" Ubi offeremus sacrificium?
 17 Iesus autem dixit Pater noster non petit perditio plantarum frumenti et columbae agni
 18) Quod in omni fano comburis, id abiicis. Beneficia nulla interesse possunt ei qui cibum ab ore esuriente sumit ut ab igne consumatur.

- 19) Cum offerres hostiam Deo nostro, sume munus tuum frumenti, vel escam et mensae pauperum.
 20) Ex eo incensum surget in caelum, quod ad te cum beatitudine redibit.
 Dirigite idola vestra; te non audiunt; omnia sacrificia aras in focum ignium verte.
 22) Facite altaria humana corda vestra et sacrificia vestra igne amoris comburite.
 23) Et introivit omnis populus et adoraverunt Iesum pro Deo; Jesus autem dixit;
 24) Frater tuus homo sum tantum veni ut viam ad Deum monstres; hominem non coles; laudate Deum Sanctum.

Caput 27

*Iesus in Behar adest convivium. Concio res novas de hominum aequalitate praedicat.
 Narrat parabolam de scapulis fractorum.*

Fama Iesu ut doctoris per omnem terram diffusa est, hominesque ex propinquo ac longe veniebant ad audiendum eius verba veritatis.

- 2) ad Behar fluvium sacro Brahms per multos dies docebat.
 3) Et Ach, vir dives Behar, fecit convivium in honore hospitis sui, et vocavit omnes venientes.
 4) Multi veniebant; fures, raptores, meretrices. Jesus autem sedebat cum eis, et docebat. Hi autem qui sequebantur eum, molesti erant valde, quod cum furibus et meretricibus sedebat.
 5) Et increpabant eum. Rabboni, magister sapientum, dies haec mala tibi erit.
 6) Fama volet te cum meretricibus ac furibus contubernalem, teque fugient homines aspidem.
 7) Respondit eis Jesus, et dixit :Dominus nunquam se famae aut famae obstringit.
 8) Haec sunt minime levia crepundia diei; assurgunt et residunt, utres in flumine inanes; sunt fallaciae et transibunt;
 9) Sunt indices ad id quod inconsideratus senserit; tumultum faciunt; et leues merito iudicent clamorem.
 10) Deus et omnes magistri homines iudicant ex eo quod sunt, non ex eo quod videntur; non fama et fama.
 11) Hi meretrices et fures filii Patris mei sunt; Animae eorum tam pretiosae sunt in conspectu eius quam tuae, vel sacerdotum Brahmicorum.
 12) Earumdem autem vitae summam operam dant, ut vos, qui de vestra honestate ac dignitate gloriati estis, operemini.
 13) Et quidam ex illis multo duriores quam solvisti, homines, qui ea contemnis, solvisti.
 14) Immo peccatores sunt, et confitentur culpam suam, dum rei sunt, sed callidi satis est habere politam tunicam ad operiendum delictum tuum.
 15) Fingite vos homines istos meretrices, ebriosos hosque fures contemnentis, qui vos corde et vita mundos esse cognoscitis, vos longe meliores esse quam illi, exstare ut homines justos qui sis noverint.
 16) Peccatum est in voluntate, in desiderio, non in actu.
 17) alienas opes concupiscis; formas lepidas aspicias, et penitus in cordibus eas concupiscis.
 18) Dolus quotidie exerces, et aurum, honorem, famam, solum pro vobis ipsis optas.
 19) Homo qui concupiscit fur est; et quae concupiscit meretrix est. Qui nulla harum eloque.
 20) Nemo locutus est; accusatores tacuerunt.
 21) Jesus autem dixit. Probatur hodie omnes contra eos qui accusaverunt.
 22) Mundis corde non accusatis. Corde viles, qui reatum sancto pietatis fumo Velare volunt, semper sunt ebriosi, fures, meretrices.

23) Haec fastidium et haec derisio ludibrium est, nam si famae tincta tunica avelli posset, in ejus libidine, dolis ac multis occulti sceleris generibus exultare professus manifestus inveniretur.

24) Homo qui in alienas zizania trahendo tempus suum expendit, non potest tempus suum trahere, et omnes vitae flores electissimi mox suffocantur ac pereunt, nec quicquam restabit nisi lolium, tribulum, bursas.

Parabola de fractis Bladis

---

25 Iesus autem dixit parabolam. Ecce agricola habebat agros magnos segetes, et videns quod scapulas multarum caulium frumenti incurvatus et comminutus erat.

26 Et cum emitteret messorum suos, dixit: “Caules frumenti non salvabimus eos qui conciderunt scapulas.

27) Egredere, et exscinde et fractis graminibus crema.

28 Et post dies multos ivit ad metendum frumentum, et non invenit acinum.

29 Vocatis autem messoribus, dixit eis : Ubi est triticum ?

30 Responderunt ei et dixerunt: “Secundum verbum tuum fecimus; collegimus, et fractis graminibus caulem exussimus, neque relictum culmus ad horreum ferendum.

31 Et ait Iesus: “Si Deus salvat eos, qui in scapulas non sunt, qui in conspectu eius perfecti sunt, quis salvus erit?

Finis - Parabolae fracti Blades

---

32 Accusatores autem detrahebant capita sua. Iesus autem ibat.

Caput 28

Udraka festum donat in honore Iesu. Iesus de unitate Dei loquitur et fraternitate vitae. Sacerdotium detrahit. Hospes fit agricolae.

BENARES urbs est Brahms sacra, et Benares docuit; Udraka hospes eius erat.

2) Udraka festum in honorem hospitis fecit et multi nobiles Prohibeo sacerdotes et scribae ibi erant.

3) Iesus autem dixit eis: **De vita fraternitate vobis multa jucunde loquor.**

4) **Deus universalis est unus, sed plus quam unus; omnia sunt Deus; omnia unum sunt.**

V) **Dulcibus Dei flatibus omnis vita in uno tenetur; ita, si fibra rei vivae tangas, a centro ad extrema vitae tempora pertemptant.**

VI) **Et cum atterit sub pede tuo vermiculum vilissimum, excutis thronum Dei, et tremebis in vagina dexteræ gladium.**

7) **Avis hominibus carmen suum canit et homines consonantes volvunt ut auxilium canat.**

8) **Formica domum suam construit, apis tectum suum pectinat, aranea telam texunt, floresque spiritus sibi in odoribus suis suaves habent vires, quibus laborandum vires praebet.**

9) **Iam homines et volucres et bestiae ac reptilia numina sunt, caro facta; et quomodo audent homines aliquid occidere?**

10) **Crudelitas est quae mundum vitiosum facit. Cum didicerint homines, cum nocenti animali noceant, non occidunt, nec faciunt quod Deus fecit dolere.**

11) **Legisperitus dixit : Obsecro te, Jesu, dic quis est iste Deus quem loqueris ; ubi sunt sacerdotes eius, ubi templa et delubra?**

12) **Iesus autem ait: “Deus, quod loquor, ubique est; Non potest moenibus circumiri, nec ullis limitibus circumseptus.**

- 13) Omnes homines Deum, Unum adorant; sed non omnes pariter.
- 14) Hic Deus universalis est sapientia, voluntas et amor.
- 15) Non omnes vident Deum trinum. Deum potentium videt. alia, ut Deus cogitationis; alium sicut Deum amoris.
- 16) Idealis hominis est Deus suus, ita ut homo enucleat. Hodie Deus homo, cras Deus non est.
- 17) Gentes terrae Deum diversis respectibus vident, et ideo non omnibus idem videntur.
- 18) Homo nominat partem Dei quam videt, et hoc illi est totum Deus; et omnis natio videt partem Dei, et omnis natio nomen habet Dei.
- 19) Parabrahm vocas eum Brahmanis; in Aegypto est Thoth; Iovem autem nomen in Graecia est. Jehovah nomen hebraicum; sed ubique est causa inanis, radix eradicabilis, ex qua omnia creverunt.
- 20) Cum homines Deum timent et eum in hostem assumunt, alios habitu induunt eosque sacerdotes vocant.
- 21) Ac praecipe iram Dei precibus cohibere; et cum precibus eius non proficeret, eum emat sacrificio pecore, vel ave;
- 22) Cum homo Deum unum cum eo, ut Patrem Deum, videt, nullo medio homine, nullo sacerdote intercedit;
- 23) accedens ad eum accedens dicit, Pater mi, Deus! deinde in manu Dei manum inponit, et omnia bene sunt.
- 24) Et hoc est Deus. Unusquisque sacerdos es, tibi soli; et sacrificium sanguinis Deus non vult.
- 25) Iuste vitam tuam in sacrificali servitute omnibus vitae largire, et Deo placatur.
- 26) Cum haec dixisset Jesus, stetit; turbae obstupefactae inter se certabant.
- 27) Alii dicebant: Sanctus Brahm inspiratur; Alii autem dicebant: Insanus est; alii dicebant, Obsidetur; loquitur sicut daemones loquuntur.
- 28) Jesus autem non tardavit. Inter convivas erat, agricola, generosus animus, veritatis scrutator, amans verba quae locutus est Jesus, et ibat cum eo Jesus, et in domo sua manebat.

CAP

Ajainin, presbyter de Lahore, Benares ad Jesum venit, et in templo manet. Iesus invitationem ad templum visitandum recusat. Ajainin noctu eum in agricolae domo invisit et philosophiam suam accipit.

Sacerdotes inter Benares templi unus, hospes, Ajainin, de Lahore.

- 2) A mercatoribus Ajainin audivit de puero Judaico, de verbis sapientiae, et accinctus se et profectus est a Lahore, ut videret puerum et audiret illum loquentem.
- 3) Sacerdotes Brahmici veritatem quam Iesus attulit non acceperunt et multum indignati sunt ex iis quae in Udraka die festo dixit.
- 4) At illi numquam puerum viderant et multum eum loquentem audire cupiebant et eum hospitem esse invitabant.
- 5) Jesus autem dixit eis: **Lux copiosa est, et omnibus lucet; si vis videre lucem ad lucem venire.**
- 6) **Si vis audire nuntium quem Sanctus dedit mihi ut darem hominibus, veni ad me.**
- 7) Auditis autem sacerdotibus indignati sunt quod dixit Iesus.
- 8) Ajainin iram eorum non communicavit et alium nuntium misit cum pretiosis muneribus ad Jesum in domo agricolae; nuntium misit cum donis;
- 9) **Oro te, domine, verba mea audi; Lex Brahmica vetat ut quilibet sacerdos in domum alicujus ignobilis ingrediatur; sed potes venire ad nos;**
- 10) **Hos certe sacerdotes libenter audient et loquor. Oro ut venias et hodie nobiscum cenabis.**

- 11) Jesus autem dixit; **Sanctus pariter omnes respicit; habitatio hospitis mei sufficiens est omni consilio filiorum hominum.**
- 12) **Superbia si te custodit, non es dignus luce. Pater meus Deus hominis leges non spectat.**
- 13) **Munera tua repeto; non possis auro emere scientiam Domini, nec munera pretiosa.**
- 14) Haec verba magis ac magis irritaverunt Iesus sacerdotes et coeperunt cogitare quomodo eum de terra eicerent.
- 15) Ajainin insidias et consilium cum eis non coniungit; et exiit de templo in nocte, et quaerebat domum, ubi habitabat Iesus.
- 16) Iesus autem dixit: “ Nulla nox est, ubi sol lucet; Nullas habeo secretas epistulas dare; in luce omnia arcana revelantur.
- 17) Ajainin dixit: Lahore de longe veni, ut discerem hanc veterem sapientiam, et hoc regnum Sancti de quo loqueris.
- 18) **Ubi est regnum? ubi rex? Qui sunt subditi? quas leges?**
- 19) Iesus autem dixit. **Non procul hoc regnum est, nec mortalia cernunt Lumina ; intus in corde est.**
- 20) **Non quaeres in terris, non mari, non caelo; non est ibi, et tamen ubique est. Ipse est Christus Dei. amor universalis est.**
- Porta domini huius non est alta, et qui eam intrat, in genua procumbere debet. Non lata est, nec quisquam carnales fasces portare potest.**
- XXII) Quod inferior homo transmutandus sit in seipsum spiritus; corpus uiuis puritatis rivulis ablui debet.**
- 23) Interrogavit Ajainin: Num subditus fieri hujus regis possum?
- 24) Iesus autem dixit **Tu es rex ipse, et per portam ingrediaris et sub rege regum sis.**
- 25) **Tu vero sacerdotales stolas deponere debes; auri servire Sancto desinat; da vitam tuam, et omnia quae habes, volendo servire filiis hominum.**
- 26) Iesus autem jam non dixit. Ajainin ibat; et dum ueritatem quam dixit iesus comprehendere non poterat, uidebat quod numquam viderat.
- 27) Regnum fidei numquam perspexerat; sed in eius corde semina fidei et universalis fraternitatis bona invenerant solo.
- 28) Et cum domum suam iter faceret, per noctem obscuram transire visus est, et cum evigilasset sol justitiae, exortus est; invenerat rex.
- 29) In Benares autem moratus est Iesus diebus multis et docebat.

CAPITULUM 30

Iesus nuntium accipit de morte patris sui. Litteras matri scribit. Epistula. Mittit eam a mercatore.

- QUONDAM die, cum Iesus iuxta Gangem stabat occupato opere, viator ab Occidente reversus appropinquavit.
- 2) Accedens autem Iesus, dixit: **Mox ad te e patria venimus et nuncium ingratum afferimus.**
- 3) **Pater tuus non est amplius in terra; Mater tua dolet; et non est qui consoletur eam. Miratur utrum vivis an non; cupit te videre semel iterumque.**
- 4) Iesus autem tacita cogitatione caput inclinavit; et postea scripsit. Quorum ille haec summa est;
- 5) **Mater, femina nobilissima; Homo iustus e patria mea retulit mihi patrem non esse carne amplius, teque dolere ac moestum esse.**
- 6) **Mater mea omnia bene habet; bene est patri, bene est tibi.**
- 7) **Opus eius in hac terra circumactum est ac praeclare fit.**

- 8) In omnibus vitae spatiis non possunt illi dolo, fraude, non iniuria arguere.
- 9) Hic in hoc circuitu multa gravia negotia perfecit, et hinc discessit ad solvendas animae gyros quaestiones.
10. Pater noster-Deus est cum eo ibi, sicut hic cum eo fuit; et ibi angelus eius custodit vestigia sua, ne exeat.
- 11) Quid fles? Lacrimae dolorem vincere non possunt. Non est potestas in dolore contritum cor emendare.
- 12) Planum doloris est otium; sedulus animus numquam dolere potest; Nullam tempus luctus enim.
- 13) Cum venerit dolor popuH per cor, mox te perdes; non amoris et maeroris ministerium demerge.
- 14) Tuum est ministerium amoris, totusque mundus amorem postulat.
- 15) Tunc eant praeteritum cum praeterito; a curis carnalium rerum surge, et vitam tuam viventibus da.
- 16) Et si vitam servitutis perdis, in ea invenies in eo solem matutinum, rorem vespertinum, cantu avium, florum et stellarum noctis.
- 17) Sub exiguo solventur problemata huius terrae rotundi; et cum summae tuae omnes elaboratae sint, te in latiores agros usui ad solvendas magnas animae difficultates insolescere voluptati erit.
- 18 Contende igitur, ut sis contentus, et veniam ad te aliqua die, et opulentiora tibi dona auro aut lapidibus pretiosis afferam.
- 19) Pro certo habeo Ioannem curaturum te, omnia tua necessaria suppeditans; et ego vobiscum sum omni via, Iosue.
- 20) Et per manum cuiusdam mercatoris, iens Jerosolyamam, epistulam hanc misit in viam suam.

CAP

Sacerdotes Brahmici propter doctrinam Iesu irati sunt eumque ex India expellere proponunt. Lamaas pro eo rogat. Sacerdotes adhibent homicidam ad occidendum. Eum Lamaas admonet et fugit ad Nepaliam.

Verba et opera Iesu per omnem terram inquietam fecit.

- 2) Vulgus amici eius erant, in eum crediderunt et eum in loris sequebantur.
- 3) Sacerdotes et principes eum timebant, ipsum nomen eius terrorem in cordibus suis miserunt.
- 4) Praedicavit vitae fraternitatem, aequo iure iustitiam, docuit inutilitatem sacerdotum, ritusque sacrificia.
- 5) Arenam ipsam quatiebat in qua ratio Brahmica stetit; fecit idola Brahmica tam parva videri, et tam plena peccato sacrificare, ut altaria et rotae orationis oblita sint.
- 6) Sacerdotes declaraverunt, si hic puer Iudaicus diutius in terra moraretur, rerum novarum futurarum; exsurgeret populus et sacerdotes interficeret ac delubra rescinderent.
- 7) Convocatio itaque dimissa est, et sacerdotes ex omni provincia venerunt. Benares zelo Brahmico ardebat.
- 8) Lamaas de templo Iagannath, qui bene noverat vitam interiorem Iesu, erat in medio eorum, et audivit impetus sacerdotum;
- 9) Et stetit et ait :*Fratres mei sacerdotes, videte diligenter quid faciatis; Dies iste est recordatio.*
- 10) *Mundus intuetur; ipsa vita Brahmicae cogitationis in causa est.*
- 11) *Si caeci rationis sumus; si praeiudicium sit hodie rex; si ad bestialem vim confugimus, et manus nostras in sanguine tingimus, ut in conspectu Brahm, innocens et purus sit;*
- 12) *Decidat in nos ultio eius; saxum ipsum, in quo stamus, sub pedibus inrumpimus; et dilectum nostrum sacerdotium, et leges ac delubra labe.*

13 At illi ultra non loquantur. Accurrerunt sacerdotes irati, eum conspuerunt, proditorem appellaverunt, proiecerunt, cruentum in publicum projecerunt.

[14] Tum tumultus regnavit; fit multitudo sacerdotum; humani sanguinis aspectus ad furialia ductus plura vocabant.

15 Principes, timentes bellum, Jesum quærebant, et invenerunt eum in foro placide docens.

16) Eum rogaverunt ut vitam suam exiret; sed ire noluit.

17) Sacerdotes deinde causam comprehensionis quaerebant; sed ipse nihil commiserat.

18) Tum falsa crimina praelata sunt; Cum autem irent milites ut adducerent eum in prætorium, timuerunt, quia populus stabat ad defendendum.

Sacerdotes elusi sunt et vitam furtim auferre decreverunt.

20) Invenerunt hominem homicidam tradendo et emisero eum noctu ut obiectum irae interficeret.

21 Jesus autem festinavit proficisci.

22 Noctu reliquit Benarem, et cum festinatione perrexit ad aquilonem. et undique coloni, mercatores et sudras adiuverunt eum in itinere suo.

23 Et post multos dies pervenit in Himalayas potentes, et in civitate Kapivastu mansit.

24) sacerdotes Buddha ianuas templi ei aperiebant.

CAP

Jesus et Barata. Simul libros sacros legunt. Iesus excipit doctrinam Buddhisticam evolutionis et veram hominis originem manifestat. Occurrit Vidyapati qui cooperatur eius fit.

INTER Sacerdotes Buddhisticum erat qui altam sapientiam in verbis quae Iesus loquebatur vidit. Barata fuit Arabo.

2) Simul Iesus et Barata legunt Psalmos Iudaeos et Prophetas; legunt Vedas, Avesta et Gautama sapientia.

3) Et dum de facultatibus hominis legebatur et loquebatur, Barata dixit;

4) Homo est admiratio universi. Omnium pars est, nam vivens fuit in omni vita.

5) Tempus erat, cum homo non erat; et erat aliquantulum substantiae informis formae temporis; ac deinde protoplastus.

6) Per legem universalem omnia sursum tendunt ad statum perfectionis. Protoplastus evolutus, vermis factus, reptilis, avis, bestia, tum demum ad hominis formam pervenit.

VII) Ipse autem homo mens est, et mens hic ad perfectionem per experientiam pervenit. et mens saepe in carnosa forma manifestatur, et in forma incrementi maxime accommodata. Mens igitur manifestare potest ut vermis, vel avis, vel bestia, vel homo.

8. Veniet tempus quo omnia vitae evolventur ad statum hominis perfecti.

9) Et postquam homo in perfectione est, ad superiora evolvetur vitae formas.

10 et dixit Iesus Barata Arabo quis hoc vos docuit ut mens illa, quae est homo, manifestetur in carne bestiae aut ave aut serpenti?

11) Barata dixit: A temporibus, quibus homo non meminit, sacerdotes nostri dixerunt nobis, et scimus.

12 Et ait illi Iesus: Arabo inluminatus es magister mens, et nescis quia homo nihil scit ei?

13) **Credat homo quod alii dicunt; sed sic numquam scit. Si enim homo scit, quod scit ipsum sit necesse est.**

14) **Meministine, Arabo, cum sis simia, vel avis, vel vermis?**

- 15) Nunc, si non magis probas quam quod sacerdotes tibi ita dixerant, nescis; tu simpliciter coniiicio.
- 16) Noli ergo considerare quod quis dixerit; carnis obliviscamur, et mente vadamus in terram carnalium; animus numquam obliviscitur.
- 17) Atque retro per saecula magistri mentes vestigandi se possunt; et sic sciunt.
- 18) Tempus numquam fuit cum homo non erat.
- 19) Quod incipit, finem habebit. Si homo non fuit, erit tempus quando non erit.
- 20) Ex ipso Dei libro legitur: Deus trinus et unus, et septem spiritus ante faciem eius steterunt. (Hebraei septem hos spiritus vocant Elohim).
- Et hi sunt qui pro immensa sua potestate omne quod est vel fuit creaverunt.
- 22) Hi spiritus, Dei Unini, immenso spatii vultu ferebatur et septem aetheres erant, et omnis aether vitae formam habuit.
- 23) Hae formae vitae erant praeter cogitationes Dei, indutae substantiae suae aetheris planorum.
- XXIV. Haec ethera plana protoplastis, terrae, plantae, bestiae, hominis, angeli et cherubim vocant.
- 25) Plana haec totis foetentibus cogitationibus Dei, nunquam oculis hominis in carne cernuntur; componuntur ex substantia nimis subtiliter quam oculi carnei ad videndum, et tamen constituunt animam rerum;
- 26) Et oculis animae omnes creaturae vident haec ethere plana et omnes formas vitae.
- 27) Quia omnes formae vitae in omni plano sunt Dei cogitationes, omnes creaturae cogitant, et quaelibet creatura est voluntatis, et secundum modum suae potentiae est eligendi;
- 28) Et in planis patriis omnes creaturae ab aethere suo planorum alimenta praebentur.
- 29) Sicque factum est omni animante, donec voluntas segnis, ac deinde protoplastus aetheres, terra, scrobis, pecus, homo, lentissime vibrent.
- 30) aetheres omnes densiores facti sunt, et omnes creaturae horum planorum crassioribus vestimentis, vestimentis carnis indutae, quas homines videre possunt; atque ita hoc manifestius, quod physicum appellant, apparebat.
- 31) Et hoc est quod dicitur casus hominis; sed homo solus non cecidit, protoplastus enim et terra et planta et bestia omnes casus inclusa sunt.
- 32) Angeli et Cherubim non ceciderunt; semper firmae fuerunt voluntates eorum, et ita planorum aetheres Deo consentientes tenuerunt.
- 33) Cum autem aethere ad aeris ratem, omnesque horum planorum creaturae ex aere alimentas accipere debent, pugnatum est; deinde, quod optimum quemque finem appellavit salvos esse, lex facta est;
- 34) Corpora debiliora fortius comedit; et hic est ubi lex carnalis evolutionis ortum habuit.
- 35) Et nunc homo procaciter ferit et comedit bestias, bestia consumit plantas, herba viget in terra, terra absorbet protoplastum.
- 36) In isto regno animae carnalis evolutio ignoratur, et magnae mentium magisterii est patrimonium restituere hominis, ad praedium quod amissum est reducere, cum rursus in aetheribus vivet. fuam planam.
- Cogitationes Dei non mutantur; manifestae vitae in omni plano perfectionem sui generis explicant; Et quia cogitationes Dei numquam mori possunt, nulla mors est ulli septem aetherium septem spirituum Dei trini.
- Itaque terra nunquam plantatur; Bestia, aut avis, aut reptile nunquam est homo, et homo non est, et non potest esse, bestia, aut avis, aut reptile.
- 39) Veniet tempus, cum omnia illa septem manifestata absorbeantur, et homo, et bestia, et planta, et terra, et protoplastus redimentur.

- 40) Obstupuit Barata; sophia Iudeorum fuit ei revelacio.
- 41) Vidyapati autem, sapientissimus Indorum, princeps templi Kapivastu, audivit Barata loqui ad Iesum de origine hominis, et audivit responsum prophetae Hebraei, et dixit:
- 42) Vos, sacerdotes Kapivastuensis, audite me loquentem: Hodie in crista stamus. Sexto abhinc anima herus natus est, qui lucem homini dedit gloriam, et nunc magister sapiens stat in templo Kapivastu.
- 43) Hic Hebraeus propheta oriens stella sapientiae, deificatus est. Secretorum Dei cognitionem nobis adfert; et universus mundus verba eius audiet, et verba eius audiet et nomen eius glorificabit.
- 44) Vos, sacerdotes aedis Kapivastu, manete! tace et audi loquentem; Is est vivus Dei oraculum.
- 45) Et omnes sacerdotes Buddha illustrationis gratia gratias agebant et laudabant.

CAP

Iesus vulgus docet vere. Eos quo ad beatitudinem perveniat. Narrat parabolam de agro petroso et thesauro abscondito.

IN tacita meditatione sedit Iesus iuxta fontem fluens. Dies erat sanctus, et multi servi erant iuxta locum.

2) Et vidit Iesus duras lineas laborum in omni fronte, in omni manu. Non fuit vultus laetitiae in ulla facie. Nemo omnium ex non labore nisi.

3) Et ait ad unum Iesum : Cur omnes tristes es ? Nullane habes in vita felicitatem?

4) Homo respondit, Sensum vocis istius vix novimus. Largimur vivere, et nihil aliud speramus quam laboramus, et diem benedicimus, cum cessare possumus laborem nostrum et dormire in mortuorum civitate Buddha.

5) Et misertus est cor Iesu et amore pauperum laborantium, et dixit:

6) Labor hominem non tristem facere debet; homines felicissimi esse debent cum laborant. Cum spes et amor sunt laboris, tunc omnis vita impletur gaudio et pace, et hoc est caelum. Nescitis quia tale coelum vobis est?

7) Homo respondit, De caelo audivimus; sed tunc tantum abest, ut tot vitas vivamus priusquam ad illum locum pervenire possimus!

8) Iesus autem dixit **Frater mi, homo, cogitationes tuae erraverunt; caelum tuum non longe est; non est locus metorum et termini, non locus attingendus; est animo.**

IX. Quod Deus nusquam fecerit caelum homini; Infernum nunquam fecit; creatores sumus, et nostra facimus.

10) Iam caelum in caelo quaerere desine; Modo aperi fenestras cordium tuorum, et quasi inundatio lucis, coelum veniet et immensum gaudium afferet; tunc labor non erit crudelis.

11) Obstupuit populus et convenerunt ad audiendum dominum iuvenem insolitum loquentem.

12) Implorans ut plura de Patre Deo narraret. de caelo quod homines faciant in terra; de immensa laetitia.

Parabola scopulorum agri et thesauri absconditi

---

13) Et dixit Iesus parabolam. Dixit, Homo quidam habebat agrum; terra dura et pauper erat.

14) Adsiduo labore vix satis cibi providere poterat ut familiam ab inopia arceret.

15) Olim fossor, qui sub terra videre poterat iter suum praeteriens, hunc pauperem et infructuosum agrum vidit.

16) Laborem fessum vocavit et dixit, Frater mi, nescitis quod sub superficie sterili agri vestri opulenti latent?

17) Tu in exiguo arare et seminas et metis, et quotidie calcas super me aurum et lapides pretiosos.

- 18) Haec divitiae non in superficie terrae posita sunt; sed si saxum humum effoderis, ac penitus in terram demittas, non opus est tibi, donec humus gratis.
- 19) Homo credit. Fossor certe novit; Et ait: Et thesauros absconditos in agro meo invenio.
- 20) Tum rupem effodit humum, penitusque in terra fodit aurum.
- 21) Jesus autem dixit : Filii hominum laborant in campestribus desertis et arenis sentibus et saxosis; quid agant patres eorum, aliud non somniantes faciant.
- 22) Ecce dominus venit, et narrat de absconditis divitiis; sub saxosis autem carnalium rerum thesaurus nullus est qui dinumerare possit;
- 23) Quod in corde abundant gemmis opulentissimis; ut, qui vult, ostium aperiat et omnia inueniat.

Finis – Parabola de scopulorum agro et thesauro abscondito

- 24) Et tunc dixit populus : Nota nobis viam , ut inveniamus divitias in corde positas.
- 25) Jesus autem aperuit viam. aliam partem vitae laboratores viderunt, et labor factus est gaudium.

CAPITULUM 34

Iubilaeum in Kapiyastu. Iesus in platea docet et populus stupet. Narrat parabolam vineae incultae et vinitori. Sacerdotes in verbis irati sunt.

Gala dies erat in sacris Kapiyastu; concursus cultorum Buddhistarum ad Iubilaeum celebrandum convenerat.

- 2) Ac sacerdotes ac magistri ex omnibus Indiae partibus aderant; docuerunt; sed parvam veritatem multis verbis ornabant.
- 3) Et abiit Jesus in plateam veterem et docebat; dixit de Patre-Mater-Deo; de vitae fraternitate narravit.
- 4) Sacerdotes autem et omnis populus mirati sunt in verbis eius, et dixerunt: Nonne hic venit Buddha? Tanta simplicitate ac virtute nemo alius loqui potuit.

Parabola de vineis incomprehensibilis et vitis cultoris

- 5) Loquebatur autem Jesus parabolam hanc. dixit, **Vinea erat tota inculta; vites altae, foliis ac ramis magnis.**
- 6) **Folia lata et solem vitibus claudebant; uvae amarae, et paucae, et parvae.**
- 7) **putator venit; omne ramum ferro acuto praecidit, nec folium remanebat; mox radicem et culmum et nihil amplius.**
- 8) **Accedentes autem pariter curiosi mirabantur et dicentes: “ Stulte! vinea spoliatur.**
- 9) **Talis desolationis! Non est relictum decoris, et cum venerit messis tempus colligentes non invenient fructum.**
- 10) **Putator dixit, Quae cogitatis vosmetipsos, et venite iterum in tempore messis et videte.**
- 11) **Cum autem messis tempus advenit, iterum finitimi seduli; admirati sunt.**
- 12) **Nudi caules ramum ac folium ejecerant, et uvas graues uvarum suavissimi palmi ad terram appendebant.**
- 13) **Laetati sunt qui de die in diem, uberes fructus ad praelum ferebant.**
- 14) **Ecce vinea Domini. vitibus humanis spargitur terra.**
- 15) **Splendidae formae et ritus hominum rami sunt et verba eorum folia sunt; quae tantae creverunt, ut lux solis ad cor amplius non pertingere possit; nullus fructus est.**
- 16) **Ecce putator venit, et ferro ancipiti ramos amputat et folia eloquens.**
-

- 17) Nihilque relinquitur nisi vitae humanae insueta stipula.
- 18) Sacerdotes, et pompae pompae, putatorem increpant, et in opere suo morantur.
- 19) Nullam pulchritudinem in culmo vitae humanae vident: nulla promissiones fructus.
- 20) Veniet tempus messis, et qui spreverunt putatorem, iterum respicient et mirabuntur, quia videbunt caules humanos, qui ita exanimis videbantur, humiles cum fructu pretioso.
- 21) Et audient messorum, quia tanta est messis.

Finis – Parabola de vineis incomprehensibilis et vitis cultoris

---

Sacerdotes verbis Iesu non gavisii sunt; At illi non increpaverunt; turbam timuerunt.

CAP

Iesus et Vidyapati necessitates considerant venturae aetatis mundi.

SAPIENS INDICIS ET Iesus saepe occurrit et loquebatur de necessitatibus nationum et hominum; de sacris doctrinis, formis et ritibus venturi aetatis aptissima.

- 2) Quodam die considerunt in montem transeuntem, et dixit Iesus; **Non eget futura aetas sacerdotum, et fana, et vitae sacrificium.**
- 3) **In sacrificio bestiae, aut avis non est potestas, ut hominem adiuvet ad vitam sanctam.**
- 4) Et Vidyapati dixit: **Omnes formae et ritus symbola sunt rerum quae homines intra templum animae facere debent.**
- 5) Sanctus postulat ut homo vitam suam pro hominibus immolando volens donet, et omnes oblationes, quae ab altaribus et sacellis, quae ab initio temporis factae sunt, ad docendum hominem factae sunt, quomodo se tradat ad fratrem salvandum. vir; homo enim nunquam seipsum salvare potest nisi suam vitam perdat in aliis salvandis.
- 6) Perfecta aetas formas ritusque et sacrificium carnale non requiret. Postera aetas non est perfecta aetas, et homines obiciunt documenta et ritus symbolici.
- 7) Et in magna religione hominibus introduces ritus simplices loturas et recordationes requirentur; sed cruentum animalium immolatio, nec volucrum dii requirunt.
- 8) Iesus autem dixit **Deus noster tinctas sacerdotales et sacerdotales res fastidire debet.**
- 9) **Cum speciosis vestibus homines se instruunt, ut deorum se esse serviant, ac veluti delicatas aves, propter pietatem, vel quilibet aliud, ab hominibus admirari studeant, Sanctus profecto taedio avertat.**
- 10) **Omnes homines sunt servi Dei Patris nostri, reges et sacerdotes.**
- XI) **Nonne sacerdotalis ordinis et omnis ordinis ordo et inaequalitas inter filios hominum, posterioris aetatis interitum exigit?**
- 12) Dixitque Vidyapati: **Postera aetas non est aetas spiritus vitae et viri in sacerdotalibus stolis induti et pios cantu decantando sese tamquam sanctos ostentant.**
- 13) **Ritus simplices, quos introduces, ab iis qui te sequuntur extollentur, donec sacrum aetatis ministerium sacerdotali Brahmicae aetatis ministerio longe praeleuceat.**
- 14) **Haec quaestio viris solvere debet.**
- 15) **Perfecta aetas veniet, cum unusquisque homo sacerdos erit et homines in speciali habitu ad suam pietatem ostentandam se componunt.**

Pars I/Sectio VIIIesus NazarenusSECTIO VII

(Cap. 36 – 37).

ZAINVita et opera Iesu in Tibet et in India OccidentaliCAP

Jesus in Lassa. Occurrit Meng-tse qui eum adiuvat in lectionibus antiquis Mss. Pergit ad Ladakh. Medetur puer. Narrat parabolam filii regis.

IN Lassa Tibeti templum domini erat, opulentum in manuscriptis antiquae disciplinae.

2) Sapiens Indus hos codices legerat et Iesu revelavit multas lectiones secretas quas continebant; sed voluit pro se legere.

3) Nunc Meng-tse in hoc aede Tibet erat omnium sapientissimus ulterioris Orientalis.

4) Iter per Emodus altitudines difficilis erat; Iesus autem ibat in viam suam, et Vidyapati misit cum eo ducem fidelem.

5) Et misit Vidyapati nuntium ad Meng-tse, in quo narravit de sapientibus Hebraeorum, et locutus est ei gratus a sacerdotibus templi.

6) Post multos autem dies et pericula magna, dux et Iesus pervenit in Tibet templum Lassa.

7 Et aperuit Meng-tse januas templi, et omnes sacerdotes et domini gratum Hebraeis sapientibus.

8) Iesus autem accessum habebat ad omnes libros sacros, et, adiuvante Meng-tse, legit omnes.

9) Ac Meng-tse saepe loquebatur cum Iesu aetatis venturi, et sacrorum ministerii populo aetati maxime accommodatus.

10) Iesus in Lassa non docebat. Peractis omnibus studiis in scholis templis ad Occidentem iter fecit. In multis vicis moratus est et docebat.

11) Tandem ad fauces pervenit, et in Leh urbem Ladakh a monachis, mercatoribus et hominibus ignobilium favore exceptus est.

12 Et in ipso monasterio manebat et docebat. deinde vulgus in mercatura quaesivit; et ibi docebat.

13) Non longe vixit mulier, cuius filius infans usque ad mortem aegrotabat. Dixerant doctores, Spes nulla est; puer mori debet.

14) Mulier audivit quod Iesus a Deo missus est magister, et credidit se filium suum posse sanare.

15) Sic infantem morientem complexa in ulnis festinanter cucurrit et hominem Dei videre rogavit.

16) Quam cum vidisset Iesus fidem, elevatis oculis in caelum, dixit:

17) Pater mi-Deus, virtus divina me obumbret, et Spiritus Sanctus hunc filium impleat, ut vivat.

18 Et misit coram puero manum suam super puerum, et dixit:

19) Bona femina felix es; fides tua filium tuum servavit. Tum puer erat.

20 Et mirati sunt populi, et dixerunt: Hic est utique Sanctus caro factus, quia solus homo febrem sic increpare non potest, et filium a morte liberare.

Tunc multi de turba afferebant infirmos, et Iesus verbum loquebatur, et sanabantur.

22 Apud Ladakhs multos dies mansit Jesus; docuit eos sanare; quomodo deleantur peccata, et quomodo in terra faciant coelum laetitiae.

23) Amavit eum populus propter verba et opera eius et cum abesset, dolent ut filii dolent cum matre discedit.

24) Mane autem facto cum pergeret, turbae comprimendae erant.

Parabola Iusti Regis et Unigeniti eius

---

25 dixit illis parabolam hanc. dixit, **Rex quidam sic populum terre sue dilexit ut unicum filium suum pro omnibus donis preciosis emitteret.**

26) **Filius ubique abiens dona cum larga manu dispersit.**

27) **Sed erant sacerdotes qui delubra deorum alienorum ministrabant, quibus non placebant, quod rex dona per eos non largiebatur.**

28) **Et ideo quaerebant ut omnes filium oderent. Dicunt, Haec dona non sunt alicujus pretii; sunt, sed simulati.**

29) **Itaque populus gemmas et aurum et argentum in plateis pretiosas iecit. Apprehensum filium ceciderunt, et conspuebant eum, et ejecerunt eum de medio eorum.**

30) **Filius contumelias atque crudelitates suas non aspernatus est; sed sic orabat: Pater mi, Deus, dimitte creaturas istas manus tuae; servi sunt; nesciunt quid faciunt.**

31 **Adhuc autem illis caedebant eum, et dabant eis escas, et amore immenso benedicebant eos.**

32) **In quibusdam urbibus laetus receptus est, et domicilia benedicere cupiebat; sed non potest morari, debet enim omnibus dona ferre in toto dominio regio.**

Finis - Parabola Regis iusti et Unigeniti eius

---

33 Iesus autem dixit: **Pater meus, rex est omnium hominum, et ipse me misit cum omnibus bonis, immensae caritatis et immensae divitiarum.**

34) **Ad universorum terrarum populum, ecce ego haec munera, hanc aquam et hunc panem vitae porto.**

35) **Ibo, sed iterum occurremus; nam in patria mea locus est omnibus; Parabo vobis locum.**

36 Et levavit Iesus manum suam in silentio benedictionis. tum ibat.

Caput 37

Iesus camelo praesentatur. Lahoram adit, ubi cum Ajainin moratur, quem docet. Lectio Vagi. Iesus iter suum repetit.

CARAVAN mercatorum ibant per vallem Kashmir, transeunte illa via, et ibant Lahore, civitatem Mani, terram quinque-annis.

2) Mercatores audiverunt prophetam loquentem, et viderant virtutes ejus in Leh, et gavisi sunt iterum videre eum.

3) Et cum cognovissent quia iret usque ad Lahore, et deinde per Sind, per Persidem et ulteriorem Occidentem, et quod nullam haberet bestiam ad vehi,

4) Bestiam nobilem sibi Bactriam stratam instructamque gratis dederunt, et Iesus cum comitatu profectus est.

5 Et cum pervenisset Lahore, Ajainin et nonnulli alii sacerdotes Brahmici, libenter eum exceperunt.

6) Ajainin sacerdos erat, qui in Benares multis ante mensibus nocte ad Jesum venit, et verba ejus veritatis audivit.

7) Iesus autem hospes erat Ajainin; multa docuit Ajainin; eique secreta artis medicae revelavit.

8) Et docuit eum quomodo coercere posset spiritus aeris, ignis, aquae, et terrae; et exposuit ei doctrinam absconditam de remissione et abolitione peccatorum.

9) Quodam die Ajainin in porticu templi sedit cum Iesu; turba vagi cantorum et musicorum in aula consistebant cantare et ludere.

10) Musica eorum locupletissima et delicata erat, et Iesus dixit; **Non audimus inter generosos terrae populos dulciorem musicam, quam quod illi inculti filii deserti huc ad nos perducant.**

Unde hoc ingenium et haec potestas? In una brevi vita tantam certe gratiam vocis, scientiam legum harmoniae et soni consequi non poterant.

12) Homines ea prodigia appellant. Prodigia nulla sunt. Omnia ex lege naturali consequuntur.

13) Hi iuvenes non sunt. Non sufficerent mille anni, tantam vim divinitatis, talem puritatem vocis et tactus illis tribuere.

14) Decem milia annorum hi homines concordiam vincebant. In diebus antiquis, vitae semitae conculcaverunt, et volucrum suavitatem apprehenderunt, et perfectae formae citharis luserunt.

15 Venerunt autem denuo ad discendum alias lectiones e variis notis manifestorum.

16) hi vagantes partem orchestrae caeli constituunt, et in terra perfectorum ipsi angeli ludentes et canentes audire delectant.

17) Et Iesus docebat plebem Lahore; aegrotos sanavit, et viam ad meliora assurgere iuvando monstravit.

18). ea sola quae servamus sunt quae damus.

19) Si vis perfectam vitam vivere, vitam tuam praesta pro tuo genere et pro formis vitae, quas homines inferiores vitae formas aestimant.

20 Iesus autem diutius in Lahore non potuit manere; sacerdotes aliosque amicos valere iussit; et tunc sumpsit camelum suum et ibat versus Sind.

Pars I/Sectio VIII**Iesus Nazarenus****SECTIO VIII****(Cap. 38 – 41).****CHETH****Jesu in Perside Vita et Opera Omnia****Caput 38**

Iesus in Perside transit. In multis locis docet et sanat. Tres sacerdotes magi Persepolim appropinquante conveniunt. Ei in Persepoli congressi sunt Casparus et alii duo Persae domini. Septem magistri siluerunt septem diebus.

Quattuor et viginti annos natus erat Iesus in Persidem in itinere suo.

2) In multis pagus, oppidi et viciniae aliquandiu moratus est et docuit et sanavit.

3) Sacerdotes atque imperantes eum non suscipiebant, quod eos in vilium crudelitatem reprehendebat.

4) Catervatim eum plebs sequebatur.

5) Nonnumquam proceres ausi sunt impedire eum prohibentes infirmos docere vel sanare. Iratus minas non respexit; ipse infirmos docebat et sanabat.

6) Persepolim venit, urbem in qua reges Persarum tumulati erant; Magorum doctorum civitas, Hor, et Lun, et Mer, tres sapientes.

7 qui ante viginti et quattuor annos supra Ierusalem ascendentem promissionis stellam viderat, et qui ad Occidentem iter fecerat ad inveniendum regem recens natum;

8 et primi Iesum magistrum saeculi honoraverunt et dona aurea, sic et myrrham dederunt.

9) Hi magi per vias magistrorum semper sciebant, cum Iesus Persepolim appropinquavit; deinde se accingunt atque obviam ei in via ierunt.

10 Quibus concurrentibus, lux multo illustrior quam lux diei circumdedit eosque, qui quatuor obesse videbant, transfigurati sunt; similior diis quam hominibus.

11) Hor autem et Lun senes erant, et imposuit eis Iesus iumentum suum ad equitandum in Persepolim; dum ipse et Mer via.

12) Et cum venissent ad domum magi, omnes gavisi sunt. Et narravit Iesus amena vitae suae, et Hor et Lun et Mer non locuti sunt; solum intuebantur ad caelum, et in corde suo Deum laudabant.

13) Tres sapientes ab Aquilone in Persepoli fuerunt; fueruntque Casparus, Zara, et Melzonus. et Casparus sapientissimus fuit terrae Magae magister. Isti tres erant in domo Hor et Lun et Mer, quando venit Iesus.

Hi septem diebus non locuti sunt septem; silentio consederunt in aula conciliari arcta communione cum Fratrum Silentium.

15) Lucem, revelationem ac potentiam quaerebant. Leges et praecepta futuri saeculi omnem sapientiam magistrorum mundi requirebat.

CAP

Iesus in Persepoli festum agit. Loquitur ad populum, philosophiam magicam recensens. Originem mali explicat. Pernoctat in oratione.

Festivitas in honorem Magii Dei tenebatur, et multi homines in Persepoli convenerunt.

2) Et magno festivitatis die dixit magister magus, Intra hos sacros parietes libertas est; qui vult loqui, loquatur.

3 Et stans Iesus in medio populi dixit: “ Fratres mei, sorores, filii Dei Patris nostri;

4) Felicissimus es hodie inter filios hominum, quia tales habes iustas conceptiones de Sancto et homine.

5) Puritas tua in cultu et vita Deo placet; et domino tuo, Zarathustra, laus debetur.

Bene omnibus dicitis: Unus est Deus, ex cuius magna substantia prodierunt septem spiritus, qui creavit caelum et terram; et manifesti filiis hominum hi magni spiritus sunt in sole et luna et stellis.

7) Sed in sacris tuis libris duas istas septem excellentiae virium esse legimus; horum unum omne bonum creavit; alter omne malum creatum est.

8) Rogo vos, domini honorati, dicite mihi quomodo ex bono bono nasci possit malum?

9) Homo magus surrexit et dixit, Si mihi respondebis, problema tuum solvetur.

10) Omnes agnoscimus malum esse. Quidquid est, causam habere debet: Si hoc malum Deus non fecit, ubi est Deus qui fecit?

11) Iesus autem dixit; Quidquid Deus unus fecit, bonum est, et sicut magna prima causa, et septem spiritus omnes boni sunt, et omne quod est de manibus creatis, bonum est.

12) Omnia autem creata habent suos colores, tonos et formas; sed quidam toni, licet boni et puri, mixti harmonias faciunt dissonos.

Quaedam vero, etsi bona et pura, mixta, discordantia, venenata, mala appellant.

14) Ita malum est colorum, tonorum, seu formarum bonarum inharmonica mixtio.

15) Homo autem non est omnium sapientissimus, et tamen habet suam voluntatem. Is potestatem habet, et ea utitur, ut in multis modis bona Dei misceat, et quotidie discordias sonat, et mala.

16) Et omnis sonus et forma, sive bene sive male, fit animans, daemon, spiritus, sive spiritus boni vel vitiosus.

17) Homo sic malum suum facit; et tunc timet eum et fugit; diabolus est ferocius, sequitur eum, et in tormenta eiicit ignes.

18) Diabolus et incendia incendia sunt et opera hominis, et ignes nemo potest delere et dissipare malum, nisi homo qui utrumque fecit.

19 Iesus ergo stetit et non respondit ei magus

20) Et exiit de turba et abiit in abscondito ad orandum.

CAP

Iesus magos docet. Silentium exponit quomodo ingrediatur. Casparus Iesu sapientiam extollit. Iesus in nemoribus Cyri docet.

Iamque diluculo iterum venit Iesus docere et sanare. Ostensum lumen non comprehensum, quasi quidam obumbrans ei spiritus fortis.

2) Hoc notavit magus, et quaesivit ab eo, ut sciret unde sapientia ejus, et quid lucis significatio.

- 3) Jesus autem dixit; Est silentium, ubi anima Deo suo occurrat, et ibi fons sapientiae est, et omnes qui ingrediuntur, in luce immerguntur, et pleni sapientia, amore et potentia.
- 4) Magus dixit, Indica mihi de hac silentio et hac luce, ut vadam et ibi maneam.
- 5) Et dixit Jesus: **Non circumscribitur silentium; non locus vallo clausus, aut praeceps Saxa, non hominum ferro custoditur.**
- 6) **Homines secum portant omne tempus secretum ubi conveniunt Deo suo.**
- 7) **Non refert ubi homines, in montis cacumine, in altissima valle, in mercatu- dine, aut in quiete domicilio consistant; ut aliquando fores pateant, et silentium inveniant, domum Dei inveniant; est intus in anima.**
- 8) **Non tam strepitu negotiorum ac verborum ac cogitationum hominum commoveri potest, si omnes solus in vallem aut montem transiturus sit.**
- 9) **Et cum vitae onus grave urget, longe melius est exire et locum quietum petere et orare et meditari.**
- 10) **Silentium est regnum animae, quod oculis humanis non videtur.**
- 11) **Cum in silentio, phantasma formae mattae ante mentem volitant; sed omnes voluntati serviunt; loquatur animus et recesserunt.**
- 12) **Si hoc reperias animi silentium, te ipsum praeparet viam. Nemo nisi mundo corde huc introeat.**
- 13) **Atque omnem animi gravitatem, omnes res curas, omnes timores, omnes dubitationes et cogitationes turbatas deponere debes.**
- 14) **tunc venies in conscientiam sanctitatis.**
- 15) **In loco sancto es et lucernam Domini ardentem super feretro vivo videbis.**
- 16) **Et cum videris ardere ibi, vide profunda in templum cerebri tui, et videbis totum ardere.**
- 17) **In omni parte, a capite usque ad pedes, omnes in loco sunt candelae, expectantes ut accendantur taeda amoris.**
- 18) **Et cum candelas omnes ardentem videris, aspice, et oculis animae fluentes fontis sapientiae aquas videbis; et bibetis, et ibi manete.**
- 19) **Et tunc cortinae pars, et tu es in omnium Sanctissimo, ubi requiescit arca Dei, cuius tegumentum est sedes misericordiae.**
- 20) **Sacram tabulam levare ne timeas; Legis Tabulae in Arca reconditae sunt.**
- 21) **Accipite illos et bene legite; continent enim omnia praecepta atque mandata quibus semper opus erit.**
- 22) **Et in Arca, magicum propheticum exspectat manum tuam; clavis est ad omnes significationes occultas praesentium, futurorum, praeteritorum.**
- 23) **Et ecce ibi manna panis vitae absconditus; et qui manducat, non morietur in aeternum.**
- 24) **Cherubim bene custodierunt omnem animam hanc thesaurus thesaurus, et quicumque intraverit et invenerit suam.**
- 25) **Kaspar autem audivit dominum hebraeum loquentem et exclamavit: Ecce sapientia deorum venit ad homines!**
- 26) **Et abiit Jesus, et in nemora Cyri, ubi erant turbae concurrentes, docebat et sanabat infirmos.**

CAPITULUM XLI

Iesus adstat fons salutaris. Fides vim efficaciam sanationis ostendit, et multi per fidem sanantur. Puer parvulus magnam docet fidei lectionem.

FONS FLUCTUENS QUI FONS HEALUARDUS appellatus erat prope Persepolim.

- 2) Et putabat omnis populus, quod certo anni tempore deitatem suam descendebat et virtutem ad aquas fontis dedit, et quod infirmi, qui tunc demergerent in fontem et lavarentur, sanarentur.
- 3) Circa fontem multitudo populi exspectabat Sanctum venientem et potentise aquas fontis.
- 4) Caeci, claudi, surdi, muti, et obsessi ibi erant.
- 5) Iesus autem stans in medio eorum clamabat; **Ecce fons vitae! Aquae istae deficientes glorificantur ut peculiari benedictione Dei tui.**
- 6) **Virtutes medicinales unde veniunt? Cur tam partialis est Deus in donis suis? Cur hunc fontem hodie benedicit, et cras omnia bona sua aufert?**
- 7) **Virtus numen has aquas plenas sanationis virtutis cotidie implere potuit.**
- 8) **Audite me, languidi, consolamini: Virtus huius fontis non est speciale donum Dei.**
- 9) **Fides est virtus sanatrix omnium aquarum huius fontis.**
- 10) **Qui ex toto corde suo crediderit sanabitur lavatione in hoc fonte, sanabitur cum lavit; et aliquando lavet.**
- 11) **Quisquis hanc fidem in Deum habeat et in se ipso immergat nunc his aquis et lavet.**
- 12) Et multi homines in fonte crystalli demersi sunt; et sanati sunt.
- 13) Ac deinde concursus factus est, quia omnis populus fide inspiratus est, et inter primos se quisque lavare nitebatur, ne omnis virtus absorberetur.
- 14) Et vidit Iesus parvulum, debilem, languidum et inopem, sedentem omnes extra turbam fluctuantem; et non erat qui eam adiuveret ad fontem.
- 15) Iesus autem dixit : Fili mi, quid sedes et exspectas ? Cur non surge, et ad fontem festina et lava et sana fieri?
- 16) Puer respondit; **non propero; Benedictiones Patris mei qui in caelo sunt, non in minimis poculis metiuntur; numquam deficiunt; eorum virtutes in perpetuum eadem sunt.**
- 17) **Cum hi quorum fides infirma est et debet abluere, ne deficiat fides eorum, omnes sanati erunt, tantum aquae valebunt mihi.**
- 18) **Tunc possum ire et manere multo tempore intra aquas benedictas fontis.**
- 19) Iesus autem dixit. **Ecce dominus anima! Veniebat ad terram ut fidem hominibus doceret.**
- 20) Et postea levavit puerum dicens: **Quid expectas? Aer ipse spiramus balsamo vitae. Spirat in hoc balsamo vitae in fide et sanetur.**
- 21) Puer balsamum vitae in fide spiravit et bene erat.
- Populus autem valde mirabatur ex his quae audierant et videbant; dixerunt: Hic est utique deus sanitatis in carne.
- 23) Iesus autem dixit **Non modica fons vitae lacus est; quam lata sunt spatia coeli.**
- 24) **Aquae fontis amor est; potentia est fides, et qui in vivis fontes profunde demergit, fide viva, reatum abluat et sanetur, et a peccato liberetur.**

Pars I/Sectio IX**Iesus Nazarenus****SECTIO IX****(Cap. 42 – 43).****TETH****Vita et opera Jesu in Assyria****Caput 42**

Iesus magos valedicit. Sequitur in Assyriam. Docet populos in Ur Chaldaeorum. Occurrit Ashbina, cum qua multas civitates et civitates visitat, infirmos docens et sanans.

IN Perside opus Iesu peractum est et iter ad patriam repetit.

2) Sapiens Persicus cum eo ivit ad Euphratem; deinde cum pignore in Aegyptum iterum se conventuros dominos dixit, Vale.

3) Et ivit Casparus in domum suam iuxta mare Caspium; et mox in Chaldaea fuit cunabula terra Israel.

4) In Ur, ubi natus est Abraham, moratus est ad tempus; et cum referret ad populum quis esset, et quare veniret, e propinquo venerunt loqui ad eum.

5) Dixit eis; **Omnes propinqui sumus. Pater noster Abraham hic in Ur bis mille et amplius annos vixit, et unum Deum coluit, et populum in his sacris lucis docuit.**

VI) Et gavisus est valde; decens pater exercituum Israel.

7) **Etsi tot anni elapsi sunt ex quo Abraham et Sara istas vias ambulaverunt, reliquiae cognationis suae adhuc in Ur manent.**

8. **Et ibi in cordibus adhuc adoratur Deus Abrahae, et fides et iustitia petrae sunt super quas aedificant.**

9) **En hanc terram! Non est iam terra fecunda, quam bene amavit Abraham; imbres non sicut in prioribus temporibus; nunc non est vitis fertilis, et ficus aridae sunt.**

Sed hoc non semper erit; veniet tempus, quo laetabuntur omnia meriti ; cum florebunt flores; cum omnes vineae uestrae capita deliciarum fructificant; pastores tui iterum gaudebunt.

11 Et praedicavit illis Iesus evangelium benevolentiae et pacis in terra. Dicebat illis fraternitatem vitae, et insitam hominis virtutem, et regni animae.

12) Et sicut locutus est: Ashbina, sapientissimus omnium Assyriorum, stabat ante faciem eius.

13) Sciebat populus sapiens, nam saepe in sacris Atria lucosque suos docuerat, et ora videre Laeti.

14) Ashbina dixit; **Audite, filii Chaldæorum. Ecce enim benedictus es hodie valde, quia propheta Dei vivi venit ad te.**

Vide quid hic dicat dominus, quia verba profert quae ei Deus dedit.

16 Et pertransivit Iesus et sapiens civitates et civitates Chaldaeorum et terrarum inter Tigrin et Euphraten.

17 Iesus autem turbam aegrotorum curavit;

Caput 43

Iesus et Ashbina Babylonem visitant et eius desolationem notant. Duo domini manent septem diebus; tunc Iesus iter suum repetit. Venit in Nazareth. In honorem matris convivium dat. Fratres eius irati sunt. Iesus matri suae et amitae fabulam narrat itinerum suarum.

Prope erat Babylon destructa, et Iesus et sapiens per portas eius ibat et ambulabat in palatiis lapsis.

2) Vias calcabant, ubi olim in captivitate turpis Israel tenebatur.

3) Viderunt ubi filii Iudae et filiae, citharas suspenderunt in salices, et cantare noluerunt.

4) Viderunt ubi Daniel et Hebraei pueri testes fidei steterunt.

5) Et elevatis manibus Iesus, dixit : Ecce magnificentia operum hominis.

6) Rex Babylonis destruxit templum Domini in Ierusalem antiqua; urbem sanctam combussit, populum meum et cognatos meos in catenis vinctus et in servitum redactus huc adduxit.

Sed venit retributio. Quidquid enim aliis fecerit, iudex justus faciet illis.

8) Sol Babyloniae occubuit; carmina voluptatis intra muros eius non audietur.

9) Et omne reptile, et avis immunda, in ruinis istis, invenient domos suas.

10) Et in templo Belus Iesus et Ashbina tacita cogitatione constiterunt.

11) Tunc locutus est Iesus et dixit; Vide hoc monumentum stultitiae et turpitudinis.

12) Ipsam thronum Dei homo concutere tentavit, et turrim ad coelum attingere tentavit construere, cum ecce ipsa oratio abreptus est, quia in sublimibus verbis de potentia sua gloriabatur.

13) Super his quoque steterunt gentes Baal, et quas fecerat deus per manus hominis.

14) Super aram, volucrem, bestiam, homines, et pueri in sacrificio nefando Baal combusti sunt.

15) Sed iam mortui sunt sacerdotes sanguinolenti; ipsa saxa contremuerunt et corruerunt; locus desertus est.

16) Iam in campestribus Sennaar Iesus adhuc septem diebus mansit, et cum Ashbina diu de necessitatibus hominum meditatus est, et quomodo sapientibus futuris saeculis optime inservire possent.

17) Tunc abiit Iesus et post multos dies transiit Iordanem in patriam suam. Statim Nazareth domum quaesivit.

18) Cor matris eius gaudebat; fecit ei convivium, invitans omnes suos et amicos suos.

19) Fratres autem Iesu non placuerunt ei ut talem curam haberem, qui putabant se praesumptionem habere, et non introibant ad diem festum.

20) Fratrem derisum deriserunt; pigrum, ambitiosum, vanum; nequam venator fortunae; indagator mundi famae, qui post multos annos nec auro nec ullis opibus ad matris domum redit.

21) Iesus autem vocavit matrem suam et sororem suam Mariam et nuntiavit eis de itinere ad Orientem.

22) Dixit eis de lectionibus quas didicerat, et opera quae fecerat. Aliis vitae suae fabulam non narravit.

Pars I/Sectio X

Iesus Nazarenus

SECTIO X*
(Cap. 44 – 46)IOD

Iesu in Graecia Vita et Opera

Caput 44

Iesus Graeciam visitat et ab Atheniensibus excipitur. Occurrit Apollo. Dominos Graecos alloquitur in Amphitheatro. Oratio.

Philosophia Graeca erat acri veritate, et Iesus cum magistris in scholis Graeciae studere cupiebat.

2) Itaque domum suam Nazareth relinquens et Carmeli colles transiit et ad portum navem ascendit, et mox in urbe Graeca fuit.

3 Athenienses autem eum magistrum et philosophum audiebant et eum ad eos venisse gaudebant, ut eius verba veritatis audirent.

4) Inter magistros Graecorum unus Apollo, qui Proserator Oraculi appellatus est, multisque in terris Graeciae sapientibus cognitus fuit.

5) Apollo Iesus omnes fores Graecae disciplinae apertus est, atque in Areopago sapientissimos magistros loqui audivit.

6 Iesus autem attulit illis sapientiam suam longe; et sic docebat.

7) Quondam in Amphitheatro constitit, quem cum Apollo dicere iussit.

8) Dominos Athenienses audite! Olim homines, legum naturae sapientes, quaesiverunt et invenerunt locum ubi civitas tua stat.

9) Bene scis, terrae partes esse, ubi magna cordis pulsus aetherias aetherias undas supernis aethereis obvians iacit;

10) Ubi spiritus lucis et intellectus, sicut stellae noctis, emicant.

11) In omnibus terrarum partibus nullus est locus suavius, verius spiritalis, quam ubi Athenae sunt.

12) Imo omnis Graecia beata est. Non alia terra tam fortium virorum quam famae tuae gratia fuit patria.

13) Gigantes fortissimi philosophi, poeseos, scientiarum et artis, in solo Graeciae nati sunt, et in purae cogitationis cunabulis lapsi sunt ad humanitatem.

14) Non venio hic loqui de scientia, de philosophia vel de arte; horum vos estis optimi nunc domini mundi.

15) Sed omnia tua sublimia sunt, sed lapides gradientes in mundos extra regnum sensus; umbrae fallaces sunt ad moenia temporis.

16) Sed ultra, intus, tibi dicam vitam; vera vita quae praeterire non potest.

17) In scientia et philosophia nulla valet virtus, ut animam se cognoscat, vel cum Deo colloquitur.

18) Nolo morari fluenta magnae tuae cogitationis rivuli; sed convertam eos ad animae canales.

19) Intellectuale opus, Spiritu Sancto adiutum, tendit ad solvendas difficultates rerum quas videmus, et nihil amplius.

20) Sensus ordinati sunt in animum inducere imagines rerum transeuntium; res non agunt; non comprehendunt legem aeternam.

- 21) Sed homo habet aliquid in anima, quod velum dirumpat ut mundum rerum videat.
- 22) Vocamus hoc aliquid, spiritum conscientiae; dormit in omni anima, nec excitari potest donec Spiritus Sanctus fiat hospes.
- 23) Hic Spiritus Sanctus ostium cuiuslibet animae pulsat, sed intrare non potest donec voluntas hominis ianuam patefaciat.
- 24) Intellectus non est potentia ad clavem convertendi; et philosophia et scientia laborarunt ut velum viderent; sed exciderunt.
- 25) Fons arcani, qui extra ianuam animae iacit, nihil aliud tangitur quam vitae puritas, oratione et cogitatione sancta.
- 26) Revertere, o mystice, Graecae cogitationis rivulus, limpidas aquas diluvio vitae spiritalis immisce; et tunc non dormiet spiritus conscientia, et homo cognoscat, et Deus benedicat;
- 27) Haec cum dixisset Iesus, secessit. Stupebant Graeci magistri sapientiam verborum suorum; non responderunt.

Caput 45

Iesus magistros Graecos docet. Delphos it cum Apolline et audit oraculum loqui. Testatur pro eo. Manet cum Apolline et vivum Dei oraculum agnoscitur. Apollini explicat phaenomenon oracula.

Per multos dies magistri Graeci audiebant verba clarissima, quae Iesus locutus est, et dum non plene comprehendere ea quae dixit, delectati sunt et philosophiam suam susceperunt.

- 2) Olim cum Iesus et Apollo iuxta mare ambulabant, tabellarius Delphicus festinans venit et dixit; **Apollo, domine, veni; Oraculum vobis loquatur.**
- 3) Apollo dixit Jesu, Domine, si vis oraculum Delphicum visere, et audi loqui, mecum potes. Iesus autem comitabatur eum.
- 4) Domini festinant; et cum Delphos venissent, magna trepidatio regnavit.
- 5) Cum Apollo stetit ante Oraculum, sic locutus est et dixit:
- 6) Apollo, Graeciae sapiens, campanulam duodecim ferit; media iam saecula venit.
- 7) In utero naturae aetates concipiuntur; gignunt et in gloria nascuntur ab ortu solis, et cum sol agilis occidit, vetustas dissolvit et moritur.
- 8) Aetas Delphica gloriae et gloriae fuit; dii locuti sunt filiis hominum per oracula lignea, et auro, et lapide pretioso.
- 9) Sol Delphicus occubuit; Oraculum in declinationem ibit; prope est tempus ut non audiant homines vocem eius.
- 10) Dii homini ab hominibus loquentur. intra haec lucos vivum oraculum stat; Logos ex alto venit.
- 11) Amodo deficiet mihi sapientia et potestas mea; amodo et virtus eius Emmanuel augebit.
- 12) Maneant omnes magistri; audiat et honoret eum omnis creatura, Emmanuel.
- 13) Et tunc non addiderunt adhuc oraculum quadraginta diebus, et obstupuerunt sacerdotes et populi. Deorum sapientiam e longinquo ad vivum oraculum promunt.
- 14) Et Iesus et Graeciae sapiens redierunt, et in domo Apollinis vivum oraculum prolatum est per quadraginta dies.
- 15) Quodam die Apollo dixit Jesu soli sedentibus; **Hoc sacrum Delphicum oraculum multis verbis utile Graeciae locutum est.**
- 16) **Dic quaeso quid sit quod loquitur. an angelus, homo, an deus vivus?**
- 17) Iesus autem dixit. **Non angelus, homo nec deus loquitur. Graeciae mentes, domino coniuncta mente magistri.**

- 18) Colossus iste animus substantias animae ad se assumpsit, et cogitat, et audit, et loquitur.
- 19) Anima viva remanebit, dum mentem eam cogitatione, sapientia et spe et spe pascunt.
- 20) Sed cum herus mentes Graeciae e terra perierint, ingens herus mens esse desinet, et tum Delphicum oraculum non amplius loquetur.

Caput 46

Tempestas in mari. Iesus multos homines submersos liberat. Athenienses idolis orant. Iesus eorum idololatriam increpat et narrat quomodo Deus adiuvet. Tandem cum Graecis congressus est. Vela in navi Martis.

IT dies erat sanctus et Iesus ambulabat in litore Athenas.

2) Tempestas erat ac naves velut in sinu maris iactabantur.

3) Nautae et piscatores ad aquosa sepulchra descendebant; litora spargebantur corporibus mortuorum.

IV) Nec constitit Iesus, sed magna virtute multos Eripuit inopi, mortuosque saepe revixit.

5) Iam in his litoribus arae deis sacra maria imperare putabantur.

6) Ac viri et feminae, clamores demersorum immemores, circum haec aris circumsistebant, deos suos in auxilium invocantes.

7) Tandem tempestas facta est, ac totum mare tranquillum est, ac rursus homines cogitare potuerunt; et dixit ei Iesus

8) ligneorum deorum cultores, quo modo furor tempestatis huius insanae precibus minuit?

9) Ubi est vis horum miserorum, caesorum deorum cum pictis gladiis et coronis?

10) Quis deus in tam parva manere domo vix lymphatam vesanam posset, et ventos et fluctus dominos in sinu tenere posse sperat?

11) Invisibilium potentiae saecularium suum adiutorium non praebent, donec homines optime se gesserint; tantum adiuvant cum homines nihil amplius possunt.

12) Et anxius es et orasti circa haec fana, et homines ad mortem demitte, qui salvari tuo auxilio poteras.

Deus qui salvat, in animabus vestris habitat, et pedum vestrorum, et cruribus, et brachiis manibusque utendo manifestat.

14) Fortitudo numquam per otium venit; neque per exspectationem alterius qui onera tua portat, aut opus quod vocatus es ad faciendum faciendum.

15) Sed cum studes onera tua ferre et opera tua facere, sacrificium beneplacitum in conspectu eius offeres Deo.

16) Tunc Sanctus super carbones tuos ardentes sacrificulos profunde inspirat, eosque in alto ardere facit ad replendas animas vestras luce, virtute ac iuvamine.

17) Efficacissima oratio, quam homines cuiuslibet generis deo offerre possunt, adiumentum est iis qui auxilio egentes sunt; nam quod aliis hominibus feceris, tibi faciet Sanctus.

18) Sic Deus adiuvat.

19) Eius opus in Graecia factum est, et Iesus iter in Aegyptum ad Austrum pergebat. Apollo, cum summi terrae dominos et multi e variis gressibus vitae stetissent in litore, hebreum discedentemque viderent; et dixit ei Iesus

20) Filius hominis in multis terris fuit; deorum externarum multitudo in templis stetit; multis populis, tribubus et linguis, evangelium bonae voluntatis et pacis in terra praedicavit;

21) Beneficium in multas domos receptum est; sed Graecia est omnium regio.

22) Graecae cogitationis latitudo; altitudinem philosophiae; summae cupiditatum suarum aptissimum esse defensorem libertatis et iuris humani causa.

23) Fata belli Graeciam subegerunt, quod viribus carnis et ossis et ingenii fidebat, spirituum vitarum immemor, quae gentem ad sui principium potentiae ligat.

24) Sed Graecia in tenebris non semper sedebit ut vasallus regis alieni in terra umbrae.

25 venturum tempus, quo spiritus aethereis Spirabit Graecia, terraeque potentem Spiritus aspiciat.

Sed Deus sit tibi clypeus, parma tua et turris fortitudinis.

27 et dixit ei: vale. Apollo manum tacita benedictione levavit, et populus fleuit.

28) Ad Cretam, Mars, Hebraicus sophus e portu Graiae navigavit.

Pars I/Sectio XI**Iesus Nazarenus****SECTIO XI****(Cap. 47 – 55).****CAPH****Vitae et opera Iesu in Aegypto****Caput 47**

*Iesus cum Eliu et Salome in Aegypto. Itinera ejus narrat. Eliu et Salome laudant Deum.
Iesus in Heliopoli templum vadit et recipitur in discipulo.*

Et venit Iesus in terram Aegyptum, et erant omnia bona. non moratus est in litore; statim ad Tani, Eliu et Salome domum profectus est, qui matrem ante viginti quinque annos in sacro schola docuerat.

II) Factum est autem gaudium quando tria illa occurrerunt. Cum iam filius Mariae vidit haec lucos, infans erat;

3) Jam vir omnis generis offensionibus roboratus; magister qui turbas in multis terris excitaverat.

4) Et Iesus doctoribus senioribus narravit omnem de vita sua; de peregrinationibus peregrinationum suarum; de conventibus cum magistris et de receptione eius generis per turbas.

5) Eliu et Salome fabulam suam libenter audiverunt; elevatis in caelum oculis, dixerunt:

Pater noster Deus, nunc servi tui eant in pace, vidimus enim gloriam Domini;

7) Et locuti sumus cum eo angelo amoris et foederis pacis in terra, bonae voluntatis hominibus.

8 Per ipsum benedicentur omnes gentes; per ipsum Emmanuel.

9 Mansit autem Iesus in Tani diebus multis. deinde ad urbem solis, quam Heliopolim vocant, profectus est, et ad templum sacrae fraternitatis aditum petivit.

10. Concilium fraternitatis convocatum, Iesus stetit ante Hieronymum; lucide ac potenter omnibus quesitis respondit.

11) Hierophantus exclamavit, Rabboni Rabbini, cur huc venisti? tua est sapientia deorum sapientia; quare sapientiam quaerunt in atriis hominum?

12) Iesus autem dixit. **In omni vita terrena ambulabo; in omni aula discendi assidere; alta, quae quis obtinuerit, haec lucraret;**

13) Qualia quis passus sit, opto, ut cognoscam maerores, deceptiones, et magnas tentationes fratris mei; ut sciam quomodo subveniat indigentibus.

14) Rogo vos, fratres, sinite me intrare in cryptas vestras tristes; et quod maxime probat.

15) Dominus dixit: Votum fraternitatis secretae tollite. Votum autem sumpsit fraternitatis secretae.

16) Iterum dominus locutus est; dixit, qui ad summa altissima assequuntur; et ad altissimos pervenies.

17) Dux igitur viam praeivit et in fonte lavavit Iesus; et cum esset indutus habitu honesto, stetit iterum coram Hierone.

CAPITULUM 48

Iesus ab hierophanta Suum mysticum accipit Nomen et numerum. Primam transit fraternitatem, et recipit primum gradum, SINCERITUM.

- DOMINUS de muro librum deposuit, in quo numero et nomine cuiusque attributi et characteris erat inscriptus. Dixit,
- 2) Circulus significat hominem perfecti; septenarius numerus perfecti hominis;
  - 3) Logos est verbum perfectum; quod creat; quod destruit et salvat.
  - 4) Hic Hebraeus magister est Logos Sancti, Circulus humani generis, septem temporis.
  - 5) et in libro inscripto scribens. Logos-Circulus Septem; et sic notus est Iesus.
  - 6) Dominus dixit: Logos attendet quod dico: Nemo potest introire in lucem donec se ipsum invenerit. Egredere et quaere donec invenias animam tuam et tunc revertaris.
  - 7) Dux Iesum ad cubiculum deduxit in quo lux languida et mitia erat, sicut lux prima luce mane.
  - 8) Thalamum parietes mysticis signis, hieroglyphis et textibus sacris notati; et in hoc cubiculo solus se invenit Iesus ubi per multos dies mansit.
  - 9) Libros sacros legit; significationem hieroglyphorum excogitavit et summam inquisivit dominii ad se invenire.
  - 10) Revelatio venit; animam suam noverat; ipse invenit; tunc solus non erat.
  - 11) Quadam nocte obdormivit et hora media, ostium, quod non observaverat, apertum est, et sacerdos in veste pulla ingressus ait:
  - 12) Mihi, frater, ignosce hac hora indecens ut veniat; sed veni ut salvam facias vitam tuam.
  - 13) Crudelis insidiarum es victima. Heliopolitani sacerdotes famae tuae invident, et has tristes cryptas vivas nunquam relinquere te dixerunt.
  - 14) Superiores sacerdotes ad docendum mundum non exeunt, et ad templum servitutis perituri estis.
  - 15) Nunc, si vis esse liberos, oportet hos decipere sacerdotes; dicere illis te hic vitam manere;
  - 16) Et tunc, cum lucratus eris omnia quae vis obtinere, revertar, et per viam secretam te deducam ut in pace vadis.
  - 17) Iesus autem dixit. **Frater mi homo, visne huc ad docendum dolos? Inter hos sacros parietes egone discam dolis vilitatis hypocrisis?**
  - 18) **Imo homo, Pater meus fraudem despicit, et adsum ad eius voluntatem.**
  - 19) **Hos sacerdotes decipite! Non dum sol lucet. Quod dixi, hoc dixi; Ego ero eis verus, Deo, et mihi.**
  - 20) Et tunc discessit tentator, et Iesus solus erat; sed in parvo tempore apparuit sacerdos albus et dixit;
  - 21) **Macte virtute! Logos invaluit. Hoc est iudicium hypocrisis thalamum.** Et ipse praecepit viam suam, et stetit Iesus ante tribunal.
  22. Et steterunt omnes fratres; Exivit hierophantus, et imposuit manum super caput Jesu, et librum imposuit manibus suis, in quo erat scriptum unum verbum, SINC. nec verbum dictum est;
  - 23) Dux iterum apparuit et viam praeduxit et in spatio spatioso repleto omnibus studiosus desiderat Iesus requiem et expectare iussit.

CAPITULUM 49

Iesus secundum frater- nitatem transit, et secundum gradum accipit, JUSTITIA.

- THE Logos did not curo to rest; dixit, **Quid moraris in hoc conclavi luxurioso? Non opus est mihi; patris mei opus in me premit.**
- 2) **Volo ire ac discere omnes meas lectiones. Si certamina veniant, omnis de se victoria vires.**
- 3) Et tunc ductor praeivit, et in thalamo tenebroso in nocte positus est Iesus et solus relictus; diesque in hac profunda solitudine absumpti.
- 4 Et dormivit Iesus et in intempesta nocte aperta est ianua abscondita et in ornatu sacerdotis introierunt duo; quisque in manu parva lucernam micans gestabat.
- 5) Accedens autem ad Jesum, unus locutus est, et ait: **Adolescens, cor nostrum contristatum est, quod in his timidis antris patimur, et amicos ad vos in lucem venimus, et libertati viam monstramus.**
- 6) **Nos aliquando, sicut vos, in his antris conclusi fuimus, et per has fatum, insolitas vias ad beatitudinem et potentiam possemus assequi;**
- 7) **Sed in fortunato decepti fuimus et, omnibus viribus utentes, catenas fregisti, et tunc omne servitium hoc incorruptum esse didicimus. Isti sacerdotes scelerati tantum occultaverunt.**
- 8) **In sacrificiorum ritibus gloriantur; diis suis offerunt, et vivos misellas aves, et bestias cremant; pueri, mulieres, viri.**
- 9) **Et nunc hic te custodiunt, et certo tempore offerunt te in sacrificio.**
- 10) **Oramus te, frater, vincula tua disrumpe; ite nobiscum; accipe libertatem dum licet.**
- 11) Iesus autem dixit; **Tui cerei levem quam affers monstrant. Obsecro, quis es? Verba hominis non pluris sunt quam ipse homo.**
- 12) **Hi templi muri sunt fortes et alti; quomodo accessisti ad locum istum?**
- 13) **Dixerunt viri; Sub his parietibus multae sunt viae occultae, et nos, qui fuimus sacerdotes, intra hos antra menses et annos, novimus omnes.**
- 14) **Tunc proditores estis; Iesus dixit; Proditor furis est; Qui alteri tradit, nunquam credit.**
- 15) **Si quis ad dolos modo pervenerit, amator est doli, et amicum tradet ad serviendum sui ipsius.**
- 16) **En vos, seu quisquis es, aures leviter tua verba cadunt;**
- 17) **Num ego hos centenos Sacerdotes praeiudicare potero, mihi que et illis proditorem, propter id quod dicis, cum tuam perfidiam confiteris?**
- 18) **Nemo de me iudicare potest; et si omnia iudico usque ad testimonium, non recte iudico.**
- 19) **Imo homines; quocunque venisses, revertere. Ut parva micantia lumina infera Praeferat anima mea tenebras.**
- 20) **Praecepta conscientiae meae; quid isti dicant, fratres mei, audiam, et cum testimonium in omnibus proferam. Non potes me iudicare, neque ego pro te;**
- 21) **Abite, viri, ite, ac me lux hac lepida relinquit; nam dum sol non lucet, est in anima mea lux excedens solis et lunae.**
- 22) **Tunc irato comminatione se nociturum, callidissimi tentatores discesserunt, et Iesus solus erat.**
- 23) **Iterum apparuit sacerdos albus et praeivit viam, et stetit Iesus iterum ante hierophantam;**
- 24) **Et ne verbum quidem dictum est, sed in manibus magister librum, cui vox suggerentis inscripta erat, justitiae posuit.**
- 25) **Ihesus erat dominus vatis fraudis et proditiionis.**

Caput 50

Iesus tertium transit frater- nitatem et tertium gradum accipit, FIDES.

Logos septem dies opperiebatur, ac deinde in aulam Famae ductus est, gazophylacium supellectile opulentum, ac lucernis aureis et argenteis inluminatum.

2) Colores tectorum, ornamentorum, supellectilium et parietum caerulei et auri erant.

3) Eius crustae animis magistrorum libris repletae sunt; tabulae pictae atque signa summae artis opera erant.

IV) Ihesus autem cum omni elegantia et istis cogitationis manifestis introibatur. Libros sacros legit et significationes symbolorum et hieroglyphorum quaerebat.

5) Et cum in intimis cogitationibus intentus esset, accedens sacerdos dixit:

6) En gloria loci huius! mi frater, valde beatus es. Pauci terreni, sic iuvenes, ad tantam altitudinem fama pervenerunt.

7) Nunc, si vitam tuam non perdis in occultis quaerendis, quas homines nunquam comprehendere possunt, scholae cogitationis conditor sis, qui tibi infinitam famam praestabit;

8) Tua enim philosophia longe profundior est quam Platonis, et dogmata popularibus magis quam Socraticis placent.

9) Cur mysticum lumen in his antris obsitum quaeris? Egredimini, et ambulate cum hominibus, et cogitate cum hominibus, et honorificabunt vos.

10) Et post omnia, initiationes hae fatum possunt esse fabulae, et spes tua Messias, sed turpis horae fallaciae.

11) Admoneo te, ut incertis rebus abrenunties et cursum ad certam famam ducas elige.

12) Sic sacerdos, daemone dissimulato, incredulitatis carmina Sirenum canebat; Jesus autem multum cogitabat, et bene quid diceret.

13) Pugnatum atrox fuit, nam rex Ambitio fortis hostis ad pugnam est.

14) Diebus quadraginta superioribus cum inferiore pugnatum est, ac deinde pugnatum est.

15) Fides resurrexit triumphans; Videtur quod infidelitas non sit. Obtexit faciem suam et aufugit, et dixit Jesus;

16) Divitiae, honor et fama terrae sunt nisi crepundia unius horae.

17) Hoc breve vitae spatium omnibus emensum, crepuerunt hominis crepuerunt ossibus conditi;

18) Imo quod homo pro seipso facit, nullas notas faciet vitae fidei.

19) Scala fortis, in qua animus ad divitias conscendat, et potentia et fama Dei sui generis, quod praeterire non potest, bonum, quod in alios homines faciunt.

20) Da mihi paupertatem hominum, conscientiam officii in amore, approbationem Dei mei, et ero contentus.

21) Et postea elevatis oculis in caelum dixit:

22) Gratias tibi ago, Pater mi, Deus in hac hora. Non peto gloriam mei; Custodem porte templi cupio esse, et homini fratri serviam.

23) Iterum vocatus est Iesus ut staret coram Hieronymo; iterum nullum verbum dictum est, sed librum in manibus ejus dominus posuit, in quo scriptum erat, FIDE.

24) Et Jesus flexo capite, humiliato gratiarum actione; tum ibat.

CAP

Iesus quartum transit probationem frater- nitatis, et recipit quartum gradum, PHILANTHROPY.

Cum aliis peractis diebus, dux Jesum ad aulam Mirth duxit, aulam ornatissimam, et omni cordis carnali repletam desiderio.

2) dapes electissimae ac suavissima vina in tabulis erant; et ancillae in ornatu ornamenti, cum gratia et hilaritate omnes serviebant.

3) Et ibi erant viri ac mulieres, ornatissime vestiti; et gavisii sunt vehementer; ab omni poculo laetitiae sorbere.

4) Iesus autem observabat beatam turbam in silentio, et erat in habitu prudentie, et dicebat: *Beatissimus vir qui, ut apes, ex omni flore dulcia colligere potest.*

5) *Sapiens est qui voluptatem quaerit undique eamque invenire.*

6) *Optime spatium vitae hominis in terra brevis est, et tunc moritur et it, ubi nescit.*

Deinde comedamus et bibamus et saltemus et cantemus et sumamus gaudia vitae, quoniam mors in cito venit.

8) *Stultitia est aliis vitam degere. Ecce omnes moriuntur et simul in sepulcro concumbunt, ubi nemo potest scire, nemo gratiam referre potest.*

9 Iesus autem non respondit; convivis tinctis per omnia circum laetitiam tacita spectabat imagine mentis.

10) Hominem deinde inter convivas vidimus, cuius vestes erant crassae; qui in os manusque operae atque inopiae .

11) Oblectabat eum turba levis in abuti; deridebant eum ad parietem et eius ignominiam irridebant.

12) Et tunc venit mulier pauper et fragilis, que gestans in vultu et stigmata peccati et turpitudinis formans; sine misericordia sputa, ludibrio, aula eiecta.

13) Tum puer parvulus, timidus viis et ieiunus, intravit et escam suam escam petiit.

14) Sed expulsa et incauta et inamata; et adhuc jucundus chorus ibat.

15) Et cum delectatio percunctantium hortaretur ut Iesus eos cum gaudio coniungeret, dixit;

16) *Quo modo ego mihi voluptatem petam, dum alii egentes sunt? Quomodo putas, dum infantes ad panem clamant, dum in peccati frequentia ad compassionem et amorem clamant, me bonis vitae satiari?*

17) *Amen, amen dico vobis; propinqui omnes sumus, quisque cor hominis magni pars.*

18) *Non possum me videre sine illo paupere, quem tu tam despectum, atque ad parietem confertum;*

19) *Nec ab uno muliebri habitu, qui a vitiorum sedibus oriebatur, ad petendam misericordiam et amorem, qui a te tam inclementer in speluncam peccati repulsus erat;*

20) *Nec parvus ab illo, quem medios eiecit in aegras Noctis et intempesta pati frigora ventos.*

21) *Dico vobis, viri, quid feceritis his, fratres mei, vos mihi fecistis.*

Tu me in domo tua insultas; Non possum manere. Egrediar et invenio filium illum, mulierem et virum illum, et dabo eis auxilium, donec omnis sanguis vitae meae diffluat.

23) *Beneplacitum voco, cum subvenio inopi, esurientes pasco, nudum vestio, aegrotum sanabo, bona verba hilaria loquor amantibus, pusillanimis et depressis.*

24) *Id autem quod dicitis laetitiam, phantasma est noctis; sed scintillas ignis passionis, picturas in parietibus temporis.*

25) Cum autem loqueretur Logos stolatus presbyter, ingrederetur et dixit ei: “ Consilium te exspectat.

26) Iesus ergo iterum stetit ante barram; iterum nullum verbum dictum est; hierophantus in manibus posuit librum, in quo erat breve, PHILANTHROPY.

27 Et Jesus erat super semetipsum victor.

CAP

Iesus quadraginta dies consumit in luco templo. Quintum transit probatio frater- nitatis et recipit quintum gradum, HEROISMUS.

LUCI FACIES SACRI erant statuis, monumentis et delubris; hic Iesus ambulare et meditari dilexit.

2) Et post se devictum locutus est cum natura in his lucis per dies quadraginta.

3) Et tunc dux catenas arripuit et manus et pedes ligavit; et proiiciunt eum in speluncam bestiarum esurientium, avium immundarum, et serpentium.

4) Lacus tenebrosus erat sicut nox; bestiae ululaverunt; aves furiosa voce sonabant; reptilia exhibilarunt.

5) Iesus autem dixit **Quis me sic ligavit? cur ego catenis constricti sedi suppliciter?**

6) Tibi dico; nulla potestas ligandi animam humanam habet. Quibus compedes fiunt?

VII) Et in virtute sua surrexit, et quod putabat esse catenas, funes tantum ad tactum eius dividebant.

8) Et risit et dixit; **Vincula, quae homines terrenis cadaveribus alligant, in taberna finguntur; fiunt ex aere, et conflati in ignes illusionis.**

9) **Si homo erectus steterit, et voluntatis potestate utatur, cadent catenae ejus sicut panniculi viles; Nam voluntas et fides valentiora sunt firmissimis vinculis, quos unquam homines fecerunt.**

10 Et stetit Iesus inter bestias esurientes et volatilia et dixit: "Quae sunt tenebrae istae quae obvolvunt me?"

11) "Num nisi sine luce." Et quid est lumen? nisi spiritus Dei vibrans in modulis celeris cogitationis.

12) Tum ille; **Fiat lux;** et in potentia magna excitavit aetheres, et vibrationes eorum attigerunt planum lucis; et facta est lux.

13) Tenebrae illius laci noctis factae sunt claritas diei geniti.

14 ecce non erant.

15 Iesus autem dixit: Quid timidi sunt animae? Timor est currus, in quo homo ad mortem ascendit;

16) Et cum se intra thalami mortuorum reperit, deceptum se cognoscit; currum eius fabula fuit, et mortem adamasset.

17) Omnis autem dies disciplinae cognoscetur, et de lacu bestiarum immundarum, et de volucris, et reptilibus, surget in lumine.

18 Et vidit Iesus scalam auream, in qua ascendit, et in summitate sacerdotis albi exspectavit eum.

19) Iterum stetit ante tribunal concilii; iterum nullum verbum dictum est; iterum extendit hierophantus manum suam ad benedicendum.

20) alium librum in manu Iesu posuit et in hoc uno inscriptus: HEROISM .

21) Logos metum ac phantasma cum exercitu suo congressus atque in certamine victoriam consecutus est.

CAP

Iesus sextum probationem transit fraternitatis et sextum gradum accipit, AMOR DIVINE.

IN omni terra nullus locus magnificentius instructus erat quam adyta templi solis pulcritudine.

2) Pauci discipuli has di- cellas umquam ingressi sunt; Sacerdotes eos venerati sunt, et mysteria Atria appellaverunt.

3) Cum Iesus victoriam de timore assecutus esset, iure huc ingrediendi potitus est.

- 4) Dux viam praeivit, et postquam plurimas mansiones opulentissime instructas ad Harmoniam aulam pervenerunt; et hic remansit solus Iesus.
- 5) Inter organa musicorum erat citharaedorum, et Iesus sedit in animo inspiciendo, cum tacite virgo pulchritudinis ingressum in aulam venit.
- 6) Illa non videbat Iesum sedentem considerare atque cogitando, tam occupatus cum cogitationibus suis.
- 7) Locum suum invenit iuxta psalterium; mitissime tetigit chordas, et cecinit cantica Israel.
- 8) Et introivit Iesus; talem pulchritudinem numquam viderat; talem musicam nunquam audiverat.
- 9) Virgo carmina canebat; nec videri quemquam prope; ibat.
- 10) Et respondens Iesus, ait : Quid est hoc ? Nesciebam quod talis introitus decoris, et tam reginae pulchritudinis in filiis hominum unquam reperiretur.
- 11) Nesciebam vocem angeli semper humanam formam orasse, vel ab humanis labiis semper musicam seraphicam provenisse.
- 12) Eo die ingressus sedit; agitata cogitationum agitatio; nihil nisi cantorem et carmina cogitabat.
- 13) iterum eam videre cupiebat; et post dies aliquot venit; Dixit, et imposuit manum super caput ejus.
- 14) tactus eius perculit omnem animam eius, et in tempore oblivionis fuit opus quod missum est facere.
- 15) Pauca verba virginis dicebantur; ibat; sed tunc tetigerat cor Jesu.
- 16) Animus eius accensus est amator, et oblatus est ad gravissimum vitae suae iudicium.
- 17) Dormire non potest neque comedere. Cogitationes virginis veniebant; ire noluerunt. Carnalis eius consortium clamabat.
- 18) Et tunc dixit. *Ecce omnem hostem vici, quem expertus sum, et nunc carnali amore vincar?*
- 19) *Pater meus me huc misit ut vim amoris divini ostenderet, illum amorem, qui omne animal attingit.*
- 20) *Num totus hic purus et universalis amor carnali absorbetur? Aliasne ego creaturas obliviscar, vitamque perdam in hac pulcherrima virgine, quae summa est pulchritudinis, castitatis et amoris?*
- 21) In profundissima anima eius commota est, et diu cum hoc angelo cordis sui luctatus est.
- 22) Sed cum prope diem periret, superior ego in virtute surrexi; iterum se invenit, deinde ait;
- 23) Etsi cor meum contriverit, non deficiet in hoc opere maximo meo; vincam amore carnali.
- 24) Et cum venisset iterum virgo, obtulit ei manum et cor, dicens:
- 25) *Decus, ipsa me delectat praesentia tua; vox tua benedictio animae meae; volet tecum ipse meus, contentus amore tuo;*
- 26) *Sed totus mundus cupit amorem me manifestare.*
- 27) *Fas, ergo, iubeo te ire; sed iterum occuremus; viae nostrae in terra non dissipentur.*
- 28) *Video te festinantibus terrenis ministrum amoris; Vocem tuam cantu audio, quae corda hominum ad meliora conciliat.*
- 29) Et tunc cum dolore et flens abiit puella, et iterum solus erat Iesus.
- 30) Et statim magna tintinnabula templi sonabant; cantores canticum novum, canticum novum; specus luce arsit.
- 31) Apparuit ipse hierophantus et dixit : Avete. triumphantes Logos, salve! Carnalis victor in alto stat.
- 32) Et posuit in manu Iesu librum in quo erat scriptum, *Amor divinus.*
- 33) Simul transierunt per specum speciosi, et in convivio appositum est convivium, et Iesus honorabilis hospes erat.

Caput 54

Iesus Hierophantae privatus auditor fit et mysteria Aegypti docetur. Septimum examinis obiter facit in Camera Mortuorum.

Apertus est iam senior studiorum curriculum, et ingressus Iesus auditor factus est hierophantae.

2) Mysticae disciplinae terrae Aegypti secreta didicit; mysteria vitae necisque et seculorum ultra solis circulum.

3) Cum omnia senioris curriculi studia perfecisset, in Mortuorum thalamum profectus est, ut priscos mores corporum mortuorum a corruptione servandi disceret; et hic fecit.

4) Et portantes corpus unici filii viduitatis condiderunt; flentem matrem secuta est; luctus magna.

5) Iesus autem dixit **Bona mulier, lacrimas tuas sicca; sed inanem domum sequeris; filius tuus in eo non est.**

6) **fles quod filius tuus mortuus est. Crudelis verbum mors est; filius tuus numquam mori potest.**

7) **Munus ei datum est habitu carnis; venit; opus fecit, ac deinde carnem reposuit; non eo magis eget.**

VIII) **Praeter humanam conspectum tuum habet aliud opus ad faciendum, et bene faciet, ac deinde ad alia transeat opera, et protinus coronam vitae perfectae consequetur.**

9) **Et quid filius tuus fecerit, et quid adhuc faciat, omnes faciemus.**

10) **Nunc, si moerorem portusque dabunt, in dies maiores erunt. Ipsam tuam vitam, donec tandem nihil nisi maeroris, lacrymis amaro madens.**

11) **Pro adiuvando filium tuum magno maerore doles. Nunc tuum solatium quaerit, sicut fecit; gavisus est, cum laetaris; contristatur, cum doleas.**

12) **Ite aerumnas tuas altas sepeli, ac maerore ride, atque aliis te amitte lachrymis sicca.**

13) **Cum officio facto laetitia et gaudium venit; et laetificat corda eorum qui tradiderunt.**

14) **Mulier flens se vertit et ibat ad inveniendam felicitatem in nunquam; dolores suos in gaudio ministerio sepelire.**

15) **Deinde alii portantes venerunt et portaverunt corpus matris ad cubiculum defuncti; et lugens iustus sequebatur; ipsa puella teneris annis.**

16) **Cum cortege ad ianuam appropinquaret, puer avem vulneratam in dolore gravi animadvertit, saevus venatoris spiculum pectus eius transfixit.**

17) **Et reliquit sequentes mortuos et ivit ad adiuvandum avem vivam.**

18) **Misericordia et amore sauciam volucrem pectori complicavit, deinde ad locum suum festinavit.**

19 { **Dicit ei Iesus: Cur dereliquisti mortuum ad salvandum avem vulneratam?**

20) **Puella dixit; Hoc corpus exanimis non indiget auxilio; sed possum, dum vita est; hoc me mater mea docuit.**

21) **Mater amorem et dolorem et contentionem docebat, ac spes et timores ab inferiore se reflexas;**

22) **Quod sentimus parum fluctus esse in volubilibus vitae fluctibus.**

23) **Haec omnia transibunt; ficta sunt.**

24) **Lacrimae e cordibus carnis manant; spiritus numquam flet; et desiderans diem, cum in lumine ambulabo, ubi lacrimae absterguntur.**

25) **Mater mea docuit omnes affectus frondis esse, quae ab humanis amoribus oriuntur, et spes, et metus; illa perfecta beatitudo nostra esse non potest, donec hos vicimus.**

26) **Et coram puero illo adoravit Iesus caput ejus reverenter. Dixit,**

27) Per dies et menses et annos quaesivi hanc summam veritatem discere quam homo in terra discere potest, et hic infans in terras recens editus omnia uno spiritu brevi indicavit.

28) Merito David dixit; Domine, Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

29 Ex ore infantium et lactentium disposuisti fortitudinem.

30 Et imposuit manum super caput virginis, et dixit: Beneficia certe patris mei, Dei mei super te, nate, in aeternum requiescet.

CAP

Septima frater- nitas, Iesus septimum, et summum gradum, Christum recipit. templum victori relinquit.

Opus Jesu in Cubiculo Mortuorum fiebat, et in templo purpureo conclave ftans coram hierophanto;

2) Et induebatur vestibus purpureis; et omnes fratres stabant. Et surrexit hierophantus et ait:

3) Hic dies regalis est omnibus exercitus Israel. In honorem electi filii sui magnum pascha celebramus.

4) Et tunc dixit ad Jesum: Frater, vir, excellentissime vir, in omni templo expertus est te vicisse.

5) Sexies ante legem forensem iudicatus; sexies summos honores dare potest; et nunc stas parati ad ultimum gradum.

6) Super frontem hanc diadema pono, atque in Magno caeli ac terrae cellula Christus es.

7) Paschalis ritus hic est tuus. Neophytus es amplius; sed nunc dominus mens.

VIII) Homo autem non potest ultra facere; sed Deus ipse loquetur et titulum tuum et gradum confirmabit.

IX) Ite, quia debetis evangelizare hominibus bonae voluntatis et pacem in terra; aperiri portas carceris et liberare captivos.

10) Et cum adhuc hierophanta loqueretur, campanarum templum sonabant; Descendens desuper columba candida, sedit super caput Jesu.

11) Et tunc vox, quae ipsum templum concussit, dixit: Hic est Christus; Et dixit omnis creatura: Amen.

12) Magnae fores templi torserunt ajari; Logos iter victorem perrexit.

Pars I/Sectio XII**Iesus Nazarenus****SECTIO XII****(Cap. 56 – 60).****LAMED****Consilium Septem Sapientum Mundi****CAPITULUM 56**

Septem sapientum mundi conveniunt Alexandriae. Cognitionis tiones. Inscriptiones aperiens.

IN omni tempore quo incepit septem sapientes vixerunt.

- 2) Hi Sapientes in primis cuiusque aetatis notant cursum nationum, populorum, tribuum et linguarum;
- 3) Ad videndum quantum ad iustitiam, caritatem et iustitiam genus processerit;
- 4) Ad elaborandum codicem legum, postulationes religiosae et consilia regulae venturi aetati aptissima.
- 5) Transierat aetas, ecce alia venerat aetas; sapientes convocare debent.
- 6) Iam Alexandria centrum optima cogitationis mundi fuit, et hic in Philonis domo sapientes convenerunt.
- 7) Ex Sinis venerunt Meng-tse; ex India Vidyapati venit; ex Perside Casparus venit; et ab Assyriis venit Asbina; e Graecia Apollo venit; Matheno Aegyptius fuit sapiens, et Philo princeps hebraeae cogitationis.
- 8) Tempus debitum; et sedit concilium septem diebus in silentio.
- 9) Et tunc surgens Meng-tse dixit: *Rota semel versa est; genus est in superiori plano cogitationis.*
- 10) *Vestes patres nostri texuerunt; cherubim texunt coeleste linteum; id in manibus nostris posuimus, novos homines indumenta facere debemus.*
- 11) *Filii hominum maiorem lucem suspiciunt. Non iam curant deos excisos e ligno aut ficto. Deum quaerunt non manufactum.*
Trabes futuri diei vident, nec tamen capiunt.
- 13) *Tempus maturum est, et haec vestium generi bene conformanda sunt.*
- 14) *Et novos indumenta faciamus hominibus iustitiae, misericordiae, iustitiae et dilectionis, ut turpitudinem abscondant cum luce venturi diei.*
- 15) *Dixitque Vidyapati: Sacerdotes nostri omnes insanierunt; daemonem viderunt in tesqua et in ipso mittentes lampades suas, et confracti sunt, et non est splendor lucis ullus sacerdos in hominibus.*
- 16) *Nox obscura est; cor Indiae in lucem vocat.*
- 17) *Sacerdotium reformari non potest; iam mortuus est; maximae eius necessitates sunt sepulcra et cantus funebres.*
- 18) *Novus aetas libertatem vocat; Qualem quisque facit sacerdotem, id facit ut solus vadat, et oblationes suas in Dei fano deponat.*
- 19) *Dixitque Caspar: In Perside gentes in timore ambulant; boni faciunt, ne faciant iniuriam.*
- 20) *Diabolus in nostra terra maxima est potentia, et quamvis fabula, genuflexi iuventutem et aetatem attrahat.*
- 21) *Obtenebrata est terra, et mala in tenebris lucet.*

- 22) Timor invehitur omni aura praetereunte et latet in omni vita.
- 23) Timor mali fabula est, illusio et laqueus; sed vivet, donec aliqua vis magna venerit ad levandum aetheres in planum lucis.
- 24) Cum hoc erit, terra magia gloriabitur in luce. Persidis animus lucem vocat.

CAPITULUM LVII

Congressio sapientum continuata. Inscriptiones dedicatio. Iesus advenit. Silentium septem dierum.

- ASHBINA dixit, Assyria terra dubitationis est; Currus populi mei, in quo plerumque equitant, intitulatum est dub.
- 2) Fides olim in Babylone processit; eratque illa candida et pulchra; sed tam albis stolis induebatur ut eam homines timerent.
- 3) Et omnis rota vertere coepit, et induebatur bellum cum illa et eiecit illam de terra; et non venit amplius.
- 4) Homines in forma Deum, unum; corde non certo Deum esse.
- 5) Fides colit adytum non visi; sed dubitandum est Deum eius videre.
- 6) Omnium Assyriorum maxima necessitas est fides - fides quae tempora omne id est pro certo.
- 7) Tum Apollo dixit; Maximae necessitates Graeciae sunt verae notiones Dei.
- 8) Theogonia in Graecia gubernacula est, omnis enim cogitatio deus esse potest et pro deo colitur.
- 9) Planum cogitationis latum est et acutis diluculis plenum; itaque circulus deorum inimicitias, bellis ac turpibus studiis plenus est.
- 10) Graecia dominum animum indiget ut supra deos consistat; cogitationes hominum a multis diis ad unum Deum attollere.
- 11) Scimus lucem per colles oriri. Accelera lucem.
- 12) Matheno dixit; Ecce terram mysterii! Haec Aegyptus mortua est!
- 13) Tempa nostra monumenta omnium temporum abdita longa fuerunt; nostra templa, cryptae et specus obscura sunt.
- 14) In luce non sunt abscondita. Sol omnem veritatem occultam aperit. Mysteria non sunt in Deo.
- 15) Ecce sol oriens! Omnia portae eius trabes intrant; imo omne cryptarum mysticarum cryptarum Mizraim.
- 16) Avemus lucem! Omnis Aegyptus lucem petit.
- 17) Et dixit Philo; Hebraicae cogitationis necessitas et vita libertas est.
- 18) Prophetae Hebraei, videntes et datores Legis, viri potentes erant, et sanctae cogitationis homines, et philosophiam optimam nobis reliquerunt; unum satis validum et satis bonum homines ad metam perfectionis perducendi.
- Sed mentes carnales abnegabant sanctitatem. Exortum est sacerdotium cum ambitione, et cordis munditia fabula facta est; populus serviebat.
- Sacerdotium Israelis maledictum est; sed cum uenerit qui uenturus est, emancipationem seruorum praedicet; populus meus gratis eris.
- 21) Ecce, quia incarnatus est Deus sapientiam, amorem et lucem, quam vocavit Immanuel.
- 22) Huic dat claves ad diluculum aperiendum; et hic, ut homo, nobiscum ambulat.
- 23) Et tunc apertum est cubiculi cubiculi ostium et stabat Logos inter sapientes mundi.
- 24) Iterum septem diebus siluerunt sapientes.

Caput 58

Congressio sapientum continuata. Praesentatio septem postulationum universalium.

Nunc, refecti sapientes, librum vitae aperuerunt et legunt.

2) Fabulam de vita hominis legunt; omnium certaminum, dispendiorum, quaestus; et in luce rerum ac necessariorum, quid sibi optimum esset in adventu suo videbant.

3) Leges ac praeceptorum genus optime rei familiaris aptum; videbant summum Deum optimum genus comprehendere.

4) Super septem propositionibus sapientum haec elaboranda, magna philosophia vitae et cultus futuri saeculi quiescere debet.

5) Erat autem Meng-tse antiquus sapiens. princeps cathedram cepit, dixitque;

6) Homo non satis longe antecedit ut per fidem vivat; non potest comprehendere quae non vident oculi sui.

7) Puer adhuc est, et in omni aetate, picturis, symbolis, ritibus et formis instruendus est.

8) Deus Ipsius erit Homo Deus; Deum fide videre non potest.

9) Et tunc non potest seipsum regere; rex imperare debet; vir servire debet.

10) Aetas quae hanc sequitur erit aetas hominis, aetas fidei.

11) In illa beata aetate genus humanum sine carnalium oculorum auxilio videbit; tacitum audiet sonum; cognoscat Spiritus-Deus.

12) Aetas, quam ingredimur, est aetas praeparatoria, omnesque scholae et gubernationes et ritus colendi modo simplici ratione debent homines comprehendere.

13) Et homo oriri non potest; edificat per exemplaria quae videt; ita in hoc concilio formam futuri saeculi exsculpere oportet.

14) Atque gnosis imperii animae, quae in septem postulationibus nititur, formulanda est.

15) Quilibet sapiens rursus postulatam constituat; et haec erunt fundamenta hominum symbolis usque ad aetatem perfectam.

16) Tunc primus scripsit Meng-tse;

17) Omnia cogitantur; omnis vita cogitatur actio. Multitudo autem entium unius magnae cogitationis manifestatur. Ecce Deus cogitatio, et Deus cogitatio.

18) Deinde Vidyapati secundum postulatam scripsit:

19) Aeterna cogitatio una est; In essentia est duo, scilicet intelligentia et vis; et cum respirant gigni; Hic puer Amor est.

20) Et sic Deus trinus et unus exstat, quem vocant Patrem, Matrem-Puer.

21) Hic Deus trinus est unus; sed sicut lucis in essentia septem est.

22) Et cum spirante Deo trino, ecce septem spiritus stant ante faciem eius; haec attributa creatrix sunt.

23) Homines deos minores vocant, et in imagine sua fecerunt hominem.

24) Et tertium scripsit Casparus;

25) Homo cogitatur de Deo, ad imaginem Septonati formatus, in substantiis animae vestitus.

26) Et fortes erant concupiscentiae eius; in omni vitae plano manifestare studuit, et pro se corpus aethereorum formarum terrestrium fecit, et sic descendit in planum terrae.

27) In hoc descensu primogenituram suam amisit; concordiam amisit cum Deo, et vitae notas omnes discordans fecit.

28) Inharmonia et malum idem sunt; sic malum est opus hominis.

- 29) Ashbina quartus scripsit;
- 30) Semina in luce non germinant; non crescunt, dum terram inveniunt, et se a luce abscondunt;
- 31) Homo evolvitur semen vitae aeternae; sed in aethere uno et trino deo lux maior erat quam ut seminibus cresceret; Et ideo humum vitae carnalis homo quaesivit, et in tenebris terrae locum invenit ubi germinare et crescere potuit.
- 33) Semen radicatam est et bene crevit.
- 34) Lignum vitae humanae e solo terrenorum oritur et sub lege naturali attingitur ad formam perfectam.
- 35) Nullae supernaturales actus Dei sunt, qui hominem a vita carnali ad beatum spiritum extollunt; crescit planta, et tempore suo perficitur.
- 36) Qualitas animae, qua possibilis est homo ad spiritum resurgere, vita est puritas.

CAP

*Congressio sapientum continuata. Postulata reliqua. Benedicite, sapientes, Ihesum.
Silentium septem dierum.*

APOLLINARIS Quintus scripsit;

- 2) Anima quattuor equis albis ad perfectam lucem trahitur, quae sunt voluntas, et fides, et salvatio et amor.
- 3) Quod quis facere vult, potestatem faciendi habet.
- 4) Cognitio illius potentiae est fides; et quando fides movet, anima fugam suam inchoat.
- 5) Fides contentio non ducit ad lucem. Non est sola peregrinatio ad lucem. Alta tantum homines, aliis sublevandis.
- 6) Equus qui ducit ad spiritum vita est Amor; est purus amor sui.
- 7) Matheno sexto scripsit;
- 8) Amor universalis, de quo Apollo loquitur, filius est Sapientiae et Divinae voluntatis, et Deus si in terram emisit carne ut homo cognoscat.
- 9) Amor universalis, de quo sapientes loquuntur, est Christus.
- 10) Omnium temporum mysterium maximum est in eo modo quo Christus in corde vivit.
Christus in antris carnalium vivere non potest. Septem proeliis certandum est, septem ante carnalium victorias partae, sicut timor et amor, motus et desiderium abjiciuntur.
- 12) Quo facto, Christus animam occupabit; fit opus, et homo et Deus unum sunt.
- 13) Philo et septimus;
- 14) Perfectus vir! Quod tale factum est, ut ante Deum trinum, talis natura fieret.
- 15) Haec consummatio est summa revelatio mysterii vitae.
Cum omnes essentiae rerum carnalium in animam commutatae, et omnes animae essentiae in spiritum sanctum redditae sunt, et homo fit Deus perfectus, drama Creationis concludet. et haec omnia.
- 17) Et dixerunt omnes sapientes: Amen.
- 18) Tunc dixit Meng-tse; Virum innume- ratum ex industria inluminatum misit ad nos, ut cogitationes hominum duceret.
- 19) Hunc omnes mentes caeli et terrae probatum, hunc a Galilaea, hunc Iesum, principem omnium sapientum mundi, libenter agnoscimus.
- 20) Ob hanc sapientiam quam hominibus affert, eum Loto coronamus.
- 21) Mittimus eum cum omni benedictione septem sapientum mundi.

- 22) Tunc omnes sapientes manus injecerunt in caput Jesu, et unanimiter dixerunt, Lauda Deum;
 Nam sapientia, honor, gloria, potentia, divitiae, benedictio, virtus tua sunt, Christe, per omnia saecula.
 24 Et dixit omnis creatura: Amen.
 25 Et tunc sapientes sederunt septem diebus in silentio.

CAPITULUM 60

Iesus septem sapientes alloquitur. Oratio. Iesus it in Galilaeam.

Et transierunt septem dies silentii, et Jesus sedens cum sapientibus dixit:

- 2) Historia vitae in his immortalibus postulatis bene densatur. Hi sunt montes septem, super quos aedificabitur civitas sancta.
- 3) Hi sunt septem lapides fundamenti, in quibus steterit universa Ecclesia.
- 4) In suscipiendo opere quod mihi faciendum est, plenus sum periculorum viae; acrem poculum erit, ut bibat et humanam naturam bene abhorreat.
5. Sed amisi voluntatem meam in Spiritu Sancto, et sic vado ad loquendum et ad agendum sicut moveor ad loquendum et agendum per Spiritum Sanctum.
- 6) Verba mea non mea sunt; sint eius cuius faciam verba.
- 7) Homo in sacra cogitatione ad universam Ecclesiam comprehendendam non satis proficit, et ideo opus quod mihi dedit Deus, non est illius Ecclesiae aedificium.
- 8) Ego sum exemplar plasmator, missus sum ad faciendum exemplar Ecclesiae, quae futura est, exemplum ut aetas comprehendat.
- 9) Negotium meum ut exemplar aedificatoris in patria mea positum est, atque ibi, iuxta postulatum Amorem filium Dei esse, ut venerit ad manifestandum Amorem, exemplar Ecclesiae stabit.
- 10) Et ex ignobilibus homines duodecim eligam, qui sint duodecim immortales cogitationes; et hi erunt exemplar Ecclesiae.
- Domus Iuda, cognatio mea in carne, parum comprehendet de missione mea ad mundum.
- 12) Et me spernunt, opus meum spernunt, falsum me accusant, ligant me ad tribunal carnalium hominum, qui me in cruce damnabunt et occidunt.
- At homines numquam verum occidere possunt; exul iterum veniet potestas maior; nam veritas mundum subjugabit.
- 14) Exemplar Ecclesiae vivetur. Quamvis carnalis homo sacras suas leges, symbolicas ritus et formas prostituat, propter sui fines, et eam in exteriori specie, per eam animae regnum pauci invenient.
- 15) Et cum melior aetas venerit, universalis ecclesia super septem postulationibus stabit et iuxta formam datam edificabitur.
- 16) Tempus advenit; Vado in Jerusalem, et in virtute fidei vivae, et in virtute quam dedisti.
- 17) Et in nomine Dei, Dei Patris nostri, regnum animae constituetur in septem collibus.
- 18 Et introibunt omnes populi, tribus et linguae.
- 19) Princeps pacis sedet super solium virtutis; Deus trinus et unus erit Omnia in omnibus.
- 20) Et dixerunt omnes sapientes: Amen.
- 21 Et abiit Jesus, et post multos dies venit Jerosolymam. et tunc quaesivit domum suam in Galilaea.

FINIS PARTIS 1

PARS II**Pars II/Sectio XIII****Jesus Christus****Ministerium Anni 3-Jesu Christi Nazareni****Jesus senex 30 ad 33****SECTIO XIII****(Cap. 61 – 64).****MEM****Ministerium Ioannis Harbinger****Caput 61***Ioannes praeses in Hebron redit. Habitat ut eremita in tesqua. Visitat Jerusalem et alloquitur populum.*

Factum est autem cum Ioannes, filius Zachariae et Elizabeth, omnia studia sua in Aegyptiis scholis perfecisset, reversus est in Hebron, ubi per dies aliquot moratus est.

2) Deinde solitudinem quaesivit et domum suam fecit in spelunca David, ubi multis annis ante, ab Aegyptio sapiente instructus est.

3) Eremita Engedi; alii autem dicebant: Hic est ferus collium.

4) Pellibus bestiarum se induit; cibus eius carobs, mel, nuces et fructus.

5) Cum autem Ioannes esset triginta annorum, ibat Jerosolymam, et in foro sedit septem diebus.

6) Vulgus et sacerdotes, scribae et pharisaei turbae exiverunt ad videndum heremitam tacitum de collibus; sed nemo audebat eum interrogare quis esset.

7) Sed cum silentium eius factum esset, constitit in medio omnium et dixit:

8) **Ecce rex venit; prophetae de eo; sapientes diu exspectaverunt eum.**

Para, Israel, para in occursum regis tui.

10) Quod cum omnia dixisset, tum disparuit, nec quisquam sciebat quo ierat.

11) Et facta est inquietudo magna per totam Ierusalem. Magistratus audiverunt fabulam eremita collium.

12) Et mandaverunt nuntii loqui cum eo, ut scirent de adventu regis. sed non eum inveniebant.

13) Et post dies aliquot iterum venit in forum, et omnis civitas venit ad audiendum eum. dixit:

14) **Nolite turbari, principes civitatis; rex venturus non est adversarius; nullum in terreno throno locum petit.**

15) **Venit princeps pacis, rex iustitiae et amoris; regnum eius intra animam est.**

16) **Oculi hominum non videbunt nec quisquam intrare potest nisi mundo corde.**

17) **Praeparate, Israel, praeparare in occursum regis tui.**

18) Iterum eremita evanuit; populus sequi conabatur, sed velamen de forma traxerat, nec homines eum videre poterant.

19) Dies festus Judaeorum advenit; Repleta est Ierusalem iudeis et proselytis ex omni parte Palaestinae, et Iohannes stabat in atrio templo et dixit;

20) Praepara Israel, para in occursum regis tui;

Ecce vixisti in peccato; clamabunt pauperes in plateis vestris, et non respicietis eos.

22) Vicini tui qui sunt? Fraudem amicorum atque inimicorum.

23) Adoris Deum voce et ore; corda vestra longe sunt, et inaurata in auro.

24) Sacerdotes tui onera populi nimis magna ad portandum alligaverunt; in otio in duris mercedibus pauperum vivunt.

25) Iurisperiti tui, doctores, scribae inutiles sunt terrae cumberetores; sed tumores in ipso corpore sunt;

26) Non laborant neque nent, tamen quaestus mercaturae tuae consumunt.

Principes tui adulteri, raptores et fures, nullius hominis iura;

28) Atque in sacris atriis circumsedere latrones; templum sanctum vendidistis furibus; antra in locis sacris orationi destinantur.

29) Audite! audi! popule Ierusalem! Convertite, avertite a visis tuis malis, vel avertet Deus a te, et gentes de longe venient, et quod reliquum est de honore tuo et fama tua in una hora brevi transibit.

30) Junge, Jerusalem, para in occursum regis tui.

31) Nihil amplius dixit; curiam reliquit, et nemo eum euntem vidit.

32) Sacerdotes, doctores ac scribae omnes furentes erant. Quaerebant Joannem intentum nocendi. Non invenerunt.

33) Turba stabat pro sua defensione; Dixerunt, **Heremita verum dicit.**

34) Et timuerunt sacerdotes, et doctores, et scribae valde; nihil amplius dixerunt; se abdiderunt.

Caput 62

Ioannes praeses iterum Hierosolimam invisit. Loquitur ad populum. Promittit occurrere eis in Galgalis diebus septem. It Bethaniam venitque convivium.

Sequenti die iterum introivit Ioannes in templum et dixit:

2) Praepara, Israel, praeparare in occursum regis tui.

3) Principes sacerdotum et scribae noverunt sensum verborum eius; Dixerunt,

4) **Audax, quae sententia haec nuntias ad Israel? Si ergo videris et propheta, dic nobis aperte quis te hic misit?**

5) Et respondit Ioannes; **Ego vox clamantis in deserto: Parate viam, rectas facite semitas, ecce Princeps pacis veniet in amore.**

VI) Malachias propheta tuus verba Dei scripsit:

7) Et mittam vobis Eliam ante diem retributionis, ut convertatur cor hominum ad Deum, et si non audierint, ecce ego percutiam eos anathemate.

8) Viri Israelitae; tu scis peccata tua. Vidi avem vulneratam in plateis tuis pronam praeteriens, et cujusvis ordinis homines fustibus verberabant; et tunc vidi quod nomen iustitiae esset.

9) Iterum respexi et vidi socium suum occisum; calcatae sunt in pulvere pinnae iustitiae.

10) Homines dico vobis; tua terror culpae sentinam iniquitatis effecit, quae horrendum foetorem in coelum emittit.

11) reforma, Israel, reforma; regem tuum in occursum para.

12

13) in diebus septem ecce ego stabo in Galgalis iuxta vadum Iordanis, ubi primus transivit Israel in terram promissionis.

14) Et tunc exivit de templo, ut non intraret amplius. multi autem secuti sunt eum usque in Bethaniam, et ibi moratus est in domo Lazari fratris sui.

15) Anxius populus circa domum cuncta congregavit nec ire volebat; tunc exivit Johannes et dixit;

16 regem tuum in occursum para.

17) Peccata Israel non omnia ad ostium sacerdotis et scribae mentiuntur. Non putatis quod in principibus et divitiis reperiantur omnes peccatores Iudaeae.

18) Non est signum quod bonus et purus est homo quia in paupertate vivit.

19) Inertes, immobiles et vagabundi terrenorum plerumque pauperes sunt et panem mendicant.

20) Vidi ipsos, qui exhilarant, quod dixi sacerdotibus et scribis iniustitiae suae homini, mittere lapides et percuti in plateis iustitiam pauperum.

21] Vidi eos super avem iustitiae mortuos calcare;

22 Vos autem, qui me sequimini, plebes, nihili estis scribae et sacerdotes in scelere.

23) Reformamini, viri Israel; rex venit; regem tuum in occursum para.

24) Cum Lazaro et sororibus eius Ioannes mansit per dies aliquot.

25) In honorem nazaraei convivium divulgatum est, et omnis populus stabat circa tabulam.

26 Cum autem principes civitatis effusus esset vinum et obtulit Ioannem calicem, et ipse sumpsit illud in aere, et dixit: Vinum laetificat cor carnale, et contristat animam humanam; immergit amaro, felle caret mortalis spiritus.

28) Votum Nazar tuli cum puero, nec gutta unquam labia mea transiit.

29) Et si regem venientem laetificas, fugias poculum ut fugias letale.

30) Vinum scintillantem in platea proiecit.

Caput 63

Iohannes praecursor visitat Iericho. Obviam populo apud Galgalam. Suam missionem annuntiat. Ritus introducit baptismi. Baptizat multos. Bethaniam redit et docet. Redit ad Iordanem.

Ioannes autem descendit Iericho; ibi apud Alpheum mansit.

2 Et cum audissent turbae quia illic esset, venerunt convivia ut audirent eum.

3) nulli locutus est; sed cum tempus fuisset, descendit ad Iordanem et ad turbas, dicens:

4) Reforma et in fonte puritatis ablue omnia peccata tua; regnum prope est.

5) Venite ad me, et in aquis huius fluminis lavamini, symbolice interioris emundationis animae.

6 et ecce descendebant turbae et in Iordane abluti sunt et unusquisque confitebatur peccata sua

Ioannes autem post multos dies in Bethaniam perrexit; et ibi docebat.

8) Ad primum pauci, sed ad conquisitores honesti venerunt; sed et contentiones et vitiosos nullo contrimento. quia multi venerunt.

9 Cum vidisset autem Ioannes Pharisaeos et Sadducaeos ad se venire, dixit: “

10) Vos, filii viperarum, manete; turbatus es nuncio venturae irae?

- 11) Agite et facite genuinam quae poenitentiam probant.
- 12) Sufficit vobis ut dicatis: Abrahae estis heredes? Dico tibi, n.
- 13) Haeredes Abrahae aequae impii coram Deo, cum peccant sicut ethnicus homo.
- 14) Ecce securis. Et omnis arbor, quae non facit fructum bonum, excidetur, et in ignem mittetur.
- 15) Et quaesiverunt tunc: Quid faciemus?
- 16) Et respondit Ioannes; *Suscipe ministerium utilitatis pro omnibus hominibus; Nolite expendere in vobis omnia quae habetis.*
- 17) Qui habet duas tunicas, det non habenti tunicam; da partem omnium alimentorum quam habes egentium.
- 18) Veneruntque publicani et interrogaverunt: “ Quid faciemus? Respondit eis Joannes;
- 19) *Esto honestus in opere tuo; noli augere quaestum, tributum quod colligis; nihil plus accipias quam quod rex tuus postulat.*
- 20) Venerunt autem et milites dicentes: “ Quid faciemus? Respondit praeses;
- 21) *Nulli vim facias; nullam rem iniustam exige et mercedis accipias contentos.*
- Inter Iudaeos multi erant qui Christum venturum exspectabant, et Ioannem Christum putabant.
- 23) Respondentibus autem eis Ioannes, respondit: *In aqua munda, significat emundationem animae; sed cum venerit qui venturus est, ecce in Spiritu sancto mundabit et mundabit in igne.*
- 24) *ventilabrum in manu eius et triticum et paleam dividet proice paleam, sed omne granum frumenti horreum. Hic est Christus.*
- 25) *Ecce venit! et ambulabit vobiscum, et non cognoscetis eum.*
- 26) *Ipse rex est; non sum dignus corrigiam calceamenti eius solvere.*
- 27) *et egressus est Ioannes Bethaniam et venit iterum ad Iordanem vadum.*

Caput 64

Venit Iesus in Galilaeam et baptizatur a Ioanne. Spiritus Sanctus Messiam suam confirmat.

Ventum est ergo ad Galilaeam; et descendit Iesus cum turbis ad vadum ubi praenuntiabat;

2) *Cum vidisset Iesus praenuntia, dixit: Ecce homo Dei. Ecce maximus vatum! Ecce Elias rediit.*

3) *Ecce nuntius quem misit Deus ut viam aperiat! Regnum prope est.*

4) *Cum vidisset Ioannes Iesum stantem turbam, dixit: Ecce rex qui venit in nomine dei.*

5) *Et dixit Iesus ad Ioannem: Ego lotus aqua in symbolum emundationis animae.*

6) *Et Ioannes respondit; lavare non debes, quia purus es cogitatione, et verbo, et opere. Et si debes lavare, non sum dignus ad faciendum ritum.*

7) *Et ait Iesus : Exemplum venio ad filios hominum, et quod dico illis, hoc facite. et omnes homines, symbolice emundationis animae, lavari debent.*

8) *Hanc lavationem tamquam ritum statuimus – nunc baptismi ritum vocamus, ideoque vocabitur.*

9) *Tuum opus, propheticum praenuntiae, est viam praeparare et occulta revelare.*

Verba vitae paratae sunt turbae, et a te toti mundo notus venio, prophetam Deum trinum et electum ad manifestandum Christum hominibus.

11) *Tunc Ioannes Iesum ad vadum deduxit in flumen et baptizavit in sacro nomine eius, qui misit illum ad manifestandum Christum hominibus.*

- 12) Et venientibus de flumine, Spiritus sanctus in specie columbae descendens sedit super caput Iesu.
- 13) Vox de coelo dixit; **Hic est dilectus filius Dei, in quo apparuit caritas Dei.**
- 14) Ioannes vocem audivit et nuntium vocis intellexit.
- 15) Iesus autem abiit, et Joannes praedicavit turbis.
- 16) Quicumque peccata sua confessi sunt, et a malis viis ad rectas vias conversi, baptizati praenuntia, symbolica peccatorum per iustitiam deleverunt.

Pars II/Sectio XIV**Jesus Christus****Ministerium Anni 3-Jesu Christi Nazareni****Jesus senex 30 ad 33****SECTIO XIV**
(Cap. 65 – 71).**NUN****Ministerium Christinum Iesu - Epochae introductorium****Caput 65***Iesus it in desertum explorationis, ubi manet quadraginta dies. Subditur autem tribus tentationibus. Vincit. Recurrit in castra Ioannis et incipit docere.*

Praenuntia viam patefecit; Logos ut amor manifestatus est hominibus introductus et nunc suum Christi ministerium inchoare debet.

2) Et exivit in desertum, ut solus cum Deo esset, ut inspiceret in cor interiore et virtutem et dignitatem eius notaret.

3) Et secum ipse loquebatur; dixit, **Inferior ipse meus fortis est; multis vinculis devinctus sum ad vitam carnalem.**

4) **Numquid possum ad vincendum et libenti- dinem meam pro hominibus vitam dabo?**

5) **Cum coram hominibus stabo et documentum messiae meae postulant, quid dicam?**

6) Et tunc accedens tentator dixit; **Si filius Dei es, iube lapides hos panes converti.**

7) Respondens autem Iesus dixit; **Quis est qui experimentum postulat? Non est signum, quia unus est filius Dei, quia facit miraculum; Daemones possunt magnalia facere.**

8) **Nonne magi magi magna fecerunt coram Pharaone?**

IX) Verba mea et opera in omnibus gressibus vitae probationem messiationis meae.

10) Et tunc dixit tentator; **Si enim Jerosolymam introieris, et de templo pinnaculum dejicis te in terram, credet populus quia tu es Christus missus a Deo.**

11) **Hoc certe facere potes; Nonne enim David dixit: Angelis suis mandavit de te, et manibus sustentabunt ne cadas?**

12) Iesus autem dixit. **non tentábo Dóminum Deum meum.**

13) Et tunc dixit tentator; **Prospice mundum; honores et fama! Videte voluptates atque opes!**

14) **Si dederis vitam tuam pro his erunt tua.**

15) Iesus autem dixit; **aufer a me omnes cogitationes tentantes. Fixum est cor meum; Contemno hunc carnalem ipsum cum omni vanitate ambitionis et superbiae eius.**

16) Quadraginta dies luctatus est cum corpore suo Iesus; superior sui praevaluit. Tunc esuriit, sed amici eum invenerant, et ministrabant ei.

17) Tunc Iesus, relicto deserto et conscientia spiritus sancti, venit ad castra Ioannis et docebat.

Caput 66

Sex ex discipulis Ioannis sequuntur Iesum et fiunt eius discipuli. Docet. Silentio sedent.

Erant autem inter discipuli Ioannis multi e Galilaea. Devotissimi erant Andreas, Simon, Jacobus, et Joannes, cum Philippo, et Bethsaida.

2) Olim cum Andreas, Philippus et Zebedaei filius cum praenuntiae loquerentur, venit Logos, et exclamavit Ioannes; **Ecce Christus!**

3) Sequuntur ergo tres discipuli Iesum, et interrogavit, quid quaeritis?

4) Et interrogaverunt discipuli; **Ubi habitas?** Et respondens Jesus ait illi: **Venite et videte.**

5) Et Andreas vocavit Simonem fratrem suum, dicens: **Veni mecum, quia Christum inveni.**

6 Videns autem Iesus in faciem Simonis dixit: Ecce petra; et Petrus tibi nomen est.

7 Invenit autem Philippus Nathanael sedentem ad arborem et dixit: frater mi, veni mecum, quia inveni Christum. In Nazareth manet.

8) Nathanael dixit: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni et vide.

9 Cum vidisset Iesus Nathanael venientem, dixit: “ Ecce vere Israelita, in quo dolus non est!

10) Nathanael dixit: Quomodo sic loqueris de me?

11) Jesus dixit : Vidi te illic sedentem sub ficu, antequam vocaretur frater tuus.

12 Elevatisque manibus Nathanael ait: Hic est Christus rex, pro quo saepius testimonium perhibuit.

13) Et exivit Ioannes et invenit Iacobum fratrem eius et adduxit eum ad Christum.

14 Cum Iesu ad locum ubi maneret, sex discipuli ibant.

15) Petrus vero dixit; **Diu Christum quaesivimus. venimus a Galilaea ad Ioannem; Christum putavimus, sed confessus est nobis non esse;**

16) **Erat ille tanti praenuntiae ad purgandam viam, et venienti regi facilem iter faceret; et veniens dixit, Ecce Christus.**

17) **Ac libenter sequimur quo itis. Dic nobis quid facias.**

18) Iesus autem dixit. **Vulpes terrae domos habent, volucres nidos; Non habeo locum ad caput reclinandum.**

19) **Qui me sequitur, omnes sui desideria cedere debet ac vitam in vita salva amittere.**

20) **Venio ut salvum facias quod perierat, et homo salvatur cum a se eripitur. Sed hanc doctrinam Christi homines pigri sunt comprehendere.**

21) Petrus autem dixit **Non possum pro alio loqui, sed pro me ipso loquor: omnia relinquam et sequar quo tu ducas.**

22) Et tunc alii loquebantur et dicebant; **Verba veritatis habes; a Deo venistis, et si vestigia vestra sequimur, non possumus via carere.**

23) Tunc Iesus et sex discipuli diu sedebant tacita cogitatione.

Caput 67

*Iesus visitat Ioannem apud Iordanem. Primam orationem Christinam ad populum tradit.
Oratio. Venit cum discipulis suis in Bethaniam.*

Alia autem die venit Iesus et stetit cum Ioanne iuxta vadum; et exorsus est iohannes loqui, et stans dixit;

2 **Viri Israel, audite. Regnum prope est.**

3) **Ecce magnus claviger saeculi in medio tui stat; et cum spiritu Eliae venit.**

- 4) Ecce, nam clavem vertit; Volant portae magnae, et omnes qui voluerint regem salutant.
- 5) Videte turbas istas mulierum, puerorum, virorum! frequentant uias, exteriora frequentant atria; uterque videtur intentus primus regi occurrere.
- 6) Ecce censor venit et vocat, quisquis venerit; sed qui venit, omnem cogitationem malam vult se putare;
- 7) Vincendi cupiditatem inferioris sui gratificandi; debet animam suam dare ut quod perierat salvaret.
- 8) Quo propius regni portam venis, eo spatiosior est locus; turbae abierunt.
- Si carnalibus cogitationibus, cupiditatibus et desideriis suis homines ad regnum pervenire possent, vix omnibus locus esset.
- 10) Has cum per angustas portas capere non possunt, avertunt se; et pauci sunt parati ad videndum regem.
- 11) Ecce Ioannes piscator potens est, piscans animas hominum. Jacit rete magnum in mare vitae humanae; trahit, et plena est.
- 12) Sed quid capit fortuito! captura cancrorum et locustarum, squalis et reptile, subinde melioris generis piscibus.
- 13) Ecce veniant millia ad audiendum Ferum de collibus; frequentes veniunt, ut abluat eos in cristallo diluvio, et ore confitentur peccata sua.
- 14) Sed cum venerit crastina, rursus invenimus eos vitiorum lustra, Ioannem maledictum, Deum maledicentem, regem exprobrantem.
- 15) Beati mundo corde, quoniam ipsi regem videbunt.
- 16) et beati fortes corde, quia non ab omni vento, qui spirat, circumdabuntur;
- 17) Sed cum mutabilis et imprudens in Aegyptum reverterint terram pro porris et herbis carnalibus ad explendas concupiscentias suas, mundi corde regem invenerunt.
- Sed et illi quorum fides infirma et non sunt nisi carnalia manifestata, iterum venient, et cum gaudio introibunt ad videndum regem.
- 19) Viri Israëli, videte quid loquatur propheta iste. Viriliter agite; esto mundo corde; vigila in auxilio; regnum prope est.
- 20) Cum haec dixisset Jesus, ibat, et cum sex discipulis suis venit Bethaniam; et manserunt apud Lazarum dies multos.

Caput 68

Iesus in Bethania loquitur populo. Dicit eis mundo corde. Vadit Ierosolymam et in templo legit ex libro prophetico. Nazareth.

- Cito ergo divulgatum est, quia Jesus rex Israel venerat Bethaniam, et omnis populus civitatis exivit ad regem salutandum.
- 2) Jesus autem stans in medio eorum, ait: **rex quidem ecce venit, sed Iesus non est rex.**
- 3) **Regnum vere prope est; sed oculis carnalibus homines non vident; regem in solio videre non possunt.**
- 4) **Hoc est regnum animae; thronus eius non est thronus terrenus; rex ejus non est homo.**
- 5) **Cum reges hominum regna hic invenerunt, alios reges vi et armis vincunt; unum regnum in alterius ruinas consurgit.**
- Sed cum Pater noster Deus animae regnum erigit, benedictiones suas tanquam pluvias in thronos terrenorum regum in iustitia regnantium effundit.
- 7) **Non praeesset ut Deus everterit; gladius eius contra iniustitiam, proterviam et scelus attollitur.**
- 8) **Dum autem reges Romani faciunt iustitiam et diligunt misericordiam et cum Deo suo humiliter ambulant, benedictio Dei et trini super omnibus requiescet.**

9) Non timent quem Deus in terras emittit.

10) Non sum missus sedere in solio qui Caesar imperat; et tu dicas Iudaeorum principi, quod non sum petitor throni eius.

11) Me vocant homines Christum, et nomen agnovit Deus; sed Christus non est homo. Amor universalis Christus est, et Rex est Amor.

12) Hic est Iesus homo, qui tentationibus aptus est, multis tentationibus superatus, templum esse per quod Christus hominibus potest manifestare.

13) Audite ergo, viri Israël, audite eam. Carnem ne respicias; rex non est. Christum introspicite, qui in unoquoque vestrum formabitur, sicut in me formatus est.

14) Cum fide purificaveritis corda vestra, introibit rex et videbitis faciem eius.

15) Et dixerunt populus : Quid faciemus ut corpora nostra regi faciamus mansiones ?

16) Iesus autem dixit: Quicquid in mente et verbo et opere puritatem egerit, templum carnis mundabit.

17) Nullae regulae, quae omnibus possunt applicari, homines enim speciales sunt in peccato; suum cuique peccatum est;

18) Et sibi quisque studeat quomodo suam inclinationem ad mala ad iustitiam et amorem optime transmutet.

19) Donec homines ad altiore gradum perveniant et a contentione discedant, haec regula optimos eventus dabit;

20) Diis hominibus fac quod vis ut faciant tibi.

21) Et multi de populo dixerunt: Scimus, quia Iesus est Christus rex qui venturus est, et benedictum nomen eius.

22) Iesus autem et sex discipuli eius verterunt faciem suam in Ierusalem, et secuti sunt eos multi.

Matthaeus autem, Alphei filius, praecurrit, et cum pervenisset Ierosolymam, dixit: Ecce Christicolae veniunt. Exierunt turbae ut viderent regem.

24) Iesus autem non loquebatur alicui, donec venisset in templum, et aperiens librum, legit:

25) *Ecce ego mitto angelum meum, et pandet viam, et Christus, quem expectatis, ad templum suum denunciatum veniet. Ecce enim veniet, ait Deus, Dominus exercituum.*

26) Tum librum clausit; non dixit amplius; atria templi reliquit et cum sex discipulis suis ibat Nazareth;

27) Et manserunt cum Maria, matre Iesu, et sorore eius Maria.

Caput 69

Iesus et princeps synagogae Nazareni. Iesus non in publico docet, et populus stupet.

Sequenti die cum ambularet in Nazareth, occurrit archisynagogi interroganti : Quis est hic Iesus modo Nazareth ?

2. Et dixit Petrus, "Hic est Iesus Christus, de quo prophetae nostri scripserunt;" ipse est rex Israel. Mater eius Maria in via Marmion vivit.

III) Et ait princeps ait ad eum ad synagogam, quia ego audiam placitum eius.

4) Accurrens autem Petrus dixit ad Iesum quae dixit princeps; Iesus autem non respondit; non ivit ad synagogam.

5) Tunc vespere hora Marmion princeps ascendit, et in domo Mariae invenit solum Iesum et matrem eius.

6)

VII) *Non sum servus ulli hominum; Non vocor ad hoc ministerium sacerdote. Homines vocantibus respondere non est meum. Christum Dei venio; Deo soli respondeo.*

8) Quis dedit tibi iure probationem Messiae meae postulare? Probatur probatio in verbis et operibus meis, et ideo si sequaris me, probatione non carebis.

9) Tunc princeps abiit; interrogabat autem se: “Qualis est hic homo ut synagogam contemnat?”

Exierunt turbae oppidanorum ad videndum Christum et audiunt illum loquentem; Jesus autem dixit;

11) Propheta in villa patria sua honorem non habet, inter suos cognatos.

12) ego in Nazareth non loquar, donec verba loquar et opera mea in aliis civitatibus facio, fidem hominum vicisse.

13) Donec cognoscant homines, Deum me christum esse ad amorem aeternam manifestandam.

14) Benevolentia tibi, mi frater; Te benedico immenso amore, et oro pro te uberem gaudium et laetitiam.

15 non dixit amplius et omnis populus mirabatur quia in Nazareth noluit loqui

Caput 70

*Jesus et discipuli eius in Cana nuptiarum. Iesus de nuptiis loquitur. Aquam vertit in vinum.
Populus stupet.*

IN Cana Galilaeae nuptiae factae sunt: et Maria et soror eius Maria, et Iesus et sex discipuli eius erant in medio discumbentium.

2) Princeps festivitatis audivit quia Jesus erat magister missus a Deo, et rogabat eum ut loqueretur.

3) Et ait Jesus : Non est vinculum sanctius nuptiis.

4) Vinculum, quod duas animas in amore ligat, in coelo est, et homo nusquam illam in duas separare potest.

5) Ad tertium dicendum quod passiones inferiorum duarum possunt facere unionem utriusque, sicut cum oleo et aqua.

6) Et tunc sacerdos catenam cudere potest et duas ligare. Non est hoc matrimonium verum; adulterinum est.

7) Duo sunt adulterii; Sacerdos factionis crimen est. Et facta sunt omnia que dixit Iesus.

8) Cum Iesus stetisset in tacito, cogitabat mater ejus accedens, et dicit ei, Defecit vinum; Quid faciemus?

9) Et dixit Iesus : Ora, quid vinum ? Est autem aqua ad saporem uvae.

10) Quid sunt uvae? Cogitationum genera sunt quaedam manifesta, et quod cogitationem possum manifestare, et aqua erit vinum.

11) Convocatis servis, ait illis: Afferte lagenas sex hydrias lapidum ad singulas istas, sequaces mei, et imple eas aqua usque ad crepidinem.

12) Servi aquam poculis attulerunt et eas ad marginem suum impleverunt.

13) Et Iesus in magna cogitatione excitavit aetheres, donec ad manifestam pervenirent, et ecce aqua erubuit et conversus est in vinum.

14) accipientes vinum dederunt principi convivii qui vocatus est sponsus et dixerunt ei

15) Hoc vinum omnium optimum est; plerique, cum in optimo vino primo convivium adferant; sed ecce optima usque ad extremum reservasti.

16) Cum autem archisynagogus et convivae nuntiaverunt quod Iesus in virtute cogitationis converterat aquam in vinum, stupebant;

17) Dicunt ei : Plus est homo hic. ille quippe est Christus, qui antiqui prophetae venturos esse dixerunt.

18) Et multi convivae crediderunt in eum et libenter secuti sunt eum.

CAPUT LXXI

Ihesus sex discipuli eius et mater eius Capharnaum. Iesus populum docet, differentiam ostendens inter reges terrae et reges caelorum.

Capharnaum civitas erat iuxta mare Galilaeae, et erat ibi domus Petri. Domos Andreas, Johannes et Jacobus erant prope;

2) Isti piscatores erant et redire debent ad retia sua tendentes, et praevaluerunt Iesum et matrem eius comitari eos, et mox cum Philippo et Nathanael in domo Petri ad mare quiescebant.

Et divulgatum est verbum per civitatem et litus, quod venerat rex Iuda, et appropinquaverunt turbae, ut instarent ei.

4) Iesus autem dixit; **Non possum regi ostendere, nisi oculis animo videris, quia regnum regis est in anima.**

5) **Et omnis anima regnum est. Rex est omnibus hominibus.**

6) **Rex hic est amor, et cum hic amor in vita summa potentia fit, Christus est; rex est Christus.**

Et hoc quisque habeat Christus in anima sua, sicut habitat in anima mea Christus.

8) **Corpus regis templum est, et hominem sanctum regem appellare possunt.**

9) **Qui mortalis formam mundabit et puram faciet, sic castus, ut amor et iustitia iuxta muros suos incorrupta habitet, rex est.**

10) **Reges terre induti regiis stolis sedent in statu ut ab illis metuant homines.**

11) **Rex caelorum vestem piscatoriam induat; sedeant in mercatura; colat humum, vel colat in agro; mortalis esse velis catenis ;**

12) **Reum ab hominibus judicari potest; languescat in ergastulum; moriatur in cruce.**

13 **Raro vident quid alii vere sint. Sensus humanus quod videtur esse, et quod videtur esse et quod est, omni modo diversum est.**

Homo carnalis exteriorem hominem, qui templum regis est, conspicit et ad sacrarium suum colit.

15) **Homo Dei est purus corde; regem viderit; animo videt oculis;**

16) **Et cum in planum conscientiae Christinae surgit, scit se regem esse amorem, Christum esse, filium Dei esse.**

17) **Viri Galilaei, parate regi vestro.**

18 **Et docuit populum multas lectiones ambulans cum illis iuxta mare.**

Pars II/Sectio XV**Jesus Christus****Ministerium Anni 3-Jesu Christi Nazareni****Jesus senex 30 ad 33****SECTIO XV****(Cap. 72 – 90)****SAMECH****Prima Annua Epocha Ministri Christi Iesu****Caput 72***Jesus in Jerusalem. Mercatores e templo expellit. Indignantur sacerdotes, et se defendat a fide iudaei. Loquitur ad populum.*

Tempus paschale venit et Iesus matrem suam reliquit in Capharnaum et ibat Ierosolymam.

2 Et mansit apud unum Sadducaeam, cui nomen erat Iudas.

3 Et cum pervenisset ad templum, ibi erant turbae, ut viderent prophetam, quem populus putabat venturum frangere iugum Romae, restituere regnum Iudaeorum et regere solium David.

4 Et cum vidissent eum turbae, dixerunt: “ Avete! ecce rex.

5 Iesus autem non respondit; viditque nummularios in domo Dei et contristatus est

6) Atria in mercaturas versabantur et homines agnos et columbas ad sacrificia vendebant.

7) Et vocavit Iesus sacerdotes, et dixit; **Ecce propter lucrum templum Domini vendidistis.**

8) Haec domus orandi causa nunc spelunca latronum est. An boni et mali cohabitant in atriis Dei? Dico tibi, n.

9 Et tunc fecit funiculum flagellum et eicit mercatores; tabulas evertit, pecuniam in solo proiecit.

10 Revelavit catenas avium et ligavit agnos funiculos et liberavit eos.

11) Sacerdotes et scribae prosilierunt et voluerunt ei nocere, sed repulsi sunt; vulgo pro se stabat.

12 Dixerunt ergo principes: Quis est hic Iesus, quem dicitis regem?

Populi dicebant : Ipse est Christus, de quo prophetae scripserunt ; ipse est rex qui liberabit Israel.

14 Rectores dixerunt ad Iesum homo si rex es aut Christus ostende nobis signa Quis tibi dedit hos mercatores eicere?

15) Iesus autem dixit. **Nullus est fidelis Iudaeus, qui non vitam hanc opprobrio servet templo; in hoc simpliciter pro fidei Iudaeo egi, et vosmet ipsi testimonium perhibebitis veritati.**

16) Notae messiationis meae verbis et factis me sequentur.

17 et destrues templum et destrues illud et in tribus diebus iterum aedificabitur gloriosius quam prius

18 Iesus autem significabat ut vitam acciperet; destruet corpus eius, templum Spiritus Sancti, et ipse resurget.

Iudaei sensum verborum eius non noverunt; risum eius deriserunt. Dixerunt,

20) Multitudo hominum quadraginta et sex anni sunt in aedificanda domo hac, et hic iuvenis extraneus asserit eam aedificaturam tribus sexaginta horis; verba illius vanæ sunt, et non est qui clamat in eo.

21 Et tunc accepta plaga, qua eiecit mercatores, deiecit eum; sed Philo, qui ex Aegypto ad convivium venerat, exstabat et dixit:

Audite, viri Israëli. Hic vir plus est quam homo; quid agas vide. Audivi Iesum loquentem, et omnes venti cessaverunt.

23 et vidi eum infirmos tangere, et sanati sunt. Stat sapiens supra sapientes mundi;

24) Et videbis stellam eius oriri et crescet donec sol orietur iustitie.

25) Nolite festinare, viri; tantum exspecta et documenta messiahturae eius habebis.

26) Et tunc posuerunt sacerdotes flagellum, et dixit Jesus;

27 Praeparate, Israel, praeparate in occursum regis vestri! Sed regem nunquam videre potes, dum cor tuum tam pretiosum peccatum premes.

28) Rex est Deus; mundo corde solum videre faciem Dei et vivere.

29) Sacerdotes autem clamabant: “ Hic dicit se esse Deum! ”. Nonne hoc est sacrilegium? secum auferte!

30) Iesus autem dixit; **Nemo me unquam audivit dicentem: Rex sum. Deus Pater noster rex est. Cum omni Judaeo pio Deum colo.**

31) Ego sum lucerna Domini accensus ad illuminandum viam; et dum habetis lucem, ambulate in luce.

Caput 73

Iesus iterum templum visitat et a populo benigne suscipitur. De rege et regnis eius immensis parabolam narrat. Definit Messias.

Sequenti die turbabantur turbae per atria templi, intentae audientes Iesum loquentem.

2 Et cum venisset populus, dixit : Avete. ecce rex.

Parabola de rege et de dominiis eius vastis

3) Et dixit Iesus parabolam. dixit, **Rex vastas regiones habebat; pópulus eius cognóscentes omnes et habitábant in pace.**

4 Post multos autem annos rex dixit populo suo: “Accipe terras istas et omnia mea, quae habeo; bona sua augere; vosmetipsos rege et in pace vivite.

5) Ac deinde populus civitates suas constituit; duces ac reguli selecti.

6) Sed superbia, ambitio, ambitio, cupiditas, turpis ingratitude invaluerunt atque reges coeperunt bellum.

7) Scripserunt in omnibus libris statutis, ut rectum est; et tunc fortes deleverunt infirmos, et regnavit chaos per totum vastum regnum.

8) Multo tempore interiit et tunc rex in dominio suo prospexit. Ille suos vidit crudelia bella; infirmos eos et valde afflictos vidit; vidit fortes servos infirmos

9 Et dixit: Quid faciam? Mittam flagellum? disperdam populum meum?

10 . Emittam unicum filium meum, heredem throni, docendum populum amorem, et pacem, et iustitiam.

11) Filium suum misit; ipsum ergo populus contempsit et crucifixit eum et cruci affixit.

12) Tumultus; sed mors nimis invalida fuit, quam ut principem teneret, et surrexit.

13) Formam cepit hominem occidere non potuit; et iterum ivit, ut doceret populum amorem et pacem et justitiam.

14) Sicque Deus cum hominibus agit.

Finis: Parabola regis et immensa dominia eius

15 Venit iurisperitus et interrogavit: “ Quid sibi vult Messias? et quis est qui condemnet hominem?

16 Iesus autem dixit: “ Messias est missus a Deo quaerere et salvum facere quod perierat ”. Messias ab hominibus non sunt.

17) In omni aetate prima in lucem prodit Messias via; ad sanandum contritos corda; captivos liberare. Christus et Christus unum sunt.

18) Quia homo dicit se Christum esse, non est signum se esse Christum.

19) Hominis rivos e silicis rupibus manare potest; tempestates ad libitum ferat; procellosi maneant venti; ut infirmos sanet et mortuos resuscitet, et non sit a Deo missus.

20) Omnis natura paruit hominis voluntati, et mali, quam boni, omnes animi vires elementaque refrenare.

21) Caput non praebet probationem verae messiaetionis, homo enim per intellectum, numquam Deum cognoscere potest, neque se in luce ambulare.

[22] Messias non in capite, sed in corde, sede misericordiae et amoris vivit.

23) Messias numquam quaestus quaestus operatur; stat supra se carnale; dicta et facta sunt pro bono universali.

24) Messias numquam regem esse conatur, coronam gestare et in throno terreno sedere.

25) Rex terrenus, terrae; Messias est homo e caelo.

26) Et tunc advocatus interrogavit: "Quare te regem ponis?"

27 Dixit autem Iesus : Nemo audivit me dicentem me regem me esse. non potui in Caesaris loco sedere et esse Christus.

28 Date ei quae sua sunt Caesari; thesauros cordis vestri date Deo.

Caput 74

Iesus sabbato sanat et reprehenditur a Pharisaeis. Submersum restituit puer. Canem vulneratum eripit. Curat pro puero profugo. De lege beneficii loquitur.

Erat autem sabbatum dies, et stetit Iesus in fluctuantibus turbis in atriis templi et in atriis sacris.

2) ibi erant caeci, surdi, muti, et obsessi, et Iesus locutus est Verbum, et sanati sunt.

3) Super quibusdam manus imposuit, et sanati sunt; aliis modo Verbum locutus est, et pleni sunt sanitati; alii vero ire et lavare in quibusdam stagnis; alios oleo sancto unxit.

4) Medicus eum quaesivit cur diversimode sanaret, et respondit;

5) Morbus est discordia in forma humana, et discordiae multis modis fiunt.

6) Corpus citharoedum est; interdum chordae nimis solvuntur, deinde inharmonia fiunt.

7) Aliquando invenimus chordas nimis tensas, et tunc alia species discordiae inducitur.

8) Morbus multiformes et multi modi curandi sunt, ut iterum concinat chorda mystica.

9 Dicebant autem pharisaei quia sabbatis curaret populum, indignati sunt, et praeeperunt ei ut discederet a loco.

10 Dixit autem Iesus: “Vir erat ut aptaret sabbatum?”

11 Si in foveam cecidisses et ecce sabbatum venisset dies et transirem viam tuam, clamabas.

12) Dimitte me solum; peccatum est ut adiuvet me in die sabbati; Hac sordes in alium usque diem protraham?

- 13) Vos Pharisei, hypocritae! Scis te libenter habere auxilium meum in die sabbati, vel in alio quolibet die.
- 14 Omnes isti in foveas ceciderunt, et me clamabant ut adiuveret eos, et homo et Deus mihi malediceret, si transirem et non exaudirem.
- 15 Et tunc reversi sunt Pharisei dicentes precibus eorum et maledicunt homini Dei, quia non audivit verba eorum.
- 16 Vespere autem facta stetit Iesus iuxta piscinam; lascivo cecidisset, submersus est, et amici ferentes abstulerunt.
- 17) Ihesus autem tabellarios convocavit ut prohiberet; et tunc se extendit super informem formam et inspiravit in os ejus spiraculum vitae;
- 18 Et clamavit ad animam, quae exisset, et reversa est; puer revixit et vixit.
- 19 Et vidit Iesus canem vulneratum; movere non posset; iuxta viam iacebat dolore ingemuit. Armis eam cepit et domum, ubi ipse manebat, ferebat.
- 20) Sanans oleum in vulnera infudit; quasi parvulus, donec sit validus et bene.
- 21 Et vidit Iesus parvulum, qui non habebat domum, et esuriit; rogante pane avertit populum.
- 22 Accepit ergo puerum Iesus et dedit ei panem; et tunicam calidam involvit et invenit ei domum.
- 23) Ad eos qui sequebantur eum dominus dixit; **Si quis lucratus fuerit amissum reditum, fraternitatem vitae observabit.**
- 24) **Quisquis non omni genere vitae, homini, iumento, volucris, et reptilibus — benedictiones Sancti sperare non potest; Sicut enim nos damus, ita Deus nobis dabit.**

Caput 75

Nicodemus in nocte visitat Iesum. Iesus ei sensum revelat novae nativitatis et regni caelorum.

Nicodemus erat princeps Judaeorum, intentus, doctus et devotus.

- 2) Sigillum domini videbat in facie loquentis Iesu, sed non satis fortiter ut suam fidem in eum publice confiteretur;
- 3) Nox igitur venit loqui cum Iesu in domo Judae.
- 4) **Cum vidisset eum Iesus venire, dixit: Beati mundo corde;**
- 5) **Bis beati intrepidi, corde mundo;**
- 6) **Ter beati sunt intrepidi, corde puro, qui audent ad superna atria fidei suae confessionem profiteri.**
- Et dixit Nicodemus: Ave, domine, ave! Scio te doctorem esse a Deo, nam solus homo nunquam docere potuit sicut tu docuisti; nunquam opera quae fecisti.
- Dixit autem Iesus : Nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regem. non potest comprehendere verba quae loquor.
- 9) Dicit Nicodemus: Quomodo potest homo nasci? num potest in uterum redire et ad vitam redire?
- 10) Iesus autem dixit **Natu qui loquor non carnis.**
- 11) **Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest venire in regnum Sancti.**
- 12) **Quod natum est ex carne, natum est ex homine; quod ex Spiritu Sancto natum est, Dei filius est.**
- 13) **Flavent venti ubi libet; voces audiunt homines et eventus notare possunt; sed non sciunt unde veniant, neque quo vadant; et sic est omnis qui natus est de Spiritu Sancto.**
- 14) Princeps dixit: Non intellego; Dic quaeso plane quid velis.
- 15) **Iesus autem dixit: “ Regnum Sancti in anima est; oculis carnalibus homines videre non possunt; totis viribus ratiocinando non capiunt.**

- 16) Vita est penitus in Deo abscondita; eius cognitio est conscientiae interioris opus.
- 17) Regna mundi sunt regna visus; regnum Sancti est fidei; rex ejus amor est.
- 18) Homines amorem Dei sine manifesto videre non possunt, itaque Pater noster-Deus hunc amorem carne induit, carne filii hominis.
- 19) Et ut mundus videat et cognoscat caritatem suam manifestatam, oportet exaltari filium hominis.
- 20) Sicut Moyses in deserto serpentem ad sanitatem carnis suscitavit, filius hominis debet resuscitari.
- 21) Ut omnes homines a serpente terreni, serpente hujus vitae carnalis, vivant.
- 22) Qui credit in eum, habebit vitam aeternam;
- Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum emiserit ut resuscitandum sit, ut videant homines dilectionem Dei.
- 24) Non misit Deus filium suum ut iudicet mundum; misit eum ut salvum faceret mundum. homines in lucem adducere.
- sed homines lucem non amant; homines tenebras amant.
- 26) Nunc omnis qui amat veritatem ad lucem venit; non timet manifestata sua opera.
- 27 Venit lux, et venit Nicodemus; natum spiritus sanctus noverat; praesentiam Spiritus in anima sentiebat.
- 28 Et mansit Jesus Jerosolymis diebus multis, et docebat, et sanabat infirmos.
- et multi relictis omnibus carnalibus, secuti sunt eum.

Caput 76

Jesus in Bethleem. Pacis imperium pastoribus explicat. Lux insolita apparet. Pastores Iesum Christum Christum agnoscunt.

Logos perrexit in Bethleem, et multi eum secuti sunt.

- 2) Domum pastoris invenit ubi cum infante cunis esset; hic mansit.
- 3) Ascendit ad colles, ubi plus quam triginta annos pastores greges suos observabant et nuntium pacis clamantem audiverunt;
- 4) Media nocte in spelunca Bethleem princeps pacis oritur.
- 5) Et pastores adhuc ibi erant et oves adhuc in collibus pascebantur.
- 6) Et in valle prope magnas greges nivearum columbarum huc atque illuc volabant.
- 7 Et cum cognovissent pastores quia Jesus, quem vocaverunt regem populus, venerunt, et longe venerunt, et nunciaverunt ei.
- 8 Jesus autem dixit eis: Ecce vita innocentiae et pacis.
- 9) Album honesti ac puri symbolum! agnus innocentiae; columba pacis;
- 10) Dignum est amorem in forma humana inter huiusmodi scenas venire.
- 11 Abraham pater noster per has valles ambulavit et in ipsis collibus oves suas et armenta observavit.
- 12) Et hic fuit ille, princeps pacis, rex Salim; Christus in forma humana; Abrahae longe maior quam Abraham erat.
- 13) Et hic fuit quod Abraham regi Salim decimas omnium, quas habebat, dedit.
- 14) Hic princeps pacis ubique in aciem processit. Non habuit gladium; nulla arma defensionis; nulla arma delicti;

- 15) Et tamen ipse viros vicit, gentesque tremebant.
- 16) Exercitus Aegypti ante hunc fortem regem dexteræ obstruerunt; reges Aegypti in capite suo coronas posuerunt;
- 17 et dedit in manu eius sceptrum totius Aegypti terrae et non effusus est gutta sanguinis neque captivus positus in vinculis
- 18) Sed ubique victor ianuas carceris laxavit et captivos liberavit.
- 19) Princeps pacis iterum venit, et ex his beatis collibus iterum ad pugnam redit.
- 20) Et albis induitur; gladius eius veritas est, scutum eius est fides; "cassis" est innocentia; spiritus ejus amor est; signum pacis.
- Sed hoc non est bellum carnale; non homo cum homine pugnat; sed fas est contra iniuriam.
- 22) Et amor est dux, amor est bellator, amor arma est, amor omnia est, amor vincet.
- 23) Tum iterum colles Bethleem amicti lumine, iterum exclamat nuntius,
- 24) Pax in terra pax hominibus bonae voluntatis.
- 25 Et Iesus docebat turbam. infirmos sanavit; mysteria regni Sancti revelavit.
- 26 Et dicebant multi: Hic est Christus; rex venturus venit; Laudem Dei.

Caput 77

Jesus in Hebron. Vadit Bethaniam. Ruth praemonet circa aliquas molestias familiae.

Cum tribus discipulis suis perrexit in Hebron ubi moratus est septem diebus et docebat.

- 2) Et postea venit in Bethaniam et in domo Lazari docebat.
- 3) Vesper venit; Fuerunt autem turbae: et Iesus, Lazarus, et sorores eius, Martha, Ruth et Maria, soli erant.
- 4) Et contristatus est Ruth. Domus autem eius erat in Iericho; maritus stabuli custos erat; nomen eius Aser.
- 5 Erat autem Aser pharisaeus acerrimus et cogitans et despiciebat Iesum.
- 6) Et cum uxor eius fidem Christi confiteretur, eiecit eam a domo sua.
- Sed non restitit Ruth. illa dixit, *Si Iesus est Christus, ipse novit viam, et certe ipse est Christus.*
- 8) *Meus maritus exasperari potest et humanam formam occidere; animam occidere non potest, et in multis Patriae meae mansionibus habitaculum habeo.*
- 9 quae dixit, Quid faciam?
- 10) Iesus autem dixit *Vir tuus non libenter peccat; devotus; orat ad Deum, Patrem nostrum, Deum.*
- 11) *Studium religionis suae intensum est; in hoc sincerus est; sed insanum eum impulit, et ab haeresi Christi domum suam inviolatam servare oportere credit.*
- 12) Certus est se fecisse voluntatem Dei ut te abigat.
- 13) Ignorantia maturum est intolerantia.
- 14) Veniet ei lux aliqua die, et tunc reddet omnibus tuis maeroribus, moeroribus et lacrymis.
- 15) Et Ruth, ne putes te sine crimine esse.
- 16) Si ambulasses in viis sapientiae et contenti fuisses ut taceres, non veniret ad te dolor iste.
- 17) Longum est, longum tempus ut lucem irrumperet in testae praeiudicii, et patientia est lectio quam discere debes.
- 18) Constans aquae stilla durissimum lapidem terit.

- 19) Incensum dulce et sanctum piaie vitae intolerantia multo citius tabescet quam flamma fervidissima, seu ictu durissimo.
- 20) Iuste paulisper moratus est, ac deinde domum cum misericordia ac amore redibis. Non de Christo loquaris, neque de regno Sancti.
- 21) Sicut pie vivite vivite; abstine a acerbitate sermonis, et deduces virum tuum ad lucem.
- 22) Factumque est ita.

Caput 78

Jesus in Jericho. Sanatur servus Aser. Vadit ad Iordanem et loquitur ad populum. Baptismum constituit ut pignus discipulatus. Sex discipulos baptizat, qui rursus multos baptizant.

Abiit autem Iesus in Iericho et in diversorio Aser morabatur.

2) Servus in diversorio aegrotus, morti proximus; sanatores adunt sanare non potuit.

3 Et accedens Iesus tetigit puellam morientem, et dixit : Malone, surge. subitoque dolor excidit; febris cessavit; puella bene erat.

4 Et tunc afferebant turbas infirmos, et sanabantur.

5 Iesus autem non multum moratus est in Iericho; Descendit ad Iordanem vadum, ubi Ioannes docere consueverat.

6 erant ibi turbae et dixit eis Iesus ecce venit hora regnum prope est.

7) Nemo nisi mundo corde in Regnum Sancti venire potest; sed omnis filius et filia generis humani invocatur ut a malo declinet et mundo corde fiat.

8) Per portam Christinam in Regnum Sancti assequendi et ingrediendi propositum discipulatum constituet et unusquisque pignus discipulae suae facere debet.

9) Ioannes vestra corpora in flumine, symbolica emundationis animae lavit, ad regis adventum, Christinae portae apertura in regnum Sancti.

10) Ioannes magnum opus fecit; nunc autem Christi porta aperitur, et lavatio pro pignore discipulorum instituitur.

11) Usque ad hanc aetatem claudet pignus hoc ritus, et vocabitur Baptismus ritus; et erit signum hominibus, signate Deo ex discipulis hominum.

12) Vos ex omni gente audite! Venite ad me; Porta Christi aperitur; recedite a peccatis vestris et baptizabimini, et intrabitis per portam et videbitis regem.

13 stabant autem iuxta eum sex discipuli, et eduxit eos Iesus et in Iordane baptizavit eos in nomine Christi; deinde dixit eis;

14) Amici mei, primus per portam Christinam in regnum Sancti intrabitis.

15) Sicut ego te in nomine Christi baptizavi, ita omnes homines ac feminas in illo sacro nomine baptizabis, qui fidem suam in Christum confitebuntur et peccata sua abnegant.

Et ecce turbæ descenderunt, abrenuntiantes peccata sua, fidem Christi confitentes, et baptizati sunt.

Caput 79

John, harbinger, at Salim. Legisperitus quaerit de Iesu. Ioannes multitudini missionem manifestat Iesu.

Ioannes autem praenuntia erat apud Salim, ubi aqua copiosa erat, et peccata confitentium hominum corpora lavit.

- 2) advocatus Judaeorum accessit ad Johannem et dixit; **Nonne hic a Galilaea, quem lavisti et vocasti Christum, inimicus tuus factus est?**
- 3) **Dicunt eum esse ad vadum Iordanis; quod ædificet ecclesiam, vel aliquid aliud, et quod lavat homines sicut fecisti.**
- 4) Et Joannes respondit : **Hic est vere Jesus Christus, cujus ego viam sternere veni. Non est inimicus meus. Sponsus habet sponsam; Propinqui sunt amici eius, et vocem eius audiunt omnes.**
6. **Regnum Sancti sponsa est, et Christus sponsus; et ego, praenuntia, gaudeo quia bene abundanter valeo.**
- VII) **opus quod missus sum ut facerem ei consummavi; opus Iesu mox incipit.**
- 8 **Conversus autem ad turbas, dixit: Christus rex justitiæ est; Christus amor Dei est; ipse est Deus; una ex sanctis Personis Deo uno et trino.**
- 9) **Christus in omni corde castitatis vivit.**
- 10) **Iesus autem, qui apud Iordanem vadum prædicat, durissimis vitæ humanæ tentationibus est subiecta, omnesque appetitus et passiones carnalis hominis vicit;**
- 11) **Et per altissimum caeli atrium vir tantæ puritatis et sanctitatis excellentiæ declaratus est ut præsentiam Christi in terris demonstrare possit.**
- 12) **Ecce, amate divinum, quod est Christus, manet in eo, et ipse est ratio generis.**
- 13) **Et videre in eo quisque potest quid quisque erit, cum omnes sui ipsius passiones vicit.**
- 14) **In aqua lavi corpora hominum, qui a peccato recesserunt, significat emundationem animæ;**
Sed Iesus in vivis Spiritus Sancti aquis lavatur in æternum.
- 16) **Iesus venit Salvatorem mundi afferens hominibus; Amor salvator mundi.**
- 17) **Et omnes qui in Christo sperant, et Iesum ut exemplum et ducem sequuntur, vitam æternam habent.**
Qui vero Christo non confidunt nec cor suum purificant ut Christus intus habitare possit, numquam vitam ingredi possunt.

CAPITULUM 80

Lamaas ex India venit ad Iesum. Audit doctrina Ioannis Salim. Ioannes ei narrat de missione divina Iesu. Lamaas Iesum in Iordane invenit. Domini se cognoscunt.

- LAMAAS, presbyter de Brahm, amicus Iesu cum esset in templo Iagannath, audivit a Iesu et virtutibus eius in multis terris; et ille domo egressus Palaestinam quaesivit.
- 2 Et cum iter faceret Jerosolymam, audiebat Joannem præcursorem, qui propheta habebatur Dei vivi.
- 3) Lamaas prænuntiam invenit apud Salim fontes; multos dies auditorem tacentem acriter docebat.
- 4) Erat autem præsens, cum pharisæus nuntiaret Ioanni de Iesu et virtutibus eius.
- 5) responsum prænuntiae audivit; audivit eum benedicere nomen Ihesu; quem christum appellavit.
6. Et tunc locutus est ad Johannem; dicite mihi de hoc Iesu, quem tu vocas Christum.
- 7) Et Ioannes respondit; **Hic Iesus manifestata est dilectio Dei.**
- 8) **Ecce homines habitant in planis inferioribus, plana avaritiæ et rixæ; pro se pugnant; vincunt gladio.**
- 9) **In omni terra potentes servos et infirmos occidunt. Omnia regna armis; nam vis rex est.**
- 10) **Hic Iesus venit ad hanc ferream regulam virium evertendam et in solio virtutis Amor sedet.**
- XI) **Iesus autem neminem timet. Audacter in iudiciis regum prædicat, et ubique victorias vi et armis partas esse scelera;**

12) Ut quisque dignus fine mansuetudine et dilectione assequatur, sicut princeps pacis, Melchisedech, Dei sacerdos, fortissime in bello victorias sine sanguinis effusione vicit.

Quaeris ubi sunt templa Christi? Delubra non manufacta ministrat; templa eius sunt corda sanctorum qui regem videre parati sunt.

Luci naturae sunt synagogae eius; forum eius mundus est.

15) Nullas habet sacerdotes puppea oratione ornatu ut ab hominibus sint admirandi; Omnis enim filius hominis sacerdos est dilectionis.

16) Cum homo fide purificat suum cor, nullo medio indiget ut intercedat.

17) Cum Deo est amicitia; non timet eum, et potens est, et audet ponere corpus suum super altare Domini.

18) Sic omnis homo est sacerdos et ipse est sacrificium vivum.

Non debes Christum quaerere, quia cum cor tuum purificatum est, Christus veniet et manebit tecum in aeternum.

20) Tum Lamaas profectus est; uenit ad iesum docens iuxta vadum.

21 Et dixit Iesus: " Ecce stella Indiae!

22 Dixit Lamaas, Ecce sol iustitiae. Et confessus fidem suam in Christum et sequebatur eum.

CAPUT LXXXI

Profecti sunt Christi in Galilaeam. Per aliquod tempus in puteo Iacob commorantur et Iesus mulierem Samariae docet.

Christina porta in regnum Sancti aperta est, et Iesus et sex discipuli et Lamaas relicto Iordane ad vadum converterunt faciem suam in Galilaeam.

2) Via eorum per Samariam strata est, et proficiscentibus perventum est in Sichar, quae erat iuxta agrum, quem Iacob Ioseph iuveni dedit.

3 erat autem ibi fons Iacob et Iesus sedebat secus puteum tacens et discipuli eius venerunt in oppidum ut emerent panem

4) Mulier ex oppido egressa est ut hydriam e puteo impleret; et sitit Iesus, et petens bibere mulierem, dixit;

Ego sum mulier Samariae, tu Judaeus; an nescitis quia inimicitiae sunt inter Samaritanos et Iudaeos? Non mercantur; quid me potionis gratia?

6) Iesus autem dixit Samaritani et Judaei omnes filii Dei unius, Dei Patris nostri, et cognati sunt.

VII) Praejudicium est quod ex mente carnali hanc inimicitiam gignit et odium.

8) Dum Iudaeus natus sum, fraternitatem vitae agnosco. Samaritae tam carae sunt mihi quam Iudaeae vel Graecae.

Et tunc, nisi scires benedictiones, quas Pater noster Deus per me ad homines misit, peteres me bibere.

10] Et calicem aquae de fonte vitae libens dedissem, et nunquam sitires iterum.

11 Mulier dixit: Puteus altus est, et nihil habes quo haurias; quomodo potuisti aquam quam loqueris?

12) Iesus autem dixit. Non de puteo Iacob, aqua quam loquor; ex fontibus numquam deficiunt.

13 Ecce omnis, qui bibit de puteo, iterum sitiet; qui autem bibunt aquam, quam ego dabo, non sitiet in aeternum;

14 Ipsi enim putei fiunt, et de interioribus suis aquae scintillantes ebulliunt in vitam aeternam.

15) Mulier ait: Domine, ego bibam de illo puteo divite vitae. Da mihi bibere, ut non sitiam amplius.

16 Ihesus autem dixit ei: " Vade, voca virum tuum de civitate, ut communicat tibi calix vivus.

17) Mulier dixit: "Non habeo virum", domine.

18 Iesus autem respondens ait illi **Vix nosti quid maritus velit; Videris papilio auratum esse quod e flore ad florem volitat.**

19) **Non est tibi sacra- ties in connubiis, et apud aliquem hominem nequam.**

20) **Et vixisti cum quinque his, qui habitati sunt ab amicis tuis.**

21) Ait mulier : Non loquor ad prophetam et videntem ? Non dignabis mihi qui sis dicere?

22) Respondens autem Iesus, dixit : **Non quaero quis sim, qui legisti, prophetas et psalmos qui de me narrant.**

23) **Ego venio ut frangam murum qui separat filios hominum. In Spiritu sancto non est Graecus, non iudaeus, nec Samaritanus; nullum vinculum, neque liberum; omnes enim unum sunt.**

24) Mulier quaesivit: Quare dicis, hominem solum in Ierusalem orare debere, et in monte sancto nostro non adorare?

25) **Iesus autem dixit : Quod dixisti, non dico. Locus unus tantum sacer est, alius locus.**

26) **Venit hora cum Deum homines intra templum cordis adorare debent; non enim est Deus in Ierusalem, neque in monte sancto tuo, quia non est in omni corde.**

27) **Spiritus est Deus noster; et eos qui adorant eum, in spiritu et veritate oportet adorare.**

28) Mulier dixit: Scimus quoniam cum venerit Messias quod est deducet nos in viis veritatis.

29) Et ait Iesus: “ Ecce Christus venit; Messias tibi loquitur.

Caput 82

Docente Iesu, veniunt discipuli eius et mirantur quia cum Samaritana loquitur. Multi populi de Sychar veniunt ad videndum Jesum. Dicit eis. Cum discipulis suis vadit in Sychar et manet per dies aliquot.

Cum adhuc loqueretur ad puteum ad mulierem, accesserunt sex discipuli a Sichar cibo.

2) Videntes autem eum loquentem mulieri de Samaria et putaverunt meretricem, obstupuerunt; nemo tamen ex eo quaesivit cur cum ea loqueretur.

3) Mulier tam cogitatione amissa et tam intenta in id quod dominus dixit se oblitus est sui sermonis ad puteum; cadum reliquit et celeriter ad oppidum cucurrit.

4) Et dixit ad populum de omnibus prophetis, quae occurrerat in puteo Iacob; inquit, dixit mihi omnia quaecumque feci.

5) Et cum cognovisset turba virum multum, dixit mulier: Egredere, et vide. Et egressi sunt turbae ad puteum Iacob.

6) **Cum vidisset autem Iesus venire, dixit ad eos qui se sequebantur: Non oportet dicere: Quattuor menses sunt ante messem;**

7) **Ecce iam messis tempus est. Leva oculos tuos et vide; agri sunt aurei mitia frumenti.**

Ecce multi seminatores exierunt ad semina vitae; semen increvit; herbae aestatis sole roboratae sunt; frumentum maturatum est, et dominus homines ad metendum vocat.

9) **et in campis egrediemini et metis quae seminaverunt alii homines et peribitis Cum autem venerit dies mensis, qui seminant, et qui messorum sunt, omnes simul gaudebunt.**

10) Dixit autem Philippus ad Jesum: Sede tempus tuum, et sede sub oliva hac, et portionem cibi illius manduca. deficies, quia nihil comedisti a primo die.

11) { Iesus autem dixit: Non deficiamus, quia cibum habeo manducare, quem vos nescitis.

12) Dixerunt ergo discipuli ad semetipsos: “ Quis potuit dare manducare?

Nesciebant se ipsos aetheres in panem convertendi potestatem habuisse.

- 14) Iesus autem dixit. Dominus messis messorum suos non emittit et non pascit eos.
- 15) Pater meus, qui me misit in messem vitae humanae, numquam sinit me indigere; et cum vocaverit te ut serviat, ecce dabit tibi cibum, et vestiet te et proteget.
- 16) Conversus autem ad Samariae populum, dixit: Nolite mirari, quia ego Judaeus sum vobis loqui: nam et ego vobiscum sum.
- Christus universus, qui erat et est, et semper erit, in me manifestus est; sed Christus ad omnem hominem pertinet.
- 18) Deus benedictiones suas largo manu spargit, nec mitior est uni quam alteri ex omni creaturae suae manus.
- 19) Ego iustus ascendi de collibus Iuda, et ipse Deus sol lucebat, et flores eius florent, et in nocte stellae eius lucidae erant sicut hic.
- 20) Deus puerum abicere non potest; iudeus, graecus et samaritanus in conspectu eius aequales sunt.
- 21) Quidni viri ac feminae ut pueri in fabulis suis contendant et contendant?
- 22) Lineae quae filii hominum seiungunt straminea fiunt, eosque omnes uno ictu amoris sufflabit.
- 23) Obstupuerunt ergo turbae dicentes quod peregrinus quidam dixit: “Venturus est Christus”;
- 24) Iesus autem ibat cum illis in castello et morabatur per dies aliquot.

Caput 83

Iesus populum Sychar docet. Eicit obsessum spiritum nequam. Ad loca propria mittit spiritum. Multos sanat. Sacerdotes conturbantur coram Iesu in Sychar, sed eos alloquitur et eorum gratiam conciliat.

- IN Sychar Iesus docuit populum in foro.
- 2) Homo quidam obsessus ad eum adductus est. Impius animus, qui hominem habebat, violentiae et libidinis plenus erat, et victimam saepe in terram projecit.
- 3) Et emissa voce Iesus ait: “ Turpis spiritus, solve viscera hominis huius et ad tua redi.
- 4) Dein spiritus oravit ut in corpus canis qui prope astabat introiret.
- 5) Iesus autem dixit; **Quid canis inopi noceat? Vita eius tam cara est, quam mea mihi.**
- 6) **Tuum non est onus peccati tui in omne animal iacere.**
- 7) **Per tua facta et malas cogitationes omnia haec pericula in te adduxisti. Difficilia problemata solvenda sunt; sed eas tibi solvere debes.**
- 8) **Sic hominem obsidendo, tuas condiciones duplices tristes facis. Revertimini in dominium vestrum; ab omni laesione abstineas, et mox ipse liber eris.**
- 9) Impius spiritus reliquit hominem et abiit in domum suam. Respiciens autem homo cum gratiarum actione, ait: Laudate Deum.
- 10) Et multi de turba afferebant infirmos suos, et Iesus verbum loquebatur, et sanabantur.
- 11) Princeps autem synagogae et omnes sacerdotes valde conturbati sunt, quando nuntiatum est quod Iesus ab Hierosolymis praedicabat in civitate.
- Putabant eum venisse ad proselytum et inter Samaritanos lites excitandas.
- 13) Et miserunt eunuchum qui ferrent eum in synagogam, ut causam redderet in civitate.
- 14) Iesus autem dixit ad eum qui venit **Ite et nuntiate sacerdotibus et synagogae rectori me in scelere non esse.**
- 15) **Venio ad ligandum corda fracta, ad infirmos curandos et ab obsessis malos spiritus eiiciendos.**

Prophetae eorum de me locuti sunt; ut non veniam, sed legem implendam.

17) Reversusque homo nuntiavit archisynagogo et sacerdotibus et archisynagogis quae dixit Iesus.

18 Principes autem mirati sunt cum sacerdotibus, et venerunt ad forum ubi erat Iesus.

19 { Quos ut vidit, dixit: *Ecce viri gloriosus omnis Samaria. Ordinati sunt homines in viam rectam ducere.*

20 Et veni ad adiutorium et non impediam opera eorum.

XXI) Duo genera filiorum hominum sunt; qui vero in fundamentis rectitudinis, veritatis, aequalitatis et rectitudinis genus humanum struant;

22 Et qui templum sanctum, ubi habitat Spiritus, destruunt, et socios suos ad egestatem et scelus deducunt.

23) Sacrosancta fraternitas recti stare debet in certaminibus horae ciet.

Quamvis Judaei, Samaritani, Assyrii, sive Graeci sint, omnem litem, omnem discordiam, zelum et odium sub pedibus calcare et hominis fraternitatem demonstrare debent.

25 Tunc archisynagogus dixit: "In causa recta stamus, inquit; divisi cademus.

26 Et ille apprehendit manum dominatoris; animos eorum amore lux implevit; et obstupuit omnis populus.

Caput 84

Christiani iter repetunt. morantur in civitate Samariae. Iesus in synagoga loquitur. Virtute mentis sanat mulierem. Evanescit, sed postea cum discipulis suis Nazareth iter facit.

Christiani vultum suum ad terram Galilaeae converterunt; Cum autem venissent Samariae, irruerunt in eos turbæ, rogantes ut adhuc in civitate manerent.

2 Tunc ascendentibus in synagogam, aperiens Iesus librum Moysi, legit:

3 *In te et in semine tuo benedicentur omnes gentes.*

4 .

5) Semen eius sumus; sed non de decima magni operis quod vocati sumus ad faciendum adhuc factum est.

Dominus exercituum Israelitas segregavit ad docendam Dei et hominum unitatem; sed numquam id docere potest quod in vita non demonstrat.

7) Deus noster spiritus est et in eo omnis sapientia, amor et virtus manet.

8) Sacra haec in unoquoque homine oriuntur, ac suo tempore explicabunt; demonstratio complebitur, et homo rem unitatis comprehendet.

IX) Et tu, princeps synagogae, et tu, sacerdotes isti, honorati sunt servi Domini exercituum.

10. Omnes homines ad te spectant ad vias vitae dirigendas; exemplum est aliud nomen sacerdotis; ita quod vis, populus esto, hoc esse te oportet.

11) *Simplex pia vita decem milia animarum ad puritatem et rectam vincat.*

12 et dixit omnis populus amen.

13 Tunc Iesus, relicta synagoga, hora vesperarum ascendit ad lucum sanctum, et omnis populus convertebat faciem suam ad montem sanctum suum, et orabat.

14) Et oravit Iesus.

15) Et cum mente tacita sederet, vox animae locutus est animae opem implorantis.

16 Et vidit Iesus mulierem in lecto suo valde; infirmata enim est usque ad mortem.

- 17) Loqui non poterat, sed Iesum virum Dei esse audiverat, et in corde suo invocabat auxilium.
- 18) Et Iesus adiuvit; non dixit; sed sicut fulgor lucis, virtus forti animo replevit corpus morientis, et surrexit, et oranti propinquos suos copulavit.
- 19) Quae respondit;
- 20) Nescio; Virum Dei cogitans de sanatione simpliciter rogavi, et momento valebam.
- 21) Populus dixit : Dii in terram venerunt ; non enim homini potest cogitatione sanare.
- 22) At Iesus dixit: **Maxima potestas in caelo et in terra existimatur.**
- 23) **Deus cogitatione mundum fecit; liliam et rosam corde depingit.**
- 24) **Quid mirum putes me morborum et mortis aetheres sanitatis et vitae mittere sanationem cogitationem ac mutationem?**
- 25) **Ecce longe maiora videbis quam hoc, quia virtute sanctae cogitationis corpus meum mutabitur a carne carnali in formam spiritus; et sic voluntas tua.**
- 26) Cum hoc dixisset Iesus, evanuit, et nemo eum vidit abire.
- 27) Discipuli sui mutationem non comprehenderunt; nesciebant enim quo iret dominus eorum, et ibant.
- 28) Ambulantibus autem illis, et loquebantur de novo eventu, ecce Iesus venit et ambulabat cum eis in Nazareth Galilææ.

Caput 85

Ioannes praeses arguit Herodem impietatem suam. Herodes eum in Machaerum in carcerem mittit. Iesus narrat cur Deus carcerem Ioannis permiserit.

ANTIPAS tetrarcha Paracaei et Galilaeae, ambitiosa et tyrannica dissipata.

- 2) Uxorem e domo abegit, ut Herodiam uxorem unius, propinquum, foeminam, sibi similem, impudicam et iniquam duceret uxorem.
- 3) Urbs Tiberii in litoribus Galilaeae domus Herodis erat.
- 4) Ioannes autem praeses reliquit Salim ut doceret populum iuxta mare Galilaeae; et increpavit impium principem et uxorem furtivam propter omnia peccata eorum.
- 5) Herodias iratus est, quia praedicator ausus est accusare eam et virum suorum criminum;
- 6) Et devaluit ad Herodem ut apprehenderet praedium et eiceret in lacum castris Machaeri, qui stabat secus mare Amarum.
- 7) Fecitque Herodes sicut postulaverat; tunc in omnibus peccatis suis pacifice vivebat; nemo enim ausus est eam iterum reprehendere.
- 8) Discipuli Ioannis moniti sunt ne de iudicio et carcere Ioannis loquerentur.
- 9) Jussu atrii prohibiti sunt a docendis in atriiis publicis.
- 10) De hac meliore vita loqui non potuerunt quam Herodes haeresin Ioannis vocata est.
- 11) Cum notum esset Ioannem a tetrarcha in carcerem contrusum esse, amici Iesu censebant in Galilaea non esse manendum.
- 12) Iesus autem dixit: Nihil opus est mihi. nondum venit tempus meum; nemo potest me manere donec opus meum fiat.
- 13) Cum autem interrogassent, quare Herodes permitteret in custodiam Ioannis, dixit:
- 14) **Ecce triticum. Cum attulerit frumentum ad perfectionem, nullius est pretii; iterum cadit pars terrae unde venit.**
- 15) **Ioannes culmus est tritici aurei; frumentum universae terrae ad maturitatem perduxit; opus facto est.**

16) Si alia verba dixisset, posset symmetriam corrumpere quae nunc vita nobilis est.

17) Cum autem opus meum factum fuerit, principes mihi facient quod illi fecerunt Ioanni, et amplius.

18) Haec omnia ad proprium consilium Dei pertinent. sustinebunt innocentes, cum potentes sint impii; sed vae eis qui innocentes affligunt.

Caput 86°

Christifideles Nazareth sunt. Iesus in synagoga loquitur. Populus offendit, et eum occidere conantur. arcano modo evanescit et ad synagogam revertitur.

Christiani erant in Nazareth. Erat autem sabbatum, et ascendit in synagogam.

2) Custos librorum unum dedit Jesu et aperiens legit;

Spiritus Domini obumbravit me; evangelizare pauperibus misit me; captivos liberare; oculos incisos aperire;

4) Adflctis et attritis, ad subveniendum ac praedicandum: Annus iubilaei venit.

5) Cum legisset haec verba, clausit librum et dixit: Impleta est haec scriptura ante oculos vestros hodie. Venit annus jubilaeus. tempus, quo Israel benedicet orbem.

6 Et tunc narravit illis multa de regno Sancti. de occulto vitae genere; de remissione peccatorum.

7) Multi autem sciebant quis esset iste. Alii autem dicebant: Nonne hic est filius Ioseph? Nonne mater eius in Marmione vivit?

8 Et locutus est quidam homo, et dixit: Hic est homo qui fecit virtutes magnas in Cana, in Capharnaum, et in Jerusalem.

9) Tunc populus dixit: Medice, cura te ipsum. Fac hic omnes virtutes tuas in cognationibus tuis, quas in aliis civitatibus fecisti.

10) Iesus autem dixit *Nullus prophetae patriae a populo honorifice recipitur; et prophetae non mittuntur omnibus.*

11) Elias vir Dei erat; et clausit portas caeli et non pluit menses quadraginta. et cum loqueretur verbum, facta est pluvia, iterum terra peperit.

12) Multae viduae erant in terra; Sed et iste Elias ad Sareptam non ivit, et benedictus est.

13 Vixit autem Eliseus, et ecce multi leprosi erant in Israel: et nemo mundatus est nisi unus, qui habebat fidem Syrus.

14) Nulla tibi fides est; signa requiris ut curiosis satisfaciat voluntatibus; sed non videbitis donec oculos fidei aperiatis.

15) Et tunc exarsit populus; irruerunt, vinctum funibus, haud procul praecipitem duxerunt, ut eum interficerent;

16 Sed cum illi existimarent eum tenere, disparuit; in conspectu iratorum transiens, et ibat.

17 Confusus est populus, et ait : Qualis est hic ?

18 Et veniunt rursus Nazareth, et invenerunt eum in synagoga docens.

19 non eum amplius timuerunt.

Caput 87

Christines Canam eunt. Iesus nobilis puerum sanat. Christines Capharnaum eunt. Iesus matri suae spatiosam domum praebebat. Intentionem suam annuntiat duodecim apostolos eligere.

IN Nazareth iam non docebat Iesus; ivit cum discipulis suis in Cana.

- 2) Hic occurrit vir nobilis, cuius domus erat in Capharnaum, cuius filius infirmabatur.
- 3) Homo credidit de potestate Iesu sanandi, et cum cognovisset quia venerit in Galilaeam, festinavit obviam ei in via.
- 4) Iesus hora septima occurrit et oravit ut Capharnaum properaret ut filium suum servaret.
- 5) Iesus autem non abiit; ad tempus tacitus stetit, et tunc dixit, Fides tua resinam sanans probavit; Filius tuus bene est;
- 6) Credidit homo et ibat ad Capharnaum et eunti occurrit servo de domo sua, qui dixit;
- 7) Domine mi, ne properas; Filius tuus bene est;
- 8) Pater interrogavit, Quando filius meus emendare incepit?
- 9) Dixit servus: “Heri hora quasi septima reliquit febris.
- 10) Et tunc pater scivit eum sanationis esse resinam quam Iesus misit qui filium suum servavit.
- 11) Iesus in Cana non mansit; ibat cum discipulis suis in Capharnaum, ubi domum spatiosam fecit, ubi cum matre sua degebat, ubi discipuli verbum audiendi reficere possent.
- 12) Viros, qui de se fidem confessi erant, obviam ei in domo sua, quam discipuli vocabant, Scholam Christi appellabat; et cum venissent, dixit eis:
- 13) Hoc evangelium Christi in toto mundo praedicandum est.
- 14) Haec Christina vitis erit ingentes vitis, cuius rami populos, tribus ac linguas complectentur universae terrae.
- 15) Ego sum vitis vera; Duodecim viri rami erunt, et hi mittentes undique ramos;
- 16) Et de populis, qui secuti sunt me, Spiritus Sanctus vocabit duodecim.
- 17) Vade nunc et fac opera tua sicut fecisti opus tuum. sed audi uocem.
- 18) Discipuli ergo iverunt ad opera sua cotidie, ut operarentur quae fecerunt, et abiit Iesus solus in Hammoth colles ut oraret.
- 19) Tres dies ac noctes cum Silentio Fratrum communicando egit; tunc in virtute spiritus sancti uenit ut duodecim vocaretur.

Caput 88

Iesus secus mare ambulat. Navicula piscatoria stat et ad populum loquitur. Sub eius iussu piscatores magnum capiunt piscium capturam. Duodecim Apostolos eligit et vocat.

Iuxta mare Galilaeae dominus ambulavit Christinus, et secutae sunt eum turbae populi.

- 2) naviculae iam intraverant, et Petrus et frater eius in scaphis exspectabant; adiutores eorum ad littus reficiebant retia fractis.
- 3) Abiit autem Iesus in naviculam et Petrus eiecit eum ab litore paulum; et stans Iesus in navi locutus est ad turbas. Dixit,
- 4) **Isaias, propheta Domini exercituum, prospexit et vidit hodie; vidit turbam stantem iuxta mare, et exclamavit;**
- 5 **terra Zabulon et Nephthali trans Iordanem et ad mare Galilaeae gentium**
- Populus in tenebris, nesciens viam; sed ecce luciferum oriri viderunt; lux effusa; viam vitae viderunt; ambulaverunt in eo.**
- 7) **Et tu es benedictus hodie super omnes homines terrae quia primum lucem videas et fias filii lucis.**
- 8) Dicit ergo Iesus Petro: “ Afferte retia vestra et mittite in abyssum!

9 Et fecit Petrus, sicut praecepit ei Iesus; sed incredule dixit, Hoc vanum est iter; Pisces non sunt in litore Galilaeae hodie; cum Andrea tota nocte laboravi, et nihil sum.

10) Iesus autem vidit sub superficie maris; multitudinem piscium vidit. Dixit ad Petrum;

11) Retia tua in dexteram navigii mitte.

12 Et fecit Petrus, sicut dixit Iesus, et ecce impletus est rete. vix satis valuit piscium multitudo.

13) Et vocavit Petrus Ioannem et Iacobum, qui erant prope, in auxilium; Et cum rete subductum esset, tunc erant ambae naves piscibus plenae.

14) Videns Petrus gravem capturam, erubuit quid diceret; erubuit, quia non habebat fidem, et procidit ad pedes eius, et dixit, Credo, Domine;

15 Iesus ait: “ Ecce capturam! ex hoc iam non piscabuntur piscibus;

16) Christinam rete in mare vitae humanae, ad dexteram navigii proicies; turbas ad sanctitatem et pacem capies.

17) Cum autem ventum esset ad litus, vocavit magister Christinus Petrum, Andream, Iacobum et Ioannem, et dixit:

18) Vos, pisces Galilaeae, magistri magni opus est nobis ut faciamus; Eo, et tu me sequere. Et relictis omnibus, secuti sunt eum.

19 Iesus autem ambulabat secus litus et videns Philippum et Nathanahel ambulantes in litore dixit eis

20) Vos magistri Bethsaida, qui diu populum Graecam philosophiam docuisti, magistri maius opus habes et me facere; Ego vado et tu me sequere; et secuti sunt eum.

Et paulo post stabat domus tributa Romana, et vidit praefectum; Erat autem nomen eius Matthaëus, qui quondam morabatur in Iericho;

22) Iuvenis, qui semel praeivit in Ierusalem coram Domino et dixit: Ecce Christicolae veniunt.

23) Erat autem Matthaëus vir dives et eruditus in sapientia Iudaeorum, Syrorum et Graecorum.

24 Et dicit ei Iesus : Ave, Matthæe , credentium servo Caesarum , ave ! domini ad tributum animarum nos vocant; Ego vado et tu me sequere. Et secutus est eum Matthaëus.

25) Ischariot et filius eius, Iudas nomine, a Matthaëo adhibiti erant, et erant in domo tributorum.

26 Dixit autem Iesus ad Iudam : Mane opus tuum. magistri nos vocant ad officium in animarum patrimonio peculi; Ego vado et tu me sequere. Et sequebatur eum Iudas.

27 Et occurrit ei legisperitus, qui audierat de magistro Christi et venerat ab Antiochia ad discendum in schola Christi.

28) Hic Thomas erat, homo dubius, graecus tamen, humanitatis et virtutis philosophus.

29 Iesus autem vidit in illo lineas fidei et dixit ei: “ Domini necessarium est hominibus legem interpretari; Eo, et tu me sequere. Et secutus est eum Thomas.

30 Et cum sero esset, et domi Iesus, ecce Iacobus et Iudas filii Alphei et Mariae venerunt cognati eius.

31 Et isti fidei homines erant, et erant fabri nazareni.

32 Et ait illis Iesus : Ecce, laboratis mecum et cum patre meo Ioseph, aedificantes domos hominum. Nunc ad aedificandas domos pro animabus nos vocant magistri; domos structas sine sonitu mallei, securis, vel viderunt;

33 Ego vado, et tu me sequere. Et Iacobus et Iudas clamaverunt: Domine, nos sequemur te.

34 Et in crastinum misit Iesus nuntium ad Simonem ducem Zelotæ, exponens legem Judaicam;

35) Et in praedicatione dixit Iesus: Domini vocant homines ad demonstrandam fidem Abrahæ; Eo, et tu me sequere. Et secutus est eum Simon.

CAPITULUM 89

Duodecim apostoli domi sunt Iesu atque illi operi consecrantur. Iesus eos instruit. Sabbato vadat in synagogam, et docet. Eicit obsessum immundum spiritum. Socrus Petri sanat.

Pridie autem sabbati duodecim discipuli, qui vocati erant, unanimiter occurrerunt in domo Iesu.

2) Iesus autem dixit eis; **Hic est dies, ut operi Dei consecretur; ut oremus.**

3) **Declina ab exteriori ad interiorem hominem; claudite omnes fores carnalis sui et expectate.**

4) **Spiritus Sanctus locum hunc implebit, et in Spiritu Sancto baptizaberis.**

5) Et tunc oraverunt; Luce meridie sol totum conclave splendidius implebat, et linguae flammae toto vertice in aere consurgit.

6) Sphaera Galilaeae excitabatur; sicut tonitrua longinqua revoluta supra Capharnaum, et audiverunt homines cantica, quasi decem millia angelorum in unum consensum juncti.

Et tunc audiverunt duodecim discipuli vocem adhuc parvam, et sicut unum verbum dictum est, verbum non audebant loqui; sacrum nomen dei erat.

8) **Dixit ergo eis Iesus : Per hoc omnificum Verbum potestis elementis et omnia aerea potestates regere.**

9) **Et cum in animabus tuis hoc verbum loqueris, claves habes vitae et mortis; rerum quae sunt; quae erant; rerum qui sint.**

Ecce tu duodecim palmites magnae vitis Christinae; duodecim lapides fundamenti; duodecim apostoli christi.

11 **Sicut agnos inter bestias mitto vos; sed erit omnific Verbum scutum et scutum tuum.**

12) Et tunc rursus aer cantu repletus est, et omne animal videbatur dicere: Lauda Deum! Amen!

13) Postridie sabbatum fuit; Iesus autem ibat cum discipulis suis in synagogam, et ibi docebat.

14 Dicit turba: “ Non docet sicut scribae et Phariseae; sed ut scientem et potestatem loquendi.

15) Loquente Iesu, homo obsessus intravit; mali spiritus, qui obsidebant hominem, viliores erant; saepe in terram aut in ignem victimam iecerunt.

16 et cum vidissent in synagoga dominum Iesum, cognoverunt eum, et dixerunt:

17) **Tu, fili Dei, quare hic es? destruis nos per Verbum ante tempus nostrum? nihil nobis ad te attinet; abeamus.**

18 Iesus autem dixit eis: “ In omni verbo loquor. Evenite; hunc amplius noli torquere; vade ad locum tuum.

19 Et tunc immundi spiritus proiecerunt hominem in humi, et cum furiali clamore abiverunt.

20 { Suscitans autem Iesus hominem, dixit ei: **Si mentem tuam occupatam bonis servabis, mali spiritus locum morandi non possunt;**

XXI) Sola capita et corda inanibus veniunt. Vade, et amplius noli peccare.

22 Populi autem mirabantur in verbis quae locutus est Iesus, et opus quod fecit. Quaerebant inter se;

23) **Quis hic homo est? Unde ista omnis potestas, quam etiam immundi spiritus timent et fugiunt?**

24) Magister Christine synagogam reliquit; cum Petro, Andrea, Jacobo et Johanne, venit in domum Petri, ubi quidam propinquus infirmabatur.

25) Venit autem uxor Petri. mater eius aegra erat.

26 Et tetigit Iesus mulierem iacentem in strato suo; verbum dixit; cessavit febris, et surrexit, et ministrabat eis.

27) Audierunt vicini, et adduxerunt aegrotos, et obsessos, et imposuit eis manus Iesus, et sanati sunt.

Caput 90

Iesus solus in montem accedit ut oret. Inveniunt eum discipuli eius. Duodecim vocat: et ibant per Galilaeam docens et sanans. Apud Tiberium Iesus leprosum sanat. Christines in Capharnaum revertuntur. Iesus in domo sua hominem paralyticum sanat et philosophiam sanationis et remissionis peccatorum manifestat.

Dominus Christine disparuit; nemo eum vidit euntem. et invenerunt illum in loco suo in Hammoth collibus.

2) Petrus vero dixit; **Capharnaum urbs silvestris; populus plateas frequentat, et omnis locus publicus impletur.**

3) **Viri, mulieres et pueri ubique rogant virum qui voluntate sanat.**

4) **Domus tua ac domus nostrae hominibus infirmis sunt repleti; vocant Iesum, qui dicitur Christus. Quid eis dicemus?**

5) Et Iesus dixit: “Vocantibus aliarum urbium, debemus accipere panem vitae eis”. Ite, voca viros alios et eamus.

6 Iesus autem et duodecim abierunt Bethsaidam, ubi habitaverunt Philippus et Nathanael; et ibi docebant.

Turbae credebant in Christum, confitebantur peccata sua, et baptizabantur, et veniebant in regnum Sancti.

8 Christus magister et duodecim per omnes civitates Galilaeae ibant ubique et docebant, baptizantes omnes venientes in fide et confitentes peccata sua.

9) Caecos oculos aperuerunt, aures surdae patuerunt, malos ab obsessis eiecerunt, omnis generis morbum sanaverunt.

10 Et erant in Tiberio ad mare, et docens accedens leprosus accedens, dixit, Credo, Domine, et si vis loqui verbum, mundabor.

11 { Dicit ei Iesus: Volo. mundus erit. Et mox abiit lepra; homo mundus erat.

12 et praecepit homini Iesus dicens nemini dixeris sed vade et ostende te sacerdotibus et offer pro emundatione tua quae lex postulat

13) Homo gaudio ferox erat; sed tunc non ivit ad sacerdotes, sed ad negotiationem, et ubique rem gestam narravit.

14) Et tunc aegrae catervis urgebant ad medicum et duodecim, rogantes ut sanarentur.

Et ita importuni erant ut parum fieri posset, et sic Christicolae relictis itineribus frequentibus, in deserta loca ibant, ubi sequebantur turbas docebant.

16 Post multos autem dies reversi sunt Christi in Capharnaum. Cum domi esset Iesus, venit populus; et impleverunt domum, donec non caperet neque ad ianuam.

17 Et aderant scribae et pharisaei et legis doctores ab omni Galilaea et Hierosolymis, et Iesus aperuit illis viam vitae.

18) Unus homo paralyticus super cochleam quattuor adduxit, et cum non possent transire ostium, tulerunt aegrum in tectum et aperientes viam, ante faciem sanantis se demiserunt.

19 Quorum fidem ut vidit Iesus, dixit paralytico: “ Confide, fili mi; dimittuntur tibi peccata omnia.

20 Et audientes pharisaei scribae et pharisaei, dicebant: Quid hic sic loquitur? quis potest dimittere peccata hominum nisi Deus?

21) Et Iesus comprehendit illorum cogitationes; sciebat inter se sic interrogare; dixit eis

Quid ista inter vos? Quid refert, si dicam: Delicta sunt peccata tua; aut dic: Surge, tolle grabatum tuum et ambula?

23) Sed ut probaret homines, remittere, inquam, hominum peccata, et tunc dixit ad paralyticum hominem.

24) Surge, tolle grabatum tuum et ambula.

25 Et surgens omnis homo, levavit lectum suum, et abiit.

26) Homines ea quae audierant et videbant, capere non poterant. Dixerunt ad invicem : Hic est dies quem numquam possumus oblivisci ; mirabilia hodie vidimus.

27 cum autem abiissent turbae manserunt duodecim et dixit eis Iesus

28) Appropinquat dies festus Iudaeorum; Jerosolymam una ebdomada ibimus, ut conveniamus fratribus nostris de longe, et pandamus eis viam, ut regem videant.

Christifideles domos eorum petierunt, ubi per aliquot dies in oratione permanserunt.

Pars II/Sectio XVI**Jesus Christus****Ministerium Anni 3-Jesu Christi Nazareni****Jesus senex 30 ad 33****SECTIO XVI****(Cap. 91 – 123).****AIN****Secunda Annua Epocha Ministri Christi Iesu****Caput 91**

*Jesus in die festo in Jerusalem. Medetur infirmum. Lectionem practicam dat medendi.
Affirmat omnes homines filios Dei esse.*

Venit ergo dies festus, et Jesus, et duodecim ibant Jerosolymam.

2) Pridie autem sabbati venerunt in montem Olivarum et morati sunt in diversorio ante montem Oliveti ad aquilonem.

3 Et primo mane sabbati ingressi sunt per portam ovium Ierusalem.

4) Fons sanitatis Bethesdae prope portam frequentabatur aegrotis;

V) Credebant enim quod quodam tempore angelus uenit et fudit sanitatem uirtutem in piscinam, et illi qui introierunt prius et lavissent, sanarentur.

6) Iesus et duodecim stabant iuxta piscinam.

7) Et vidit Iesus hominem prope triginta et octo annos; sine manu auxilium movere non poterat.

8 Iesus autem ait illi: Frater mi, vis sanari?

9) Homo respondit, Sanari vehementer cupio; sed inops sum, et veniente angelo, et medicas virtutes fudit in piscina;

10) Alius, qui ambulare potest, ingredior in fonte primo et sano relictus sum.

11) Et dixit Iesus : Quis misit angelum hic ad potentise piscinam pro justo in hoatem paucorum ?

12) Scio non esse Deum, nam idem est apud omnes.

13) Non melioris casus in sanatione caeli fons est alius quam alius.

14) Fons salutis in anima tua; ianua clausa tenet; clavis est fides;

15) Et hanc clavem quisque habere potest et ianuam reserare et in sanationem fontis immergere et sanari.

16) Tunc vir fidens animo aspiciens ait: Da mihi hanc clavem fidei.

17 Iesus autem dixit: “ Creditis quod dixi? Secundum fidem vestram fiat. Surge, tolle grabatum tuum et ambula.

18) Surrexit homo et statim abierat; tantum dixit, Lauda Deum.

19) Et cum interrogarent: Quis te sanum fecit? respondit ille, Nescio. Peregrinus ad lacum modo locutus est verbum et bene erat.

20) Multi non videbant quando Iesus hominem sanavit, et cum duodecim ivit ad atria templi.

- 21) Et in templo vidit Jesus hominem, et dixit ei: **Ecce sanus factus es; amodo recte vitam tuam custodi;**
- 22) **Vade, et amplius noli peccare, neque deterius tibi aliquid contingat.**
- 23) Et iam homo sciebat quis esset qui eum sanum faceret.
- 24) Narravit fabulam sacerdotibus et irati sunt valde; dixerunt, Lex vetat hominem sanare die sabbati.
- 25) Iesus autem dixit; **Pater meus in diebus sabbatis operatur, et ego non possim?**
- 26) **Imbres mittit, iubar et rorem; crescere facit herbam suam, florebit flores ejus; messes similiter sabbatis sicut ceteris diebus maturat.**
- 27) **Si sabbatis diebus gramen crescere ac florere liceat, profecto hominibus calamitosis subvenire non sinit.**
- Sacerdotes autem magis ac magis indignati sunt, quia se filium Dei esse dicebat.
- 29) Abi et princeps sacerdotum ait: Hic est comminatio genti nostrae et legibus nostris; filium Dei se esse facit; non est dignum ut vivat.
- 30) Iesus autem dixit; **Abihu, Domine, vir doctus es; certe legem vitae nosti. Dic quaeso qui fuerunt filii Dei in Genesi, qui accepit filias filiorum hominum uxorem?**
- 31) **Pater noster Adam; quis fuit? Unde venit? Num pater? aut ut stella de caelo cecidit?**
- Legimus quod Moysen dixisse, a Deo venisse. Si Adam a Deo orat, proles, filius?**
- 33) **Nos filii huius filii Dei sumus; dic ergo mihi, sacerdos erudite, qui sumus, nisi filii Dei?**
- 34) Sacerdos res suas urgebat et ibat.
- 35) Iesus autem dixit **Omnes homines filii Dei sunt et si sancte vivunt, semper sunt domi apud Deum.**
- Opera Dei vident et intelligunt, et in suo sancto nomine haec opera praestare possunt.**
- 37) **Fulgura et procellae nuntii Dei sunt necnon sol, imber et ros.**
- 38) **Virtutes caelorum sunt in manu Dei, et utatur his virtutibus et his potestatibus quilibet fidelis filius.**
- 39) **Homo est deputatus Dei ad voluntatem suam faciendam in terra, et homo infirmos sanare potest, spiritus caeli moderari et mortuos suscitare.**
- 40) **Quia potestatem habeo ad haec nihil mirum. Potestas haec facere omnes homines possunt; sed omnia inferioris sui adfectus superanda; et vincant si velint.**
- 41) **Sic homo in terra Deus, et qui honorat Deum, honorat hominem; Deus enim et homo unum sunt, sicut pater et filius unum sunt.**
- 42) **Ecce dico, venit hora; mortui audient vocem hominis, et uiuunt, quia filius hominis est filius dei.**
- 43) **Viri Israel, audite. in morte vivis; tu clausus es intra sepulcrum.**
- 44) **(Nulla mors profundior est quam ignorantia et incredulitas).**
- 45) **Sed omnes aliquando audient vocem Dei manifestatam voce hominis, et vivent. Noveritis omnes quia filii Dei estis, et per verbum sacrum facietis opera Dei.**
- 46) **Cum ad vitam perveneris, id est, ad cognoscendum te esse filios Dei, qui vitam recti vixisti, oculos tuos in vitae campos aperies.**
- 47) **Vos autem, qui diligitis vias peccati voluntatis, in hac resurrectione, ante tribunal iudiciale stabite, et condemnamini ad solvendum debita quae hominibus et vobis debetis.**
- 48) **Quaecumque enim deliquit, iterum et iterum facienda sunt, donec ad perfecti hominis aetatem perveniatis.**
- 49) **Sed in tempore surgent ima et altissima ut in luce ambulent.**

50) Numquid accusabo vos Deo? Non enim propheta tuus Moyses hoc fecit; Si autem verba Moysi non audieritis, non me audiat: Moyses enim de me scripsit.

Caput 92

Christifideles in convivio in domo Lazari. Ignis in oppido saevit. Iesus puerum a flammis liberat et per Verbum manet ignem. Dat lectionem practicam quomodo homo ebrius redimet.

erat autem Lazarus ante diem festum et venit Iesus et cum eo duodecim in Bethania venerunt in domum suam

2) Et Lazarus et sorores eius, Iesu et duodecim convivium fecerunt; Ruth autem et Aser venerant de Iericho; Aser enim iam non erat Christo infestus.

3) Et dum discumbentes ad tabulam sedebant, ecce clamor: Villa ignis est! omnesque in vias prosilierunt et multorum vicinorum domicilia ardebant.

4) Infans in cœnaculo dormiebat, nec flammam praeterire poterat. Mater, maerore ferox, viros ad servandum puerum vocabat.

5 Tunc et voce facta cum spiritu ignis expalluit et contremuit, Iesus dixit: Pax, pax, tace!

6) Et tunc ambulabat per fumum et flammam, ascendit scala cadens, et subito venit, et in brachiis educavit puerum. nec vestigium ignis in se, nec vestitus, nec puer.

7 Tunc Iesus manum elevatis imperavit spiritibus ignis, ut cessarent a labore suo et quiescere.

8 Et tunc, tamquam maris aquae simul omnes in flammam effusae, ignis cessavit ardere.

9) Cum autem absumptum est in furore, turbae siluerunt ut viderent hominem qui potuit refrenare ignem, et dixit ei Iesus;

10) Homo non factus est ad ignem, sed ignis propter hominem factus est.

11) Cum homo ad se venit et comprehendit quod filius Dei est et scit omnes virtutes Dei in se positas esse, dominus mens est et omnia elementa vocem eius audient et libenter suam voluntatem faciunt.

12) Duo asini valentes ligant voluntatem hominis; nomina eorum Timor et Incredulitas. Cum autem deprehensi fuerint et derelinquentur, voluntas hominis non cognoscet modum; tunc habet loqui et fit.

13) Tum convivae redierunt et circa tabulam sederunt. Intravit puer parvulus et stetit iuxta Iesum.

14) et imposuit manum super brachium eius et ait: **Obsecro, Domine Jesu, audi! pater meus ebrius est; mater mea laborat a mane usque ad noctem, et cum portat mercedem suam, pater rapit et spargit omne cent potatum, et mater et infantes per totam noctem esuriunt.**

15 **Quaeso, Domine Jesu, veni mecum et tange cor patris mei. Tam bonus et benignus est, cum est ipse iustus; Vinum novi hominem ab eo facit.**

16 Et egressus est Iesus cum puero; domum miseram invenit; matri cum parvulis benigne locutus est, ac deinde in lecto paleae ebrium invenit.

17) Ipse autem tenens manum eius elevavit eum, dicens: **Frater mi, homo ad imaginem Dei Patris nostri, surges et venies mecum?**

18) **In tribulatione magna proximi tui sunt; hoc atrox incendium perdidit omnia, atque domos aedificare oportet teque ducere viam.**

19) Et surrexit homo. duo brachii ierunt ad speculandum naufragia.

20) Matres ac pueri clamantes per vias audiverunt; miseriam suam viderunt.

- 21) Jesus autem dixit : Amice, hic opus est tibi ut facias. Modo age in auxilio tuo; Ego certe Bethaniae homines tibi subsidia et auxilium praestabunt.
- 22) Scintilla spei tamdiu gliscens in homine flamma inflabat. Tunicam deiectam eieci; ipse iterum.
- 23) Ac deinde auxilium imploravit; non sibi, sed profugis; et omnes adiuvant. Domos dirutae iterum aedificatae sunt.
- 24) Et tunc vidit lacum suum pauperem; commotum est cor ejus in profundum.
- 25) Superbia virilis implevit animam suam; inquit, haec miserabilis spelunca erit domus. Operatus est, quod numquam antea fecerat, adiuvat omnes.
- 26) Et paulo post lacum ymo domus facta est; flores amoris ubique floruerunt.
- 27) Mater et infantes gaudio repleti sunt; Pater numquam bibit.
- 28) Servatus est homo, nec verbum umquam de negligentia vel ebrietate dixit, nec ad correctionem eum hortatus est.

Caput 93

*Christiani per agrum miti triticum vadunt, discipuli de tritico comedunt eos Iesus excusat.
Christines in Capharnaum revertuntur. Iesus sabbato manum aridam sanat et factum eius defendit.*

ALIUD sabbatum uenit et iesus et duodecim per campum maturitatis tritici ambulauerunt.

2) Et esurierunt et sumentes capita tritici et in manibus eorum triverunt et comederunt.

3 inter eos qui sequebantur eos erant pharisaei certissimae sectae et videntes duodecim trituram et manducantes dixerunt ad Iesum

4) **Domine, cur duodecim faciunt quod sabbato non licet?**

5) Iesus autem dixit **Numquid non audisti quid fecerit David, quando ipse et qui eum sequebantur, cibo indigebant?**

6) **Quomodo intravit in domum Dei et de mensa in sacrario accepit de pane et de pane et comedit et dedit his qui eum sequebantur?**

7) **Dico vobis, homines, necessitates hominum altiores lege rituum.**

VIII) **Et in sacris nostris libris legitur quomodo sacerdotes diem sabbati polluant multipliciter cum serviunt in loco sancto, et adhuc immunes sunt a culpa.**

9) **Sabbatum pro homine factum est; Videtur quod homo non fuerit factus conveniens die sabbati.**

10) **Homo Dei filius est et sub lege aeterna recti, quae est summa lex, statuta leges abrogare potest.**

11. **Lex Sacrificii sed lex hominis est, et in lege nostra legitur quod Deus primum vult misericordiam; et misericordia super omnes leges statuta est.**

12) **Dominus est filius hominis omnis lege. Nonne officia hominis prophetae sumpserunt, cum in libro quem scripsit: In misericordia sequimini iustitiam, et cum Deo vestro humiliter ambulabitis?**

13 Tunc regressi sunt Iesus et duodecim in Galilaeam.

14 Sabbato autem die introierunt synagogam. Erant ibi turbae, et docebat Iesus.

15) Inter cultores unus erat vir habens manum aridam. Observaverunt scribae et pharisaei quia Iesus hominem vidisset, et dixerunt:

16) **Quid faciet? num die sabbati sanabit?**

17 Et cognovit Iesus cogitationes eorum, et clamavit ad hominem qui habebat manum aridam et ait: “ Surge, sta coram hominibus istis ”.

- 18) Iesus autem dixit. *Scribae et pharisaei loquuntur, et respondete mihi: Scelus est animam salvam facere in sabbato?*
- 19) *Si oves haberetis et una ex illis in foveam caderetis in diem sabbati, iniuriam faceretis ei?*
- 20) *An placeat Deo tuo usque in diem illum pati in luto?*
- 21 Sed accusatores sui tacuerunt.
- 22 { Tunc ait illis: Numquid pluries sunt oves hominis?
- 23) *Lex Dei scripta est super petram Iureti; et scripsit Iustitia legem, et misericordia calamum.*
- 24) Et tunc dixit, Homo, tolle manum tuam, et extende illam; Elevavit manum suam; restituta est.
- 25) Pharisaei ira repleti sunt. Et convocantes Herodianos secreto concilio cœperunt machinari et cogitare quomodo de morte ejus perderent.
- 26 Timuerunt publice accusare quod in defensione turbae exstiterint.
- 27 Et Iesus et duodecim descendentes ambulabant iuxta mare: et multi secuti sunt eos.

Sermo in monte (Cap. 94 – 101).

Caput 94

Sermo in monte. Iesus duodecim orationis mysterium revelat. Exemplar orandi. Lex indulgentiae. Jejunium sanctum. Malum doli. De eleemosyna.

Sequenti ergo mane, sol exortus est Iesus, et abiit duodecim in montem juxta mare, ut oraret. Et Iesus docuit duodecim discipulos orare. Dixit,

2) *Oratio alta est animae cum Deo communio;*

3 *Orantes ergo vos non seducentes vos, sicut hypocritae, qui amant in plateis et in synagogis stantes et multa verba effundunt ut placeant auribus hominum.*

4) *Et se piis aurais ornant ut laudes hominum habeant. Laudem quaerunt hominum, et certa merces est.*

5) *Sed cum oraveris, accede ad cubiculum animae tuae; claudite omnes fores, et in sancto silentio, orate.*

6) *Verborum multitudinem non debes dicere, nec tamen iterum atque iterum repetere verba, sicuti ethnici. Tantum,*

7. *Pater noster, Deus qui es in caelis; sanctum nomen tuum. Adveniat regnum tuum; Fiat voluntas tua, sicut in caelo, et in terra.*

Panem nostrum egentem da nobis hodie;

9) *Adiuva nos obliviscere debita quae aliis nobis debentur, ut omnia debita nostra solvantur.*

10) *et ab laqueis tentatoris nimis nos defende, quae maiora sunt ad sustinendum;*

11) *Et cum venerint, da nobis vires superandi.*

12) *Si vis exsolvere ab omnibus debitis, quae Deo et hominibus debes, debita, quae sponte peccas, lege peccas;*

13) *Oportet te praeterire uniuscuiusque hominis debita; sicut enim tu cum aliis agis, Deus tuus tecum aget.*

14) *Et cum ieiunas non facias denuntiare.*

15) *Hypocritae cum ieiunant, facies suas pingunt, decens aspiciunt, pium ponunt, ut ieiunare hominibus videantur.*

16) *Ieiunium est opus animae, et sicut oratio, est functio silentii animae.*

17) Deus numquam tacet ullam orationem, neque ieiunat. In silentio ambulat, et benedictiones eius omni animae conatu innituntur.

Deceptio hypocrisis est, et non assumes quod non es.

19) Peculiari veste ad pietatem vestram ostentandam vos non induatis, nec tamen sonum vocis assumatis, quam vocem sanctam homines concipiant.

20) Et cum subvenis egenis, noli tuba canere in platea, neque synagoga tua audire munus tuum.

21) Qui eleemosynam pro laude hominum facit, praemium ab hominibus habet; sed Deus non videt.

22) In dando eleemosynam non cognoscat dextra secretum sinistri.

Caput 95

Sermo montanus. Iesus octo beatitudines pronuntiat et octo dolores. Loquitur verba consolationis. In luce ponit eminentem operis apostolici indolem.

Abiit autem Jesus et duodecim in verticem montis.

2) Duodecim ecclesiae columnae, Christi apostoli; solis vitae ministrique Dei hominibus leves;

3 In modico tempore solus debes exire et praedicare evangelium regis, prius Iudaeis, deinde universo mundo.

IV) Ibis, ne flagello funibus agere; non potes homines cogere ad regem;

5) Sed ibis in amore et iuvemento et deducis viam ad rectum et lumen.

6) Egredere et dic: appropinquavit regnum.

7) Digni sunt fortes spiritu; illorum regnum est.

8) Digni sunt mites; terram possidebunt.

9) Digni qui esuriunt et sitiunt iudicium; saturabuntur.

10) Digni sunt misericordes; et ostendetur eis misericordia.

XI) Digni sunt qui dominium sui acquirunt; habent clavem imperii.

12) Digni sunt mundo corde; et regem videbunt.

13) Digni sunt qui malignantur et inique agunt quia iustum faciunt; persecutores eorum benedicent.

14) Dignus est fidelis filius fidei; sedebit in solio virtutis.

15) Non te pusillanimes, cum mundus persequetur et vos maledictos vocabit; sed magis gaude.

16) Prophetiae et videntes et omne bonum terrae malignati sunt.

17) Si dignus es corona vitae, malediceris, vituperaberis et malediceris in terra.

18) Lætamini, cum expellunt te mali de viis suis, et sibilabunt nomen tuum in via.

19) Dico, gaudete. sed factores iniquitatis agite misericordiam; Pueri sunt ex ludo; nesciunt quid faciunt.

20) Ne gaudeas de inimicis perditis. Sicut homines adiuvant de profundo peccati, sic Deus te adiuvabit ad maiora.

21) Vae divitibus aurum et agros; tentationes multiformes habent.

22) Vae hominibus qui ambulant in viis voluptatis; viae illorum plenae sunt laqueis et foveis.

23) Vae superbis; in praecipiti stant; exitium expectat.

24) Vae homini avaritiae; quod enim habet, non suum est; et ecce alius venit; opes eius.

- 25) Vae hypocritae; forma eius pulchra aspectu est; cor ejus implebitur cadaveribus et ossibus mortuorum.
- 26) Vae viro crudeli et inexpiabili; ipse victima facta.
- 27) Malum quod aliis facturus est resiliat; Flagellatus, flagellatus.
- 28) Vae libertati, qui debilium virtutibus spoliat. Venit hora cum infirmus erit, victima libertas potentioris.
- 29) Vae vobis, cum in laude vestra loquitur omnis mundus! Mundus non loquitur ad laudem hominum qui intra spiritum sanctum vivunt; Is de laude prophetarum falsa loquitur, et de vana fallaciis.
- 30) Homines qui in Spiritu Sancto ambulant, sal estis, sal terrae; sed si virtutem perdis, sal solo nomine es, nihil pluris quam pulvis.
- 31) Vos autem estis lux; vocantur in lucem.
- 32) Non potest civitas abscondi supra montem posita; Lumina de longe viderunt; et dum stas super montibus vitae, homines lucem tuam vident et opera tua imitantur et Deum honorant.
- 33) Homines lucernam non accendit et in dolio abscondunt; posuerunt super candelabrum ut domum accendat.
- 34) Vos lucernae Dei estis; non oportet in umbra terrenis fallaciae stare, sed in aperto et in sublimi stare.
- 35) Non veni legem dirimere nec solvere; sed adimplere.
- 36) Lex, Prophetiae et Psalmi in Sapientia Spiritus Sancti scripti sunt et deficere non possunt.
- 37) Caeli et terra, quae mutabuntur et transeunt; Fidelis sermo Dei; non potest transire donec impleatur ubi missum est.
- 38) Qui legem Dei negligit et homines eadem facere docet, debitor fit Deo et faciem eius videre non potest, donec rediit et debitum vitae sacrificium solvit.
- 39) Qui autem audit Deum et servat legem suam et fecerit voluntatem suam in terra, regnabit cum Christo.
- 40) Scribae et Pharisei epistolam legis spectant; legis spiritum non capere possunt;
- 41) Et si iustitia vestra non excedit iustitiam scribae et Pharisei, non potestis venire in regnum animae. Per portas ingredi non permittit quid homo faciat; tessera ejus est indoles, et desiderium ejus est indoles.
- 43) Litterae legis agit de actibus hominum; spiritus legis notat desideria sua.

Caput 96

Sermo montanus. Iesus de decem praeceptis considerat. Christi philosophia. Spiritus mandatorum. Iesus spirituales quattuor mandatorum primorum rationes explicat.

Dedit Deus praecepta decalogi hominibus; in monte Moses verba Dei vidit; in solido saxea scripsit; destrui non possunt.

- 2) Haec decem praecepta iustitiam Dei partem ostendunt; nunc autem dilectio manifestata Dei pennis sancti Spiritus misericordiam facit.
- 3) Lex super unitatem Dei aedificata est. In toto orbe vis una est; Dominus Deus omnipotens.
- 4) Jehovah scripsit super caelos et legit Moses;
- 5) Ego sum omnipotens Deus, et non habebis Deum praeter me.
- 6) Non una vis, sed plures gradus illius virium est; haec incrementa vocant potestates.
- 7) Omnes potestates ex Deo sunt; et sunt manifesta dei; Spiritus Dei sunt.
- 8) Si homines aliam vim et cultum in eius sacello reperire possent, fallerentur inanes;

9 Vmbra unius, Domine Deus, et qui adorant umbram, umbrae sunt super murum. homines enim id ambiunt.

Deus autem omnes homines vult esse substantia, et misericorditer praecepit, Deum non quaeras, nisi me.

11. Homines finiti nunquam infinita comprehendere possunt. Homo non potest facere imaginem Infiniti in vi.

12) Et lapideis aut lignis aut fictilibus, cum faciunt Deum, umbram faciunt simulacrum; et, qui delubra colunt, umbrae sunt.

13) Sic Deus misericorditer dixit: Non sculpes imagines ligno, aut luto, aut lapide.

14) Idola eiusmodi sunt specimina, specimina abusa, hominesque non altiore planum consequi possunt quam eorum specimina.

15) Deus est Spiritus, et homines in spiritu adorare debent, si ad Dei cognitionem consequantur.

16) Sed homo numquam potest facere imaginem vel imaginem Spiritus Sancti.

17) Nomen Dei homo non potest labiis carnalibus loqui; cum solus Spiritus sanctus nomen hominis pronuntiare possit.

In vanitate homines existimant se nomen Dei scire; leviter et irreverenter loquuntur, et sic maledicuntur.

19) Si homines sacrum nomen nossent et id labiis non profanis loquerentur, non viverent illud iterum loqui.

Sed Deus in misericordia nondum nomen suum revelavit his qui Spiritu Sancto loqui non possunt.

Qui autem otiose substitutum loquuntur, rei sunt coram Deo, qui dixit:

Non accipies nomen Dei in vanum.

23) Numerus Spiritus Sancti septem est, et Deus tenet in manu sua septem dies;

24) In constituendis mundis die septimo requievit, et septimus dies ut sabbatum hominibus separatur. dixit Deus

25 Septimum sabbatum Domini Dei tui est; meminerint eamque totam ab operibus sanctitatis segregatam custodire; hoc est, non ad seipsum, sed ad universalem.

26) Homines sex diebus hebdomadis laborem sibi facere possunt; in sabbato autem Domini nihil sibi agant.

27) Hic dies Deo consecratus est; sed homo Deo servit homini servienti.

Caput 97

Sermo montanus. Iesus duodecim aspectus spirituales quinti et sexti mandatorum pandit.

Deus solus non vis; sapientia enim illi reliquum est.

2) Cum hominem cherubim modis sapientiae instructum, dixerunt sapientiam esse matrem generis, sicut vis est pater generis.

3) Qui omnipotentem et omnium Deum honorat, benedicatur, et in legis tabulis legitur;

4) adora patrem tuum et matrem generis, ut prolongentur dies tui super terram quam dederunt tibi.

5) Mandata legis litteras; non occides; et, qui occiderit, debet stare ante tribunal.

6) Homo velit occidere, at si non occidit, lege non iudicatur.

7) Legis spiritus aversatur eum, qui ulcisci cupiet occidere vel petere, irasci homini sine causa sufficienti, iudici respondeat;

8) Qui autem vocat fratrem suum vagum sine causa, respondebit in consilio iustorum.

9) Et qui fratrem suum degenerem canem vocat, intra se inferni ignes ardentis in vitam versat.

10) Nunc in superiori lege legitur quod si frater tuus gravatur ab aliquo quod fecisti, antequam offerat Deo dona tua, exi et invenies fratrem tuum et reconciliari ei.

XI) Sol non occidat super iracundiam vestram.

12) Si non reconciliabitur, cum omnem contentionem abieceris, omnia iura dimisisses, insons eris coram Deo; vade ergo et offer Deo dona tua.

13) Si alicui aliquid debes, et non reddere; aut si quis majorem pecuniam quam debitum vendicat, non bene litigatis.

14) Iracundiae genitor resistitur; nulla misericordia et nulla ratio in irato.

15) Dico vobis: melius est longe pati damnum quam litigare aut vocare iudicia hominum de iure et iniuria.

Lex carnalis diceret: Oculum pro oculo, dentem pro dente; resistamus obiurgatio in iure tuo.

Sed hoc non est lex Dei. Spiritus sanctus diceret: Noli resistere ei qui te privat de bonis tuis.

18) Qui tunicam tuam vi tolleret, frater est homo et cor eius acquiras, quod resistendo fieri non potest;

19) Da ei tunicam tuam et offer ei adhuc magis ac magis; tempore bruto supereminet homo; eum ex se servabis.

20) Petenti auxilium ne recuses, et petenti aliquid mutuuum tribuas.

21) Si quis te percusserit litigiosa aut irata via, non bene erit ut percutias eum.

22) Ignavum vocant homines qui non pugnabunt et sic iura sua defendunt; sed multo major qui impugnatur, vapulat et non percutit;

23) Qui malignus et non respondet, quam qui percutit et percutit eum qui detrahit.

24) Dictum est antiquitus quod homo diligit amicum et oderit inimicum suum; sed ecce, inquam,

25) Propitius esto inimicis tuis; Benedicite calumniantibus vos; benefacite his qui vobis nocebunt, et orate pro his qui calcant iura vestra.

26) Mementote, filii Dei estis, qui solem suum oriri facit pariter super malos et bonos, qui immittit imbrem super iniustos et iustos.

27) Si facitis ad alios homines sicut et vobis, servi estis, sectatores autem in via ad mortem.

28) Vos autem, filii lucis, viam praecedere debetis.

29) Fac quod tibi vis.

30) Cum benefeceris his qui tibi bene fecerunt, non plus quam alios homines facis; publicani hoc faciunt.

31) Si salutas amicos tuos et non inimicos, es sicut ceteri homines; publicani concitatum.

Estote perfecti sicut Pater vester, Deus in caelis.

Caput 98

Sermo montanus. Iesus duodecim rationes spirituales septimi, octo et decimae mandatorum revelat.

Lex adulterium vetat; at adulterium in oculis legis est actus apertus, satisfactio sui sensualis extra vincula conjugialis.

2) Matrimonium coram lege est tantum promissio a viro et muliere facta, auctore sacerdote, ut vivat semper concorditer et amore.

3) Nullus sacerdos neque minister potestatem habet a Deo ligandi duas animas in amore coniugali.

4) Quid est vinculum matrimoniale? Num continetur quid dicat sacerdos vel praefectus?

5) Utrum is liber, in quo praefectus vel sacerdos scripserit licentiam duorum vinculorum matrimonii vivere?

- 6) Utrum promissio de duobus se invicem diligant usque ad mortem?
  - 7) Utrum amor sit passio subiacens voluntati hominis?
  - 8) Num homo amorem suum colligere potest, ut gemmas pretiosas colligeret ac poneret, aut alicui traderet?
  - 9) Num amor sicut oves emit et vendidit?
  - 10) Amor est Dei virtus, quae duas animas ligat easque unam facit; nulla est in terris potestas quae vinculum dissolvere possit.
  - 11) Corpora ab homine vel morte ad exiguum tempus separari possunt; sed iterum occurrent.
- Nunc in hoc vinculo Dei invenimus vinculum matrimoniale; reliquae uniones sunt nisi vincula palearum, et qui in illis vivunt, moechantur;
- 13) Idem ac illi qui sine magistratus aut sacerdotis libidinem explent.
  - 14) Sed haec plura; vir aut mulier, quae libidinosus cogitationibus indulget, moechatur.
  - 15) Quem Deus coniunxit, homo partem habere non potest; cui iunxit homo in peccato uiuet.
  - 16) Super mensam legis scripsit legislator magnus: Non furaberis.
  - 17) Ante oculos legis homo furari debet, quod oculis carnis videri potest, sine scientia vel consensu eius cuius res est.
  - 18) Sed, ecce, dico quod qui in corde suo cupit possidere quod non est suum, et privat dominum rei, non sciente vel voluntate, fur est coram Deo.
  - 19) Quae homines oculis carnis non vident, pluris sunt quam quae homo videre potest.
  - 20) Hominis nomen valet mille fodinas auri, et qui verbum vel factum facit quod laesit vel obtrectat, nomen accepit quod non suum est, et fur est.
- Legitur etiam in tabula Legis: Non concupisces quidquam.
- 22) Concupiscere est omne edax velle habere quod non decet habere.
  - 23) Et talis voluntas, intra animum legis, furtum est.

CAPITULUM 99

Sermo montanus. Iesus evolvit duodecim aspectus spirituales Noni Praecepti.

- Lex dixit: Non mentior; sed in oculis legis homo mentitur verbis dicendo quod non est verum.
- 2) Nunc in luce animi lege, dolus in omni forma nihil aliud est quam mendacium.
  - 3) Hominem per aspectum vel actum mentiri potest; imo etiam taciturnitate sua decipiat, et sic in oculis spiritus sancti sit reus.
- Dictum est antiquitus: Non iurabis in vita tua.
- Sed ecce, inquam, minime iura; non per caput, non cor, non per oculum, non per manum; non solem, lunam, non stellas;
- 6) Non nomine Dei, nec nomine alicujus spiritus, boni vel mali.
  - 7) Non per omne iurabis; In iurejurando enim lucrum non est.
  - 8) Homo, cuius verbum iureiurando fulciri debet, coram Deo vel hominibus fidelis est.
  - 9) Iuramento non potes folium cadere nec capillum mutare.
  - 10) Vir bonus iustus loquitur atque homines scit se verum loqui.

- 11) Homo qui multa verba effundit ut homines putent verum loqui, simpliciter fumum facit occultare mendacium.
  - 12) Et multi sunt homines duplici corde videndo; qui duobus dominis uno tempore servirent, duobus dominis adversis.
  - 13) Hominis die sabbati Deum adorare fingunt, et Beelzebub omni alio die observant.
  - 14) Nemo potest duobus dominis uno tempore servire quam duobus assibus in tempore diversimode vehi.
  - 15) Homo qui Deum colit et Beelzebub se fingit, inimicus est Dei, pius diabolus et maledictus hominum.
  - 16) Et homines non possunt simul thesauros ponere in caelo et terra.
  - 17) Tunc, en, inquam, levate oculos et videte tuta antra coeli, et ibi gemmam omnem deponite.
  - 18) Ubi tinea et aerugo corrumpere non possunt; ubi fures effodiunt et furantur.
  - 19) Nulla salus antra in terris; nullus locus a tinea et aerugine et furibus securus erit.
  - 20) Thesauri terrae sunt nisi fallaces quae transeunt.
  - 21) Nolite errare; thesauri tui ancora animae, et ubi thesauri tui sunt cor tuum.
  - 22) Ne figas cor tuum super terrena; Nolite solliciti esse de his, quae manducant, neque bibant, neque induamini.
  - 23) Deus curat eos qui in Ipso confidunt et generi serviunt.
  - 24) Ecce aves! Laudant Deum in canticis suis; per ministerium laetitiae terra gloriosior redditur; Dominus custodit eas in pugillo manus suae;
  - 25) Nec passer sine cura cadit in terram; et omnis, qui ceciderit, resurget.
  - 26) Videte flores terrae. confidunt in Deo et crescunt; splendore terram suam pulchritudine et unguento.
  - 27) Videte lilia agri, nuncios sanctae dilectionis. Nullus homo filius hominis, nec Salomon in omni excellentia sua, vestitus est sicut unum ex istis.
  - 28) Et tamen in Deo simpliciter confidunt; de manu pascuntur; capita in pectore ponunt.
  - 29) Si Deus sic vestit et pascit flores et aves facientem voluntatem eius, nonne filios suos pascet et vestiet, cum confidunt in se?
- Primum quaerite regnum animae, iustitiam Dei, bonum hominum, et nolite murmurare; Deus proteget, pascet, vestiet.

CAPITULUM 100

Sermo montanus. Iesus enuntiat et exhibet duodecim codicem practicum ethicae spiritualis.

- Regula est, quam carnalis homo fecit, et quod rigide observat;
- II) aliis fac ut tibi. Ut alii iudicant, ita iudicant; ut alii dant.
- 3) Dum autem cum hominibus ambulatis, nolite iudicare et non iudicabimini;
- 4) Sicut enim iudicaveritis, iudicabimini, et secundum quod dabitur vobis. Si damnas, damnatus es.
- 5) Cum facis misericordiam, homines tui sunt misericordes; et si sic amas ut carnalis homo comprehendat amorem tuum, bene amaberis.
- VI) Et sic sapiens huius mundi facit ad alios homines sicut vult eas sibi facere.
- Homo carnalis benefacit aliis propter lucrum; expectat enim multiplicata bona et reversa; finem notare non desinit.
- 8) Ipse homo est ager; semina facta sunt, et quod facit aliis crescit; messis tempus certa est.
- 9) Ecce cedo! Si ventum seminat, ventum metit; si noxium, furtum, odium; libidinis et criminis;

- 10 Certa est messis et quod seminavit, ipse autem metet; imo vero; Semina centesimum producant.
- 11) Fructus iustitiae et pacis et amoris et laetitiae numquam ex noxiis seminibus oriri possunt; fructus autem est quasi semen.
- 12) Et cum sementem feceris, sere recta, quia fas est, et non in commerciis, exspectans praemia ditissima.
- Abominatur legem spiritus homo carnalis, quia tollit libertatem suam in peccato vivendi; sub ipsa luce non potest suis affectibus et desideriis satisfacere.
- 14) Inimicus est ei qui in Spiritu Sancto ambulat. Occidit carnalis homo sanctos antiqui, prophetas et videntes.
- 15) Et colaphis te faciet; Arguet te mentitum, flagellabit te, et incarcerabit te, et cogitabit te in plateis facere voluntatem Dei, ut interficiat te.
- 16) Sed eum qui iniuriam tibi non praeiudicas nec reprehendis.
- 17) Unusquisque solvendas habet difficultates, et eas pro se solvere debet.
- 18 sed quid de tuo?
- 19) Parum peccatum in eo, qui in Spiritu Sancto ambulat, maius est coram Deo, quam monstrum in eo, qui numquam novit viam.
- 20) Quomodo vides festucam in oculo fratris tui, dum respicias in tuo proprio?
- 21) Primo ex oculo festucas tolle, et tunc inspicias festucam in oculo fratris tui, et adiuva illum exime;
- 22) Oculi tui rebus alienis pleni, viam videre non potes, quia caecus es;
- 23) caecus autem cum caeco ducatum praestet, et perdunt viam et cadunt in exuviam.
- 24) Si viam ad Deum vis ducere, oportet te visu clarum, tum corde puro.

CAPITULUM 101

Sermo montanus. Pars conclusionis codicis ethica. Christines in Capharnaum revertuntur.

- Fructus ligni vitae nimis subtilis est ad pascendam mentem carnalem.
- 2) Si esurienti cani adamas projicias, ecce avertat, aut furibundus invadat.
- 3) suffimentum, quod suave est Deo, in Beelzebub valde offensum; Panis coeli palea est hominibus, qui non possunt comprehendere vitam spiritus.
- 4) Dominus sapiens esse debet atque animum quo concoquere possit.
- 5) Si cuivis homini cibum non habes, pete ac habebis; quaerite diligenter et invenietis.
- 6) Modo loquere Verbum ac pulso; ianua volabis.
- 7) Nemo umquam in fide quaesivit nec habuit; nemo umquam frustra quaesivit; nemo, qui recte pulsavit, ostium apertum invenire non potuit.
- Cum petierint vos homines panes de caelo, ne avertatis neque detis eis fructum carnalium arborum.
- 9) Si quis filium petierit pro pane, numquid lapidem porriges ei? Si petierit te pro pisce, dabis ei serpentem terre? Quod vis dare tibi Deus tuus, da hominibus. Mensura dignitas vestrae in servitio vestro ad homines est.
- 11) Est via quae ducit ad vitam perfectam; pauci eam ad tempus reperiunt.
- 12) Angusta via est; inter petras et foveas vitae carnalis jacet; sed in via non sunt foveae nec saxa.
- 13) Est via quae ad miseriam et inopiam perducit. Via spatiosa est, et multi in ea ambulant. Iacet inter lucos voluptatis carnalis vitae.

- 14) Cavete, quia multi dicunt ambulare viam vitae, qui viam mortis ambulant.
- 15) Sed verbo et opere fallaces sunt; pseudoprophetae. Pellibus ovium se vestiunt, sunt lupi vitiosi.
- 16) Diu se occultare non possunt; a fructibus eorum cognoscunt eos;
Non potestis uvam de spinis colligere, neque de tribulis, ficus.
- 18) Fructus est filia arboris et, ut parens, ita filius; Et omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, evellitur radicibus, et rejicitur.
- 19) Quod homo orat diu et multum, signum non est se esse sanctum. Orantes homines non omnes in regno animæ sunt.
- 20) Homo qui vivit sanctam vitam, qui facit voluntatem Dei, manet in regno animæ.
- 21) Beatitudinem et pacem toti mundo mittit bonus ex thesauro cordis sui.
- 22) Malus cogitationes eiectas et exsiccatas spe et gaudio mittit atque mundum miseriis et vae repletis.
- 23) Viri cogitant et agunt et loquuntur ex abundantia cordis.
- 24) Et cum venerit hora iudicii, multitudo hominum intret causas suas, et putant verbis emere gratiam iudicis.
- 25) et dicent: "Ecce multa opera fecimus in omni nomine".
- 26) Annon prophetavimus? Nonne omnem languorem curavimus? Nonne ab obsessis malos spiritus eiecimus?
- 27) Tunc iudex dicet: Non novi vos. Servientes Deo in verbis, cum in corde vestro Beelzebub adorastis.
- 28) Malus potest uti virtutibus vitæ et facere multas virtutes. Discedite a me operarii iniquitatis.
- 29) et qui audit verba vitæ et non facit ea similis est homini aedificanti domum suam supra arenam, quam cum venerit inundatio, abstergitur, et omnia perierunt.
- 30) Qui autem verba vitæ audit et in corde sincero et sincero, accipit et thesaurizat ea, et vitam sanctam vivit;
- 31) Sicut homo, qui aedificat domum supra petram; veniant flumina, flaverint venti, irruant procellae eius in domum suam; non movetur.
- 32) Egredere et super petram solidam veritatis aedifica vitam tuam, et non movebuntur omnes virtutes maligni.
- 33) Et complevit Iesus omnia verba sua in monte: et ipse cum duodecim reversus est in Capharnaum.

Finis Sermonis in Monte

Caput 102

Christifideles domi Jesu. Iesus eis doctrinam secretam pandit. Euntes per omnem Galilaeam docentes et sanant. Iesus in Nain viduae filium vivificat. Capharnaum revertuntur.

Duodecim autem apostoli ibant cum Iesu in domum suam, et ibi morabantur per dies aliquot.

2) Et multa dixit eis Iesus de vita interiore, quae nunc non potest scribi in libro.

3) In Capharnaum autem habitabat vir dives, dux Romanus centum virorum, qui diligebat Iudaeos et aedificabat illis synagogam;

4) Hic erat servus paralyticus et ægrotavit usque ad mortem.

- 5) De Iesu sciebat princeps et audierat quia per verbum sacrum infirmos sanabat et in eum fidem habebat.
- 6) Misit per seniores Iudaeorum nuntium ad Iesum et oravit auxilium.
- 7) Iesus fidem principis agnoscens ilico aegrotos sanare coepit; occurrit illi princeps in via et dixit ei
Ecce, Domine, non est bonum ut venias ad domum meam; Non sum dignus facie viri Dei.
- 9) Vir bellicus sum, vita mea consumitur cum iis qui vitam saepe hominum capiunt.
- 10] Et sane inhonoratus est qui venit salvare, si venit sub tectum meum.
- 11) Verbum si loqueris, scio servum meum bene erit.
- 12) Conversus autem Iesus dixit his, qui sequebantur eum;
- 13) Ecce fidem principis; talem fidem non vidi, non in Israel.
- 14 Ecce epulatur vobis. sed dum dubitas et exspectas, advena venit in fide et panem vitae sumit.
- 15 Tunc conversus ad hominem, dixit: Vade; secundum fidem tuam sic erit; servus tuus vivit.
- 16 Et factum est in tempore illo, quo dixit Iesus Verbum, surrexit paralyticus et sanus erat;
- 17) Christifideles deinde peregre docuerunt. Et cum venissent ad Naim, in via Hermon, viderunt turbam circa portas.
- 18) Funus erat; mortuus erat filius viduae et amici efferebant corpus ad monumentum
- 19) Unigenitus viduae erat, et moerore insana facta est. Dicit ei Iesus: “ Noli flere, ego sum vita; filius tuus vivet.
- 20 Et extendit Iesus manum suam; portitores mortuorum steterunt.
- 21 { Et tetigit Iesus feretrum, et dixit: Iuvenis, revertere.
- 22) Anima reversa est; corpus mortuorum vita complebatur; Et resedit homo, et locutus est.
- 23) Stupebant ergo populi, et omnes clamabant: Laudate Deum.
- 24) Iudaeus sacerdos stans, inquit, ecce propheta fortis apparuit; et dixit omnis populus: Amen.
- 25) Christifideles iter arripiunt; Et venerunt iterum in Capharnaum.

CAPITULUM 103

Christines in domo Iesu. Iesus docet mane omnes magistros duodecim et peregrinos. Iesus nuntios ab Ioanne accipit, praenuntiae et adhortationis verba ei mittit. Ioannis rationem laudat.

- DOMUS Iesu schola erat, ubi in primis horis matutinis duodecim apostoli et peregrini sacerdotes arcana Dei docebant.
- 2) Et aderant sacerdotes e Sinis, India et Babylone; ex Perside, Aegypto et Graecia,
- 3) qui venit sedere ad pedes Iesu ad discendam sapientiam, quam hominibus adduxit, ut vitam sanctam vivere docerent.
- 4) Et docuit eos Iesus docere; et quomodo haec tentamenta generi inserviant.
- 5) Docebat eos vitam sanctam vivere, ut mortem vincerent;
- 6) Eos docuit quis futurae vitae mortalis finis, cum homo ad conscientiam se ac Deum unum pervenerit.
- 7) Post meridiem horae datae sunt turbis ad discendam viam vitae et sanandae; et multi crediderunt et baptizati sunt.
- VIII) Audierat autem in carcere praecursoris iuxta mare amara omnia opera quae fecit Iesus.
- IX) Vita carceris dura erat et valdeangebatur et dubitare coepit.
- X) Ipseque ait; Nescio, si hic est Iesus Christus, de quo prophetae scripserunt!

11) Num me fefellit in opere meo? Num ego sum missus a Deo ad muniendam viam illi, qui redimeret populum nostrum, Israel?

12 Et misit quosdam de amicis suis, qui venerant eum videre in cella carceris, usque ad Capharnaum, ut discerent de hoc homine et nuntiarent ei.

13 invenerunt Iesum domi suae et dixerunt ecce praenuntia misit nos es tu es Christus an futurum est?

14 Jesus autem non respondit; tantum morari viros iussit, ut viderent et audirent.

15) Viderunt illum sanare infirmum, claudos ambulare, surdos audire, caecos videre;

16) Viderunt illum ab obsessis ejecisse spiritus malos; viderunt eum mortuum resuscitare.

17) Audiebant eum pauperibus praedicare evangelium.

18 { Dicit eis Jesus: Ite. revertere ad Ioannem, et narra ei omnia quae vidisti et audisti. tunc sciet. Abierunt.

19 erant autem ibi turbae et dixit eis Iesus **Olim Iordanis vada premebant; implesti desertum.**

20) **Quid existis videre? Ligna Juda et flores Heth? Aut vidisti virum veste regia ? aut prophetam et videntem existis videre?**

21) **Dico vobis, homines, quem vidistis nescitis. Prophetam? Immo et; quem Deus nuncium miserat ad muniendam viam quae hodie vides et audis.**

22) **Inter terrenos major homo nunquam vixerit quam Johannes.**

23) **Ecce dico: Hic est, quem Herodes ligavit in catenis et in cella carceris misit iterum in terram Helias Dei.**

24) **Elias, qui portam mortis non transiit, cuius corpus carnis huius immutatum est, et in paradiso evigilavit.**

25] **Cum exivit Ioannes et praedicavit evangelium paenitentiae pro emundatione animae, vulgus credidit et baptizatus est.**

26 **Et legisperiti et Pharisei non receperunt doctrinam hominis huius; non baptizati.**

27) **En ocasiones neglectas nunquam revertentur.**

28 **Ecce instabiles sunt populi sicut aquae maris; excusari a iustitia quaerunt.**

29) **Venit Ioannes et non manducavit panem non bibens vinum. Simplicissima vita sine hominibus vixit, et dixit populus, obsessus est.**

30) **Alius venit qui manducat et bibit et habitat in domibus sicut ceteri homines, et dicunt: vorax est, ebriosus, publicanorum amicus et peccantium.**

31 **Vae vobis, civitates vallis Galilaeae, ubi omnia virtutes Dei fiunt! Vae Chorazan et Bethsaida!**

32 **Si in Tyro et in Sidone factae fuissent virtutes quae factae sunt in te, olim poenitentiam agerent peccatis suis, et viam iustitiae quaesissent.**

33 **Et cum venerit dies iudicii, ecce Tyrus et Sidon, quae dignior est vobis, vocabitur.**

34 **Quia dona sua non spreverunt, dum margaritam pretiosissimam proiecerunt.**

35) **Vae vobis Capharnaum! Ecce nunc exaltatus es, sed humiliaberis;**

36 **Si enim factae fuissent in te virtutes, quae factae sunt in medio urbium campi Sodomorum et Seboim, audirent et conversi fuissent ad Deum; non periret.**

37) **Inscii perierunt; lucem non habebant; sed audistis; habes testimonium.**

38) **Lux vitae apparuit super montes tuos, et omnes oras Galilaeae ardentes a luce;**

39) **Gloriam Domini demonstravit in omni platea et synagoga et in domo sua; sed lucem sprevisi.**

40) Et ecce, inquam, dies iudicii veniet, et maiorem misericordiam faciet Deus de civitatibus camporum quam faciet tecum.

Caput 104

Iesus turbas docet. In domo Simonis convivium adest. Meretrix dives pretioso unguis balsamo. Simon increpat eum, et concionatur falsa honestate.

Iesus autem aspiciens turbas, quæsitum esse dicebant.

2) Erant ibi viri docti et opum, famae et potentiae; sed Christum non cognoverunt.

3) Oculi tincto nitore sui sui excaecati sunt; regem videre non poterant.

4) Et licet in luce ambularent, palpaverunt in tenebris, sicut nox mortis tenebrarum.

5) Et misit Iesus oculos suos in caelum et dixit:

6) Confiteor tibi, Sancte caeli et terrae, quod, dum lux absconditur a sapientibus et magnis, revelatur parvulis.

7) Conversus autem ad turbas dixit: **ad te venio, non in hominis nomine, neque in viribus meis;**

8) **Sapientia et virtus, quam ego affero ad te, desursum es; sunt sapientia et virtus dei quem adoramus.**

9) **Verba loquor, non verba mea sunt; quod accipio do vobis.**

X) **Venite ad me omnes qui laboratis et onera gravia trahitis et ego auxiliabor vobis.**

11) **Induite vos mecum iugum Christi; non indignatur; facile iugum est.**

12) **Simul nos vitae sarcinam per otium trahemus; et sic gaudete.**

13) Pharisaeus, cui nomen Simon, convivium fecit, et Iesus honoratus hospes erat.

14) Sedentes autem circa tabulam, mulier quaedam meretrix, quae erat curata de voluntate peccandi in eo quod acceperat et vidisset in ministerio Iesu, venit invitatus ad diem festum.

15) Arcam balsami pretiosi alabastrum attulit et, discumbentibus discumbentibus, ad Iesum venit in gaudio, quia a peccato liberata erat.

16) Lacrymae eius ceciderunt, osculata est pedes eius et capillis suis tersit et resina unxit.

17

18) Iesus autem cognovit cogitationes eius et dixit ei hospes meus habeo vobis verbum dicere

19) Et ait Simon: Loquere.

20) Iesus autem dixit: **Monstrum iniquitatis est peccatum; parva sit; magna sit; ut sit aliquid praetermissum.**

21) **Ecce una persona ducit vitam peccati et tandem redimitur; alius in mente negligenter obliviscitur facere quae facere debet, sed reformat et dimittitur. Sed quid horum meruit laudis?**

22) Et Simon dixit: Hic est, qui vicerit errores vitae.

23) { Et ait Iesus: Tu verum dicis.

24) **Ecce haec mulier lacrymis lavit pedes meos et capillis suis siccavit et balsamo textit!**

25) **Per annos vitam peccati duxit, sed cum verba vitae audiret veniam petebat et invenit.**

26) **Sed cum intravi in domum tuam hospitem, non dedisti mihi phialam aquae, ut lavarem manus et pedes, quod facere debet quilibet fidelis Judeus ante epulas.**

27) **Nunc dic mihi, Simon, quis horum, vel te, vel maxime laude dignus est?**

28 Et non respondit Simon.

29 Dixit ergo ad mulierem: “Remittuntur tibi omnia peccata tua. fides tua te salvam fecit; vade in pace.

30 Et tunc coeperunt discumbentes, qui circa tabulam sedebant, intra se dicere: Qualis est homo, qui dicit: Dimittuntur tibi peccata omnia?

CAPITULUM 105

Sub patrocinio plurium locupletium feminarum, Christiani magnam faciunt missionem missionariam. Iesus in sua doctrina sinceritatem laudat et hypocrisin increpat. Peccatum in spiritum sanctum loquitur.

Multae autem mulieres, quae multae divitiae possidebant et in aliis civitatibus Galilaeae manebant, rogabant, ut Iesus et duodecim cum magistris de terris peregrinis illuc irent et praedicarent et sanarent.

2) Inter haec anxia erant Maria Magdalena, quae obsessa est a septem profugo spiritibus aeris, qui ab omnifico Verbo, quod Iesus locutus est, expulsus est;

3) Susanna, quae magna praedia Caesarea-Philippi possidebat;

4) Johanna, uxor Chuza, regia Herodis una;

5. Et Rachel ex litore Tyri;

6) Alii trans Iordanem et mare Galilaeae.

7. Et fecerunt opes amplas, et exiverunt ter septies;

8 praedicaverunt evangelium Christi et baptizaverunt turbas fidei suae confitentes; infirmos curabant et mortuos suscitabant.

9 Operatus est autem Iesus, et docebat a mane usque ad diem illum, et tunc erat in nocte, et non cessavit manducare.

10) Pertimuerunt amici, ne deficeret a virium detrimento atque illum adprehensum in locum quietis vi cepisset.

11 At ille non increpavit eos; dixit, **Non legisti quod angelis suis mandabit de me Deus?**

12) Teneas me, et non patiar, ut ego indigeam?

13) Dico vobis, viri, dum ad haec anxia vires dedero, dum me intra arma Dei conquiescere videor;

14 Quorum beati nuntii ad me deducunt panes vitae.

15) aestus semel in vita humana est.

16) Hi nunc veritatem recipere volunt; facultas eorum nunc est; nunc occasio nostra est;

17) Quod si non licet, dum licet, aestus refluit;

18) Non curent iterum verum audire; dic mihi, Quis crimen feret?

19) Sic docebat, et sanabat.

20) In turbis homines omnium rerum umbrae erant. Divisi sunt in sententia sua de omnibus quae dixit Iesus.

21 Quidam in se Deum viderunt et adoraverunt eum; alii autem videbant in illo diabolum inferioris mundi, et mitterent eum in foveam.

22) Et quidam conabantur duplicem vitam ducere; ut leones, qui colorem rei capessentes nituntur.

23) Hi sine statio ullius generis, amici inimicique sunt ut eis optime servire videbantur.

24 Iesus autem dixit: “ Nemo potest duobus dominis servire uno tempore. Nemo potest simul esse amicus et inimicus.

25) Omnes surgunt, aut subsident; aedificant aut evertunt.

- 26) Si granum pretiosum non colligis, tunc abjicis illud.
- 27) Ignavus est qui amico vel inimico se fingit placere alteri.
- 28) Cogitando non fallitis; nota sunt corda vestra;
- 29) Hypocrisis quasi flatum Beelzebub succendet animam. Probus malus magis quam improbus pius a custodibus animi aestimatur.
- 30) Si maledicas filio hominis, maledicito ei.
- 31) Maledictum est venenum interiori homini, et si maledictum teneat et deglutiatur, nunquam concoquit; ecce omne atomum animae tuae venenum erit.
- 32) Et si peccaveris in filium hominis, ignosce tibi, et reatu tuo emundetur beneficio et amore;
- 33) Si vero in Spiritum Sanctum peccas, eam spreto, tibi ianuas vitae aperiatur;
- 34) Fenestras animae claudens, cum amoris lumen in corda vestra infundat, ac Dei ignibus emundet;
- 35) Culpa tua non delebitur in hoc, neque in futura vita.
- 36) Occasio venit ut non sit amplius, et expectandum donec iterum revolvant saecula.
- 37) Tunc Spiritus Sanctus rursus inspirabit tuos ignes vitae, et ventilabit eos ad vivam flammam.
- 38) Tunc aperiet iterum fores, et in aeternum tecum ad coenandum admittat, aut iterum atque iterum eam contempnas.
- 39) O viri Israel, nunc occasio tua est.
- 40) Lignum vitae lignum est fatuum; larga seges foliorum habet; Rami ejus emissarii germinabunt.
- 41) Ecce verba tua sunt folia; tua facta fructum.
- 42) Ecce, quia homines carpserunt poma tuae arboris vitae, et plena amaritudine invenerunt; et vermis nucleus comeditur.
- 43) Ecce ficus illa in via tam plena frondibus et fructibus inutilibus.
- 44) Tunc locutus est Jesus verbum, quod noverunt spiritus natura, et ecce stabat ficulnea massa foliorum aridorum.
- 45) Rursumque ait : Ecce enim Deus loquetur verbum, et stabis ficus aridas ad occasum solis.
- 46) Viri Galilaei, mittite et vocate putatorem ante serius, et abscindet ramos vestros et fallaces frondes, et submittite solem.
- 47) Sol vita est, et nequitiam tuam mutare potest.
- 48) Bonum est tibi lignum vitae; sed tamdiu rore sui nutriti, et carnis nebulas, quas soles clausuris.
- 49) Dico vobis, homines, quod rationem reddituri Deo pro omni verbo otioso quod loquimini et omne malum quod facitis.

CAPITULUM 106

Christines in Magdala sunt. Iesus hominem caecum, mutum et obsessum sanat. populum docet. Dum loquitur mater eius, veniunt ad eum fratres Maria. Docet lectionem de relationibus familiaribus. Miriam ad populum introducit, et cantica victoriae cantat.

MAGDALA iuxta mare est, et hic praeceptores docuerunt.

- 2) Homo obsessus, et caecus et mutus adductus est, et Jesus locutus est Verbum, et ecce spiritus mali abiverunt; dixit homo, aperti sunt oculi ejus, et videbat;
- 3) Hoc maximum opus erat quod homines dominum facere viderant et omnes mirabantur.

4) Pharisei ibi erant, et zelo irae pleni erant; causam quaerebant, qua damnarent.

5) Dicebant, Utique, verum est, quod Jesus virtutes multas facit; sed homines noverint se foederatum esse cum Beelzebub.

6) Is est magus magus niger Simonis Ceri generis; sicut Jannes et Jambres in die Mosis operatur.

Nam satanas, princeps spirituum malignorum, moratur nocte ac die et in nomine Satanae daemona eiicit, et in nomine eius sanat aegrotos et mortuos suscitatur.

Ipse autem sciebat cogitationes eorum. Dixit eis Jesus : Viri domini estis, et legem scitis ; quidquid contra se tegitur, cadet; Domus divisa non potest stare;

9) Regnum apud se bellans destruitur.

Si Satanas diabolum eiicit, quomodo stabit regnum eius?

11 Si ego in Beelzebub eiicio daemona, in quo daemona eiicio?

12) Ego autem in sancto nomine Dei eiicio daemones et claudos faciam ambules, surdos ad audiendum, caecos ad videndum, mutos ad loquendum, ad vos regnum Dei non venit?

13) Pharisei muti sunt; non responderunt.

14) Cum appropinquasset nuntius Iesus, dixit ei: Mater tua et fratres tui volunt loqui tecum.

15 Et ait Iesus: “ Quae est mater mea? et fratres mei qui sunt?

16 dixit,

Ecce homines matres, patres, sorores, fratres hic agnoscunt in carne; sed cum velum scinditur et per regna animae ambulant homines,

18) Tenellae lineae amoris, quae carnalium cognatorum coetibus in familiis ligant, evanescent.

19) Non quo minor sit erga quemvis amor; sed videbunt homines in omni maternitate, paternitate, sorore, fraternitate viri.

20) In universali amore et communionem divina omnes familiae terrae coetus amittentur.

Tunc ad turbas dixit: “Qui vivit vitam et facit voluntatem Dei, filius est Dei et mater mea, pater, soror mea, amica mea est;

22) Et tunc declinavit ad loquendum ad matrem et ad alios consanguineos suos in carne.

23) At ille plura quam haec vidit. Quae semel ipsa animum perfudit amore; amor prae amorem alicujus cognationis;

24) Quis fuit tentator sostissimus in templo Heliopoli juxta Nilum, qui ei sacra carmina canebat, ibi erat.

25) Cognitio erat animarum cognationum, et dixit Iesus;

26) Ecce, quia Deus nobis potestatem attulit, homines munditiae et amoris vim comprehendere non possunt;

27) onera horae leviora facere, esse balsamum animarum sauciarum;

28) Cantu sacro et vita sancta ad meliora conciliare vias.

Ecce Maria, quae stabat iuxta mare et cantavit canticum victoriae, cum Moyses praeuntem viam, iterum cantabit.

30) Et omnes caeli choros iunge et cantilena laeta canunt;

31) Pax, pax in terra; bona voluntas hominibus!

32 Et stetit Maria ante turbas et decantabat canticum victoriae, et dixit omnis populus: Amen.

Caput 107

Pharisaeus postulat a Iesu signa Eius Messiae. Iesus eum increpat, quod signa continue data non cognoscit. Iesus populum hortatur ut lucem recipiant ut lux fiat.

Pharisaeus stans haec apud se turbae dixit ad Iesum

2) Domine, volumus te demonstrare. Si vere Christus es venturus, id profecto facere potes quod magi nigri non possunt.

3) Ecce possunt loqui, et turbas vocibus tenere; et possunt infirmos sanare et ab obsessis daemones eicere;

4) Procellas regere possunt; et ignis et terra et aer audient et respondebunt loquentes.

V) Nunc si ascenderis et ex illa turri trans mare transvolaveris, a Deo te missum credemus.

6. Et dixit Iesus, Nemo magus niger vitam sancte vixit; habes ostensionem vitae Christi cotidie.

Sed ecce, mali et adulteri, scribae et Pharisaei, spiritum signum non potestis videre, quia spiritus vestri oculi carnales sunt pleni.

8) Signum quaeris curiositati tuae placere. Infima vitae carnalis plana ambulas et clamas, Phaenomena! ostende nobis signum et tunc credemus.

9) Non sum missus in terram ad fidem coemendam, ut homines emant pisces et fructus et rudera in plateis.

X) Videntur homines mihi gratiam fecisse, cum suam fidem in me et in Christo sancto confitentur.

11 Quid mihi cum homine refert, si credis aut non credis?

12) Fides non est aliquid cum nummo emere potes; non est quod possis aurum vendere.

13) Quondam Mart, mendicus, me secutus, clamavit, Da mihi nummum argenteum; tunc credam in te.

14) Et mendici similis es; ut fidem tuam pro signis commutas.

15 Sed signum dabo omni mundo unum pignus, quod Christus mecum manet.

16) Omnes legisti parabolam Ionae et de piscibus, in quibus legitur quod propheta tribus diebus et noctibus intra ventrem piscis magni, et tunc exivit.

17) Filius hominis tres dies et noctes consumet in corde terrae et tunc iterum veniet, et videbunt et cognoscent homines.

18

19 Spiritus lumen in Galilaea ita clare ostendit, ut vos, qui me auditis, caeci estis.

20) Lege Azrael prophetae verba; dixit: Lux splendida fulgebit in tenebris noctis, et homines eam non capient.

21) Id tempus venit; lux elucet; non vides.

22) Regina Saba in obscuro nocte sedit et adhuc lucem desiderabat.

23) Illa venit audire verba sapientiae de ore Salomonis et credidit;

24 Et facta est facula viva, et cum introisset in domum suam, ecce universa Arabia repleta est luce.

25). Christus adest; Orta est stella, et lucem respuitis.

26 Et meministi Ninive , scleratae civitatis Assyrii , quam Deus labefactari et flamma exterminari destinaverat , nisi populus conversus et ambulavit in viis rectis.

27 Et levavit Ionas vocem suam, et dixit: In quadraginta diebus destruetur Ninive, et dissipabuntur divitiae eius.

28 Audierunt ergo turbae et crediderunt; et emendaverunt vias rectas, et ecce non est demolita civitas eorum; non exstinguitur.

29) Viri Galilaei, amen dico vobis, quia Arabia et Ninive testificabuntur vobis in die iudicii.

30 Omnis enim, cui loquor, habet ignes Dei; sed mortui iacent.

Carnis desiderii frenatis voluntas, Nec pulsum ignium reddit in lucem aetheres.

32 Vide ergo animam tuam et vide: Numquid non sicut nox est in te lux tenebrosa?

33) Non est halitus, nisi Spiritus sanctus, qui tuos ignes vitae in vivam flammam inflammare queat et inluminare.

34) Spiritus autem sanctus aetheres ignes ad illuminandum in nullo nisi cordis puritatis et amoris potest erigere.

35) Audite ergo, o viri Galilaei, Facite cor mundum, confitemini Spiritum sanctum, et tunc corpora vestra lucidi erunt.

36) Et sicut civitas in colle, lucebit lux tua e longinquo, et sic lux tua aliis viam inluminet.

Caput 108

Iesus populum propter se ipsum increpat. Christiani convivium frequentant, et Iesus a pharisaeo reprehenditur, quod non lota prius quam manducaret. Iesus hypocrisin regentium manifestat et multa incommoda pronuntiat.

Turbae contentione infensae sunt; iura et necessitates cuiuslibet alterius nemo recognovit.

2) Fortiores abiecerunt infirmos et conculcaverunt eos in festinatione ut sibi prius benedictionem acciperet.

3) Et dixit Iesus : Ecce indomita custodia; Spelunca mordax viperarum, quae furiosa cupidine lucris furit!

4) Dico vobis, viri, beneficia quae veniunt hominibus, qui nihil vident amplius quam se in luce matutina crepundia;

5) Ficta sunt; transeunt. Animus ambitiosus hodie pascitur; cibus non assimilatur; anima non crescit, et tunc iterum et iterum nutritur.

6) Ecce homo ambitiosus uno spiritu aeris obsessus; per Verbum Omnificum ejicitur spiritus;

7) per loca arida quaerens requiem et non inveniens.

8) Et iterum fit; obstruere sui non potuit fores;

9) immundus spiritus domum invenit omnia scopis mundata; intrat et secum sumit septem alios spiritus immundos quam se; ibique habitat.

10) Novissimus status hominis plus quam septies primo miserior est.

11] Et sic tecum est, qui rapis bona quae sunt aliorum hominum.

12) Cum Iesus loqueretur mulier quaedam quae prope adstabat, exclamavit: Beatissima mater huius viri Dei!

13 { Iesus autem dixit: Etiam benedicta est. qui audiunt, accipiunt et vivunt verbum Dei, bene beati sunt.

Pharisaeus divitiarum convivium paravit, et Iesus et duodecim cum dominis a longe erant convivae.

15 Et Iesus non lavabat manus suas secundum praecepta Pharisaeica, priusquam comederet; Quod cum vidisset Pharisaeus, admiratus est multum.

16 Et dixit Iesus: hospes meus, quid miraris quia non lavisti manus?

Pharisaei manus et pedes lavent; cotidie corpus mundant, ecce intus omni spurcitia est.

18 Cor eorum repletum est iniquitate, rapinas et dolos.

19) Nonne Deus, qui foris fecit, etiam intus fecit?

20 Et tunc dixit: Vae vobis, Pharisaei! quia decimatis mentham et rutam et omnem herbam et transitis iudicium et dilectionem dei.

- 21) Vae vobis, Pharisei! summas sedes in synagogis et atriis amatis, et in foro salutationes vocate.
- 22) Vae vobis, tincta nobilitas terrae! nemo uos umquam putet seruos domini uirtutum facere.
- 23) Adsidens advocatus, inquit, Rabboni, verba tua dura sunt, ac deinde in eo quod dicis reprehendis; et quare?
- 24 { Et ait Jesus: Vae vobis, magistri legis. Ingentia onera cumulatistis filiis hominum, et longe maiora onera sustinetis, et nunquam vosmetipsos ferentes plumae.
- 25) Vae vobis! vos sepulchra prophetarum et vatum aedificatis; quos patres vestri occiderunt; et tu sceleribus conviviis.
- 26) Et nunc ecce misit Deus ad vos sanctos suos apostolos, prophetas, videntes; et tu eos persequeris.
- 27) Prope est tempus, cum placuerit tibi in iudiciis; spernet eos in plateis; et mittet eos in ergastulum carceris et occidet eos in gaudio furis.
- 28) Dico vobis, viri, sanguis omnium sanctorum Dei, qui effusus est a iusto Abel usque ad Zachariam patrem sancti Ioannis,
- 29) Qui percussit iuxta altare in loco sancto;
- 30) Horum omnium sanctorum sanguis manus impiae generationis huius plus rubet.
- 31) Vae vobis, magistri legis! Claves scientiae e manibus hominum rapis;
- 32) Portas clauditis; vos autem non intratis, nec volentes introire permittite.
- 33) Verba eius exacerbaverunt phariseos, legisperitos et scribas, et indignati sunt in eum torrentes blasphemiae.
- 34) Vera locutus est sicut fulmen e caelo; Principes monuerunt quomodo eum verbis suis illaquearent; legaliter quaerebant sanguinem fundere.

Caput 109

Christifideles seorsum ad locum orandum vadunt. Iesus eos a fermento Phariseorum admonet et omnia cogitata et opera omnia in libro recordationis Dei commemorantur. Hominis responsabilitas et cura Dei.

Finito autem festo, Iesus cum peregrinis dominis et duodecim cum Maria et Maria et cohorte sanctarum mulierum in Christo credentium, seorsum venit ad orandum.

- 2 Et facto silentio eorum dixit Iesus: “ Cavete; fermentum Phariseorum in omni pane vitae projicitur.
- 3) Venenum est quod quicquid tetigerit labem faciet; et animam pro certo tabefaciet fumo diabolos; est hypocrisis.
- 4) Pharisei pulchra in sermone videntur, sed diabolici sunt corde.
- 5) Et tunc videntur cogitare quod cogitatio est aliquid quod intra se cohibere possit.
- 6) Non videntur scire omnem cogitationem ac voluntatem photographatam ac subinde in Libro vitae conservari, quovis tempore magistri voluntatem suam revelari.
- 7) Quod in tenebris cogitatur, aut optat, aut fit in nocte, clarissimo die declarabitur;
- 8) Quod in aurem insusurratum est in abscondito, notum faciam in plateis.
- 9) In die autem iudicii, cum omnes libri aperti sunt, hi et omnes alii, non ex dictis aut factis iudicabuntur;
- 10) Sed modis quibus utebantur cogitationibus Dei, et quomodo inservirent aeterni amoris aetheres;
- Possunt enim homines isti et ipsi carnali servire, vel ipsi sancto intus servire.
- Ecce isti occidant corpus carnis huius; sed quid tum? caro transiens est, et mox naturali lege transibit;

- 13) Caedes eorum solum ad opus naturae parum temporis festinat.
- 14) Et cum carnem occidunt, ad sui fines perveniunt; animam non possunt occidere.
- 15) Animae autem natura quasi carnis custos est, et in tempore animae messis arbores vitae a iudice inspectantur;
- 16) Omnis arbor, quae non facit fructum bonum, evellitur a radicibus, et in flammam mittitur.
- 17) Quis ergo respiciet? Non eum qui potestatem habet occidendi carnem, et nihil amplius.
- 18
- 19) Sed homo rex est; cogitationes, amores, vitam dirigat, et vitae aeternae bravium adipiscatur.
- 20) Et in certamine tuo pro corona vitae non es relicta. Pater tuus vivit, et vivetis.
- 21) Deus curam habet cuiuslibet rei viventis. Dinumerat stellas et soles et lunas;
- 22) Quod angelos, homines et omnia infra numerat; aves, flores, arbores;
- 23) Ipsa rosae folia nominatim cognoscit, et quisque in libro vitae numeratur;
- 24) Et omnis coma in capite tuo, et omnis gutta sanguinis in venis tuis, numero et numero cognoscit.
- 25) Vocem aucupii audit, cicada stridunt, carmen vermem rutilat; et passer non cadit in terram sine scientia et consensu.
- 26) Passer videtur res vilis pretii; Et in foro valent duae quadrantes ex illis quinque, et tamen Deus pro unoquoque eorum curat.
- Non magis tibi curae est, qui imaginem eius portas in anima tua?
- 28) Noli timere confiteri Christum coram filiis hominum, et confitebitur tibi Deus sicut filios et filias in conspectu militiae caeli.
- 29) Si negas Christum coram filiis hominum, non recipiet te Deus tanquam suos ante agmina caelorum.
- 30) Et multo magis dico: Nolite timere cum eduxerim vos homines coram principibus terrae ut responderent pro fide vestra;
- 31) Ecce Spiritus Sanctus docebit te in hora necessitatis quid dicas, et quid melius restet.
- 32) Et iterum iverunt Christiani ut docerent turbas.

CAPITULUM 110

Canit Mariae canticum victoriae. Canticum. Iesus symbolicam indolem ostendit itineris Israel ex Aegypto in Canaanem.

Et stetit Maria ante turbam in fluctuantem, et levans oculos suos ad caelum, decantabat novum canticum victoriae;

2. Cithara, vina et lyra; Summum cymbalam sonantem, omnes coeli chori. Iunge cantico, novo, novo cantico.
- 3 Dominus exercituum inclinavit se ad audiendum clamores hominum, et ecce turris Beelzebub tremit sicut folium ante faciem venti.
- 4) Gladius Gedeonis iterum vulneratus est.
- 5) Dominus sua manu longe pelles noctis retraxit; sol veritatis est inundans caelum et terram;
- 6.) Daemones tenebrarum, ignorantiae et mortis, celeriter fugiunt; evanescent sicut ros sub sole mane.
- 7) Deus noster fortitudo et carmen; salus nostra et spes nostra, et aedificabimus ei domum;

8) Munda corda nostra, et penetralia lustrant singuli. Spiritus Sancti templum sumus.

9. Non opus est nobis amplius tentorium in deserto; non amplius templum manibus aedificatum.

Non Terram Sanctam, nec tamen Ierosolymam quaerimus.

11) Tabernaculum Dei sumus; templum eius sumus sine voce instrumentorum ancipitium constructum.

12) Nos sumus Terra Sancta; nos sumus Nova Hierosolyma; Allelúja, allelúja.

13 Et facto cantu exclamaverunt turbæ: Laudate Deum.

14 Jesus autem dixit : Ecce via.

15) Filii hominum in tenebris Aegyptiorum noctis saecula saeculorum attrectaverunt.

16) Eos catenis pharaones ligaverunt.

17) Sed Deus per nubila temporis insurravit eisque terram libertatis et amoris indicavit.

18) Logos suos emisit ad lucem.

19) Mare rubrum inter terras promissionis et arenas Aegypti volvitur.

20) Mare rubrum est mens carnalis.

21) Ecce Logos manum porrigit; mare dividit; carnalis animus in duas; filii hominum ambulant per calciatum siccum.

22) Sensus Pharaonis eos in fuga mansuros; revertuntur aquae maris; Pharaones sensus pereunt et homines liberi sunt.

23) Nam sicut paulo tempore desertum Sin calcant; Logos praeit;

24 Cum autem steterint novissime super ripam Jordanis, manent aquae istæ, et egrediuntur in manus suas.

Caput 111

Iesus docet. Vir rogat ut fratrem suum juste faciat. Iesus legem divinam, potentiam veritatis ac rerum universitatem revelat. Narrat parabolam de divite et messis eius copiosa.

Jesus autem docebat turbas. dumque loqueretur, stetit et ait:

2) Rabboni, audi causam meam: Pater meus mortuus est et reliquit praedium magnum; omnia frater rapuit, partemque negat nunc mihi.

3) precor ut jusseris ut id facias quod meum est.

4 Et ait Iesus: “ Non veni, ut iudex est; Non sum aulae comes.

5) Deus me misit ne cogere hominem ad rectum faciendum.

6) In omni homine est sensus recti; sed multi id non putant.

7) Fumi qui ex seipsis oriuntur in crustam de sensu recti sui interiorem lucem obvelant, ita ut iura aliorum hominum comprehendere neque agnoscere nequeant.

8) Hoc velamen armis vi avellere non potes, nihilque est quod hanc crustam dissolvere praeter cognitionem et amorem Dei possit.

9) Dum homines in caeno sunt, caeli procul apparent; cum homines in summo montis sunt, prope sunt caeli, ac paene sidera attingere possunt.

10 Conversus autem Iesus ad duodecim dixit: “ Ecce multi in luto vitae carnalis!

11. Fermentum veritatis mutabit caenum ad petram solidam, et homines ambulare et invenire possunt viam quae ad montis cacumen ducit.
- 12) Festinare non potes; sed hoc fermentum larga manu spargere potes.
- 13) Cum didicerint veritatem quae prae se fert legem recti, tunc festinant unicuique sua dare.
- 14 Tunc dicit Iesus populo: “ Videte et nolite concupiscere! Hominum opes non sunt, quas habere videntur, in agris, in argento, in auro.
- 15) Haec sunt solae opes mutuatae. Nemo potest dona Dei comprehendere.
- 16) Naturae res Dei sunt, et quod Dei est, unicuique homini convenit.
Divitiae animae sunt in puritate vitae, et in sapientia quae de caelo descendit.

Parabola de Homine Divitis et eius Abundantis Harvest

- 18 Ecce dives in omnibus divitiis humus; horrea eius nimis angusta esse, quae frumenta contineat, sibi quae dixit;
- 19) Quid faciam? Frumentum meum non dandum est; Vastare non oportet; deinde dixit,
- 20) Id faciam; destruam horrea haec parva, et majora aedificabo; ibi frumentum meum condo, et dicam;
Anima mea requiesce; sat multos annos habes; manduca, bibe, et temetipsum habe, et esto contentus.
Deus autem prospexit et vidit hominem; vidit cor suum et dixit:
- 23) Stulte, hac nocte animam tuam de domo sua carnea; et quis habebit opes tuas?

Ende: Parabola de divite et habundans messibus

- 24) Viri Galilaei, nolite thesaurizare in cavernis terrae; congestas corrumpet opes animam tuam.
- 25) Deus hominibus divitias non dat, ut in antris abditis recondant. Homines autem sunt dispensatores divitiarum Dei, quibus debent uti ad bonum commune.
- 26) omni villico qui sibi, aliis vero, ad omne quod est, dicit Dominus, Euge.

Caput 112

*Christines in domo Mariae Magdalenae. Iesus discipulos suos vocat « Parve Gregem » »
eosque mandat ut affectiones suas in rebus divinis ponant. eos docet de vita interiore.*

- Jesus autem relictis turbis, venit cum discipulis suis in domum Mariæ. et cum ad mensam sederent, cenare dixit;
- II, pusillus grex, ne timeas; vos autem regnum animae vestrae regere voluerit.
- 3) Princeps in domo Dei servus est Domini sabaoth, et homo non potest servire Deo nisi serviens hominibus.
Servus in domo Dei non potest esse servus in domo divitiarum; neque in synagoga sensus.
- 5) Si terris, vel vinculis, vel terrenis divitiis alligatus, corda terrenis conglutinata sunt; Ubi enim sunt thesauri tui, ibi sunt corda tua.
- Omnes opes tuas dispone, inter pauperes distribue et in Deo spera, et tu nec tui semper egestatem.
- 7) Fidei probatio haec est, et Deus infidelis servitium non suscipiet.
- 8) Tempus maturum; Dominus tuus venit in nubibus. Eoo caelum praesentia nunc lucet.
- 9) Induite vos induti stolas accipientes; lumbos praecingere; compone lucernas tuas et imple eas oleo bene, et praepara in occursum Domini tui; cum es paratus, ille veniet.

- 10) Ter beati servi parati sunt Dominum accipere.
- 11) Ecce enim se ipsum accinget, et epulum splendidum omnibus parabit, et ipse ministrabit.
- 12) Non refert cum venerit; potest in secunda vigilia; potest esse tertia; sed beati servi qui parati sunt ad recipiendum.
- 13) Non potes ire fores tuas et ire ad somnum, et expecta in felici ignara temporis fugitivi;
- 14) Fures enim venient et auferent bona tua et alligabunt et auferent te ad speluncas latronum.
- 15) Et si non effereris, Magister, cum venerit, non amicum dormientem, sed pro hoste habiturum.
- 16) Carissimi, haec sunt tempora quando unusquisque vigilat et in statione sua.
- 17) Ait autem Petrus: “ Domine, nobis parabola haec est, an ad turbas?”
- 18) Iesus autem: Quid quaeris? Deus non est homo, ut alium timeat et alium proiciat.
- 19) Quisquis venerit et praecingat se et tondet lucernam suam et inveniatur turrim in turri vitae, ubi vigilat, et paratus sit in occursum Domino.
- 20) Sed vos, filii lucis, venistis, et linguam aulam didicistis, et exstare ac praecedere.
- 21) Sed exspectes et putes quod paratus sis ad recipiendum Dominum, et tamen non venit.
- 22) Et inpatiens sitis, et iterum incipias desiderare vias carnales, et incipias exercere regulam tuam;
- 23) Verberare, et alias servos domus violare, ac vino et carnibus impleri.
- 24) Et quid dicet Dominus, cum venerit?
- 25) Ecce enim eiecit servum fidelem de domo sua; et venient anni multi, et praecedunt mundari et mereri accipere Dominum suum.
- 26) Servus qui venit in lucem, qui novit voluntatem Domini et non facit; fido custodiae, qui intra turrim turris dormit vitae;
- 27) Multoties flagellum iustitiae sentiet, dum qui nescit voluntatem domini sui et non fecerit, graviores poenas non accipiet.
- 28) Homo qui venit et stat ante ianuam apertam opportunitatis et non intrat, sed vadit;
- 29) Revertetur iterum et inveniet ianuam ieiunatam, et cum vocaverit, non aperiet ianuam;
- 30) Custodes, inquit, tesseram semel habuisti, sed abiecisti et nunc te non novit Magister; discedat.
- 31) et amen dico vobis, cui multum datum est, multum quaeritur; cui modicum datum est, modicum requiritur.

Caput 113

Ad quaestionem de Lamaas, Iesus docet documentum de regno pacis et de via ad id per contradictiones. Signa temporum. Haec Spiritus Sancti. Christines Bethsaidam adeunt.

Cum autem prandissent, omnes hospites et Iesus erant in aula spatiosa in domo Mariae.

2 .

3) Venimus ad tempus cum non amplius bellaturi sunt?

4) Tu vero, Princeps pacis, sancti viri dixerunt venturum esse?

5) Iesus autem dixit: “Pax regnat hodie; pax mortis est.

6) Stagnum stagnans in pace manet. Cum cessant aquae, cito seminibus mortis onuuntur; in omni gutta corruptela habitat.

- 7) Aquae vivae semper saliunt et transiliunt sicut agnos in vere.
- 8) Corrupti sunt gentes; dormiunt intra brachia mortis et excitandi sunt antequam serum est.
- 9) In vita adversarios in opere invenimus. Hic me misit Deus, ut excitarem ad profunditates maris vitae.
- 10) Pax litem sequitur; Venio ad mortem hanc ut interficias pacem. Princeps pacis primus erit litium princeps.
- 11 Fermentum hoc veritatis, quod adduxi hominibus, excitabit daemonia, bellumque intra se erunt nationes, urbes, familiae.
- 12 Quinque, qui in pace habitaverunt, nunc dividuntur, et duo cum tribus bellum;
- 13) Filius contra patrem stabit; mater et filia contendunt; et in omni domo lis regnabit.
- 14) Sese et avaritia et dubii fervor in febricitantis saeviet, et tunc, propter me, terra baptizabitur humano sanguine.
- 15) Sed rectum est rex; et cum sublatus fuerit fumus, non amplius discent gentes; princeps pacis regnaturus erit.
- 16) Ecce signa quae dico in caelo sunt. homines autem non possunt videre.
- 17 Cum viderint homines nubes oriri in occidente, dicunt: imber veniet, et sic facit; et cum ventus a meridie spirat, inquit, aestus erit; Factumque est ita.
- 18) Ecce terra caelique signa legunt homines, signa autem Spiritus sancti discernere non possunt; sed scietis.
- 19) Tempestas irae supervenit; quaeret homo carnalis causam ut te in ius recipiat et in carcerem mittat.
- 20 Et cum haec tempora veniant, dirigat sapientia; non indignor. Irae irae malos fortiores facit.
- 21) Modicum est justitiae et misericordiae apud nequissimos homines.
- 22) Attendentes quid facias et dicas ac confidens in Spiritus Sancti ductu, hunc sensum augere possis.
- Sic facite hominum iram laudare Dominum.

Et abeuntes christifideles venerunt ad Bethsaidam et docebat.

Caput 114

Magna tempestas in mari multas animas destruit. Iesus implorat auxilium et populus larga manu dat. Iurisperiti interrogationi respondet Iesus philosophiam calamitatum.

Cum doceret Iesus, stetit homo, et ait : Rabboni, ut loquar.

2) Et ait Iesus: Loquere. Et tunc locutus est homo, et dixit;

3) Tempestas in mari proxima nocte multas scaphas piscatoriae stravit, et pereuntis hominum ad mortem descendit, et ecce uxoribus et liberis indigentibus;

4) Quid fieri potest ut eos in miseriis adiuvent?

5 Iesus autem dixit : Dignum testimonium. Viri Galilaei, videte. Hos non ad vitam revocamus, sed his subvenire possumus qui eis panem quotidianum exspectabant.

6) Vos dispensatores divitiarum Dei, occasio venit; antra tua resera; proferte aurum conpositum; largire manu.

7) Istaes opes his temporibus positae sunt; cum opus non esset, tuum erat custodire;

Nunc autem non est tuum, quia eorum est qui indigentibus, et si non dederis, simpliciter iram Dei imponas.

9) indigentibus largiri caritas non est; sed honestas est; sed hominibus suos.

10 Conversus autem Iesus ad Judam, unum de duodecim, qui erat arcarius, et ait :

11) Arcam nostram proferte; nunc pecunia nostra non est; ut in tali miseriis versentur omnia.

- 12) Iudas autem nolebat omnem pecuniam dare indigentibus, et sic loquebatur cum Petro, Iacobo et Ioanne.
- 13) Et dixit, Ecce ego salvabo partem quamdam et reliquam; satis nobis est, quia peregrini egentes sumus; ne nomina quidem eorum novimus.
- 14) Petrus vero dixit: Quare, Iuda, homo, quomodo audes de iure cogitare deludere?
- 15) Dominus vera locutus est; haec opes ad nos contra hanc angustiam non pertinere, id nolle furari.
- 16) Non est quod timeas; non egebimus.
- 17) Tunc aperuit Iudas arcam et pecuniam omnem dedit.
- 18) Erat autem aurum et argentum, cibus et vestimentum, abundantia orbatorum propter necessitates.
- 19) Iurisconsultus dixit: Rabboni, si Deus mundos et omnia quae in eis sunt regit, nonne hanc tempestatem induxit? hos nonne occidit?
- 20) Annon hic populum istum afflixit? factumque est eos sceleribus vindicare?
- 21) Et bene meminimus quando erant in Ierusalem et in convivio et in synagoga Iudaeorum, qui erant in Ierusalem, quia fornicati sunt contra legem Romanam.
- 22) Excidit in ipsum templum a Pontio Pilato atrio; et sanguis illorum factus est illis immolatio.
- 23) Numquid Deus omnes hanc cladem induxit, quia isti viri turpiter fuerunt?
- 24) Et deinde memoramus, turrim olim Siloam vocatam munimenta Ierusalem ornasse, et, ut videtur, sine causa nutavit, et in terram cecidit, et occisi sunt decem et octo.
- 25) Fuerunt hi homines viles? et in poenam alicuius criminis interfecti sunt?
- 26) Et dixit Iesus: “ Non possumus unum vitae spatium intueri et ullius iudicare.
- 27) Lex est quam homines agnoscere debent: Effectus pendet a causa.
- 28) Homines non tunc intra aerae vitae breves fluitant, et tunc pereant in nihilo.
- 29) Imminentes partes totius aeterni venientes et eunt, ecce pluries in aerae terrenorum et supernorum superum, sicut explicant sui similem Deum.
- 30) Causa pars unius brevis vitae potest esse; eventus notari non potest ad aliam vitam.
- Causa eventorum tuorum in vita mea inveniri non potest, nec causa eventorum meorum in tua reperiri potest.
- 32) Non possum metare, nisi sementem, et quodcumque sementem egomet debeo;
- 33) Lex omnium aeternitatis notissima est animis magistro;
- 34) Quicquid aliis faciunt homines iudex et carnifex eis faciet.
- 35) Huius legis executionem inter filios hominum non notamus.
- 36) Infirmos dehonestatos, obtritos et necatos, quos me n appellamus fortes.
- 37) Nota quod homines lignorum capitum sedent in sellis civitatis;
- 38) Sunt reges et iudices, senatores et sacerdotes, at homines immani ingenio circumvagantur plateas.
- 39) Nota quod mulieres cum medietate communi sensui, et nihili alterius generis, depinguntur et ornati ut reginas;
- 40) Fiant dominae curiarum regum puppes, quia formam rei pulchræ habent; propriae autem filiae Dei sunt servi vel servi pro communibus operariis in agro.
- 41) Sensus iustitiae clamat: Desidia de iure hoc est.
- 42) Cum ergo homines nihil amplius quam unum exiguum vitae spatium videant, non mirum est quod dicunt: Non est Deus, aut si est Deus, tyrannus est et mori debet.

43) Si recte iudicaveris vitae humanae, in summa temporis surge et sta et cogitationes et facta hominum considera ut per aevum ascenderint;

Sciendum est enim quod homo non est creatura de luto, ut convertatur in lutum et evanescat.

45) Est pars totius aeterni. Numquam fuit tempus quo non fuit; nunquam tempus veniet, quando non erit.

46) Et nunc quaerimus; qui nunc servi sunt, quondam tyranni fuerunt; qui nunc tyranni sunt, servi fuerunt.

47) Substantant aliquando viri dolentes, et clamabant jucundo furioso, alii ab illis passi sunt.

Infirmi autem et claudi et claudi et caeci, quoniam semel transgressi sunt leges vitae perfectae, et omnis lex Dei implenda est.

49) Homo poenam effugiat, quae videtur sibi in hac vita debita esse; Sed omne factum et verbum et cogitatio suos metas et fines habet;

50) Is causa est, et suos eventus habet, et, si iniuria fiat, factor iniusti recte facere debet.

51) Et cum omnibus iniuste iustis factae sunt, tunc homo exsurget et unus sit cum Deo.

Caput 115

*Iesus per mare docet. parabolam seminantis enarrat. Dicit quare in parabolis docet.
Explicat parabola seminantis. Narrat parabolam de tritico et zizania.*

Iesus autem stetit juxta mare, et docebat. Et comprimebant eum turbæ, et ascendens in naviculam vicinam, et paucillum viae ab litore posuit, et tunc in parabolis loquebatur. dixit,

Parabola seminantis

2) Ecce, qui seminat, sumpsit semen et abiit in agrum suum, ut seminaret.

3) larga manu sparsit semen et aliud cecidit in callibus duris quas homines fecerant;

4) Ac mox alienis pedibus oppressi sunt; et descenderunt volucres et omnia semina detrahebant.

5) Quoddam semen cecidit in petrosis locis ubi parum terrae erat; creverunt et mox mucrones apparuerunt et multa pollicebantur;

6 Sed tunc nulla erat soli profunditas, nulla alimenti facultas, et in meridiano sole aestu aruerunt ac perierunt.

VII) aliud cecidit ubi creverunt tribuli, et nullam terram invenerunt in qua crescat et perierit;

Sed aliud semen in pingui ac tenero solo mansit et crevit, et in messe compertum est aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud tricesimum.

Finis - Parabola seminantis

9) Qui habent aures audiendi audiant; qui habent corda ad cognoscendum noscant.

Iesus dicit quare docet in parabolis

10 Erant autem discipuli eius iuxta eum in navi et Thomas dixit ei: “ Quid in parabolis loqueris?

11 Dixit autem Iesus : Verba mea sicut omnes sermones domini, duplices sunt in sensu eorum.

12) Vobis, qui linguae animae novimus, verba mea significantia longe profundius pro aliis hominibus comprehendunt.

13) Alterum quod dico sensus est omnis multitudo intellegi potest; haec verba sunt illis cibus; interiora cogitationum cibus tibi.

14) Extendant omnes et sumant cibum, quem ad accipiendum paratus est.

Finis – Iesus dicit quare docet in parabolis

Iesus parabolam seminantis

---

15) Et tunc dixit ut omnes audirent; Audite parabolam.

Audiunt homines verba mea, et non intelligunt, et tunc carnalis homo aufert semen, et non apparet vita spiritus.

17) Hoc est semen quod in vias hominum stratas cecidit.

18) Et alii verba vitae audiunt, et omnes igneo zelo suscipiunt; verum comprehendere et bene promittere videntur;

19) Sed veniunt mala; dehortationes surgunt; nulla profunditas cogitationis est; eorum bonae intentiones arescunt et intereunt.

20) Haec sunt semina quae in petrosis locis ceciderunt.

21) Et alii verba veritatis audiunt et eorum dignitatem cognoscere videntur; at amor voluptatum, famae, divitiarum, famae totum solum impleat; semina non aluntur et pereunt.

22) Haec sunt semina quae inter tribulos et spinas ceciderunt.

Alii vero verba veritatis audiunt et bene comprehendunt; profunde in animas descendunt; vita sancte vivunt, totusque beatus est mundus.

24 haec sunt semina quae ceciderunt in terra fecunda et plenissime fructum afferebant

Viri Galilaei, attendite quomodo audiatis et quomodo agros vestros colatis; nam si hodiernam condicionem neglexeris, seminator in hoc vel in futuro saeculo ad te non veniat.

Finis – Iesus exponit parabolam seminantis

Parabola triticum et zizania

---

26 Aliam parabolam locutus est Iesus; dixit:

Simile est regnum caelorum homini, in quo seminavit homo pretiosum semen;

28 Dum autem dormiret malus, exiens seminavit lolio plenum modium; tum ibat.

29) Solum erat bonum, et sic crevit triticum et lolium; Videntes autem servi zizania in medio tritici, invenerunt dominum agri, et dixerunt:

30) Bonum semen seminasti; unde haec zizania?

31) Dominus dixit: Quidam malus seminavit zizania.

32 Dixerunt servi: "Exibimus et evellemus zizania et evellemus ea igni?"

33 Dixit dominus, Nequaquam, sed non bene. Triticum et zizania in terra coalescunt, et dum destruis zizania destruis triticum.

34 Sic crescamos usque ad tempus messis. Tum messoribus dicam;

35) Ite et colligite zizania et alligate ea et comburite igni et omne triticum in horrea mea collige.

Finis - Parabole triticum et zizania

---

36 Hæc cum dixisset, relicto navigio abiit in domum suam, et secuti sunt eum discipuli ejus.

Caput 116

Christines domi sunt Philippi. Iesus parabolam de tritico et zizania interpretatur. Explicat explicatio regni per parabolas: bonum semen; incrementum arboris; Fermentum; thesaurus absconditus. Accedit ad montem orandum.

erant autem in domo Philippi et Petrus dixit ad Iesum Domine, quid parabolaram, quas hodie locutus es, nobis expones? Unum de tritico et præcipue zizania?

Regnum Dei interiorem et exteriorem

---

2) Et dixit Iesus, Regnum Dei duplicatum est; habet formam exteriorem et interiorem.

3) Ut videtur ab homine compositum ex hominibus, confitentium nomen Christi.

4) Variæ ob causas variæ gentes hoc externum Regnum Dei nostri frequentant.

5) Regnum interius est regnum animæ, regnum mundi corde.

Parabola: Regnum externum

---

6) Regnum externum bene in parabolis exponere possum. Ecce enim vidi te mittentes rete magnum in mare;

7 Et cum introduxeris, ecce erat plenus omni genere piscium, alius bonus, alius malus, alius magnus, alius parvus; et vidi te, salvum fac bonum, et abjice malum.

8) Hoc regnum externum est rete, et omne genus hominis capitur; sed in voluptua die abicientur omnes mali, reservati boni.

Iesus enarrat parabolam triticum et zizaniarum: De bono semine

---

9 Audite ergo parabolam de tritico et zizaniis.

10) Seminator est filius hominis; ager, orbis; semen bonum, filii lucis sunt; zizania, filii tenebrarum; hostis, ipse carnalis; messis dies, aetas clauditur; messorum autem angeli sunt Dei.

11) Omnis homo veniet dies ratio; tunc colligentur zizania et in ignem mittentur et comburentur.

12) Tunc fulgebunt boni sicut soles in regno animæ.

13) Et dixit Philippus: "Numquid viri et mulieres patiuntur in flammis, quia viam vitæ non invenerunt?"

Parabola: Ignis purgans

---

14 Iesus autem dixit: "Ignis mundat". Pharmacopola in ignem mittit fodinas, quæ omnia scoriis tenent.

15) Inutilis metalli consumptus esse videtur; at granum auri non perditur.

16) Nemo est, qui non habeat in se aurum, quod periri non possit. In igne consumpti sunt omnes mali homines; aurum superat.

Parabola: Incrementum arboris

---

17) Internum animae regnum in parabolis exponere possum;

18) Filius hominis egrediens semina veritatis spargit; Deus terram bene irrigat; semina vitant et crescunt; primum gramen, deinde culmus, dein spica, dein plenum triticum in spica;

19) Venit messis et ecce messorum manipulos portantes in horreum Domini.

20) Item, hoc regnum animae est quasi semen parvum, quod plantat homines in terra fecunda.

21) (Mille ex his seminibus pondus vix sicli erit).

22) Exiguum semen crescere incipit; pellat per terras, et post annos crescat arbor magna, et volucres in frondosis cubilibus suis habitant, et a sole tempestateque umbracula ramorum suorum refugerunt.

Parabola: Fermen

---

23) Rursus vero, spiritus regni animae, est quasi globus fermenti, quod mulier abscondita in mensuris tribus, farinae et modici temporis fermentatum est totum.

Parabola: Thesaurus absconditus

---

24) Simile est regnum animae thesauro abscondito in agro quem quis invenerit, et continuo vadit et vendit omnia quae habet et emit agrum.

25) Cum haec dixisset Iesus, solus abiit in montem istum prope orare.

Caput 117

Regale festum habetur apud Machaerum. Ioannes praenuntia decollatur. Corpus ejus in Hebron sepelitur. Lugent discipuli. Christifideles nocte mare transeunt. Iesus saevam tempestatem sedat.

Regium festum celebrabatur in honorem Tetrarchae in Machaero munito ad Orientem Maris Amari.

2) Tetrarcha, Herodes et uxor eius Herodias cum Salome ibi erant; et ibi erant omnes viri ac mulieres regiae.

3) Et facta festo, ecce omnes convivae et aulicos vino inebriati sunt; saltaverunt et exultaverunt sicut pueri in fabula sua.

4) Salome, filia Herodiadis, ingressa est et saltavit coram rege. Formam decoris, decoris et amoeni Mores rapuit ineptias Herodes, Tunc vino inebriatus.

5) Vocavit virginem ad latus suum et dixit: Salome, lucratus es cor meum, et quaeras et dabo tibi quodcumque volueris.

6) Puella accurrit ad laetitiam puerilem et nuntiavit matri suae id quod princeps dixit.

7) Dicit ei mater ejus: Vade, et dic: Da mihi caput Joannis nuntii.

8) Puella cucurrit et nuntiavit principi quod vellet.

9) Et vocavit Herodes spiculatorem fidelem, et dixit ei: Vade in turrem, et dic custodi ut per potestatem meam venias ut faciam vinctum, ut dicitur Joannes.

10) Exiit homo et modicum revertitur et in disco portavit corpus exanime Joannis et Herodes virgini coram convivis obtulit illud.

- 11) procul aberat virgo; Irata est ei innocentia, cum videret munus cruentum, et non tangeret.
- 12) Mater eius, bene delibuta et obdurata, accessit et caput accepit et ante hospites sustulit et dixit;
- 13) Haec est omnis hominis, qui acta regnantis temnere, aut vituperare audet.
- 14) Ebria plebs atrox spectaculum gaudio furiali spectabat.
- 15) Caput ad turrim relatum est. Corpus sancti viri, qui amici Johannis fuerant; in monumenti causa posuerunt et deportaverunt.
- 16) pertulerunt ad Iordanem, quem transierunt ad vadum, ubi primum Ioannes verbum praedicavit;
- 17) Et per fauces Iudaeorum tulerunt.
- 18 Ad sacros campos prope Hebronem ventum est, ubi corpora parentum in monumentis praenuntia iacebant;
- 19) Et ibi sepelierunt illud; tum abierunt.
- 20 Cum ergo auditum esset Galilaeae quod mortuus esset Ioannes, convenerat populus ut cantaret mortuorum.
- 21) Et Jesus et domini peregrini et duodecim navem ascenderunt ut transirent mare Galilaeae;
- 22) Stabat iuxta mare scriba fidelis amicus; Et vocavit Jesum, et dixit ei : Rabboni, sequere quo vadis.
- 23 Jesus autem dixit: Securam a malis hominibus queritis. Non est apud me salus vitae tuae;
- 24) Mali enim vitam meam accipient quam illi Ioannis.
- 25) Vulpes terrae receptacula tuta sunt; Aves habent nidos secreta inter saxa abscondita, sed locum non habeo ubi caput meum recumbo et securum quiescam.
- Tunc Apostolus ait: Domine, permittite me paululum hic manere, ut apprehendam patrem meum, qui mortuus est, et pono eum in monumento.
- 27 Iesus autem dixit: “ Mortui curant eos qui moriuntur; vivi exspectant qui vivunt; veni, sequere me.
- 28) Vesper venit; tres naves eiecerunt usque ad mare, et Jesus requievit in navi prima. dormivit.
- 29) Tempestas incessit; scapharum quasi ludibria in mari iactabantur.
- 30) Transtraxerunt aquas transtra; nautae duri timuerunt ne pereant omnes.
- 31) Et Thomas invenit magistrum sopitum; vocavit, et iesus experrectus est.
- 32 Et ait Thomas: Ecce tempestas. non curas nobis? Naves descendunt.
- 33 Et stetit Iesus; manu levavit; spirituum ventorum et fluctuum loquebatur, sicut homines loquerentur cum hominibus.
- 34 Et, ecce, venti non flaverunt; tremefactaque flumina osculans pedes; mare tranquillum est.
- 35 { Dixit autem iterum: Viri fidei, ubi est fides vestra? potes enim dicere et venti et fluctus audient et obedient.
- 36 Et mirati sunt discipuli. Dixerunt, Quis est hic homo, qui etiam venti et fluctus vocem eius obediunt?

Caput 118

Christines in Gadara sunt. Ihesus legionem immundorum spirituum eicit ab homine. Spiritus in animalia vitiosa, quae in mare fluunt, submerguntur. Timent homines et rogant Iesum ut oram suam exeant. Capharnaum revertitur cum discipulis suis.

Mane venit; Christifideles in regionem Geraceni appulerunt.

- 2) Venerunt ad Gadara, metropolim civitatem Peracanorum, ibique per dies aliquot morati sunt et docuerunt.
- 3) Gadara sacram mortuis fuisse, et omnes colles circa terram sanctam noti sunt.

- 4) Hi sunt sepulturae omnium regionum in circuitu; colles monumentis pleni; et multi mortui e Galilaea hic tumulantur.
- 5) Nunc, nuper mortui spiritus, qui ad superiora plana surgere non possunt, circa sepulchra manent quae carnes et ossa tenent eorum mortalium domicilia.
- 6) Aliquando vivos occupant, quos centum modis cruciant.
- 7) Et obsessi sunt omnes per Gadara, nec erat qui valuit ad levandum.
- 8) Dominus ut peregrinos dominos alienos ac duodecim in monumenta congregaretur, dist.
- 9) Et cum appropinquarent portis, obsessum hominem obvium habuit. Immundi erant legio in homine isto, et confirmaverunt eum;
- 10) Et nemo eum vinclis, neque catenis, neque catenis, quisquam alligavit eum. poterat enim firmissimas catenas remittere.
- Sed immundi spiritus in luce non possunt vivere; gaudent in tenebris.
- 12) Cum venit Iesus lucem vitae, conturbati sunt omnes spiritus nequam.
- 13) Legionis ductor clamans, Jesu, Immanuel, Te rogamus, ne nos ad ima donas. Torquere non ante tempus.
- 14) Iesus autem dixit: “ Quis est numerus tuus et nomen tuum?”
- 15) Spiritus malus dixit, Legio nomen nostrum, et numerus noster bestiae numerus.
- 16) Et locutus est Iesus; et voce ipsa concussit colles, dixit: Egredimini; hunc amplius.
- 17) Et impleti sunt omnes montes de iumentis immundis, quae pascebant et portabant et implebant pestilentiam in populis terrae.
- 18) Et cum orarent nequam sine domo exirent, dominus dixit:
- 19) Egredere et posside immundas quadrupedes.**
- 20) Et ipsi, et omnes spiritus dæmoniorum egressi sunt, et occupaverunt foeminas plagae.
- 21) Qui efferati ira in mare praeceps decurrerunt, omnesque submersi sunt.
- 22) Et liberata est omnis terra a contaminationibus, et non veniebant spiritus immundi.
- 23) Videntes autem turbae virtutes quas Iesus faciebat, territi sunt. Dixerunt,
- 24) Si regionem pestilentiae liberare et immundos spiritus ejicere potest, tantae potentiae est homo, ut terram nostram ad nutum depopuletur.**
- 25) Et tunc venientes deprecati sunt, ne se in Gadaræ maneret.
- 26) Iesus autem amplius non moratus est ibi: et cum reliquis dominis, et duodecim, ascendit naviculas, ut irent.
- 27) et ille qui liberatus fuerat de legione immunda, stetit in littore, et ait: Domine, dimitte me.
- 28) Iesus autem dixit: “ Non bene! egredere in domum tuam, et nuntia, ut sciant homines quid possit homo facere cum Deo versatur.
- 29) Et tunc exivit vir Decapoli per omnia et nunciavit evangelium.
- 30) Christines navigaverunt, mare re- transierunt et iterum venerunt Capharnaum.

CAPITULUM 119

Capharnaum accipiunt Iesum. Festum Matth. Pharisei increpant Iesum quod cum peccatoribus manducat. Dicit eis quod mittitur ad salvandos peccatores. Lectiones de ieiunio et philosophia boni et mali.

Mox divulgatum est per totam terram, quam domi erat Iesus, et turbae concursus factae sunt ad eum suscipiendum.

2) Et Matthaeus, unus de duodecim, vir dives, cuius domus erat in Capharnaum, epulabatur epulabaturque epulabatur, et Iesus et peregrini domini et duodecim, et populus omnis umbrae cogitationis, hospites erant.

3) Videntes autem pharisei quod cum publicanis et infamibus manducasset et manducaret cum pharisaeis, dicebant: “

4) **Proh pudor! Hic qui hominem Dei esse asserit, publicanis et meretricibus et communi hominum grege convenit. Proh pudor!**

5) Sciens autem Iesus cogitationes eorum, dixit: “ Sani non possunt sanari; Integer non egestas purus.

6) **Qui sani sunt, integri sunt; qui puri sunt, salvi fiunt.**

7) **Qui amant iustitiam et bene faciunt, non paeniteat; Non veni ad eos, sed ad peccatorem veni.**

8) Grex discipuli Ioannis, qui audierat Ioannem mortuum esse, insignibus pro mortuis portabat;

9) jejunantes et orantes in cordibus suis, quod cum pharisei animadverterent, accesserunt ad Iesum et dicebant:

Quare discipuli Ioannis et discipuli tui non ieiunant?

11) Iesus autem dixit: “Ecce, legis domini; scire debes; forsitan hominibus istis scientiam tuam manifestabis.

12) **Quae sunt beneficia ieiuniorum? Pharisei muti sunt; non responderunt.**

13) Dixit ergo Iesus: “ Vitalis vis hominum pendet ex eo quod manducant et bibunt.

14) **Utrum spiritus vita valentior sit, cum vis vitalis debilis sit? An sanctitas fame, sui ipsius impostura attingitur?**

15) **Gula peccator est coram Deo, et non est sanctus, qui se ipsum languidum et inhabilem reddit ad gravia opera vitae, spreto uti Dei propria virtute.**

16) **Ecce Ioannes mortuus est, et discipuli eius devoti in luctu ieiunant.**

17) **Eos amor ad reverentiam suam impellit, cogitaverunt enim et didicisse peccatum esse leviter ad memoriam pertractandam.**

18) **Peccatum est illis, et bene est ieiunare.**

19) **Cum homines conscientias suas detestantur et ea quae loquuntur non audiunt, angitur cor, et fiunt idonei ad opus vitae; et sic peccant.**

20) **Conscientia doceri potest. Hoc potest unus in conscientia facere quod alius non potest.**

21) **Quod pro me peccatum est, facere non licet tibi peccatum facere. Locus, quem in via vitae tenetis, quid sit peccatum.**

22) **Nulla est lex immutabilis boni; Nam bonum et malum utrumque ab aliis iudicatur.**

23) **Unus homo ieiunet ac in alta cordis sinceritate beatus est.**

24) **Maledictus alius homo ieiunet et in perfidie tanti operis impositi.**

25) **Non potes unumquemvis hominem facere lectum ad formam accommodatam. Si potes facere cubile, bene tibi fit idoneus.**

26) **Quidni hi, qui me sequuntur, ad jejunium adhibeant, vel ad id quod vires suas minuat? Indigent omnes generi servire.**

Veniet tempus, cum Deus dimittet vos, et facietis mihi quod fecit Herodes Ioanni;

28) Et in horrore tristi illius horae isti ieiunabunt.

29) Qui habent aures audiendi audiant; qui corda sentire intelligant.

Caput 120

Nicodemus in convivio. Interrogat Iesum, Nonne religio Christiana in reformatione Iudaeorum felicius introduci potest? Iesus negative respondet eique rationes dat. Iesus cum haemorrhagiis mulierem sanat. Medetur filia Jairi. Discedit cum populus eum adorabit.

Nicodemus autem, qui semel venit ad Iesum nocte ad discendam viam vitae, unus inter convivas erat.

2) Et stans dixit: Rabboni, verum est quod legibus iudaicis et iudaicis non conveniunt.

3) Sacerdotium reformari debet; principes mitiores ac benigni esse debent; iuris consulti iustiores; vulgus ne tanta onera ferret.

4

Non potuisti tibi cum pharisaeo et scribae virtutem componere? Nonne sacerdotium divinae philosophiae proderit?

6 Iesus autem dixit: Non potestis vinum novum in utres veteres ponere, quia cum se purificat, ecce dilatatur; veteres utres laborem ferre non possunt; rumpunt, et perit omne vinum.

7) Obsoletam vestem cum pannum non intritum emendant homines, quod ad fabricam senio invalido cedere non potest, ac deinde major scissura apparet.

8) Vinum vetus in utribus antiquis conservari potest; sed vinum novum utres novos vocat.

IX) SPIRITUUM VERITAS I. Haec fero est generationi huic novae, quam si in antiquis Iudaeorum formis pellibus posuimus, ecce omnes peribunt.

10) Extendere debet; veteres utres cedere non possunt et rumpuntur.

11 Ecce regnum Christi. Ipse tam vetus est quam Deus, et tamen tam novus quam sol mane; hoc solum veritatem Dei continere potest.

12) Dicente autem archisynagogo, nomine Iairus intravit et procidit ad pedes Iesu et dixit: “

13) Domine mi, exaudi orationem meam! Infans meus desperatus est, timeo ne moritura; sed hoc scio quod, si vis sed venerit et locutus fueris verbum, vivet filius meus.

14) (Unica erat, puella duodecim annos nata).

15 Et Iesus non tardavit; exivit cum homine, et multi eos secuti sunt.

16) Et cum irent mulier, quae multis annis a sanguinis rabie percussa fuerat, experimenta doctorum prope et longe fuerat, et omnes dixerant : Non potest vivere, surrexit de lecto suo, et prorupit in via. Transivit iesus.

17) Quae dixit intra se: Si tangero vestitum eius, tunc scio me esse bene.

18 et tetigit eum et statim cessavit sanguis et sanata est.

19 Iesus autem sensit quod ab eo exierat sanitas et loquebatur ad turbas

20) Quis tunicam meam tetigit?

21 Et ait Petrus: “ Nemo potest dicere; turbae te comprimunt; sexaginta homines tunicam tuam attigisse possunt.

22 Iesus autem dixit : Aliquis in fide, cum sana cogitatione, tetigit tunicam meam ;

23) Mulier autem cum cognovisset quia quod notum erat, venit et procidit ad pedes Iesu et dixit omnia.

24 Iesus autem dixit: Fides tua te salvam fecit, vade in pace.

25 Nunc autem, cum loqueretur, venit servus Iairus et ait: “Domine mi Iairus, ne cures Dominum venire; puer tuus mortuus est.

26 Iesus autem dixit: Iaire, vir fidei, noli pati in hac hora temptanti fidem tuam vacillare.

27) Quid est quod dixit servus? Puer mortuus est? Ecce quid est mors?

28) Transitus animae e domo carnis.

29) Homo est dominus animae et suae domus. Cum surrexisset homo a timore et timore, ecce vacuum domum purgare potest et iterum colonum reducere.

30 Et assumpto Petro, Iacobo et Ioanne, et Iairo et matre pueri, venit in cubiculum mortuorum.

31) Et clausis ianuis ad multitudinem, locutus est verbum quod animae intelligere possunt, et apprehendens manum virginis, dixit:

32 Talith cumi, fili, surge! Reversa est anima virginis et surrexit, et cibum petiit.

33 Et stupebant omnes turbæ civitatis, et multi Jesum tamquam Deum adoraverunt.

34) Sed phantasma noctis disparuit atque ibat.

CAPITULUM 121

Christifideles Nazareth sunt. Canit Mariae canticum Christinae laudis. Iesus docet in synagoga. Mutum sanat obsessum. Populus non credit in eum. Pharisei eum Beelzebub vocant instrumentum. Christines Canam eunt.

Gala dies erat in Nazareth. Convenerat ibi multitudo unanimiter ad rem magnam aliquam celebrandam.

2) Et erant ibi Iesus et advenae domini, et duodecim, et Maria, mater Domini, et Maria.

3 Et cum populus in magna aula oppidi convenerat, cantor gratiosus Maria stabat et decantabat canticum laudis.

4) Sed ex omni turba quinam esset cantor pauci sciebant; sed statim omnia corda vicit.

5 Multis diebus cantavit canticum Israel, et tunc abiit via sua.

6 Venit autem sabbatum et introivit in synagogam. Psalmorum librum assumpsit et legebat;

7) Beatus vir, qui sperat in Deo non superbos neque declinantes in mendacium.

Domine Deus meus, mirabilia quae operatus es in nobis; et multae cogitationes tuae pro nobis; omnes enumerare non possumus.

9 Non vocas sacrificia, nec munera sanguinis; Holocaustomata et oblationes pro peccato non tibi vis;

10 Et ecce venio ad faciendum voluntatem tuam, Deus, lex tua in corde meo;

11 et ego praedicavi verbum iustitiae et pax turbis consilium Dei mei annuntiavi in eo.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo; veritatem tuam et gratiam annuntiavi.

13 Non custodivi misericordiam tuam et veritatem tuam ab hominibus; annuntiavi eos in turbis.

14 Dilata, Domine, labia mea, ut annuntiem laudem tuam; Sacrificium sanguinis non infero, neque holocausta pro peccato.

15 Hostias tibi offero, Deus, vitae puritas, cor contritum, spiritum fide et amore plenum, et haec suscepturus es.

16) Et cum haec legisset, reddit librum custodi librorum, et tunc dixit:

17 In hos fines terrae nuntii Dei venerunt.

- 18) Nostri ritus sacrificia exaltaverunt atque misericordiam, iustitiam et iura hominum neglexerunt.
- 19 Vos Pharisei, vos sacerdotes, scribae, Deus vester satiatur sanguine; Non exaudit Deus preces tuas; stas ante victimas vestras; sed frustra stas.
- 20) Verte te ad testimonia legis; convertimini, et venite ad Deum, et vivetis.
Non iterum sint maledicta altaria tua fumo innocentiae.
- XXII, 22]. Cor contritum et contritum offer Deo sacrificium.
- 23 A civibus tuis onera quae imposuisti, tolle.
- 24 Si autem non audieritis, et non conversi fueritis a viis vestris malis, ecce Deus percutiet gentem hanc anathemate.
- 25 Et cum haec dixisset, stetit et miratus est omnis populus, et dixerunt:
- 26 Unde iste omnem suam scientiam et potentiam habuit? Unde ista sapientia venit?
- 27) Estne hic filius Mariae, cuius domus in via Marmion est?
- 28 Nonne fratres eius, Iudas et Iacobus et Simon, noti sunt in nostris hominibus honorati? Nonne sorores eius apud nos sunt hic?
- 29) Omnes autem scandalizati sunt in verbo eius.
- 30 Iesus autem dixit: “ Propheta in patria sua honorem non habet; Non bene inter cognatos receptus est; inimici eius in domo eius sunt.
- 31 Et Iesus in Nazareno non fecit virtutes multas, eo quod non credebant in eum turbae. non diu moratus est.
- 32 Et transeunte inde, secuti sunt eum duo caeci, et clamaverunt: Fili David, audi. Miserere, Domine, et aperi oculos nostros ut videamus.
- 33 Iesus autem dixit: “ Creditis quia possum oculos tuos aperire et videre?
- 34 Dixerunt: Etiam Domine, scimus quia si verbum loqueris, tunc videre possumus.
- 35 Et tetigit Iesus oculos eorum, et locutus est verbum. inquit, secundum fidem tuam sic erit.
- 36) Et erant benedicti; aperientes oculos suos viderunt.
- 37 Ait autem Iesus : Nemini dixeritis.
- 38 Illi autem profecti nuntiaverunt auditionem in omni terra;
- 39) Iesus ambulans in via obsessus et mutus, adductus est ad eum.
- 40 Et locutus est Iesus verbum. immundus spiritus exivit ab homine; lingua eius soluta est; fatur; dixit, Laudate Deum;
- 41) Obstupuit populus; Dixerunt : Fortis est hoc. quod ante factum numquam vidimus.
- 42 Pharisei autem et mirabantur valde. sed clamaverunt et dixerunt;
- 43) Viri Israelitae, attendite. Iesus Beelzebub est instrumentum; infirmos sanat et eiicit spiritus nomen satanae.
- 44 Iesus autem non respondit; ibat.
- 45 Et cum dominis alienigenis, et duodecim, ascendit in civitatem, ubi semel convertit aquam in vinum, et mansit per dies aliquot.

Caput 122

Christiani septem dies in oratione degunt. Duodecim ei praeest Iesus eosque emittit in eorum ministerio apostolico, cum mandatis ut ei in Capharnaum occurrant.

Christus septem diebus in silentio oravit; vocans autem Iesus duodecim et ait

Ecce turbae circumsteterunt nos ubique; turbantur populi; passim vagantur sicut oves sine ovili.

3) Cura pastoris indigent; cupiunt pia manus ducere ad lucem.

4) Granum maturum; Messis quidem multa, messorum autem pauci.

5) Tempus quoque maturum est, et tu solus per omnes vicos et castella Galilaeae ire debeas et doce et sana.

6 Et tunc insufflavit duodecim, et dixit: Accipite Spiritum Sanctum.

7 Et tunc eis dedit unicuique verbum virtutis, et dixit: Per hoc omnific Verbum eicitis spiritus, infirmos curabit et mortuos vivificabit.

8 In via Assyriorum non ingredieris, nec Graecam; non intrabis in Samariam; ite tantum ad fratres dispersos.

Et euntes praedicant: Regnum Christi venit.

10) Abunde accepisti, ac gratis donabis.

11) Tu autem vade in fide; ne fusum praebeatis incumbere.

12) Omne tuum aurum et argentum pauperibus da; Nolite sumere duas tunicas neque extra calceamenta; hastas mox tolle tuas.

Dei cultores es, et nunquam te indigere permittit.

14) In omni loco homines fidei perscrutantes; cum illis manete donec exeatis inde.

15) Pro me ibis; me agis. Qui vos recipiunt et recipiunt, me suscipiunt et suscipiunt;

16) Et qui clausurunt ostia contra faciem tuam, nolunt me recipere.

17) Si non recipis in civitate misericordiam, ne mala cogitatione tollas; non resistunt.

18) Mala cogitatio cuiuslibet generis nocebit tibi; potentiam tuam dissipabit.

19) Cum non fueris acceptus, abi, nam multae sunt hominum lucem desiderantium.

20) Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. et estote prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbe.

In omni lingua tua prudentes estote, quia Pharisei et scribae causam vestram requirent in hoc quod dicitis.

22) Invenient enim viam criminibus falsis, qui te in iudicium adducant.

23) Et iudices te alicuius criminis reum te damnabunt et ad verbera et ergastulum carceris damnabunt.

24) Cum autem veneris ad standum ante iudicem, ne timeas; de modo agendi ne turbetur, verba loqui.

25 Spiritus Sanctus docebit vos in illa hora et dabit verba quae loquimini.

26) De hoc satis exploratum est; Non vos estis qui loquimini; Spiritus Sanctus est qui dat verba et movet labia.

Evangelium, quod vos praedicatis, non pacem facietis, sed turbas ad iram excitabit.

Abominatur veritatem carnalis homo, et dat vitam suam ut conterat herbam ante messem.

29) Idque confundet in sedibus, quae domicilia stagnantis pacis erant.

30) et frater tradet fratrem usque in mortem; adsistit pater, et videbunt homines interficere filium suum; et in atriis testabitur puer contra patrem suum et matrem eius libenter aspiciet.

- 31) Et odio habebunt vos homines propter nomen Christi.
- 32) Beatus homo, qui fidelis erit in die hac irae!
- 33) Ite nunc; cum persecutionem patieris in loco, vade quaere alium locum.
- 34) Et cum grandis tibi occurris inimico, ecce filius hominis ante ianuam tuam et loquetur, et omnes virtutes caelorum stabunt in defensione tua.
- 35] Sed in magno pretio tuam non habe.
- 36) Tempus erit, quo vitam capient homines; non speras immunes esse, quia in nomine Dei te interficient.
- 37) Vocant me Beelzebub et vocabunt te bubonum.
- 38) Noli timere, quid dicunt et faciunt homines; nullam potestatem in animam habent; abutantur et perdant carnis corpus; sed id est omnia.
- Non cognoscunt Deum, qui animae suae manus tenet, qui potest animam perdere.
- 40) Rex hodie Christus est atque homines eius potentiam agnoscere debent.
- 41) Qui Christum non diligit, qui est amor Dei ante omnia, numquam consequi potest bravium conscientiae spiritus.
- 42) Et qui parentes vel suos filios plus amant quam Christum amant, numquam nomen Christi gerunt.
- 43) Et qui animam suam plus diligit quam Christum, Deo placere non potest.
- 44) Et, qui adhaeret vitae, perdet animam suam;
- 45) Haec cum dixisset Iesus, misit binos duos et iussit eos in Capharnaum occurrere ei.
- 46) Et egredientes per universas civitates Galilaeae, docebant et sanabant in spiritu et virtute;

Caput 123

Iesus finale munus suum ad externos magistros mittit eosque tamquam apostolos in mundum mittit. Solus ingreditur ad Tyrum et habitat in domo Rachelis. Puer obsessum sanat. Inde vadit ad Sidonem ad montes Libani. Mons Hermon, Caesarea Philippi, Decapolis, Gadara et Capharnaum revertitur. Recipit duodecim, qui rationem operis reddunt.

DOMINUS CHRISTUS vacavit in oratione, et vocavit dominos externos, et dixit illis;

- 2) Ecce ego misi duodecim Apostolos ad Israel, sed tu missus es in omnem mundum.
- 3) Deus noster unus est, spiritus est et veritas, et omnis homo sibi carus est.
- 4) Deus est omnis generis Indiae et orientalis ulterior; Persidis ulterior; Graeciae ac Romae ulterioris; iEgypto et austro ulteriore, et terras magnas trans maria et insulas marium.
5. Si Deus panem vitae ad unum mitteret, non omnibus ad conscientiam vitae exsurgentibus et panem vitae accipere potest, iniustus esset et ipsum caeli thronum concuteret.
- 6) Et vocavit te a septem sedibus mundi et inspiravit in animas vestras sapientiae et virtutis;
- 7) Ite, et euntes Evangelium Christi annuntiate.
- 8) Et tunc insufflavit magistros, et dixit, Accipite Spiritum Sanctum; et tunc dedit unicuique verbum virtutis.
- 9) Ibatque unusquisque per viam suam, et benedicebatur omnis terra.
- 10) Tunc solus abiit per montes Galilaeae et post dies aliquot venit ad litus Tyri, et in domo Rachelis mansit.
- 11) Ad docendum non veniebat; loqueretur cum Deo, ubi videret aquas maris magni.

- 12) Nuntiavit autem Rachel nuntios et turbas comprimentes domum suam ut Dominum viderent.
- 13) Phenecia Graia venit; filia eius obsessa est. Illa dixit,
- 14) Domine, domi meae miserere! Filia mea obsidetur; sed hoc scio, si Verbum dixeris, libera erit. Fili David, exaudi orationem meam.
- 15) At illa dixit: Bona mulier, noli vexare Dominum. Tyrum sanare non venit; uenit loqui cum Deo iuxta mare.
- 16) Iesus autem dixit: “Ecce non sum missus ad Graecos neque ad Syrophaenis; iustus uenio ad populum meum, Israel.
- 17) Tunc cecidit mulier ad pedes eius et dixit: “ Domine Iesu, obsecro te, ut salvum te facias filium meum.
- 18) Iesus autem dixit : Bene notum est tibi proverbium : Non est dignum ut panem filiorum dare canibus.
- 19) Dixit ergo mulier : Etiam Domine, hoc scio, et canes edunt de micis cadentibus de tabula domini sui.
- 20) Iesus autem dixit: “ Hanc fidem non vidi, neque apud Iudaeos; non estserta nec canis.
- 21) Et tunc dixit illi: Secundum fidem tuam, sic esto.
- 22) Ivit mulier et venit ad puerum suum ecce sanata est.
- 23) Et moratus est Iesus diebus multis in Tyro; et ibat, et habitavit in Sidone ad mare.
- 24) Et deinde iter fecit. In Libano collibus et convallibus, et in nemoribus suis tacita cogitatione ambulavit.
- 25) Terrena eius missio festinanter appropinquabat; vires quaerebat, et quod quaesivit invenit.
- 26) Mons Hermon ultra stabat, et Iesus iuxta montem illum inclitum carmine Hebraeo genibus flexit.
- 27) Deinde stetit in sublimia montis Hermonis cacumina, et elevatis oculis in coelum cum Deo loquebatur.
- 28) Et antiqui temporum magistri se revelaverunt et diu loquebantur de regno Christi;
- 29) de virtutibus quae gesta sunt; de adventu crucis; de victoria de morte.
- 30) Tunc Iesus iter fecit; Venitque Caesaream Philippis: et moratus est in domo Susannae dies aliquot.
- 31) Et tunc perambulabat omnes Decapolis ad consolandum eos, qui eum noverant Christum, et praeparare eos in diem Calvariae.
- 32) Et abiit in Gadara et erant ibi amici multi ut exciperent eum.
- 33) Et erat ibi Chuzas, praepositus domus Herodis Antipas, et Iesus ascendit cum eo navem regiam, et transfretavit mare, et venit Capharnaum.
- 34) Cum autem cognovissent turbae quia Iesus domi esset, accesserunt ad eum.
- 35) Paulo autem in eo tempore quo venerant duodecim apostoli nuntiaverunt domino perambulantes eum in Galilaeam
- 36) Dicebant quod per Verbum sacrum plurimas virtutes fecissent; Iesus autem ait eis : Euge.

Pars II/Sectio XVII**Jesus Christus****Ministerium Anni 3-Jesu Christi Nazareni****Jesus senex 30 ad 33****SECTIO XVII****(Cap. 124 – 158).****PE****Tertia Annua Epocha Ministri Christi Iesu****Caput 124**

Christifideles mare transeunt. Iesus discipulis suis doctrinas secretas dat. Docet populum. Alit quinque millia. Discipuli mare transire incipiunt. Tempesta oritur. Iesus, ambulans super aquas, venit ad eos. De probatione fidei Petri. Terram dederunt in Genesareth.

Duodecim apostoli nunc ad conscientiae spiritalis gradum pervenerant et Iesus eis sensus profundiores missionis suae in mundum revelare poterat.

2) Sequenti hebdomade magnum festum Iudaeorum observandum est, et dixit Matthaeus: "Nonne accingemus nos et ibimus in Ierusalem?"

3 Iesus autem dixit : Non imus ad diem festum ; tempus breve est, et multa habeo vobis dicere; venite vos seorsum in desertum locum et requiescite pusillum.

4) Et sumptis navibus mare transierunt et venerunt in desertum locum iuxta Iulium Bethsaidam.

5) Populus eos ire vidit et in magna multitudine eos secuti sunt.

6 et misertus est Iesus turbae et exurgens docebat eos tota die quia quaerebant lucem et erant sicut oves sine ovili

7) Et cum nox fieret, dubitabant duodecim turbe quid esset facturus, et Thomas dixit;

8) Domine, in deserto sumus; Non habent turbam manducandum, et inopiam cibi mei; Quid faciemus?

9 Et ait Iesus : Vade, pasce turbas.

10 Et dixit Judas: Num descendemus, et ememus eis panes ducentos obolos ad manducandum?

11 Et ait Iesus : Ite, inspicite in laxiorem nostrum, et videte quot panes habemus.

12 Et ait Andreas: Panem non habemus, sed puerum invenimus qui habet quinque panes hordeaceos et duos pisces; Sed hoc non esset sufficiens unum in denario.

13 Iesus autem dixit: “ Praecipe his ut sedeant super foenum duodecim turmis. Et discubuerunt omnes per turmas duodecim.

14 Accepit ergo Iesus panes et pisces et suspiciens in caelum Verbum sanctum locutus est.

15 Et cum erumperet, dedit duodecim. et dedit piscem duodecim, et dixit: Ite et pascite turbas.

16) Et manducaverunt omnes et recreati sunt.

17) Fuerunt circiter quinque milia virorum, centuriae parvorum et feminae non paucae.

18) Et impleti sunt omnes populi, dominus dixit;

19) **ne pereat mica; Ite et colligite frusta panis et piscibus aliis, quibus opus est.**

20) Collegerunt fragmenta, et impleverunt duodecim cophinos plenos.

21) Mirabili potentiae actu populi obstupefactus; dixerunt, Et nunc scimus quia Jesus est propheta, quem prophetae nostri dixerunt venturum; Et dixerunt : Ave rex.

22) Cum audivisset eos Iesus dicens: “ Avete regem! Convocavit autem Duodecim, et jussit eos tollere navigiis, et praecedere trans fretum.

23) Et ipse solus ivit omnes in montem ut oraret.

24) Duodecim in mari erant et Capharnaum paulo tempore sperabant pervenire, cum subito omnibus tempestatibus atrox coorta est et fluctibus obnoxia.

25) Et quarta vigilia noctis ventus torrens factus est, et repleti sunt timore.

26) caecisque in undis Viderunt speciem formae motura; uisum est uirum, eloquens dicens: fantasma est, signum est malorum.

27)

28) Et tunc non inspiravit ventus, et Petrus stans in medio, dixit:

29) **Domine mi! domine mi! Hoc si uero es, me iubes ad te venire per undas.**

30) extendit forma manum et dixit, Age;

31) Petrus autem ascendit super undas et erant solidae sicut saxum. ipse super undas.

32).

33) et tunc infra pedes ejus frangebantur fluctus, et demergi coepit, et in pavore animi clamavit: Salvum me fac, Domine, ne perii!

34) Jesus autem tenens manum ejus ait: Modicae fidei! quare dubitasti? Et ducit Iesus ad naviculam.

35) Tempestatas vim suam absumpsit; quieverunt venti et appropinquaverunt litore, et egressi sunt in vallem Genesar.

CAPITULUM 125

Christines Gennesaret accipiuntur. Multi sequuntur Iesum pro panibus et piscibus. Dicit eis panis vitae. Loquitur eius caro et sanguis symbola panis et aqua vitae. Offensus est populus et multi ex discipulis eius non sequuntur eum.

Cito ergo divulgatum est in universam vallem Genesar, quia venerant Iesus et duodecim, et multi videntes.

2) Attulerunt infirmos suos, et posuerunt ad pedes domini, et tota die docebat et sanabat.

3) turbae autem ex adverso, quae pridie pascebantur et aliae turbae, descenderunt ad videndum Dominum; Et cum non invenissent eum, quaerebant eum in Capharnaum.

4) Et cum non invenissent eum, abierunt Genesareth. Invenerunt eum ibi, et dixerunt ei : Rabbi, quando venisti ad Genesareth ?

Parabola – panis et aqua vitae: Iesus carnem suam significat et sanguinem

---

5) Et Iesus dixit: “ Quid venistis trans mare? non venisti ad panem vitae;

6) **Venisti ut placeas tibi; nudiustertius trans mare pascebas omnes, et tu post plures es panibus et piscibus.**

---

7) Cibus, quam edebat, erat alimentum carni quod cito transire debet.

Viri Galilaei, nolite quaerere cibum qui perit, sed cibum quaerite qui pascit animam; et ecce affero vobis cibum de caelo.

9) Vos carnes piscium manducastis, et saturati estis, et nunc carnes Christi affero vobis ad manducandum, ut vivatis in aeternum.

Patres nostri manna in deserto manducaverunt; et tunc comederunt carnes earum et biberunt aquas profluentis, quas Moses e petra eduxit; sed omnes mortui sunt.

11) Manna et coturnix symbola carnis Christi erant; 'aquae petrae' erant significata sanguinis;

12) Sed ecce venit Christus; ipse est panis vitae, quem dedit mundo Deus.

13) Qui manducat carnem Christi et bibit eius sanguinem, non morietur in aeternum; et nunquam esuriet; et non sitiet amplius.

14) Et qui manducant panem hunc de caelo et bibunt aquas istas de fonte vitae, non possunt exstingui; hi pascunt animam, vitam purificant.

Ecce quia dixit Deus: Cum homo mundatus fuerit, exaltabo eum in throno virtutis.

16 Ivit ergo Iesus et duodecim Capharnaum. Iesus autem ibat in synagogam, et docebat.

17 Cum autem venissent Iudaei, qui audierant eum in Genesareth, dixerunt:

18) Hic homo extra se est. Ipsum audivimus dicentem, Ego sum panis vitae, qui de caelo venit; Scimus autem quoniam homo est, filius hominis, qui venit a Nazareth. novimus matrem et consanguineam suam.

19 Et cognovit Iesus cogitationes eorum; Et ait illis: Quid murmurastis, et ratiocinatur inter vos?

20) Christus est vita aeterna; de coelo venit; claves caeli habet, et nemo intrat in caelum nisi se impleverit Christo.

Veni in carne ad faciendum voluntatem Dei, et ecce caro ista et sanguis Christo repleta sunt; et sic: Ego sum panis vivus qui de caelo venio;

22 Et cum manducaveritis hanc carnem et biberitis hunc sanguinem, vitam aeternam habebitis; et si vis, fias panis vitae.

23) Et multi ex populo irati sunt; dixerunt, Quomodo potest hic carnem suam dare ad comedendum, sanguinem ejus ad bibendum?

24 Et contristati sunt discipuli, quia haec dicebat, et declinaverunt multi et non sequebantur eum.

25 Dicunt ei: Horrendum est ei, si non manducaveritis carnem meam et sanguinem meum, non potestis introire in vitam.

26) Non potuerunt capere parabolam quam dixit.

27 Et dixit Iesus: " Offenditis et cadetis ante veritatem; Quid facietis cum hanc carnem et sanguinem in altiore formam transmutatum videritis?

Quid dices cum videris Filium hominis ascendentem in nubibus coeli?

Quid dices cum videris filium hominis sedentem super thronum Dei?

30) Caro nihil est; Spiritus est virtus vivificativa. Verba loquor, spiritus sunt; vita sunt.

31 Et cum vidisset multos, qui in magna confessione fidei suae venerant, conversi sunt et abeuntes, dicit duodecim.

32) Hac hora me desereres ac abibis?

33 Petrus autem dixit: Domine, non est nobis locus alius ut vadam; verba vitae aeternae habes; Scimus te a Deo missum esse.

CAPITULUM 126

Scribae et pharisaei Iesum visitant. Illotis manibus edendum eum reprehendunt. Gesta defendit, et doctrinam de hypocrisi docet. Privatum ad duodecim doctrinas publicas.

Socius scribarum et pharisaeorum ab ierusalem uenerunt ut discerent in quo iacebat potestas Iesu.

2 Cum autem cognovissent quia ipse et discipuli ejus non audirent consuetudinem Judaeorum, lavantes manus priusquam manducarent, mirati sunt.

3 Et ait Iesus: “ Hypocrisis est regina inter vos scribae et pharisaei; Isaias de vobis scripsit:

4) Populus hic labiis me honorat; longe sunt corda eorum. Frustra me colunt; eorum dogmata et symbola.

5) Vos homines, qui ut homines Dei ponitis, et leges Dei respuitis et hominum leges docetis;

6) Sta et dic, quando Deus caeremonias leges, quas observas, hominibus dedit; et dicite illis quomodo inquinatur spiritus vita, si non lavatur antequam comedat;

7) Obtrectatores non responderunt, tum ille;

Audite me, viri Israel! Sordes cordis est creatura. Carnalis mens cogitationem capit, et sponsam monstrificam facit; Haec sponsa peccatum est; peccatum est creatura mentis.

9) Quod homo coinquinat non cibum comedit.

10) Panes et pisces et alia quae edimus, simpliciter calices sunt ut ferant cellas carnales ad materiam aedificandam domus humanae, et, cum opus suum ac recusat, abiciuntur.

11) Vita plantae et caro, quae ad domum humanam aedificandam accedit, numquam cibus est animae. Spiritus non vescitur cadaveribus animalis, nec plantae.

12) Deus pascit animam e caelo directam; panis vitae desursum venit.

13) Aer spirans sancto spiritui Crimen est, et hunc Spiritum Sanctum qui vult capere.

14) Anima discernit et qui vitam Christi vult inspirare. Secundum fidem vestram fiat.

15) Homo non est pars suae mansionis; domus non est homo.

16) Infernus domum carnis aedificat eamque reparat; superior mundus panem spiritus vitae praebet.

17) Lilia ex stagnantibus stagnis ac spurcissima fimo crescunt.

18) Lex carnis postulat, ut corpus castum servet.

19) Lex spiritus puritatem requirit in cogitatione et verbo et opere.

20) Cum autem sero factum esset, et erant domi, erant duodecim multa dicere et multa interrogare.

21) Dicit ei Nathanael : Tu quod dixisti de domo carnis parabolam ? Quid est ergo?

22 Iesus autem dixit: nondum potestis discernere? Nondumne intellegitis quod non polluit eum quod in ore suo accipit homo?

Non intrat in animam suam cibus eius; Materia enim est carni et ossis et toris.

24) Animo omnia munda sunt.

Quod coinquinat hominem, procedit a cogitationibus carnalibus; et cogitationes carnales de corde oriuntur et generant multitudinem malorum.

26) Ex corde homicidia, furta et stultitia. Omnia propriae actus et sensualia ex corde oriuntur.

Non lotis manibus manducare, non coinquinat hominem.

28 Ait autem Petrus: “ Domine, quod dixisti hodie graviter scandalizatus est scriba et pharisaeus!

29 Et dixit Iesus: “ Isti sunt scribae et Pharisei non sunt sionis de ligno vitae; non sunt plantae Dei; plantae hominum sunt, et omnis plantatio peregrina evellatur.

30) Omnes hi soli; Caeci duces; multitudinem hominum caecam ducunt.

31) Duces et duces simul ambulant; simul in foveas oscitantes cadent.

Caput 127

Christifideles Decapolim mare traiciunt. Iesus secreto invenit locum ubi duodecim secreto docet. Tres dies manent, deinde in vicum iuxta mare eunt.

Iesus autem assumpsit duodecim et cum eis transfretavit nocte et venit in fines Decapolis

2) Ut secretum inveniret ubi omnes solus posset eis futura revelare.

3) Ierunt in montem saltum et triduum in oratione consumpserunt.

4 Dixit ergo Iesus : Ecce tempus prope est, quando jam non ambulabo in carne vobiscum.

V) Ecce docui, quod qui tanti aestimat vitam suam, ut non volens sacrificium det ad salvandum fratrem suum hominem, dignus sit non ingredi ad vitam.

6 Ecce venio exemplum ad filios hominum, et non cessavi a iuvando.

VII) Cum septem tentationes in Heliopoli transissem, vitam consecravi et omnia quae habui, ut mundum servarem.

VIII) In Iudaea deserto pugnavi fortissimis inimicis, ibique consecravi obsequio proximi mei.

9 In tribulationibus et in tribulationibus non haesivi; cum venissent falsi accusatores, non respondi ;

10) Deus mihi Verbum salutare dedit, et saepe locutus sum et sanavit infirmos, spiritus immundos eicit et mortuos suscitavit.

11 Et ostendi vobis quomodo loquimini verbum; et Verbum dedi vobis;

12) in modico tempore vultus nostros convertimus ad Hierusalem et ex vobis qui audiunt me tradet me in manus nefarias

13) Scribae et pharisaei me falsum crimen adducunt et in iudicium trahunt meque, Romae consentiente, crucifigam.

14 Petrus autem dixit: “ Domine, non erit ”. Milites Romani duodecim mortuos calcabunt antequam ad Dominum perveniant.

15 Iesus autem dixit: Salvator mundi resistere non potest.

16) Veni ut salvem mundum et assumam nomina tua coram altissimis atriis caeli et confirmatus es ut salvator mundi.

17) Nec nomen umquam turpitudinis, excepto qui tradet, erit.

18 Ego vado, et si caro mea transierit, anima mea stet iuxta te usque ad dirigendum et benedicendum.

19) et rapient te in plateis impii et adorabunt te orantes. iniquum aliquid tibi crimini dabunt, et putant te Deo suo servire, occidendo te.

20) Sed noli tardare; gravabitur onus, sed conscientia officii, pax onus levabit Dei, depelle dolorem et leviam viam.

Et occuremus ubi non venerint carnifices carnales; ibi crudelibus serviemus, qui nos per ignorantiam excruciant necem.

22) Hanc iniuriam ac cladem vitae nostrae prohibere possumus? Si non sumus, sed accessus et recessus carnalium creaturae sumus. Hostia vitae non esset.

- 23) Sed rerum temporalium domini sumus. Ecce loquimur, et omnes spiritus ignis, aqua, terra et aer in defensionem nostram stabunt.
- 24) Possumus imperare et multas legiones angelum mundum venturum et inimicos nostros terrere.
- 25) Sed melius est ut nulla virtus caeli vel terrae ad nostram subsidio veniat. Et optimum est ut etiam Deus faciem suam velet, et videatur non nos audire.
- 26) Sicut ego sum vobis exemplar, ita vos generis humani. Non resistendo ostendimus nos animas nostras pro homine sacrificare volendo.
- 27) Sed exemplum meum non finietur morte. Corpus meum in sepulchro, in quo nulla caro concubuit, puritatis vitae in morte significatio.
- 28) Et in sepulchro manebo tres dies in dulci communionem cum Christo, et cum Patre meo, Deo et matre-Dei.
- 29) Ac deinde, symbolice ascensionis animae ad altiore vitam, caro mea intra sepulchrum evanescet;
- 30) Transfigurabitur in altiore formam, et coram omnibus vobis ad Deum ascendam.
- 31) Tunc Iesus et duodecim ierunt in castellum quod erat in spatio maris.

Caput 128

Iesus nocte in montem accedit ut oret. Discipuli et vicani inveniunt eum et docet eos per tres dies. Quattuor milia hominum alit. Christines Caesaream Philippi adeunt. Personam Christi considerant. Petrus dux apostolicus eligitur.

- NUNC autem nocte dormientibus discipulis, ecce Iesus surgens solus ibat in montem sex milia passuum, ut oraret.
- 2) Mane autem facto, cum evigilasset duodecim, non inveniret Dominum, et omnis populus de villa quaerebat, et cum sol transisset summum ejus, invenerunt eum in transmigratione montis.
- 3) Et accesserunt turbae et adduxerunt infirmos suos, et docebat et sanabat Iesus.
- 4) Nox autem ingressa est, populum non ire; dormierunt in terra, ut essent prope Dominum.
- 5) tribus diebus ac noctibus remanserunt turbae et nemo erat qui manducaret
- 6) Et misertus est Iesus, et dixit : Si dimitteret turbas, ne domos quidem tangerent, defecerunt enim quidam enim multa milia passuum persecuti sunt.
- 7) Et dixerunt discipuli ejus: Ubi saturabimur omnia, ut pascamus? Quattuor milia hominum sunt, praeter foeminas et infantes.
- 8) Et ait Iesus: Quot panes habetis?
- 9) Responderunt: Septem, et pisciculos.
- 10) et dixit Iesus vade et sede illos sede in altera die cum omnes turbae pascerentur in turma duodecim
- 11) Et cum sedisset populus, afferebantur per turmas duodecim panum et piscium.
- 12) Et respexit Iesus in caelum et locutus est verbum; et tunc septem panes in obolis fregit, et similiter pisces concidit.
- 13) Et omnis panis factus est panis, et omnis panis piscis factus est.
- 14) Duodecim exiverunt et dederunt omnibus. Et manducaverunt omnes, et saturati sunt. et congregata sunt omnia fragmenta quae supersunt, et ibi septem sportae plenae.
- 15) Et abierunt, et abierunt in Dalmanatha ad mare : et venerunt duodecim naves.
- 16) Hic permanserunt dies multos, et dixit Iesus duodecim de lumine interiori, quod non potest deficere;

De regno Christi in anima; de virtute fidei; de secreto resurrectionis mortuorum; de vita immortalis, et quomodo vivi exeant, et defunctis adiuvent.

18 Et ascenderunt in naviculas suas, et venerunt usque ad oram septentrionalem Galilææ, et in Chorazin ubi erat pater Thomæ, relictis navibus, et proficiscebantur.

19) Venerunt in Merom, ubi videntur aquae crystallinae caelorum imagines capere et gloriam Domini exercituum referre.

20) Atque hic certos dies tacita cogitatione morati sunt.

21 Et exinde profecti venerunt in terram Caesaream Philippi.

22 Ambulantibus autem illis, et loquentibus ad invicem, ait dominus: Quid dicunt populus de filio hominis? Quem me esse putant?

23) Dicebat autem Matthaeus: Alii dicunt te David iterum venire; quidam dicunt te esse Enoch, Salomonem, vel Seth.

24) Et dixit Andreas: Audivi archisynagogum exclamantem: Hic est Jeremias, qui loquitur sicut Jeremias.

25) Nathanael dixit: Dominos alienigenas, qui nobiscum erant ad tempus, affirmavit Iesum Gautama esse venturum.

26) Iacobus dixit: Puto quod maxime Iudei dominum credunt te Eliae in terra recompensationem esse.

27 Et locutus est Joannes, et dixit: Cum essemus Jerosolymis, audivi a vidente exclamante: Non est hic Iesus nisi Melchisedech, rex pacis, qui vixit ante duo millia annorum, et iterum dixit ad eum.

28 Dicebat autem Thomas: Herodes tetrarcha cogitat, quia tu es Joannes a mortuis resurrexit.

Sed tunc eum conturbat conscientia sua; in somnis Ioannes imminet eique spiritus interemptus, et noctis spectrum eum tenet.

30 Et interrogavit eum Iesus: Quis me existimatis?

31 Petrus autem dixit: Tu es Christus, caritas Dei manifestata est hominibus.

32 { Et dicit ei Iesus: Ter benedictus es, Simon, fili Jonæ. Annuntiasti veritatem quod Deus dedit tibi.

33 Tu petra, et columna eris in templo Domini exercituum.

Et confessio tua est angularis fidei, petra fortitudinis, et super hanc petram aedificata est Ecclesia Christi.

35) Contra illud non praevalere possunt omnes inferi potentiae et mortis.

36) Ecce do tibi claves ad aperiendas portas salutis filiis hominum.

37 Spiritus Sanctus superveniet in te et decem, et in Ierusalem stabis coram gentibus terrae, et annuntiabunt ibi testamentum Dei cum hominibus.

38) Et spiritus sancti verba loqueris, et quidquid Deus ab hominibus fidei suae in Christum postulat, notum facies.

39 Et conversus ad Duodecim, dixit: Quae hodie audisti, ne nemini dixeris.

40) Tunc ascendit Iesus et duodecim, et erant hospites Susannae multos dies.

CAPITULUM 129

Iesus populum docet. Petrum, Iacobum et Ioannem capit et vadit in montem excelsum et transfiguratur ante eos.

Et confestim divulgatum est quia Iesus et duodecim venerant, et multi videntes.

2 Et dixit Iesus: Ecce venistis ad videndum, sed nihil est. Si vis habere benedictiones Christi, tolle crucem tuam et sequere me.

- 3) Si vitam tuam pro se dederis, perdes vitam tuam.
- 4) Si vitam tuam in servitute hominum tuorum dederis, tunc vitam tuam servabis.
- 5) Haec vita tantum spatium est, ludibrium temporis hodierni. Nulla vitae faucibus neque.
- 6) Ubi est utilitas tua, si lucretur mundum et animam tuam perdas? Quid pro anima tua accipias?
- 7) Si vis spiritum vitam invenire, vitam hominis in Deo, angustam viam ingredi et per portam angustam ingredi debes.
- VIII) via est Christus, porta Christus est, et vos oportet ascendere viam Christi. Nemo venit ad Deum nisi per Christum.
- 9) Regnum Christi veniet; et quidam vestrum qui me audiunt nunc non transibunt portas mortis, donec videatis regnum venturum in virtute.
- 10) Septem diebus dominus et duodecim manserunt in Caesarea-Philippo.
- 11 Tunc assumens Jesus Petrum, et Jacobum, et Johannem, exivit in verticem montis, ut oraret.
- 12) Et orante lux splendida apparuit; forma eius splendebat ut lapis pretiosus;
- 13) resplenduit facies eius sicut sol; vestimenta eius facta sunt alba sicut nix; filius hominis factus est filius dei.
- 14 Transfiguratus est ut homines terreni facultatem hominis viderent.
- 15) Ubi primum gloria venit, tres discipuli dormierunt; dominus tetigit oculos eorum et dixit: evigilate et videte gloriam domini.
- 16 Et evigilantes viderunt gloriam Domini. et magis videbant gloriam caelestis mundi, videbant enim duos homines inde exstare iuxta Dominum.
- 17) Et interrogavit dominum, qui suscitavit eos: “Qui sunt isti viri, qui stabant iuxta Dominum?”
- 18) dominus dixit: Isti sunt Moyses et Elias, qui venerunt ut noveritis quia caelum et terra unum sunt; quod ibi domini ac domini unum sint.
- 19) Velum quod mundos separat, velum velum est. Qui enim fide purificant, velamen revolvitur, et vident et sciunt quia mors fatua est.
- 20 Ait autem Petrus: Laudate Deum. Et postea vocavit ad Jesum, et dixit, Dominus meus et dominus meus, haec est porta caeli, et bene nos manemus.
- 21) descendamus et inducamus tria tabernacula: vobis tabernaculum Moysi et Eliae unum? Jesus autem non respondit.
- 22 Et locutus est Moyses et Elias cum Iesu in monte; Loquebantur de adventu Domini tentatio;
- 23) De morte eius intra sepulcrum requiescit; de mirabilibus resurrectionis matutinae; carnis transmutatio, et ascensio in nubibus lucis;
- 24) Omnes symbolicae semitae, quas quisque calcare debet; symbolice viae filii hominum fiunt filii Dei.
- 25) Stupebant tres discipuli, et subito aethera cantu stabant, et formas levia velut aerem circum montis cacumine movebant.
- 26 Et tunc de supernis gloria audierunt vocem dicentis.
- 27) Hic est filius hominis, electo meo ad manifestandum Christum hominibus. Audiat eum omnis terra.
- 28 Et audientes discipuli vocem timuerunt; procidens in terram oravit.
- 29 Et venit Iesus; tetigit eos et ait: “ Surgite, nolite timere; ecce adsum.
- 30 tunc surrexerunt et circumspicientes neminem viderunt; viri abierant. Dominus solus cum illis stetit.
- 31 Cum ergo venissent Iesus et tres de monte summo, locuti sunt de sensu, et locutus est eis Iesus. deinde dixit,

32 Donec resurrexisse a mortuis, nemini annuntiate quae vidistis.

Discipuli autem sensum verborum non potuerunt comprehendere, donec resurrexit a mortuis.

34 Et dixit illis Jesus : Iterum de morte sua, et de monumento surrexit. de regno anime venturo in gloria et in virtute.

35) Petrus vero ait: Scribæ docuerunt, quia cum rex venerit, Eliam oportet apparere.

36 Dixit ergo Jesus: Elias jam venit; Scribæ autem et pharisæi non receperunt eum.

37 Et blasphemaverunt eum, et ligaverunt eum in carcerem, et clamaverunt cum furore, ut viderent illum mori.

38) Quid homines fecerint, hoc mihi facient.

Tunc intellexerunt discipuli quia Iesus locutus est de Ioanne, quem Herodes occidit.

Caput 130

Iesus et tres discipuli Caesaream Philippi revertuntur. Novem puerum epilepticum sanare nequiverat. Iesus puerum sanat et discipulos increpat propter diffidentiam erga Deum. Christines in Capharnaum revertuntur.

Cum venissent Iesus, Petrus, Jacobus, et Joannes ad portas civitatis, multitudo populi obsedit viam.

2) Novem apostoli, qui cum Iesu in montem non accesserant, puerum epilepticum obsessum sanare conati sunt et defecerunt; expectabat autem populus adventum Domini.

3) Cum Iesus accessit, pater pueri procumbens ante eum eum orabat auxilium.

4 . est puer caducus et graviter laborat.

5) Aliquando in ignem incidit et uritur; iterum cadit in aquam, et similis est submergi; et sæpe diem decedit, dentibus stridet, spumis ab ore suis fundit.

6) Puerum meum ad discipulos tuos tuli, nec illi subsidio dabant.

VII) Et cum loqueretur servus puerum coram Domino adduxit (puer enim non est locutus, quia mutus erat), et statim decedit in terram, despumavit, torsit in agonia.

8 Iesus autem dixit: “ Quousque turbatus est haec?

9) Pater dixit: Ab infantia; et quaesivimus in multis terris, et non invenimus; sed credo quod possis dicere Verbum et sana filium meum.

10 Iesus autem dicebat: Fides est virtus Dei. Omnia possibile sunt ei qui corde credit.

11) Flens pater clamavit, Domine, Credo; adiuva incredulitatem meam.

12 Iesus autem locutus est verbum virtutis; puer caducus deliquitum; non respiravit, et dixit omnis populus, Mortuus est;

13 Iesus autem tenens manum eius ait: “ Surge! et surgens locutus est.

14 Stupebant autem omnes, et multi dicebant : Vere homo Dei est, quoniam non data est homini potestas talis.

15 Tunc abiit Iesus et duodecim in domum;

16) Domine, quare puerum istum sanare non potuimus? Verbum diximus; sed ne id quidem.

17) Et Iesus dixit: In omnibus operibus tuis praeclare te fecit incautum, et oblitus es agnoscere virtutem Dei.

18) Verbum absque spiritu Verbi est sicut fabula vana; et orare oblitus es.

19) Nulla fides sine oratione fidei. Fides alis orationis est; sed solae alae non volant.

20) Oratione et fide montes cacumina deprimere potes et in mare proicere; colles sicut agni ad mandatum tuum transilient.

- 21) Defectum hoc bene tibi sit. Magnae lectiones, quae in vita discutuntur, per defectiones fiunt.
- 22) Cum discipuli sederent in meditatione cogitationis, dixit Iesus: Dimitte haec verba in corda vestra;
- 23) Tempus fere est quo tuum onus solus ferre debes; id est sine mea praesentia in carne.
- 24) Incidam enim in manus hominum impiorum, et interficient me, et ultra Bezetham interficient me.
- 25) Et corpus meum sepelient in tumba, ubi per verbum sacrum custodietur et servabitur tribus diebus; tunc resurrecturus sum.
- 26) Duodecim tristes erant; non intellexerunt, et timebant eum interrogare ut verbi sui significationem aperiret.
- 27) Postero die dominus Christinus et duodecim iter suum reversionis inceperunt, et mox in Capharnaum fuerunt.

Caput 131

Iesus et Petrus dimidium sicli solvunt. Discipuli de principatu contendunt. Iesus eos increpat. Eos docet multae lectiones practicae. Parabola boni pastoris.

Cum autem Iesus, et duodecim in domo essent, publicanus accedens ad Petrum, dicens : Homo, Iesus et tu es, qui hoc dimidii sicli solvis ?

2 .

3 Iesus autem dixit: “ A quo publicani hoc faciunt tributum? ab alienis, an ab indigenis?

4) Et Petrus dixit: “Alii soli aestimantur tributum hoc dare.

5) Tunc Iesus dixit: Omnes filii indigenae sumus et nos liberi sumus; sed ne contendamus, tributum solvemus; sed nec siclum solvendi.

6 Iesus autem dixit: Ite ad mare. mitte in hamum et capies piscem et invenies in interioribus eius siclum, quod accipias et solvas tributum tibi et me.

7) Et Petrus fecit sicut dixit Iesus; inuenit siclum et solvit usaticum.

8 Audivit autem Iesus duas controversias inter se. Spiritus autem carnalis ferebatur in cordibus suis, et interrogabant inter se quis esset maior coram Deo et hominibus.

9 Et dixit Iesus: “ Viri, proh dolor! Maximus servus est reliquorum. Tunc vocavit se parvulum; arma sumens ait:

10) Maxima parvulus est, et si magnus esses, omnino fieres qualis est puer in innocentia, in veritate, in puritate in vita.

11) Grandes homines non parva terrena spernunt; qui talem parvulum respicit et honorat, me respicit et honorat, et qui spernit parvulum spernit me.

12) Si vis intrare per portam regni, oportet esse humilem sicut hic parvulus.

13) Audite me, o viri, Hic puer, ut omnis alius, habet causam suam coram throno Dei.

14) Tuo periculo despicias, ecce, inquam, eius pars omni tempore cotidie faciem Dei aspicit.

15 Et iterum audi me: Qui parvulum scandalizat et scandalizat, maledictus notatur; et longe melius esset si se submerxisset.

16) Ecce, ubique delicta. Occasiones peccandi et cadunt, et cum cadunt oriendo convalescunt;

17) Vae autem illi qui alios scandalizat et corrueat.

Cavete, viri Dei, ne alium cogatis cadere; cavete ne vosmetipsos in vias iniquitatis incidatis.

19) Nunc, si manus tuae te scandalizaverint, tu melius abscinde; Melius est enim longe non habere manus et non delinquere coram Deo et hominibus, quam perfecti esse in forma tua et animam tuam amittere.

- 20) Et si scandalizaverint pedes tui, melius absconde; multo enim melius est sine pedibus introire in vitam, quam cadere sub maledicto.
- 21) Et si oculi tui, vel aures peccaverint, melius omnia perdis, quam animam amittes.
- 22) Cogitationes et verba et facta tua igne examinabuntur.
- 23) Memento quod sis sal terrae; sed si virtutes salis perdis, non es coram Deo.
- 24) Habete virtutes salis vitae et pacem habeatis inter vos.
- 25) Mundus plenus est hominibus, qui sal vitae in se non habent et pereunt. venio quaerere et salvum facere quod perierat.

Parabola boni pastoris et gregis perdit

- 26) Quid vobis videtur? si pastor habet centum oves et una earum erravit, non relinquet nonaginta novem;
- 27) Et egredere in de-serta vias et cacumina montium ad quaerendum errantem?
- 28) Imo hoc scis; et si invenerit errantem, ecce gavisus est, et laetatus est super illud plus quam omnes nonaginta et novem qui non erraverunt;
- 29) Laetatur itaque in atriis caeli, cum ex hominum genere, qui in vias peccati egressus est, ad ovile repertus et reductus est;
- 30) Est et hoc gaudium, et exultatio super omnes iustos qui numquam erraverunt.

Finis – Parabola boni pastoris et gregis perdit

- 31) Joannes autem dixit: Magister, quis quaerat, et quod perierat, salvabit? et infirmos quis sanet, et obsessos daemones eiciat?
- 32) Cum essemus in via, vidimus hominem non ex nobis eicere daemones et sanare infirmos.
- 33) Verbum sacrum fecit et in nomine Christi? sed prohibuimus eum, non enim nobiscum ambulavit.
- 34) Et Iesus dixit: Filii hominum, putasne potestates Dei habere?
- 35) Et putatis quia omnis mundus exspectandus est tibi ad facienda opera Dei?
- 36) Deus non est homo ut specialem curam habeat de aliquo homine eique specialia dona tribuat.
- 37) Prohibe ne quis faciat opera Dei.
- 38) Nemo est, qui sacrosanctum verbum pronuntiet, et in Christi nomine infirmos reddat, et immundos spiritus eiciat, qui non sit filius Dei.
- 39) Unus est nobiscum, de quo loqueris. Quicumque congregat in grano caeli, unus est nobiscum.
- 40) Omnis qui dat calicem aquae in nomine Christi, nobiscum est; sic iudicabit Deus.

Caput 132

Iesus defendit damnatum panis furandi. Vertitur sententia. Vir liber egreditur, et populus familiae suae famelicae necessitates suppeditat.

- Multitudo hominum plateas complebat. Ministri erant in via ad curiam cum, homo accusatus est panem furandi.
- 2) Atque in eo paulo dum homo coram iudice ad causam dicendam est deductus est.
- 3) Iesus autem et duodecim erant ibi. Vir in vultu manusque duras laborum et inopiae lineas ostendit.

- 4) Mulier veste opulenta, accusator viri exstitit et dixit: Hunc egomet cepi; bene novi eum, nam hesterno die panem oratum venit.
- 5) Cum fores eieci eum, scisset me hospitem non esse similem; et tunc hodie venit et accepit panem.
- 6) Fur est et rogo ut in carcerem mittatur.
- 7) Testantur etiam servi contra hominem; iudicatus est fur et ministris adducebant eum.
- 8) Iesus autem stans clamabat: “ Praeceptores et iudicate, nolite festinare hunc abducere.
- 9) Estne haec terra iustitiae et iuris? Potesne homines accusare et condemnare pro aliquo crimine, donec ipsi testentur?
- 10) Lex Romana hanc rem in ius non patietur, peto ut permittat hominem loqui.
- 11) Tunc iudex hominem revocavit et dixit: Si quid habes quod narras, dic.
- 12) Lacrymis vir stans ait: Uxorem habeo et parvulos, et pereunt panes, et saepe dixi, et panem petivi; sed nemo audiet.
- 13) Hoc mane, cum e casa nostra illaetabilis discessi, ad quaerendum laborem filii mei panes clamaverunt, et decrevi eos alere vel mori.
- 14) Accepi panem, et Deum obtestor, nefas erat?
- 15) Haec mulier panem rapuit et ad canes proiecit et ad praefectos vocavit et ego hic.
- 16) Boni homines, quidquid vis, fac mecum, sed coniugem meam et parvulos a morte serva.
- 17) Respondens autem Iesus dixit: “ Quis est hic reus?
- 18) Adjuro hanc mulierem ut felo in conspectu Dei.
- 19) Hunc iudicem tamquam scelestum arguo coram iurium humanorum.
- 20) His servis et his ministris ut partes crimini denuntio.
- 21) Crimen Capharnaum crudeliter et furto, quod clamorem paupertatis et inopiae non audiunt, et quod suum est omni iuris iure inopibus prohibuerunt;
- 22) Quos hic appello, et rogo: Nonne mea sunt crimina iustitiae et veritatis?
- 23) Dicebat autem omnis homo : Etiam.
- 24) Accusata mulier pudore erubuit; pertimuit iudex; ministri ab homine proiectis compedibus profugiunt.
- 25) Tunc ait Iesus: “ Date huic quod habet necessarium est, et vadat et pascat uxorem suam et parvulos eius.
- 26) Abundare populus; ibat ille viam suam.
- 27) Iesus autem dixit: “ Non est lex rationis ut iudicem criminis; Res omnes dicendae sunt antequam in causa iudicium solvi possit.
- 28) Corda viri; egredere et sta, ubi stabat hic homo et responde mihi: Quid facias?
- 29) Fur omnem hominem furem putat et eum proinde iudicat.
- 30) Homo qui inclementer iudicat est vir cuius animus scelere plenus est.
- 31) Meretrix, qui suam turpitudinem occultat quod honestatem vocat, verbum non habet pietatis probi meretricis, qui se justum esse dicit.
- 32) Dico vobis, homines, si non reprehendatis donec immunes a peccato sit, mundus brevi significationem verbi accusati obliviscatur.

Caput 133

Duodecim iverunt ad diem festum ierusalem, Iesus autem manet in Capharnaum. Ipse septuaginta discipulos eligit et eos ad docendum et sanandum mittit. Solus accedit ad diem festum et in itinere suo sanat decem leprosos. Docet in templo.

Appropinquabat messis festum; Duodecim iverunt Jerosolymam, Iesus autem non ivit cum illis. ipse mansit in Capharnaum.

2 Erant autem in turba quae eum sequebantur, multi, qui non ascenderant ad diem festum; non erant Iudaei.

3 et vocavit Iesus septuaginta et ex discipulis eorum ad eum et dixit non est regnum Christi soli Iudaei pro omni homine.

Ecce elegi duodecim praedicare Evangelium, primum Iudaeis; et Iudaei sunt.

5) Duodecim Iudaeorum numerus est, et septenarius omnium numerus, cum singulis hominibus.

6) Deus est decem, sanctus Jod.

7) Cum Deo et homine multiplicato habetur numerus fraternitatis hominis et sexaginta et decem.

VIII, et nunc mitto te ad duo et duo; non solis Iudaeis, sed omni genti sub caelo; to Greek and to Assyrian; Samaritano; his transmarinis; omnibus hominibus.

IX) Non elongeris vos, quia viri omnis terrae hic sunt et in Samaria.

10) Surge et vade; sed vade in fide; Nolite possidere aurum neque argentum in zonis vestris; neque extra tunicam neque calceamenta.

11) 'Ingredere in sacrum nomen'; crede Deo, et nunquam egeris.

12) Et haec ubique sit tua salutatio, Pax omnibus; bona voluntas ad omnes.

13 Et si filius pacis fuerit in domo, aperietur porta et ingredietur. et tunc requiescet sancta pax super domum illam.

Septuaginta duo prodierunt; venerunt in Samariam, et euntibus illis dixerunt, Pax omnibus; benevolentiam omnibus!

15 Poenitentiam agite et a peccato discedite et domum vestram disponite ad filium hominis, qui portat imaginem Christi, veniet, et videas faciem eius.

16) Omnes vicos Samariae intraverunt; in Tyro et Sidone iuxta mare praedicabant. Alii autem profecti sunt in Cretam, et alii in Graeciam : alii vero abierunt in Galaad, et docebant.

17 Iesus autem solus omnes ibat ad diem festum per viam Samariae. et cum transiret per Sichar viam, viderunt eum leprosi et turba decem vocatorum de longe, et dixerunt:

18 Domine Iesu, mane et dic pro nobis verbum, ut mundemur.

19 { Dixit autem Iesus: Ite, et ostendite vos sacerdotibus.

20) Euntes ibant, et euntes sanata est lepra eorum. Et reversus est unus de decem, qui erat de Samaria, ad confitendum domino et ad laudem Domini.

21 { Et dixit ei Iesus: Ecce decem mundati sunt. et novem ubi sunt? Surge, et vade. fides tua te salvam fecit.

22) Declarasti cor tuum et ostendisti te virtute dignum; ecce novem manus et pedes leprosos iterum inveniet.

23 Et ibat Iesus, et dum fieret dies festus, venit Jerosolymam et introivit in atria templi.

24 Et increpavit scribas et phariseos sacerdotes et legis doctores propter eorum hypocrisin et contentionem.

25) Obstupuit vulgus; dixerunt, Unde venit sapientia hujus hominis? ut sapiens loquitur.

26) Et ait Iesus: Non didici sapientiam Sancti in scholis hominum; mea doctrina non est mea; verba loquor eius qui me misit ut facerem voluntatem eius

27 Si quis voluerit scire cuius ego loquor, voluntatem Dei facit. Nemo potest scire, nisi qui in vitam venit et voluntatem Dei facit.

28) Legem autem dedit Moyses; sed nemo ex vobis legem servastis; quomodo potestis dignationem alicujus hominis judicare?

29) Olim in his curiis sanavi hominem die sabbati, et in ira quaerebas vitam ducere; et nunc, quia veritatem dico, quaeritis me iterum vitam meam.

30) Scriba locutus est, et dixit, Stulte, obsessus es; quis vult vitam tuam accipere?

31 Vulgus dixit: Nonne hic est Iesus, quem principes desideraverunt interficere? et nunc uenit et docet in templo atria.

32) Si tantarum criminum reus est, cur eum in vincula non auferunt?

33 { Dixit autem Iesus: Omnes me scitis, et unde veni, scitis; vos autem nescitis Deum, qui me huc misit, cuius verba ego loquor.

34 turbae rursus in defensione constiterunt. dixerunt, si hic non est Christus, quem Deus repromisit hominibus revelare, numquid majora opera faciet cum venerit, quam hic facit?

35) Pharisei autem et regentes sacerdotes indignati sunt et miserunt ministros suos ut caperent eum priusquam abiret. Timuerunt apparitores; non comprehenderunt eum.

36) Dixit autem Iesus : Ecce adsum paululum : et vado ad eum qui me misit ut facerem voluntatem ejus.

37 Nunc me quaesitis et nunc me invenietis; ueniet enim tempus quo uado uenire non potestis.

38) Dixerunt ergo: Quo abibit homines ut non inueniant eum? Egredietur in Graeciam et Graecos docebit? aut ibit in Aegyptum aut Assyrium ad docendum?

39 Iesus autem non respondit; incautus turbae de templo exiit et ibat.

Caput 134

Iesus in templo docet. Verba principum exasperant. Nicodemus eum defendit. Pernoctat in oratione in monte Oliveti. Postera die iterum in templo docet. Adducitur ad iudicium adultera.

dixit autem Iesus in novissimo die cum esset multitudo in atrio

2) Qui sitit veniat ad me et bibat.

3 Qui credit in me et in Christum, quem misit Deus, bibet calicem vitae, et fluent aquae vivae.

IV) Spiritus Sanctus obumbrabit ei, et spiraculum spirabit, et loquetur verba, et vivet anima.

5) De eo populus in sententia sua divisa est. Quidam enim dicebant : Quia propheta est Dei vivi.

6 Alii dicebant: Quia hic est Christus, quem prophetae nostri dixerunt venturum.

7 Alii autem dicebant: Non potest esse Christus: quia de Galilæa descendit. Christus de Bethleem, ubi David vixit.

8) Iterum miserunt sacerdotes et pharisei ministros ut eum in iudicium adducerent ut responderet pro anima sua; Cum autem redirent ministri, non adduxerunt eum;

9) Principes irati dixerunt: Quare non apprehendistis hominem hunc et in iudicium vocastis eum?

10 Responderunt ministri: Numquam audivimus hominem loquentem sicut hic homo.

11 In ira pharisei stabant et dixerunt: “ insanitis? Errasne? Esne discipuli hujus viri?

12 Numquid aliquis ex principibus aut Pharisaeis credidit in eum? Plebe! immo credant; execrabiles; nihil sciunt.

13) Venit autem Nicodemus ad magistratus et dixit: “ Numquid possunt Iudaei iudicare hominem et iudicare eum, donec causam eius audiat? Iesus stet ante taleam hanc et testetur se ipsum.

14) Et dixerunt principes : Hic est Iesus homo sapiens : et si patimur eum loqui, increpabit nos facie ad faciem : et tunc ridebunt turbæ, et defendent se stante.

15) **Et tunc scitis, et nos quoniam prophetae a Galilaea non venerant.**

16) Principes eorum, Nicodemus et praefecti, nihil amplius dixerunt.

17) Et abierunt unusquisque in domum suam; Iesus autem perrexit in montem Oliveti, ubi pernoctavit in oratione.

18) Mane autem facto, cum sol vix surrexisset, venit Iesus : et venerunt multi videntes eum in templo : et sedens docebat turbas.

19) Pharisei et scribae adhuc intenti sunt ut causam invenirent unde eum damnarent per verba quae dixerat.

20) In ipso facinore meretricem apparitores sumpserant. Docens autem Iesus duxerunt hanc mulierem, et posuerunt eam in medio, et dixerunt:

21) **Rabboni, haec foemina in adulterio deprehensa. Lex Moysi dicit, quod ipsa morietur, lapidabitur; quid ais poenam esse?**

22) Et inclinavit se Iesus et fecit figuram in terra et posuit in eo numerum animae, et tunc sedit in cogitatione tacita.

23) Et cum postulassent sacerdotes ut loqueretur, dixit: " Qui non habet peccatum, exstaret et primus in eam lapidem mittat ".

24) Et tunc clausit oculos, et non dictum est verbum. Cum surrexisset et vidisset mulierem unam, dixit:

25) **Ubi sunt viri qui te huc adduxerunt? qui accusaverunt?**

26) Mulier dixit, Omnes abierunt; nullus hic erat qui damnaret.

27) Dixit autem Iesus: “ Et non ego te condemnabo; vade in pace, et amplius noli peccare.

CAPITULUM 135

*Iesus in templo docet. Quaedam profundiores significationes ministerii Christi manifestat.
Magnopere irati Principes eum lapidare conantur, sed evanescit.*

Festum autem factum est, et Iesus, Petrus, Jacobus et Joannes sedebant in templo gazophylacio.

2) Novem reversi sunt in Capharnaum.

3) Constrepebat populus in atria templi et Iesus dicebat;

Ego sum lucerna; Christus est oleum vitae; spiritus sanctus ignem. Ecce lumen! et, qui sequitur me, non ambulabit in tenebris, sed habebit lumen vitae.

V) Advocatus dixit: Tu de te testimonium dicis, testimonium tuum non est verum.

6) Et ait Iesus : Si ego testimonium perhibeo de meipso, verum dico : quia scio unde veni et quo vado.

7) **Et nemo alius in carne testificatus est mihi, quia nemo scit unde veni, neque quo ego.**

8) **Mea opera testimonium veritatis loquor. Ut homo, Spiritus sancti verba loqui non potui; et tunc pater meus testatur pro me.**

9) Dicit legislator : Ubi pater tuus vivit ?

10) Et dixit Iesus : Nescitis me aut Patrem meum sciretis, et si Patrem sciretis, Filium sciretis, quia Pater et Filius unum sunt.

11) **Ego vado et non invenio; Quo ego vado, vos non potestis venire, quia non scitis viam.**

12) Viam invenire non potes, quia corda tua crassa sunt, aures obtusae sunt, oculi tui oclusi sunt.

13) Lumen vitae non potest splendere per velum obscurum, quod cordibus vestris circumdetis.

Tu nescis Christum, et si Christus non est in corde, lux non est.

15 venio ad manifestandum Christum hominibus et non recipis me et in tenebris et in umbra inferni habitabitis donec credatis verbis quae loquor

16) Tu autem humiliabis filium hominis, et sublevabis eum et deriseris videre eum mori.

17) Sed tunc modicum lumen ueniet, et scies quia sum id quod sum.

18) Populus sensum verborum locutorum non comprehendit.

19) Et tunc ad populum, qui in eum crediderunt, locutus est, et dixit: Si manseritis in Christo, et Christus in vobis manet, et verba mea in corde vestro servabitis,

Vos in via, in via discipuli estis, et cognoscetis quid est veritas, et veritas vos liberabit.

21 et populus non intellexit. dixerunt, Semen Abrahae sumus, et jam liberi sumus; servi numquam ullius hominis fuimus; quid dicis: Liberi erimus?

22 { Dixit autem Jesus: Nescitis quoniam omnis, qui facit peccatum, servus est peccati? peccato servit?

23) Si non peccas, tunc liber es; sed si cogitatione, aut verbo aut opere peccas, servi es, et nihil nisi veritas te liberat; si ergo liberi estis per Christum, ergo vere liberi estis.

Semen Abrahae es, et tamen quaeritis me interficere, quia verum Abraham loquor.

25) Vos filii carnis Abrahae estis; sed ecce dico, est spiritualis Abraham, quem nostis.

26) Vos estis in spiritu filii patris vestri, et pater vester Diabolos est; in verbis eius suspendas et facias voluntatem eius.

Ille homicida erat a primo. non potest verum dicere, et cum mentitur, sua loquitur; Ipse mendacium est, ipse sui pater est.

Si filii Dei Patris mei essetis, audiretis verba Dei; Verba Dei loquor, vos autem non potestis audire.

Pharisaeus exstitit et dixit: Non est hic ex nobis maledictus Samaritanus et obsessus est;

Jesus autem verba Pharisaei vel scribae non attendit; sciebat quod omnis populus Iudaeum se esse sciebat.

31 Tunc ait: "Qui sermonem meum servaverit, non morietur in aeternum".

32) Iurisconsultus dixit: Et nunc scimus eum obsessum esse. Pater noster Abraham mortuus est; prophetae omnes mortui sunt, et tamen hic dicit: Qui custodierit verba mea non morietur in aeternum.

Estne hic homo major Patre nostro Abraham? Numquid super prophetas? et omnes mortui sunt.

34 Jesus autem dixit : Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum. vidit et gavisus est.

35] Iurisperitus dixit: "Innocens homo; non es quinquaginta annos natus; vidistin Abraham?"

36 Dixit autem Jesus : Ante dies Abraham ego sum.

37 Iterum scribae et pharisaei indignabantur; tulerunt lapides ut iacerent in eum, sed sicut phantasma noctis disparuit; populus autem non cognovit quo iret.

CAPITULUM 136

Jesus in templo docet. parabolam boni Samaritani memorat. Vadit Bethaniam. Docet in domo Lazari. Martham sibi sollicitudinem de rebus huius vitae increpat.

Et stetit Jesus iterum in atria templi, et docebat.

2) Legis magister missus ad interrogandum eum, ut causam reprehendendi et criminis accusaret.

3) Dixit, Domine, dic mihi quid faciam ut habeam vitam aeternam?

4) Iesus autem dixit: “ Legem scitis; Quid enim dicit?

5 Respondit advocatus : Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex omnibus viribus tuis, ex tota mente tua, et diliges proximum tuum sicut teipsum.

6 Iesus autem dixit: “ Ecce bene respondisti; hoc fac et vives.

VII) Iurisconsultus dixit: Vicinus meus, quis est?

Parabola boni Samaritani

8 Dixit autem Iesus: “ Vir ab Hierosolymis iens in Iericho; et ecce occurrit cum latronibus in via, et percutiens eum, spolians eum, et dimisit in via sanguinem eius.

9) **Pharisaeus descendebat illuc. vulneratum vidit; sed tunc tempus amittere non habebat; praeteriens trans.**

10. **Venit Levita et vidit hominem; sed stolas sacerdotales aspernabatur, et praeterivit.**

11) **Legitulus in itinere ad Iericho morientem observavit, et dixit: Si siclum possem facere, hominem adiuverem; sed nihil habet quod tribuat, caritati tempus non est; et transiit.**

12 **Peregrinus autem de Samaria venit; vulneratum vidit; tactus dolore cordis intrinsecus, desiit equo desiliens;**

13) **hominem resuscitavit eumque in equum imposuit et in stabulum adduxit et custodis deversorii praecepit ut eum ad robur revocaret.**

14) **Pecuniam omnem, quam habebat, dedit custodi, et ait: Plus quam hoc est crimen tuum, sed cura de hoc infortunio, et cum iterum venero, omnia reddam; et tunc ibat.**

15) **Magister autem legis, quis horum quattuor proximus fuit illi qui incidit in latrones?**

16) **Advocatus dixit: Vir, qui ei misericordiam fecit; qui curae sibi sunt.**

17 { **Dixit autem Iesus: Ite, et sic facite, et vivetis.**

Finis – Parabola boni Samaritani

18 Iesus autem, Petrus, Iacobus et Ioannes exierunt in Bethaniam, ubi erat Lazarus mortuus.

19) Maria autem sedebat ad pedes Iesu et audivit eum loquentem verba vitae dum Martha ministrabat.

20) Et Martha vocavit, Maria autem non dimisit Dominum ut ministraret ei.

21) Dixit autem Martha ad Jesum : Non curas me ut Maria onera servitutise omni die faciat ? Rogo ut iusseris eius auxilium.

22 Et Iesus dixit: “ Etiam sollicita es, Martha, pro hospitibus tuis; de rebus vitae non laboras.

23) **Cura res parvas lassus es, et id quod maxime egebat, Contemnes.**

24) **Tuam hic sororem longe meliorem partem elegit, partem quam nemo auferre potest.**

Capitulum 137

Iesus et discipuli eius vadunt in secretarium orandi. Iesus Lazarum docet quomodo orare. Exemplar orandi. Valor importunae orationis. Parabola importunae mulieris.

Vespere autem facto egressus est Iesus Petrus, Iacobus et Ioannes cum Lazaro extra portam ad orandum. Et dixit Lazarus : Doce me orare.

2 et dixit Iesus orationem docui duodecim orare cum essemus in Galilaea una Deo acceptabilis et cum oratis tantum dic,

3) Pater noster-Deus qui es in caelis; sanctum nomen tuum; Adveniat regnum tuum; Fiat, fiat in terra, sicut in caelo, et in terra.

Panem nostrum egentem da nobis hodie;

V) Adiuva nos obliviscere debita quae alii nobis debent, ut omnia debita nostra solvantur;

6) et munite nos ab laqueis tentatoris nimis magnas ad sustinendum;

7) Et cum venerint, da nobis vires superandi.

8 Iesus autem dixit: “ Non potest oratio vestrae apparere in aliquo tempore in plenitudine.

9) Ne paveas; iterum atque iterum orate, exaudiet enim Deus.

Parabola importunae mulierculae

10 Et tunc dixit parabolam. Mulier sola nocte erat, et ecce quidam convivii venerant et esuriebant, toto die non habentes cibum.

11) Materfamilias panem non habebat, et sic media nocte exivit et vocavit amicum et dixit: "Tres panes credite mihi; venerunt enim hospites, et nihil habeo quod ad comedendum".

12) Amicus respondit, Quid me vexas in hora media? Porta mea clausa est; filii mei mecum sunt in cubili; Non possum surgere ut darem tibi panem; cras suppleri potes.

13) Materfamilias iterum atque iterum quaesivit, ac deinde, quia desponsavit et nollet, surrexit amicus et panem dedit.

Finis – Parabola importunae housewife

14) Ecce dico vobis, Petite firmiter et accipietis; fideliter quaerite et invenietis; pulsate fortiter, aperiet ostium.

15) Tua sunt omnia, et cum rogas, non ut rogans roget, sed ut parvulus, satiaberis.

16) Panem panis filium petere potest a patre; pater non dabit illi lapidem;

17) Aut piscem postulet; cancrum non dabit; aut ovum postulet; Pater de torrente non dabit lapidem.

18) Ecce, si homines carnales noverunt filios carnis abundanter dare, nonne Pater vester caelestis abundanter dabit vobis orantes?

Caput 138

Christifideles Hierosolymis. Caecum a nativitate occurrunt. Iesus documentum docet de causa morborum et calamitatum. Caecum sanat.

Dominus cum Petro, Jacobo et Joanne erant in Jerusalem. fuit sabbatum.

2) Et ambulantes per viam viderunt hominem non videre; a nativitate caecum fuerat.

3) Et Petrus dixit, Domine, si morbus et imperfectiones omnes peccant, quis peccator in hac causa fuit? parentes an ipse homo?

4) Iesus autem dixit: “ Afflictiones omnes in acceptione sunt debiti, aut debita quae facta sunt.

5) Lex est remunerationis quae nunquam deficit et in vera regula vitae constringitur;

6) Quodcumque fecerit homo alter, illi faciet.

In quo habetur iudaicae legis significatio, quae brevius dicitur, Dentem pro dente; vitam pro vita.

8) Legis debitor iudicatus est, qui aliquem cogitatione, verbo vel facto laedat, et alius similiter cogitatione, vel verbo vel opere laedat.

9 Et quicumque effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: ad homicidium ministrabitur.

10) Afflictio est cellula carceris in qua homo manere debet donec debita sua solvat, nisi dominus eum solvat ut melius habeat unde solvat debita sua.

11) Afflictio est certum signum cui debita solvenda est.

12) Ecce homo iste! Fuit in altera vita crudelis, et oculos crudeliter delevit unius hominis.

13) Huius parentes olim in caecum et inopem ora verterunt atque ab ostio eiecerunt.

14) Tunc interrogavit Petrus: “ Num debita solvimus aliorum, cum eos verbo sanamus, immundos spiritus eicimus, vel ab omni acerbitate liberamus?

15 Iesus autem dixit non possumus reddere debita cuiusquam sed in sermone solvamus hominem a tribulatione et angustia

16) Et eum liberum faciat, ut debita reddat, tradendo animam suam volendo sacrificium pro hominibus vel aliis animantibus.

17) Ecce hunc hominem liberum facimus, ut generi melius serviat et debita sua reddat.

18 Iesus autem vocavit hominem et dixit ei vis esse liber vis videre?

19) Homo respondit, Omnia quae haberem, libentissime darem, si viderem.

20) Accepit autem Iesus salivam et frenum de luto et fecit collyrium, et posuit super oculos caeci.

21) Verbum locutus est, et tunc dixit, Vade ad Siloam et lava, et sicut tu lavas, Jahhevahe. Hoc facite septies et videbitis.

22 ductus est homo ad Siloam; lavit oculos suos, et locutus est verbum, et statim aperti sunt oculi ejus, et vidit.

23) Populus, qui hominem multos annos viderat sede- bat in via et orabat, valde mirabatur eum videre.

24) Dixerunt : Nonne hic est Iob cecus natus , qui sedebat secus viam et orabat ?

25) Audivit eos inter se loqui; dixit, "Ego sum;"

26) Dicebant ergo, Quomodo sanati estis? quis aperuit tibi oculos?

27 dixit homo quem vocant Iesum collyrium de luto fecit mihi et posuit super oculos meos et iussit me dicere verbum et lavare in Siloam septies feci sicut mandavit mihi, et nunc video.

28 Et praeteriens scribe quidam, cum vidisset hominem, et audierat eum dicentem quia Iesus in verbo aperuerat oculos ejus.

29 Accepit ergo hominem in synagogam, et narravit sacerdotibus, qui interrogaverunt hominem de miraculo.

30) Respondit homo: Numquam vidi lucem usque hodie, cum a nativitate caecus essem.

31) Hoc mane, cum sederem iuxta Siloam, collyrium quem dicunt homines de luto dicant in oculis meis numquam cognovi; Jussit me verbum dicere et lavare oculos in aqua septies; feci sicut praecepit et vidi.

- 32) Iurisconsultus interrogavit hominem, Quis tibi aperuit oculos?
- 33 Respondit ille: Quidam dicunt: Jesus est nomen ejus, et quia a Galilæa venit. alii autem dicunt: Filius est Dei.
- 34 { Pharisæus autem ascendens dixit: Quia sabbatum est. Qui facit opus tale, et non sabbatis, non est ex Deo.
- 35 Et mirati sunt quidam de sacerdotibus, et dicebant : Homo malus non poterat hoc facere signum ; potestatem dei habere debet. Itaque inter se contendebant.
- 36 Et interrogaverunt hominem: Quid tibi videtur de homine isto a Galilæa?
- 37 Ait: Propheta est, missus a Deo.
- 38) Multi autem ex Iudæis non crediderunt hominem a nativitate caecum fuisse; dixerunt, Non est potestas aperire oculos caeci nati.
- 39 Et adducunt parentes eius ad pharisaeos ut testimonium perhiberent.
- 40) Dicunt ei : Hic est filius noster qui caecus natus est. quomodo visum fuerit nescimus; setatem habet, sciat; ipsum interrogate.
- 41) Timuerunt dicere, quod crediderunt, Iesum esse Christum, qui venerat manifestare potestatem Dei, ne sacerdotes offenderent et de synagoga eicerentur.
- 42 Iterum principes dixerunt: Hic est Jesus homo nequam. Ille autem qui sanus fuerat effectus, resurrexit, et ait:
- 43) *Hic Iesus peccator sit an sanctus sit, nescio; sed hoc unum scio; Caecus eram, nunc video.*
- 44 Maledixerunt ergo scribae et pharisaei hominem et dicebant: “ Tu es sectator hominis huius a Galilæa ”. Hunc sequimur Moysen, sed hunc, nescimus eum, et nescimus unde sit.
- 45) Respondit ille: Mirum est, quod nescis unde sit, et tamen aperuit oculos meos.
- 46) *Scis nihil nisi virtutem Dei talia facere posse.*
- 47) *Deum orantes peccatores non exaudit, et scias quia non est homo scelestus, qui potest uti virtute Dei.*
- 48) Pharisei responderunt: Misere! et in peccato nati es, et nunc nobis legem conaris docere. Et eiecerunt eum de synagoga.

Capitulum 139

Iesus occurrit et instruit hominem caecum. Mystera regni pandit. Ovile. Ipse pastor declarat. Massaliae domum adit, ubi dies aliquot commoratur.

Cum audisset autem Iesus quod factum est, et quemadmodum eiecerant sacerdotes eum, quem curaverat, de synagoga, invenit hominem, et dixit ei:

2. Credis in Deum et in Filium Dei?

3) Homo respondit, Credo in Deum; sed quis est filius Dei, de quo dicitis?

4) Iesus autem dixit : Filius Dei est, qui loquitur vobis.

5 Quaesivit ergo ille: Quid dicis, Filius Dei? Estne unus tantum?

6 Iesus autem dixit: Omnes homines filii Dei sunt; Pater generis Deus est; sed non omnes filii Dei per fidem.

7 Qui de seipso victoriam adipiscitur, ex fide filius Dei est, et qui vobis loquitur, vicit, et filius Dei est appellatus, quia forma est filiorum hominum.

8) Qui credit et facit voluntatem Dei, ex fide filius Dei est.

9) Homo gaudens exclamavit: Domine, Credo in Deum, et in Filium Dei.

10 { Dicit ei Jesus: Veni ad aperiendum januis carceris, ut cæcos videas; sed ecce pharisæi a nativitate caeci sunt.

11 Et cum imposuissem ser- varium veritatis super oculos eorum, jubens eos abire et lavare, et dicere sacrum verbum, non ibunt; tenebras amant.

12 et turbatae sunt turbae Domini et stetit et ait

Jesus Pastor et Ovis

---

13) Viri Israel, vobis dico: Grex Dei magnus est; muri eius validi sunt, portam habet ab oriente, et qui per portam non intrat in ovile, sed aliunde ascendit in ovile, fur est et spoliat.

14) Pastor ovium ante ianuam stat; dat signum secreti; pulsat; speculator portam aperit.

15) Et tunc pastor oves suas nominatim vocat; vocem eius audiunt et sequuntur illum; per portam in ovile intrant.

16) Oves alienae vocem non noverunt; non sequuntur; fugiunt.

17 Populus non intellexit parabolam quam dixit Iesus; deinde dixit,

18) Christus caulis porta est; Ego sum pastor ovium, et qui me per Christum sequitur, in ovile, ubi vivae fluunt aquae, et ubi opulenta pascua sunt.

19) Pseudoprophetae veniunt et eunt; pastores esse dicunt oves; asserunt viam scire; verbum autem virtutis non cognoscunt; custos non aperit portam; oves vocantem non curant.

20) Pastor ovium animam suam dat ut oves salvet.

21) Mercenarius fugit ad salvandam vitam, cum lupi ovile infestant; et tunc tenerae rapiuntur agni, passim oves disperguntur.

Ego sum pastor ovium; Ego cognosco oves Dei; vocem meam sciunt, sicut novit me Deus et ego novi eum.

23 Pater me incorruptibili amat, quia animam meam pono pro ovibus.

24) Ego pono animam meam cum volo, sed ut iterum sumam illam; Omnis enim filius Dei per fidem habet potestatem mortificatam carnem abiciendi et iterum sumendi eam. Haec verba a Deo habeo.

Finis – Iesus pastor et ovile

---

25 Iterum populus inter se certabant; de Christo in sententia sua divisa sunt. Non poterant comprehendere verba quæ locutus est Iesus.

26) Quidam iterum dixerunt, Obsidetur, vel insanit; quid auscultas ipsius verba?

27) Alii dicebant, Verba ejus non sunt verba obsessi. Numquid possunt immundi spiritus aperire oculos caeci nati?

28 Tunc exivit Iesus Ierusalem et cum Massaliano moratus est per dies aliquot.

Caput 140

Iesus et tres discipuli Capharnaum revertuntur. Ihesus famam accipit septuaginta. Cum discipulis suis per totam Galilaeam fideles hortatur. sanat mulierem. Narrat parabolam de semine parvo et de arbore magna.

Venerat tempus reditum septuaginta quos misit Iesus ad praedicandum.

2) Iesus autem, Petrus, Iacobus et Ioannes coeperunt iter facere in Galilaeam.

3) Ascenderunt per Samariam; Transieruntque per multas villas et civitates, et circumdederunt vias populi, et videbant septuaginta viros. Et Iesus docebat, et sanabat infirmos.

4 Cum autem venissent Capharnaum, fuerunt ibi septuaginta; et repleti sunt gaudio; Dixerunt,

5 Spiritus Domini exercituum erat nobiscum omni via, et repleti sumus.

VI) Verbi sacri virtus in nobis manifesta fuit; infirmos curavimus; claudos ad ambulandum fecimus, surdos ad audiendum, caecos ad videndum.

Ipsi daemones contremuerunt, quando locuti sumus verbum, et erant nobis subditi.

8) Iesus autem dixit: "Egredientibus vobis, caeli lucidi; et vidi, et satanas sicut fulgur de caelo cecidit.

IX) Ecce enim potestis calcare serpentes et scorpiones, et haec signa inimicorum hominum. Munitus es in via recti, et nihil nocet.

10) Et intrantem audivi magistrum dicentem, Euge.

Sed non gaudeas, quia potestatem habes infirmos sanandi, et daemones per Verbum contremiscere; haec enim laetitia a carnali est.

12) Gaudeas quod gentes terre habent aures ad audiendum verbum, et oculos ad videndum gloriam Domini, et corda ad sentiendum interni spiritus sancti spiritus.

13) Et bene sitis, quia nomina vestra scripta sunt in libro vitae.

14 Tunc Iesus in caelum respexit et dixit: Gratias tibi, Pater, Domine caeli et terrae, quia revelasti te parvulis, et docuisti eos quomodo illuminare viam et ducere sapientes ad te.

15) Quae dedisti mihi, ecce dedi eis, et per verbum sacrum dedi eis cor intellectum;

16) Ut cognoscant et honorent te per Christum, qui erat et est et semper erit.

17) Deinde ad septuaginta et duodecim dixit: Beati oculi vestri, quia, quae videtis, videtis;

Et aures tuae beati, quia audiunt quae audiunt;

19 et beati corda vestra quia intellegitis

20) In saecula saeculorum, quae sunt sapientes terrae, prophetae, videntes et reges, desideraverunt audire et videre et scire quae audistis et vidistis et cognovistis; sed non pervenerunt nec potuerunt audire et videre et cognoscere.

21) Iesus autem iterum dixit : Ecce, ego praecessi vobis lunas multas, et dedi vobis panem caeli et calicem vitae ;

22) Sis parma atque habitatio tua; nunc autem cum cognoveritis viam et valeatis solus stare, ecce pono corpus meum et vado ad eum, qui est omne;

23) In diebus ergo quadraginta convertemus faciem nostram ad Ierusalem, ubi inveniam altare Domini et dabo animam meam volendo sacrificium pro hominibus.

24 Surgamus et transeamus omnes fines Galilaeae et omnes filios Dei fide salutantes.

25 Et surgentes abierunt. omnes uillas et uillam maritimam intraerunt, et ubique dixerunt: Benedictiones christi manent apud uos in eternum.

26 In quodam autem oppido ascenderunt synagogam die sabbati, et docebat Iesus.

27) Et cum hoc dixisset, duo viri induxerunt mulierem foveam prope duplicatam morbo; non per octodecim annos sine manu adiuvante surrexisse de lecto suo.

28 Et imposuit Iesus manum suam super mulierem, et dixit: Surge, liber ab infirmitate tua.

29) Et cum hoc dixisset, invenit mulier quod erecta esset et robusta, et surgens ambulabat et dicebat: Laudate Deum.

30) Archisynagogus ira repletus est, quia medicus sabbato curaret.

31 non increpabat Iesum facie ad faciem sed conversus ad turbas dixit

32 Viri Galilaei, quid solvitis leges Dei? Sex dies in omni septimana quando afflictos ad sanandum adducas.

33 Hic est dies, quem benedixit Deus, sabbatum in quo homines non operantur.

34 Ait autem Iesus: “ Scribae et pharisaei inconstans! Sabbato die auferas iumenta de praesepibus eorum et educas ad comedendum et bibendum; non est hoc opus?

Haec filia Abrahae patris tui, quae decem et octo annis ligata est, in fide liberanda venit.

36) Nunc, homines, nefas est vincula solvere et sabbato solvere?

37) Princeps nihil amplius dixit; gaudebant omnes, et dicebant: Ecce Christus.

Parabola de Semine Magno et Arbore Magno

38 Et dixit Iesus parabolam. inquit, simile est regnum Christi semen pusillum, quod positum est in terra;

39 Crevit et post multos annos arbor magna facta est, et multi in umbra eius requieverunt, et aves nidificaverunt, et pullos suos inter frondosos suos educaverunt.

Caput 141

Iesus verba consolationis loquitur. Pharisaicum officiosum increpat. Nuptias frequentat dapes. Homo hydropicus sanat. Hospites increpat sedes principales quaerentium. Narrat parabolam de nuptiis.

Et abiit Iesus in aliud castellum maritimum, et loquebatur voce magna cum his qui eum sequebantur.

2) Exsurgens autem quidam, dixit : Domine, pauci sunt qui veniunt in vitam ?

3) Et ait Iesus: Aspera via est quae ducit ad vitam; porta angusta est et bene custoditur; omnis autem qui in fide est quaerit viam inveniet et qui novit Verbum intret

4) Sed multi quaestui viam quaerunt; porta vitae minant; sed celer est.

5) Custos de turre dicit, Nescio vos; Azotus loquela tua, et stolae tuae peccati; recedite atque abite.

6 Et ibunt in fletu et in strido dentium.

Et irascentur, cum viderint Abraham patrem suum cum Isaac, Jacobo et prophetis, in regno Christi requiescere, et ipsi intercluduntur.

8) Et ecce, dico quod homines de terris longe venient, de oriente, de occidente, de aquilone et de austro et sedent mecum in conscientia.

9 Ecce, dico, erunt novissimi primi, et primi erunt novissimi.

10. Omnes homines ad regnum Christi vocati sunt; sed pauci eliguntur, quia solus mundis corde regem videre potest.

11 Phariseo autem illo accedente, dixit: “ Homo Galilaeus, si non vis animam tuam hic manere; Iurat enim Herodes se futurum esse animam tuam, sed etiam nunc ministri eius quaerunt te.

12 Et ait Iesus: “ Quid est hoc, Pharisei sollicitudinem meam de vita mea? Tunc ait homini qui loquebatur;

13) Egredere et dic vulpeculae illi: Ecce ego sano infirmos et eiicio spiritus immundos hodie et cras et venturos dies, et tunc perveniam.

14 Vade, et dic illi: Non timebo eum in Galilæa, quoniam ego in furorem hominum in Jerusalem occurro.

15 Et cum morarentur in loco, homo pharisaeus invitavit Iesum et paucos ex his, qui sequebantur eum, ut manducaret cum illo sabbato, ut celebraret nuptias filii sui.

16) Inter convivas morbo hydropico afflictus erat.

17 Et dixit Iesus ad eos, qui a semetipso exierant verbum, ut accusarent eum:

18 Vos legisperitis et Pharisei, quid dicitis de iniquitate sanitarum sabbato? Hic est homo, unus ex tuis, et anxius est. Numquid secundum Dei virtutem dicam verbum sanum et hominem sanum?

20) Iurisperiti et Pharisei obmutuerunt; non responderunt.

Tunc locutus est Jesus verbum sanum, et sanavit hominem : et ipse gaudens, ibat.

22 Dixit ergo iterum ad legisperitos et Phariseos: Quis ex vobis homo, qui habet equum vel vaccam, si incidat in foveam sabbati, non vocaret amicos suos ad auxilium attrahendum illud?

23 Et nemo poterat respondere: Ecce ego.

Jesus Attendit Festum Nuptiale

24 Cum vidisset autem Iesus discumbentes ad convivium, cum vidisset eos turbas ut acciperent summa, dixit illis:

25) Vos ambitiosi, cur summas sedes capere nitimini cum invitati estis? Sed tincidunt vitae nisi non suscipit.

26) Cum iubentur homines ad nuptias, sedeant in sedibus inferioribus, donec eas ubi voluerit hospes ponat.

27) Supremum sedes licet, iniussus, sumas; sed tunc veniens vir honoratior, et cum te hospitio iubeat surgere et inferiorem sedem capiat, ut honorificentiore hospitem suum honoret, non potes non adiuvere non erubescendum propter ipsum dedecus in tua humilitate.

28) Sed si sumas infima sede, et tunc honoraris ab hospite tuo, et petens a superiori sede, honorabilis es hospes.

In hoc notamus principium vitae: Ut qui se exaltaverit humiliabitur, et qui se humiliat exaltabitur in conspectu hominum.

30) Tunc locutus est Iesus ad omnes discumbentes; dixit: Cum quis vestrum convivium faceret, non debet amicis, aut cognatis, aut divitibus;

31) Talem enim humanitatem faeneratam existimant, et sentiunt se maiorem tibi convivium facere, sicut in solutione debiti.

32) Sed cum facis convivium, voca pauperes, claudos, caecos; in hac te exspectat benedictio, bene enim scis quod nihil inde lucraberis; conscientia autem auxilii egentibus reddetur.

Parabola Divitis et Festi eius

33 et dicebat parabolam. inquit, homo dives convivium paravit; servos suos misit ut venirent electos suos; neque illi exire volebant, neque excusabant quantum satis esse exercitum putarent.

34) Et dixit unus : Modo emi agrum , et ire debeo et probare titulum meum in terra ; Oro veniam.

35) Alius dixit: Debeo descendere et probare possessionem meam in ovibus quas emi; Oro veniam.

36) Alius dixit: Modico tempore duxi, et ideo non possum ire; Rogo ut ignoscatur.

37 Cum autem venissent servi, et nuntiaverunt homini, qui paraverant convivium, quod non vocati fuerant, et venerunt

38) Contristatus est vir corde; deinde suos in plateas et vicos civitatis emisit, ut pauperes, claudos, caecos ad convivium vocaret.

39 Exierunt servi et invenerunt pauperes, claudos, caecos, et introduxerunt eos; sed magis locus erat.

40) Tum ex armis populum vi ad convivia mittebat; et tunc domus plena erat.

41) Et Deus fecit hominibus convivium. Multos annos servos suos ad filios hominum misit. Non audierunt vocem eius; non venerunt ad diem festum.

42) et misit servos suos ad extraneos et ad turbas; venerunt, sed locus est pluribus.

43) Ecce, mittet angelos suos cum tuba ingenti clangore, et cogentur homines ascendere ad diem festum.

Finis – Parabola Divitis et Festum eius

Caput 142

Semita discipulatus, difficultates. crux et eius significatio. Periculo divitiarum. Adolescens, qui divitias plus amabat quam Christum, diligebat. Parabola Divitis et Lazari.

Jesus autem et duodecim venerunt in aliam civitatem, et intraverunt in eam dicentes : Pax omnibus. bona voluntas ad omnes.

2) Sequebatur turba populi, et ait illis dominus, Ecce, estis imitatores lucri.

3) Si vis me sequi in amore, et spiritus sancti discipulos esse, et tandem coronam vitae adsequere, necesse est ut omnia ibi carnalis vitae relinquant.

4) Nolite errare; manete, viri, et numerate sumptus.

5) Si quis turrim aut domum edificaverit, primo sedet et sumptum habeat pro certo habendum aurum ad perficiendum.

6) Novit enim bene, si inceptum suum fecerit, omnes opes amittere et ludibrium esse.

7) Et si rex regnum alterius regis capere desiderat, fideles suos vocat et vires suas bene considerant; non uno singulari virtute metior arma.

8) Bene numera sumptus antequam me sequi incipias; significat vitae cessionem et omnia quae habes.

9) Si patrem, matrem, uxorem, aut filium plus quam Christum amas, me sequi non potes.

10) Si divitias vel honorem plus quam Christum amas, me sequi non potes.

11) Vitae carnalis semitae montem versus cacumen non accurrunt; discurrunt montem vitae, et si recta ad superiorem portam conscientiae pergis, vitae carnalis semitas transis; non calcabis eis.

12) Atque ita homines crucem portant; nemo potest alterius crucem portare.

13) Tolle crucem tuam et sequere me per Christum in viam verae discipulationis; haec est via quae ducit ad vitam.

14) Haec vitae ratio pretiosissima margarita appellatur, et qui invenit eam omnia quae habet sub pedibus habet.

15) Ecce homo invenit in quodam agro incultum mirae auri mei, et exivit et vendidit domum suam et omnia quae habuit et emit agrum; tunc opibus gavisus est.

16) Aderant autem scribae et pharisaei divitiarum, qui pecunias eorum et vincula et terras diligebant, et deridebant magnalia quae dixit Iesus.

17) Tunc locutus est eis Iesus et dixit: “ Vos estis, qui iustificatis vos in conspectu hominum; Scit Deus nequitiam cordis tui;

18) Et sciatis, o viri, quia quidquid carnali mente venerandum et elevatum est, abhominabile est coram Deo.

19) Et abiit Iesus, et accedens adolescens, accurrens genu flexo ante pedes ejus, dixit : Magister bone, dic mihi quid faciam ut vitam aeternam habeam.

20) Iesus autem dixit : Quid me dicis bonum ? Nemo vere bonus nisi ipse Deus.

Et dixit Deus: Si vis ad vitam ingredi, serva mandata Legis.

22) Adolescens quaesivit, Cui referebat imperata?

23) { Iesus autem dixit: Non occides. Non furtum facies. Adulteria non facies; non falsum testimonium dices;

Diliges Deum tuum ex toto corde tuo, et diliges proximum tuum sicut teipsum.

25) Respondit ille, Haec observavi ab adolescentia; quid adhuc mihi deest?

26 Iesus autem dixit: Unum tibi deest; cor tuum in terrenis figitur; non es gratis.

27 Egredere, et vende omnia quæ habes, et da pauperibus, et veni, sequere me, et habebis vitam æternam.

28) Dolebat homo quod dominus dixit; dives enim erat; Abscondit faciem suam et contristatus in viis suis abiit.

29 Iesus autem aspiciens illum maerentem ait durum est viros cum gazofilacia intrare per ianuam in regnum animæ

30 Et discipuli eius mirabantur in verbo.

31 Respondit eis et dixit: “ Dico vobis, homines, quia qui confidunt in divitiis, in Deo non possunt confidere et in regnum animæ venire non possunt;

32 facilius est camelum per foramen acus transire quam cum thesauris suis invenire viam vitæ Dixerunt autem discipuli ejus : Quis ergo poterit invenire viam ? quis salvus erit?

33 Iesus autem dixit: “ Aurum suum det dives; et exaltationes in terra osculabuntur, et Deus salvabit.

34) Dixit ergo eis Iesus parabolam hanc :

Parabola Divitis et Lazari

35) Homo dives in civitate splendide vixit; ille optimas vestes facere poterat; Tabulae eius erant cum amplissimis opsoniis onustae.

36) Mendicus, caecus et claudus, cui Lazarus nomen erat, sedere solitus erat iuxta portam desertam domus istius, ut cum canibus de mensa divitis purgamenta divideret.

37 Factum est ut mortuus est Lazarus, portaverunt eum angeli in sinum Abrahae patris nostri.

38) Mortuus est autem et dives, et sepultus est in monumento pretioso; sed purgantibus ignibus paenitens oculos patefecit.

39 Respexit et vidit pauperem in sinu Abrahae patris sui, et in amaritudine animæ suæ clamavit.

40 Abrahe pater mi, respice in filium tuum miserere; His ego flammis torqueor.

41) Mitte Lazarum, quaeso, ut det mihi tantum supremi aquae ad refrigerandum linguam aridam.

42) Dixit autem Abraham : Fili in mortali vita, optimas terrae habuisti, et Lazarum pessimum habuisti, et non dares ei calicem aquae ibi, sed eiecisti eum ab ostio tuo.

43) Lex oportet impleri, et Lazarus iam consolatur, et tu reddes quod debes.

44) Praeterea magnum est inter nos et zonam tuam firmatum, et si Lazarum non possem mittere ad te, et non potes ascendere ad nos, donec reddas debita tua.

45) Rursumque vir angor dixit: “Abraham pater, oro, mitte Lazarum in terram, et ad domum patris mei, ut indicet fratribus meis, qui adhuc in vita sunt, quia habeo quinque ex eis circa horrores. ne ad me neve ad te perveniat hujus loci.

46) Respondit Abraham : Habent verba Moysi et videntes, audiant illos.

47) Respondit homo : Non audient verbum scriptum. sed si quis de sepulcro ascenderet, crederent.

48) Abraham vero respondit: Si verba Moysi et videntum non audiunt, non persuadebuntur, si quis ex mortuis steterit in medio eorum.

Finis – Parabola Divitis et Lazari

49) Ait autem Petrus: “ Domine, omnes nos dimisimus te sequi; et quae est merces nostra?”

50) Jesus autem dixit : Amen dico vobis, quia vos, qui reliquistis omnes me sequimini, in novitatem vitæ absconditæ cum Christo in Deo intrabitis.

51 et sedebitis mecum in throno virtutis et iudicabitis mecum tribus Israhel

52) Et qui carnalem seipsum vincit et per Christum me sequitur, centuplum habebit de divitiis vitae terrestres et in futuro vitam aeternam.

Caput 143

Iustitia in praemiis. Iesus parabolam de agricolae et de operariis narrat. Lex divina divortii notificat. Mysterium Matrimonii.

Dominus stabat secus mare; aderant turbae, unus stetit et dixit;

2) **Utrum Deus donet praemia pro hominibus praemia.**

3) Et Jesus dixit, Numquam sciunt quid alii fecerunt, haec vita est talis vita.

4) **Virum magnum opus facere videatur, atque ab hominibus ut magno praemio dignos judicari possit.**

5) **Alius homo in segetibus vitae atque infamis facie hominum deficiendus esse videtur.**

6) **Hominum corda non noverunt; Solus Deus corda hominum novit, et cum dies perfectus est, hominem, qui sub diei ergastulo decidit, vitam remunerabit, et hominem, qui erat idolum cordium, avertat.**

Parabola agricolarum et operariorum

7 et dixit parabolam. simile est, inquit, regnum animae homini, qui amplum praedium habuit.

8 Mane autem facto descendit in forum ut quaereret homines ad segetes colligendas.

9) **Invenit tres viros, et annuit singulis denariis dare pro servitio suo in diem et misit eos in agrum suum.**

10 **Iterum descendit ad forum hora diei tertia, et invenit quinque viros exspectans, et dixit, Descende in campum meum, et servite, et quod rectum reddam vobis; et descendentes ministrabant.**

11) **Iterum abiit; erat hora diei sexta, et septem homines stabant; eos in aciem misit ut servirent.**

12 **Et hora undecima iterum ivit; ibi duodecim homines stabant quasi otiosi; Qui dixit eis: Quid hic statis tota die otiosi?**

13) **Dixerunt, Quia non opus est nobis facere; nemo nos conduxit.**

14) **Et misit eos in agrum suum ut servirent sibi.**

15 **Ut autem sero factum est, dixit homo procuratori suo : Voca operarios de agro, et redde unicuique secundum opera sua. Omnia autem numerata sunt, et unusquisque pro mercede sua accepit.**

16 **Cum autem duodecim, qui ministrabant ab undecima hora, acceperunt unum denarium pro mercede sua, tres valde gravati sunt; Dixerunt,**

17) **Hi duodecim una hora brevi servierunt, et nunc nobiscum aequam partem habent, qui per aestus diei satagunt horas; non haberemus ad minus duos denarios pro mercede nostra?**

18) **Respondit homo: Amici mei, non facio tibi iniuriam. Nonne ieiunium consensum habuimus, cum ad opus accessistis? Nonne persoluta?**

19) Quid ad te, si istos vel minorem vel maiorem pecuniam reddam? Sume quod tuum est, et vade, quia dabo duodecim quod dabo tribus, quinque, septem.

20) Pro seipso fecerunt ac non plus quam optimum est.

21) Merces hominis in cordis innititur.

Finis – Parabola agricolarum et operariorum

Et accedens Jesus pharisæus, ait : Domine, si licet viro uxorem dimittere ?

23) Jesus autem dixit : Vos oportet scire. quid lex dicit?

24) Pharisaeus respondit: Lex providet ut vir dimittatur uxorem suam.

25) Iesus autem dixit ad duritiam cordium hominum datorem Legis induxisti ut de his omnibus providerent sed a primo non fuit ita.

26) Fecit Deus mulierem viro, et fuerunt unum; Et postea dixit, Homo patrem et matrem relinquet et adhærebit uxori suae; non magis divisa sunt; unum sunt, caro una.

27) Quod Deus coniunxit, nemo homo ex parte potest.

28) Cum autem ascendissent domum, vir factus est gratis quaerens iterum de hac re divortii.

29) { Dixit ergo iterum Jesus ad pharisæum. et dein matrimonialem legem superiori dedit;

30) Qui dimittit uxorem suam, et nisi fuerit meretrix, et tunc aliam uxorem duxerit, moechatur.

31) Mulier, quae virum dimiserit, nisi liber et moechus sit, et tunc fit alterius viri uxor, moechatur.

32) Et quaesivit Thomas, Quid est adulterium?

33) Et ait Iesus: “ Vir, qui accipit mulierem luxuriam, adulter est.

34) Uxor, quae libidinosas cogitationes accipit et omnem virum, qui non est sibi, cupit, non est maritus eius, meretrix est.

35) Legem facere non possunt homines duo corda ligandi.

XXXVI) Duo cum amore tenentur, nullam cogitationem luxuriae habent. Non potest mulier virum relinquere; vir uxorem dimittere non vult.

37) Cum homines libidinosae cogitationes et aliam carnem concupiscunt, una non sunt nec Deo copulantur.

38) Philippus autem dixit: Domine, si pauci sunt, quos Deus copulavit vinculis sacris?

39) Iesus autem dixit: “Deus novit mundum corde; libidinosi homines ac feminae, libidinosi sunt; simul esse non possunt; nec simul cum Deo esse possunt.

40) Dixit Nathanael : Nonne bene omnes abstinent a susceptione voti nuptiarum ?

41) Iesus autem dixit: “ Non munda sunt homines, quia innuptae sunt; Homo qui concupiscit, adulter est, si uxorem habet vel non.

42) Et tunc omnibus dixit: Quaedam homines narrando sciunt, alia vero non sciunt, donec eis aperiatur porta conscientiae.

43) Mysterium loquor quod iam intelligere non potes; sed intelleges aliquando.

44) Eunuchus homo est qui non concupiscit; quidam sunt eunuchi, quidam sunt eunuchi virtute hominum, quidam sunt eunuchi a spiritu sancto, qui eos liberos facit in Deo per Christum.

45) Qui potest veritatem capere, capiat.

Caput 144

Christifideles apud Tiberium. Iesus loquitur in vita interiore. Narrat parabolam de filio prodigo. Discordia majoris fratris.

Cum ergo perambularent civitates et civitates terre Galilaeae, venit Dominus cum discipulis suis ad Tiberium, et hic invenit paucos qui amabant nomen Christi.

2) Et multa eis dixit de vita interiore; Cum autem ascendissent turbæ, parabolam locutus est. dixit,

Parabola de Filio prodigo

3) Homo quidam magnis possessionibus duos filios habebat. Filius minimus taedet domi vitae, et dixit:

4) Pater mi, quaeso, divides opes tuas et da mihi partem meam, et fortunam meam in alia terra quaeram;

5) Pater ut cupiebat et cum opibus adolescens in alienam terram abiit.

6) Luxuriosus fuit ac mox omnes opes suas in peccatis dilapidavit.

7) Cum nihil aliud sibi superesset, in agris ad porcos curandos invenit.

8) Esurivit autem et nemo ei dedit manducare, et ideo siliquas quas pascebat porcos comedit.

9) Et post multos dies invenit se ipse et dixit intra se: Pater meus homo locuples est; Servos habet, qui largiter pascuntur dum ego, filius, inter porcos in agris pereor.

10) Non spero filium recipiendi, sed surgens pergam ad domum patris mei, et confitebor viam meam;

11) Dicam : Pater, iterum venio. Solutus sum, et perdidit opes meas; Non sum dignus vocari filius tuus.

12) Non peto ut filius recipiatur, sed locum habeam inter servos tuos, ubi a tempestatibus hospitium habeam et ad manducandum sufficiam.

13) Et surgens quærebat domum patris sui, et venit mater ejus adhuc longe.

14) (Matris cor primum deficiens sentire potest pueri errantis desiderium).

15) Venit pater et manus in viam descenderunt obviam puero, et gaudium magnum fuit.

16) Puer misericordiam et locum servi deprecari conatus est; sed amor erat nimium ad audiendum placitum.

17) Ianua aperta est; gratam invenit in corde matris, et in corde patris.

18) Advocavit pater servos et iussit eis tunicam summittere ad se; calceamentum pedum eius; anulum ex auro purissimo pro eo gestandum.

19) Dixit ergo pater : Servi mei, ite, et immolate vitulum saginatum. parate convivium, nam gaudemus;

20) Filius noster mortuus putabatur hic vivus; thesaurus quem putavimus periisse, inventus est.

21) Festinatio mox parata erat et laetabantur omnes, cum primogenitus, qui in longinquo agro militaverat, nec sciebat fratrem suum redisse, domum rediit.

22) Cognito hilaritatis causa, offensus domum noluit.

23) Tum pater et mater eum flentes orabant, ut filii sui viam et stultitiam contemneret; sed noluit; dixit,

24) Ecce tot annos domi mansi, cotidie tibi servivi, numquam tamen tua gravissima mandata transmisisti;

25) Et tamen numquam pro me hædum occidisti, nec simplex convivium mihi fecisti, ut cum amicis meis epularer;

26) Sed cum filius tuus perditus iste, qui exiit ac dilapidavit opes tuas in peccatis, domum venit, quia nihil aliud potuit, vitulum saginatum ei mactas et mirabilem epulas facis.

- 27) Dixit pater eius: "Fili mi, omnia mea tua sunt et tu nobiscum semper in gaudio nostro;
- 28) Et bene est laetitiam nostram ostendere, cum frater tuus, qui nobis proximus est et dilectus, et quem putavimus mortuum, ad nos redierit vivus.
- 29) Ille impudicus potest fuisse; cum meretricibus et furibus hilaris, frater tamen et filius noster est.
- 30) Tunc Jesus dixit : Sic omnes audiunt. Qui habet aures ad audiendum, et cor ad intelligendum, huius parabolaesensum comprehendet.

Finis - Parabola Filii prodig

---

31 Tunc venit Iesus et duodecim in Capharnaum.

Caput 145

*Iesus loquitur de instauratione regni Christi et de futuro Domini in potentia adventu.
Exhortatur ad fidem. Parabola iudicis iniqui. Parabola pharisaei et publicani.*

Societates pharisaeorum accesserunt ad locum Jefum, & dixerunt, Rabboni, audivimus te dicentem, Regnum prope est.

2) Legimus apud Danielelem, quod Deus caeli regnum formaturus sit, et quaerimus, Num hoc regnum Dei loqueris? Quando ergo veniet?

3) Jesus autem dicebat : Omnes prophetæ narraverunt de regno Dei hoc, et justum est. sed homines id numquam vident.

4) Numquam oculis carnalibus videri potest; intus est.

5) Ecce dixi et nunc iterum dico: Nemo potest videre regem nisi mundo corde, et omnes mundi corde subditi sunt regis.

6) Corrige et a peccato averte; para te, o para! regnum prope est.

7 Et tunc locutus est ad discipulos suos et dixit: "Tempora sunt filii hominis".

8) Tempus erit, cum maxime unum ex his diebus iterum visurus es; sed non potes videre.

Et multi dicunt: Ecce hic est Christus; ecce est Christus. Nolite errare; ne ingrediatis vias eorum.

10) Cum enim filius hominis revertatur, nemo monstrabit viam; quoniam sicut fulgur coruscans de sub caelo in ea, ipse illuminabit caelos et terram.

11) Sed ecce dico quod multi generationes venient et praecesserint filius hominis in virtute; sed cum venerit nemo, dicet: Ecce hic est Christus; ecce ibi.

12 Sicut autem fuit ante diluvium in die Noe, ita erit. Comedit ergo populus et bibebant, laetitia repleti sunt, et iubilabant.

13) et fatum eorum nesciebat donec fieret arca et Noe introivit sed tunc diluvium fecit omnes, et rapuerunt omnes.

14) Sic etiam in diebus Lot; comedit ergo populus et bibit; emebant, vendebant, plantabant et messuerunt, in peccatis abiverunt, et non curaverunt;

15 Sed cum de portis civitatis iustus exiret, terra sub urbe commota est, et sulphur de caelo ceciderunt;

16) Hiantis terrae fauces late volaverunt, domos suas devoraverunt, opes eorum descenderunt ut non amplius resurgerent.

17) Sic erit, cum venerit filius hominis in virtute.

18) Adjuro vos homines, ac denuntiabo tunc hominibus, Ne quaere opes tuas servare, ne perdas vitam tuam. Egredimini et nolite aspicere in putredines peccati. uxoris Lot ne obliviscaris.

19) Qui voluerit animam suam salvam facere, perdet animam suam; qui dat animam suam gratis in vita servientis, animam suam salvabit.

20) Tunc venit tempus cernendi. Duo viri in lecto erunt; unus vocabitur, alter relinquetur; duae mulieres simul operabuntur; una auferetur, altera relinquetur.

21) Dixerunt autem discipuli eius: Edissere nobis parabolam istam. an non est parabola?

22) Jesus autem dixit : Sapientes intelligentes : ubi enim panis caeli, ibi, et mundum corde invenies ; et ubi jacet cadaver, colliget omnia volatilia rapacitatis.

23) Sed ecce, antequam dies istos venturum sit, filius hominis tradetur ex vobis in manus hominum malignorum, et dabit animam suam pro vobis et toto mundo.

24) Imo etiam; Spiritus sanctus veniet in virtute, et replebit te sapientia justorum.

25) Et in Iudaea, et in Samaria, et in ulterioribus terris, narrabitis fabulam.

26) Et ut doceret homines orare et nunquam deficere, parabolam istam dixit;

Iniqui iudicis parabola

Judex erat qui Deum non timebat, nec hominem reverebatur.

28) Vidua erat, quae saepe orabat ut iudici iniurias suas defenderet et suos ulcisceretur.

29) Judex primo eam non auditurum, sed post multos dies dixit;

30) Deum non timeo nec hominem revereor sed ne forte me haec vidua confodiat orando cotidie vindicabo eam de inimicis suis

Finis – Parabola iudicis iniqui

31) Discipuli interrogantes quid parabolae huius, respondit Dominus, Sapientes possunt intelligere; stultorum non opus est scire.

32) Et ut doceret quosdam de discipulis suis, qui in semetipso confisi sunt et sanctiores se esse arbitrabantur, dixit parabolam istam:

Parabola Pharisaei et Publicani

33) Duo homines ad synagogam venerunt ut orarent; unus pharisaeus erat; alter publicanus.

34) Pharisaeus stans haec apud se orabat Deus gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri hominum raptores iniusti adulteri

35) Ne sic quidem publicanus. Ieiuno bis in septimana, et decimas do omnium quae possideo.

36) Publicanus non venit; nolebat oculos ad caelum levare sed pectus percussit et dixit:

37) Domine, propitius esto mihi; in conspectu tuo peccator sum; perii.

38) Et nunc, viri, dico vobis : Scivit publicanus orare, et justificatus est.

39) Pharisaeus scit loqui, sed tamen abiit damnatus.

40) Ecce omnis qui se ipsum laudat humiliabitur, et qui se non laudat, exaltabitur in conspectu Dei.

Finis - Parabola Pharisaei et Publicani

Caput 146

Novissima conventio Jesu cum discipulis suis in Galilaea. Canit Mariae canticum laudis. Canticum. Christiani iter Hierosolymam incipiunt. Ad Fontes Enon. Petitio contentiosa matris Iacobi et Iohannis. Christicolae Hierosolymam perveniunt.

Factum est opus Iesu in terra Galilaeae et misit nuntium, et multi ex oppidis Galilaeae venerunt; uenit ut acciperet benedictionem de manu eius.

2 Inter turbas autem, quae venerant, erat Lucas, natione Syrus, ab Antiochia, medicus doctus et vir iustus et probus.

3) Erat et Theophilus, senator Graecus, minister aulae Caesaris. alique multi viri honoris et gloriae.

4) Et cecinit Maria;

Avete luciferum ex alto!

5) Salvete Christum, qui fuit et fuit et est et semper erit!

6) Avete omnes umbrae tenebrae! Avete aurora pacis in terra; bona voluntas hominibus!

VII) Salve rex triumphator, qui cum tyranno Mortem dimicans, qui in pugna vincit, et vitam hominibus immortalem illuminas!

8) Salve crux fracta, hasta mutila!

9) Avete triumphum animae! Avete sepulcrum inane!

10) Avete ab hominibus, a turbis spretae; sedet enim in throno dominationis.

11) Salvete! vocavit enim mundum corde omnis climatis sedere cum illo in throno virtutis.

12) Ave, velum scissum! Via in altissimos Dei atrio patet filiis hominum!

13 Gaudete, homines terreni, et exultate, et exultate valde.

14 Profer citharam et tange chordas summas eius. producant citharam andsonant suavissimae notae!

15 Qui enim humiliati sunt, exaltati sunt nunc, et qui ambulaverunt in tenebris et in valle mortis, surrexerunt et Deus et homo unum sunt in saecula.

16) Alleluja. laudate dominum in saecula saeculorum. Amen.

17

18) Mi Pater Deus, nunc super his hominibus tua benedictio dilectionis, misericordiae tuae, et veritas tua requieverit.

Lucerna ablata est de medio eorum, et si lumen interius non ardet, ecce calcabunt vias tenebrarum et mortis.

20 et dixit omnibus: valet

21 Tunc Iesus et mater eius et duodecim et Maria et Maria mater duorum discipulorum, Iacobus et Iohannes;

Et multae aliae piae animae, quae Christum amabant, iverunt Hierosolymam, ut festum Judaeorum celebrarent.

23 Et cum iter facerent, venerunt ad Fontes Enon, prope Salim, ubi praenuntiaverunt semel.

24 Et cum requiescent ad fontem, accessit Maria uxor Zebedaei et mater duorum discipulorum eius, Iacobus et Ioannes ad dominum et dixit ei: “

25) Domine mi, scio regnum venturum, et hoc munus rogo: Dic ut sedeant filii mei vobiscum in throno, unus a dextris, et alter a sinistris.

26 Dicit ei Jesus: Nescitis quid petatis.

27 Et conversus ad Iacobum et Ioannem dixit: “ Parati estis et valetis bibere calicem, quem ego bibiturus sum?

28) At illi dixerunt: Utique, domine, valemus sequi quo tu vadis.

29 Iesus autem ait: Calicem quidem meum bibetis; ego autem non sum iudex qui sedet ad dexteram meam vel sinistram.

30) **Homines, qui vitam agunt et fidem servant, sedent super thronum virtutis.**

31 Cum autem audissent apostoli preces matris pro filiis suis, et cognoverunt quod Iacobus et Ioannes quaerent speciales gratias a Domino, indignati sunt, et dixerunt:

Nos certe Iacobum et Ioannem supra seipsum surrexisse arbitramur. Quis speramus in filiis hominum?

33 Iesus autem convocans decem seorsum dixit ad illos: quam difficile est hominibus comprehendere naturam regni animae!

Isti duo discipuli non videntur scire quod principatus in caelo non sit affinis cum imperio in terra.

35 **In omnibus regnis mundi, viri potentes et qui se exaltant, potestatem suam ostendunt et dominantur ferro et dominantur;**

36] **Scias autem quod qui regunt filios lucis, non sunt qui terrenam potestatem quaerunt, sed dant vitam pro hominibus volendo.**

37) **Quicumque magnus esset, omnium minister esse debet. Supremus in caelo sedes est ad pedes terreni qui est infimus.**

38) **Gloriam habui cum Patre nostro, antequam fierent saecula, et tamen venio servire generi hominum; hominum ministrum esse; ut det animam meam pro hominibus.**

39 Et tunc christifideles proficiscentes venerunt Ierosolymam.

Caput 147

Iesus ad populum loquitur in templo de Messia. Iudaeos perfidiae redarguit. Iudei eum lapidare conantur, sed a Ioseph prohibentur. Christini eunt Iericho, et postea Bethabara.

Multi autem Iudaei de Galilaea, Iudaea et Samaria erant in Ierusalem et in die festo.

2) porticus Salomonis impleta est cum scribis et pharisaeis et doctoribus legis, et Iesus cum illis ambulabat.

3) Accedens scriba ad Iesum dixit: Rabboni, ut quid moraris populum? si tu es Christus, quem prophetae dixerunt venturum esse, nunc nobis non vis dicere?

4 Ait autem Iesus: “ Ecce saepe locutus sum vobis, et non credidistis mihi.

5) **Nemo potest facere opus, quod feci, et hominibus veritatem, sicut adduxi veritatem, qui non est a Deo.**

VI) **Testes mei quae feci et dixi.**

Deus vocat, et illi quorum aures ad audiendam vocem caelestem attentae sunt, audiverunt vocationem et crediderunt in me; quia Deus mihi testimonium perhibet.

8. **Vocem Dei audire non potes quia aures tuae clausae sunt. Opera Dei comprehendere non potes, quia corda tua plena sunt.**

9 **Vos autem estis negotiatores, malefici, et hypocritae. Hos homines, quos Deus mihi dedit in sedibus tuis, capis ac sophismatis et mendacii venena conaris, et de ovili Dei te erepturum existimas.**

10) **Homines, inquam, probati sunt nec unum ex his eripere potestis.**

11 Pater meus, qui dedit mihi, major omnibus vobis, et ipse, et ego unum sumus.

12 Tulerunt ergo lapides Judæi, ut lapidarent eum, et clamabant : Nunc audivimus, satis est. secum auferte; lapidatur.

13

14 Viri Israelitae, nolite temere facere; illos lapides praecipites; ratio tua dux melior quam affectus his temporibus est.

15) Accusationes tuas veras esse non scis, et si hic se Christum esse probet, et vitam eius accipias, semper in te ira Dei incumbet.

16 Et ait illis Iesus: “ Ecce, infirmos vestros sanavi, caecos vestros videre, surdos audire, claudos ambulare, spiritus immundos ab amicis tuis eiicere;

17) Pro qua tanta opera vitam meam vis accipere?

18 Responderunt Iudaei: Non te lapidamus propter opera gratiae tuae, sed propter verba vilia et blasphema. Homo es, et adhuc dicis Deum esse.

19 Iesus autem dixit : Propheta vester, dixit filiis hominum : Ecce dii estis.

20) Nunc, o viri, si dicere posset hominibus simpliciter audientibus verbum Dei, quid putetis me blasphemare nomen Dei, quia dico: Filius Dei sum?

21 Si non creditis quod dico vobis, oportet credere quod ego facio, et Patrem in his operibus videre debetis, et cognoscite quia in Patre Deo habito, et Pater in me manet.

22 Et iterum tunc lapides Judæi tulerunt et lapidaverunt eum in atrio templi; sed a conspectu se subtrahens, vestibulum et atrium reliquit et ibat;

23 et cum duodecim ivit Iericho et post dies aliquot transierunt Iordanem et in Bethabara mansit diebus multis

Caput 148

Lazarus moritur et Iesus et duodecim in Bethaniam revertuntur. Lazari resurrectio, quae principes in Ierusalem vehementer excitat. Christicolae ad colles Ephraim iverunt, et ibi morantur.

QUADAM die cum iesus et duodecim essent in silencio in domo in Araba nuntius venit et dixit;

2) Domine Jesu, audi! amicus tuus in Bethania aegrotat usque ad mortem;

3) Conversus autem ad duodecim dominus dixit: “Ecce Lazarus dormivit, et oportet eum euntem et suscitare.

4 Et dixerunt discipuli eius: “ Quid necesse est ire, si dormit? evigilabit mox?

5 Dicit ei Iesus: Somnus mortis est. Lazarus enim mortuus est.

Iesus autem non festinavit ire; biduo moratus est in Araba; et dixit, Venit hora et oportet nos ire in Bethaniam.

7 Discipuli autem rogabant eum ne iret. dixerunt, Judaei exspectant reditum tuum, ut vitam capiant tuam.

8 Et ait Iesus: “ Non possunt accipere vitam meam, donec tradam eis vitam meam.

9 Et cum tempus venerit, ego ipse pono animam meam; quia tempus prope est, et Deus optime novit; Surgam, et ibo.

10 Dicit ei Thomas: “ Tunc ibimus et nos; Immolabimus etiam animas nostras, et moriemur cum illo. Et surgentes abierunt.

11) Maria autem, Martha, Ruth et amici multi flebant in domo sua, cum quis accederet et diceret: Dominus venit; Maria autem verba non audivit.

12 Audierunt autem Ruth et Marthae et surrexerunt et iverunt obviam Domino; porta vicum expectavit.

13 Cum autem obvenissent ad dominum Martham, dixerunt ei: Sero es, Lazarus enim mortuus est; si modo nobiscum fuisset, scio eum non esse mortuum.

14) *Sed etiam nunc scio te potestatem mortis habere; ut per sacrosanctum verbum de morte resurgere vitam facias.*

15 Dixit ergo Iesus: “ Ecce Lazarus item vivit;

16 Dixit autem Martha: “ Scio quia resurget et vivetur, cum omnes mortui resurgent.

17 { Dicit ei Iesus: Ego sum resurrectio et vita. qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet;

18 *Et, qui vivit et vivit in me, non morietur in aeternum. Credis quod dixi?*

19 Dixit autem Martha: Domine, credo quod venisti manifestare Christum Dei.

20 Iesus dixit : Vade, et voca sororem tuam, et matrem meam, et prophetissam, et dic quod veni ; et manebo hic iuxta portam donec ad me venerint.

21) Fecerunt autem Ruth et Martha, sicut praeceperat eis Iesus, et in tempore modicum occurrerunt Domino Maria et prophetissa.

22) Dixit autem Maria : Quare sic moratus es ? Frater si nobiscum carus fuisses, non moreretur.

23 Ascendit ergo Iesus in domum et, ut vidit gravem omnium dolorem, ipse contristatus est et dixit: “Ubi est sepulchrum in quo iacet?

24 Dicunt ei: Domine, veni, et vide. Et lacrimatus est Iesus.

25 Respondit turba : Ecce quomodo amabat Jesum.

26 Alii autem dicebant: Non potuit hic Dominus qui aperuit oculos caeci nati, hunc salvum facere de morte?

27) Sed mox ad monumentum stabant lugentes, sepulchrum ex solido petra excisum; ingens saxum clausit ostium.

28 { Ait Iesus: Tollite lapidem.

29 Dixit autem Martha : Domine, sat est ? Ecce quatuordecim frater noster mortuus est; et bene est, ut videamus nunc?

30) Dominus respondit: Oblitus es, Martha, quod dixi, cum essemus ad portam vicum? Nonne dixi, ut videas gloriam Domini?

31) Et tunc revolvit lapidem; caro non putrefacta; et elevavit Iesus oculos suos in caelum, et dixit;

32) *Pater mi Deus, qui unquam orationes meas audisti, tibi nunc gratias ago, et ut sciant hae turbae quia me misisti, quia tuus sum et meus es, conforta verbum virtutis.*

33 *Et tunc locutus est verbum, et voce comprehendentes animas, dixit: Lazare, vigila!*

34 Et Lazarus surgens venit de monumento. Vestimenta autem sepulchrorum erant circa illum, et ait Iesus.

35) *Solvite eum et sinite abire.*

36) Et obstupefacti turbae confitebantur in eo fidem suam.

37 Et abierunt quidam in Ierusalem et nuntiaverunt Pharisaeis de resurrectione hac mortuorum.

38 Principes sacerdotum confusi sunt, et dixerunt: Quid faciemus? Hic homo multas virtutes facit, et si in opere suo non manserimus, omnes eum regem videbunt, et per Romanos thronum sumat, et locum et potestatem nostram amitemus.

39 Conveneruntque principes sacerdotum et pharisaei concilium: et querebant quomodo eum interficerent.

40) Erat ergo Caiaphas pontifex maximus, et exiens ait : Viri Israëlitæ, nescitis legem ?

41 *An nescitis in his temporibus vitam unam demittere ad salvandam gentem et leges nostras?*

42) Et Caiaphas non sciebat quia propheta esset, dicens verba veritatis.

43) Nesciebat tempus venisse, ut offerret sacrificium pro omni homine, Iudaeo, et Graeco, et universo mundo.

44) Ab illo die Iudaei cotidie conferebant consilia mature ad interficiendum Dominum.

45 Iesus autem et duodecim non manserunt in Bethania; sed in collibus Ephraim, in finibus Samariae, domum invenerunt, et ibi mansit diebus multis.

CAPITULUM 149

Judaei in Jerusalem congregant, ut diem festum intersint. Christicolae eunt Iericho. Iesus apud Zachaeum cenat. Narrat parabolam decem talentorum.

Pascha magnum Iudaeorum, in festo Veris, vocabat omnem fidelem Iudaeum in Ierusalem.

2) Decem diebus ante diem festum Dominus et discipuli eius, relicto monte Ephraim, et per Iordanem viam, descenderunt Iericho.

3) Cum autem intrassent Iericho publicanus opulentus, egressus est ad Dominum; sed statura parvus erat, et turba magna, nec videre eum potuit.

IV) Arbor sycomorus stabat secus viam et arborem ascendit et sedem inter ramos eius invenit.

5) Cum venit Iesus, vidit hominem et dixit: “ Zacchee, festina, descende; Manebo apud vos hodie.

6 Et descendit Zacheus, et gaudens suscepit Dominum; sed multi strictioris sectae clamantes dixerunt;

7) *Proh pudor! cum Zaccheo, peccatore et publicano, hospitatur.*

Iesus autem non curabat quid loquerentur eis; ibat cum Zaccheo, qui erat vir fi- dei, et loquentibus illis Zaccheus dixit;

9) *Domine, rectum facere conatus sum; Dimidiam partem bonorum meorum pauperibus do, et si quo modo hominem noceam, quadruplici iniuriam reddo.*

10 Et ait illi Iesus: Nota vita et fides tua Deo, et ecce benedictiones Domini exercituum tecum et tota domus tua.

Parabola decem talentorum

11 Loquebatur autem Iesus omnibus parabolam hanc. Vasallus, inquit, imperator factus est rex, et profectus est in alienam terram, ut ius suum vindicaret et sibi regnum caperet.

12) *Priusquam veniret, vocavit fideles servos decem et unicuique libram dedit et dixit;*

13) *Egredere, et utere his lihris, quantum potes, ut plus mihi lucri facias, Hinc abiit.*

14 *Et post multos dies iterum venit: et vocavit decem, et requirens verbum.*

15 *Venit primus et dixit, Domine, novem minas lucratus sum; unum mihi dedisti et hic decem sunt.*

16) *Respondit rex: Euge, vir fidelis; quia in modico fidelis fuisti, in maiori te fidelem esse;*

17) *Ecce constituo te super novem urbes magnas regni mei.*

18 *Accedens autem alter dixit: “ Domine, quattuor minas lucratus sum tibi; unum mihi dedisti, et hic sunt quinque.*

19 *Dixit rex: "Et probasti veritatem tuam". Ecce, constituo te super quattuor civitates magnas regni mei.*

20) *Accedens alter ait: Domine, geminavi quod dedisti mihi. Unam minam dedisti mihi et hic duo sunt.*

Rector dixit: Et probasti veritatem tuam; Ecce, constituo te super unam urbem magni ponderis regni mei.

22) *Accedens autem alius dixit: Domine, ecce quod dedisti mihi. Sciebam te esse austum hominem, saepe metens ubi non seminasti, et timui valde, et sic tuli minam quam dedisti mihi et abscondi in abscondito; atque hic est.*

23) *Rex exclamavit: O piger! sciebas quid postularem, quod quemquem ut optimum esset expectabam.*

24) Si timidus es et timuisti credere tuo iudicio mercatis, cur non exies et pecuniam meam pro lucro existi, quod meum cum usuris habere possem?

25 Conversus autem ad dispensatorem divitiarum suarum, ait princeps: "Accipe mnam hanc et da ei qui meruit diligentia novem.

Finis: Parabola de decem talentis

---

26) Ecce enim, dico quod omnis, qui utitur eo quod habet, et quod acquirit, abundanter habeat; qui autem abscondit in terra talentum suum, perdet quod habet.

CAPITULUM 150

Iesus caecus sanat Bartimaeus. Cum duodecim abit in Bethaniam. Veniunt turbae ut eum excipiant et cum Lazaro colloqui.

Christines autem in Bethaniam proficiscebantur. et caecus fuit Bartimaeus.

2 Audiens autem mendicus praetereuntem turbam, dixit : Quid est quod audio ?

3) Populi dixerunt ad eum: Iesus Nazareus transit.

4 Et clamavit homo, dicens: Domine Jesu, fili David, mane. caecum miseris miserere Bartimae!

5 Dicit ei populus: “ Obmutesce; taceas.

Caecus autem Bartimaeus iterum vocavit: Fili David, audi! caecum miseris miserere Bartimae!

7 Stans autem Iesus dixit: “ Afferte eum ad me ”.

8 Tunc populus caecum adduxit ad Dominum, et eduxerunt eum, dicentes: Animaequior esto, Bartimaeus, Dominus vocat te.

9 Et cum eiecisset pallium suum, cucurrit ad Iesum expectans in via.

10 Et ait Iesus : Quid vis, Bartimae ?

11 Caecus dixit: “Rabboni, aperi oculos meos, ut videam”.

12 Et ait Iesus: “ Bartimaeus, aspice; videas; fides tua te salvam fecit.

13 Et statim vidit, et de plenitudine cordis sui dixit: Laudate Deum.

14) Et dixit omnis populus: “ Confitemini Deo!

15 Tunc abiit Iesus et duodecim in Bethaniam. Sex diebus ante festum erat.

16 Et cum cognovissent turbae quia Iesus esset in Bethania, accesserunt ad eum et longe videre et eum loqui.

17 Stupebant autem omnes loqui cum Lazaro, quem Iesus suscitavit a mortuis.

18 Erant autem in Ierusalem sacerdotes et Pharisei omnes intenti. dixerunt, Hic erit Iesus in die festo, et non permittendum est ut iterum elabatur.

19 Jusserunt autem unicuique esse intenti et adiutorium apprehendere Dominum, ut vitam caperet.

Caput 151

Iesus docet in synagoga. Triumphalem suum reddit ingressum in Ierusalem. Turbae cum liberis psallite et dicite: Hosanna regi! Christiani Bethaniam revertuntur.

Erat autem sabbatum ante diem, octava mensis Nissan Iudaeorum, venit Iesus Bethaniam.

2) Sabbato autem die ascendit in synagogam et docebat.

3) Mane autem prima sabbati, una sabbatorum, convocavit duodecim Apostolos suos, et dixit:

4) **Hodie Hierosolymam ascendimus; noli timere; nondum venit tempus meum.**

Nunc duo ex vobis ad villam Bethphage, et asinum ad arborem ligatum invenies et paulum pullum prope videbis.

6) **Asinum solvite et huc ad me adducite. Si quis quaerit quare asinum accipias, dic modo: Dominus opus habet; et tunc veniet dominus vobiscum.**

7) Euntes autem discipuli fecerunt sicut dixerat illis Jesus. asinum et pullum prope ostium apertum invenerunt; Cui cum solveret dominus asinum, dixit ei: Quid vis asinum auferre?

8) Discipuli autem dixerunt: “Dominus eam necessarium habet; et tunc dominus dixit, euge.

9) Et tulerunt jumentum, et imposuerunt tunicas suas, et sedit Jesus super asinam, et ascendit Hierosolymam.

10) Et venientes turbæ impleverunt viam, et discipuli ejus laudaverunt Dominum, et dixerunt:

12) Et multi vestimenta sua straverunt in via, et quidam ramos de arboribus sciderunt et proiecerunt in via.

13) et pueri multi venientes cum coronis florum et imposuerunt ea super Dominum et sternerant in via et dicebant: “Avete regem! Vivat rex!

14) **Thronus David iterum aedificabitur. Hosanna Domino exercituum.**

15) Erant autem inter turbas pharisaeos. turpe est illis sic in platea clamare.

16) Respondit Dominus : Dico vobis, homines, si hi taceant, ipsi lapides clamabunt.

Et tunc Pharisei ad se conferebant; dixerunt, Minae nostrae sunt inania verba. Ecce, totus mundus eum sequitur.

18) Cum appropinquasset autem Jesus Hierosolymis, stetit et flevit, et dixit : Hierosolyma, Jerusalem, civitas sancta Judaeorum. tua erat gloria Domini; sed projecisti Dominum.

19) **Oculi tui clausi sunt; Regem videre non potes. regnum Domini caeli et terrae advenit; non comprehendis.**

20) **Ecce dies veniet, cum circumdederunt munitiones viam tuam; circumdabit te, et circumdabis te undique;**

21) **Proscindet te in terram, et interfice te et filios tuos in plateis.**

22) **Et de templo sancto tuo, et de palatiis tuis, et de muris tuis, non relinquent lapidem super lapidem, quia hodie spernis oblationes Dei caeli.**

23) Cum venisset Jesus et turbæ in Jerusalem, sedebant turbæ et interrogabant eum: “ Quis est hic homo?

Respondit turbæ: Hic est rex propheta, sacerdos Dei; Hic est vir de Galilaea.

25) Jesus autem non tardavit; et statim ivit ad templum porticum, et impleta est hominibus urgentibus ad videndum regem.

26) Aegroti, claudi, claudi, caeci erant, et Jesus astitit et eis manus imposuit et sacro verbo sanavit.

27) Templum et atrium pueri implebantur laudantes Deum. Hosanna regi dixerunt: “ Hosanna regi!”. David rex est filius David. Omnes Laudate regem! Laudem Dei!

28) Pharisei ira repleti sunt, cum audissent pueros cantare. Dicunt ad Jesum : Audis quid dicunt pueri ?

29) Jesus autem dixit : Audio, sed nunquam legistis verba vati nostri dicentis :

30) **Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem.**

31) Et cum sero esset, venit iterum Dominus et discipuli eius in Bethaniam.

Caput 152

Iesus ficum sterilem increpat. Mercatores e templo expellit. Docet populum. Bethaniam redit.

Sequenti die, secunda feria, dominus cum duodecim ivit ierosolimam.

2) Et cum transirent in via, viderunt ficum arborem plenam foliis sine fructu.

3) Et locutus est Iesus ad arborem. inquit, inutilis gravator humi; ficulneam pulchram videris, sed rem fallacem.

4) **De terra et aere cibum capis, quem arbores fructiferas habere debent.**

5) **Revertere in terram et esse tibi cibum aliarum arborum ad comedendum.**

6 Haec cum dixisset Iesus ad arborem ibat.

7 Et cum venisset templum, ecce erant plenae cellae mercatoribus vendentibus columbas et bestias et alia ad sacrificium; templum mercaturae erat.

8 Et indignatus est Iesus in conspectu ejus, et dixit : Viri Israëlitæ, pudor. Haec domus orationis putatur; sed iam spelunca latronum. Auferte praedam hanc de loco sancto.

9) Negotiatores riserunt solum et dixerunt: In mercatura nostra custoditi sumus ab iis qui dominantur; non ibimus.

10 Tunc flagellum funiculorum, ut quondam ante, invadit inter mercatores, omnem pecuniam suam humi projecit;

11) columbarum caveas laxavit et funes, qui balantes agnos tenebant, scindebant et eos liberabant.

12) Et tunc mercatores de loco eiecit et scopis mundatis, tabulata nova pepulit.

13) Principes sacerdotum et scribae repleti sunt ira sed timebant Dominum tangere vel etiam increpare: omnis enim populus stabat ad defensionem eius.

14 Et Iesus docebat eos tota die et sanabat multitudinem aegrotorum.

15 Et cum sero esset, iterum venit Bethaniam.

Caput 153

Christifideles Hierosolimam eunt. Aruit ficus arida notant; significatio ejus symbolica. Iesus in templo docet. Reprehenditur a sacerdotibus. Narrat parabolam de convivio divitis.

Feria tertia, primo die, dominus et duodecim iverunt ierusalem.

2 Euntibus autem duodecim observabant arborem, in qua Dominus loquebatur Pridie, et ecce folia exaruerunt, ac si fuissent igni.

3) Ait autem Petrus : Domine, vide arborem. Folia eius aruit, et arbor mortua videtur.

4 Iesus autem dixit : Sic erit cum his qui non faciunt fructum. Cum eos Deus ad rationem reddet, ecce inspirabit eos, et folia eorum inania verba marcescent et marcescunt.

5 **Deus non dimittet infructuosas arbores vitae, impedit humum, et evellet illa et proiciet omnes.**

6) **Nunc potentiam Dei demonstrare potes. Credite in Deum, et iubere montes abire, et corruerunt ante pedes tuos;**

7) **Et vento et fluctu loqueris, et audies, Et obedies quod praecepisti.**

Deus exaudit orationem fidei et cum petieris in fide accipietis.

9) **Male non quaeritur; Non exaudiet Deus orationem hominis qui venit ad se cum sanguine alienorum super manus suas.**

10 Et qui habet invidios cogitationes et non diligit proximum, oret semper Deum, et non exaudiet eum.

11) Deus hominibus nihil magis quam aliis hominibus facere potest.

12 Et Jesus iterum ambulabat in atria templi.

13 Sacerdotes et scribæ turbati sunt a concilio Caipha et ceteri viri potestate.

14 Quis dedit tibi potestatem ut ista facias? Cur mercatores e templo heri expulisti?

15 Jesus autem respondit eis, et dixit : Si quid interrogo, respondebo vobis ; Ioannes praenuntia vir Dei, an seditiosus fuit?

16 sic secum cogitabant;

17) Si dixerimus: Propheta a Deo missus est Ioannes, tunc dicet:

18 Ioannes autem testimonium perhibuit mihi quia filius Dei sum, quare non creditis verbis eius?

Si dicamus: Ioannes audax, seditiosus, iracundus populus, qui prophetam esse putant Dei vivi.

20 { Et respondentes Jesu, dixerunt: Nescimus; nescimus dicere.

21 Et ait Jesus : Si non indicaveritis mihi, non dico vobis : Qui dedit mihi potestatem, ut ejiciat latrones de domo Dei.

Parabola Divitis Festum

22) Loquebatur autem ad eos parabolam hanc. dixit, Homo semel fecit convivium invitans omnes divites et honoratos populos terrae;

23 Cum autem venissent, invenerunt ostium cenaculi humilem cum illo, et non potuerunt introire, nisi inclinaverunt capita sua et adoraverunt genua.

24) Isti noluerunt se inclinare capita sua et adoraverunt genua, et abierunt; non ibant ad diem festum.

25) Et tunc misit homo nuncios suos ad mandandum plebes et ignobiles, ut venirent et conviverent cum eo.

26) Hi laeti venerunt; et inclinaverunt se capita sua et prociderunt genua sua et venerunt in cenam et repleta est et laetati sunt omnes.

Finis: Parabola Divitis Festi

27 et dominus dixit ecce sacerdotes et scribae et Pharisei Dominus caeli et terrae epulas magnificas stravit, et vos in primis iussi estis;

28) Sed invenisti ostium in convivio ita humiliatum, ut flectas caput tuum et procumbis genua ad ingrediendum, et contempseris regem, qui fecit convivium, noluit inclinare capita tua et prosterne. supplex, atque abisti;

29) Nunc autem Deus iterum vocat; Plebes et humiles venerunt in turbas, intraverunt ad diem festum, et omnes gaudent.

30) Dico vobis, homines, quod publicani et meretrices per portas ingrediuntur in regnum Dei caelorum, et vos foris relinquatis.

31) Ioannes ad vos venit in iustitia; reduxit veritatem, et non credidistis ei.

publicani autem et meretrices crediderunt et baptizati sunt et nunc intraverunt in diem festum.

33 { Dico vobis nunc, sicut frequenter dixi vobis, Multi vocati sunt, pauci autem electi.

Caput 154

Jesus docet in templo atrio. Parabolas patrisfamilias et agricolas improbos. Parabola nuptiarum, et coniuua sine stola nuptiali.

Et audiebant turbæ quid diceret Jesus, et ædificaverunt suggestum in templo, et Jesus stabat supra locum, et docebat. in parabolis loquebatur; dixit,

Parabola patrisfamilias et maleficos colonos

- 2) Homo ingens praedium possedit; vineam plantavit, sepem circumdedit, turrim aedificavit, torcular ad faciendum vinum instituit.
- 3) Vineam suam in manibus colonorum collocavit et inde ad longinquam terram profectus est.
- 4) Nunc, in vindemia, misit homo servum ad recipiendum et adducens ei partem de fructificatione vinearum.
- 5) Exierunt agricolae et verberaverunt hominem; et eiecerunt eum extra portam vineam.
- 6) Et tunc dominus misit alium hominem ad eum suum. Et apprehendentes eum agricolæ, valde vulneraverunt eum et eiecerunt extra vineam, relicto semivivo in via.
- 7) Alterum misit dominus ut sua ei afferret. Apprehenderuntque eum agricolae et transfixerunt cor eius; et sepelierunt eum ultra sepem.
- 8) dominus moleste ferebat. Cogitabat intra se: Quid faciam? et dixit, Hoc faciam. Filius meus unicus adest, et mittam eum ad agricolas;
- 9) Verebuntur filium meum, et miserunt me, quod meum est.
- 10) Filium suum misit; coloni secum adhibuit; Dicebant, Hic solus omnium bonorum heres est, et si vitam eius accipimus, magna hereditas nostra est.
- 11) Et tulerunt animam suam et eiecerunt eum extra sepem vineam.
- 12) Dies veniet; dominus autem redibit ad computandum cum colonis, et singulos capiet eos, et mittet eos in flammam torres, ubi remanebunt, donec persoluant debita.
- 13) vineam suam collocabit in cura proborum hominum.

Finis: Parabole patris familias et maleficorum agrorum

14 et conversus ad sacerdotes et scribas dixit numquid non prophetae vestri dixerunt

15) Lapidem quem reprobaverunt aedificantes factus est lapis fornicis?

16) O homines, qui ponis ut homines Dei, tanquam agricolas, ecce lapidasti et occidisti nuntios Dei, prophetas et videntes eius, et nunc queris interficere filium eius.

17 Dico vobis, hominibus: A vobis auferetur regnum, et dabitur populo, qui non sunt gentes nunc, et genti, quæ non sunt gentes.

18 Et homines, quorum loquelam intelligere non possis, inter vivos et mortuos consistunt, et viam ad vitam demonstrant.

19 Audientes autem principes sacerdotum et pharisæi parabolam istam, apprehenderunt Dominum et voluerunt malum ei, et timuerunt valde; turbam timuerunt.

Parabola de Festo Matrimonii et Hospes Sine Robe Nuptiali

20 Aliam autem parabolam locutus est Iesus. Ait: Regnum simile est regi cuidam, qui fecit convivium in honore nuptiarum filii sui.

21 Misit servos suos vocare invitatos ad convivium.

22) Servi vocati; sed tunc populus noluit venire.

23) Et tunc rex alios nuntios misit, qui diceret : Ecce mensae meae nunc diffusae sunt ; tauri mei et altilia mea parata sunt.

24) Vasa electissima et opulentissima vina in tabulis meis sunt; ad nuptias veniamus.

25) Deridebant ergo et aspernabantur eius vocationem, et abierunt; alius in villam, alius ad negotiationem;

26. Alii vero servi regis capiebant; probra contumelia; et ex eis occiderunt.

27 Rex autem emisit militem suum qui interfecit homicidas et oppida eorum incendit.

28 Et misit rex alios servos. et dixit illis, Ite ad angulos viarum, et ad exitus viarum, et ad negotiationes, et dicite;

29) Quisquis ad nuptias venerit.

30 Abierunt servi et clamaverunt; et ecce triclinium impletum est hospitibus.

31 Intravit autem rex ut videret discumbentes, et vidit hominem non vestitum veste nuptiali. vocavitque ad se et ait:

32) Amice, cur hic es sine stola nuptiali? Sic filium meum inhonestas?

33) Homo erat mutus; non respondit ei;

34) Et tunc dixit rex custodibus suis : Accipite hunc vos & ligate eum manus & pedes & projicite eum in tenebras noctis.

Finis: Parabole nuptiarum Festum et Hospes Sine stola Nuptialis

35) Multi sunt vocati, sed nullus eliguntur hospites qui se non induunt stolis nuptialibus.

Capitulum 155

Iesus iustitiam agnoscit solvendi tributa saecularia. Docet doctrinam de relationibus familiaribus in vita ulteriore. Maximum mandatorum in amore continetur. Admonet discipulos suos contra hypocrisin scribarum et phariseorum.

Cum dixisset Iesus, accesserunt pharisaei interrogandi eum; criminari eum quid diceret;

2) Herodianus severus loquebatur et dixit, Domine mi, vir veritatis es; viam ostendis ad Deum, et personam hominum non respicis;

3) Dic nobis quid cogitas; nos, qui sumus semen Abrahae, tributa solvimus Caesari? an annon?

4 Sciens autem Iesus nequitiam cordis sui, et ait : Quid venistis tentare me ? Ostendite mihi numisma census, quem loquimini.

5) Vir nummum protulit in quo imago insculpta erat.

6) Et ait Iesus: “ Cuius imago et nomen in nummo hoc?

7) Homo respondit: "Imago et nomen Caesaris est."

8 Iesus autem dixit: “ Quod Caesaris est, date Caesari; sed quae dei sunt da Deo.

9 Dixerunt ergo ei qui audiebant: Bene respondet.

10 Et tunc Sadducaeus, qui putat resurrectionem mortuorum non esse, accessit et dixit: Rabboni, Moyses scripsit, quod si mortuus fuerit vir coniugatus, et non habuerit filium, fiet uxor eius vidua eius.

11) Erant septem fratres et maiores natu uxorem habebant; mortuus est, et non erat puer; frater viduam accepit in uxorem, et mortuus est;

12) Et unusquisque frater hanc habuit uxorem suam; processu temporis mortua est mulier;

13) Quae autem ista mulier in resurrectione die?

14) Iesus autem dixit: “Hic in hac vitae condicione homines nubent tantum ut suiipsius gratificarentur vel ad perennem persequendam; sed in futuro, et in resurrectione die, homines non assumunt vota nuptialia.

15) Sed, sicut angeli et ceteri filii Dei, non faciunt uniones ad voluptatem sui, neque ad perpetuandum genus.

16) Mors finem vitae non significat. Sepulchrum non est meta hominum, nec plus est meta seminum terra.

17) Vita est consecutio mortis. Videri potest semen mori, sed de sepulcro arbor oritur in vitam.

18 Sic videtur homo mori, sed vivit, et ad inferos suscitatur vita.

19 Si comprehenderes verbum quod locutus est Moyses de rubo ardente, qui ardebat et adhuc non erat consumptus, scias quia mors vitam non potest perdere.

20 Et ait Moyses: Deus Abraham, Isaac et Israel Deus est.

Deus non est Deus ossibus mortuorum, sed viventium.

22) Dico vobis, hominibus, descendet homo ad inferos, sed resurget et vitam ostendet;

Omnis enim vita abscondita est cum Christo in Deo, et vivet homo, dum vivet Deus.

Pharisaei et scribae, qui audiebant Dominum, clamabant: Veritatem dicit; et Sadducaeos contritos habere gavisus sunt.

25 Et exivit ergo scriba honestus et dixit ad Iesum: “ Domine, quasi quem misit Deus, loqueris, et interrogo;

26) Quod est maximum et primum mandatorum Legis?

27 et dixit Iesus primus audi Israhel Dominus Deus noster unus est Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota mente tua, ex tota anima tua, ex tota virtute tua;

Diliges proximum tuum sicut teipsum.

Hi sunt de decem maximi, in quibus pendet Lex, Prophetiae et Psalmi.

30) Scriba respondit, Testis est anima mea quod verum dicis, quia caritas implet legem, et longe transcendit holocausta et sacrificium.

31 Iesus autem dixit ei: “ Ecce, mysterium solvisti; vos intra regnum et regnum in vobis est.

32 Iesus dixit discipulis suis, et omnis populus audiebat. Ait : Cavete vobis a scribis et pharisaeis, qui se in stolis longis et ornatas veste gloriantur;

33 Et amant in foro salutari et in conviviis supremas sedes quaerere, et obdurata stipendio pauperum, ut satisfaciant sibi carnalibus, et orent in publico, diu et voce.

34) Hi sunt lupi qui se vestiunt ut oves videant.

35 Dicens autem ad omnes: “ Super cathedram Moysi ponentur scribe et pharisaei lege, et in lege quidem legem interpretantur;

36) Ergo quod iusseris, id fac; sed eorum facta non imitantur.

37) Quae Moyses docuit; quae Beelzebub faciunt.

- 38) Loquuntur de misericordia, attamen humanis humeris alligant onera gravia ad portandum.
- 39) Loquuntur de iuvamine, et tamen parum utiles conatus pro fratre non ponunt.
- 40) Faciunt se ostentant, et tamen nihil aliud faciunt quam ostentant stolas suas, et phylacteria lata, et rident cum eos honoratos legum magistros vocant.
- 41) Superbiam ambiunt et ostendunt cum patrem, sic et sic eos vocant.
- 42) Audite nunc, viri, patrem hic neminem voca. Deus caeli et terrae, et ipse solus, pater est generis hominum.
- 43) Christus est Hierarcha, excelsus, sublimis, magister filiorum hominum.
- 44) Si vis exaltari, sede ad pedes domini et servies. Ille vir optimus est, qui optimo servit.

Caput 156

Scribae et Pharisei irati sunt. Iesus eos ob eorum hypocrisin increpat. Plangit super Ierusalem. Acari viduae. Iesus vale alloquitur populo in templo tradit.

Scribae et pharisaei furentes; et dixit ei Iesus

- 2) Vae vobis, Scribae et Pharisei, hypocritae! stas intra viam; claude ostium; non intrabis in regnum, et mundis corde, qui intraturi sunt, declinas.
- 3) Vae vobis, Scribae et Pharisei, hypocritae! circumdetis mare et terram, ut faciatis unum proselytum, et cum factus sit filius gehennae, sicut vos.
- 4) Vae vobis, qui vos vocatis duces hominum! vosque duces, caeci;
- 5 decimas cumini, monetae et anethi solvis, et graviora legis relinuas. de iudicio, justitia, fide.
- 6) Culices eliquas antequam bibas; sed tunc camelos et similia degluties.
- 7) Vae vobis, Scribae et Pharisei, hypocritae! purgas et perges exterius poculi, cum sit plenum sordibus, extorris et intemperantia.
- VIII) Vade et munda intus poculi, et tunc fumus venenatus non maculat exterius poculi.
- 9) Vae vobis, Scribae et Pharisei, hypocritae! vos estis sicut sepulcra dealbata; Vestimenta tua formosa sunt, sed plena sunt ossibus mortuorum.
- 10) Homines divinum esse videris; sed in cordibus vestris nutritis luxuriam, hypocrises, et viles iniquitates.
- 11) Vae vobis, Scribae et Pharisei, hypocritae! edificatis et tunc sanctorum virorum sepulchra ornatis et dicitis;
- 12 Si vixissemus cum viris istis, non custodissemus eos, sicut patres nostri fecerant, cum afflixerunt eos, et percusserunt eos gladio.
- Sed vos estis filii eorum, qui sanctos occiderunt, et vos non estis iustiores illis.
- 14 Egredere et imple mensuram patrum tuorum, qui delicti sunt in delicto.
- 15) Progenies viperarum es, et quomodo potes esse nisi serpentes?
- 16 Nunc iterum misit Deus ad vos prophetas suos et videntes suos, sapientes et sanctos suos, et flagellabis eos in synagogis tuis et lapidas eos in plateis et crucifiges.
- 17) Vae vobis! quia super caput vestrum sanguis omnium sanctorum, qui interfecti sunt in terra, veniet.
- 18) Ab Abel iusto usque ad Zachariam filium Barachiam, qui occisus est in loco sancto ante altare Domini.
- 19) Ecce, dico quod haec omnia ventura sunt in gentem istam et in populum Ierusalem.

20 Et circumspiciens Iesus ait: Ierusalem, Ierusalem, civitas Ierusalem crudelis, quae prophetas occidit in plateis et viros sanctos quos misit ad te, occidit.

21) *Ecce, saepe vos tanquam filios ad ovile Dei collegi; sed noluiti.*

22 *Deum proiecisti, et nunc domus tua deserta est, et non videbis me donec dicas.*

23) *Ter benedictus filius hominis qui venit ut filius Dei.*

24 Venit ergo Iesus et sedit iuxta gazophylacium: et observabat decimas eorum.

25) Venerunt divites, et dabant abundantiam. et tunc vidit pauperem sed piam viduam venientem et quadrantem in cista thesauri.

26 Et ait adstantibus discipulis suis: “ Ecce vidua haec pauper, quae quadrantem misit in gazophylacium, plus omnibus fecit;

27) *Omnia enim sua dedit; divites dederunt exiguam partem eorum quae habent.*

28 Erant autem in die festo congregatio Judæorum, et occurrerunt Philippo, qui cum eis loquerentur, et dixerunt: Domine, volumus Dominum videre hunc Jesum, qui dicitur Christus.

29) Philippus autem praeveniens adduxit eos ad Christum.

30 Iesus autem dixit: “ Venit hora; filius hominis paratus est glorificari, et aliter non potest.

31) *Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, nihil potest nisi granum frumenti; si autem mortuum fuerit vivit, et de sepulcro eius centum tritici grana nascuntur.*

32 *Nunc anima mea turbata est. Quid dicam? Et mittens oculos suos in caelum dixit;*

33) *Pater mi-Deus, nolui ab omnibus oneribus quae ferre debeo, relevari; Tantum peto gratiam viresque ad onera, quaecumque sunt;*

34 *Haec hora est, qua veni ad terram. Pater, clarifica nomen tuum.*

35) Locus autem meridiano luce clarior accensus est. populus retro stabat; timuerunt.

36) Et tunc vox, quae de coelo venire videbatur, dixit;

37 Et clarificavi nomen meum et vestrum, et iterum glorificabo eos.

38) Et audivit populus vocem, et clamaverunt dicentes: “Ecce tonitruum longinqui! Alii dicebant: Angelus ei locutus est.

39 Iesus autem dixit : Vox hæc, non erat in me. ut sciatis quia a Deo veni.

40) *Iam prope est iudicium mundi; princeps tenebrarum manifestus erit in propria.*

41) *Filius hominis exaltabitur a terra, et omnia trahet ad se.*

42) Populus dixit: Lex dicit Christum manere in aeternum. Quomodo dicis: “Nunc exaltabitur Filius hominis?”. Quis est filius hominis?

43 Iesus autem dixit eis : Lucas nunc lucet. Ambulate in luce, dum lucem habetis.

44) *Tenebrae factae sunt; qui autem ambulat in tenebris viam non inveniet.*

45 *iterum dico: ambulate in luce, dum lucem habetis, ut cognoscant homines quia filii lucis estis;*

46 Et stetit Iesus in porticu templi et fecit illum novissimum ad turbas. dixit,

47) *Qui credit in me, credit in Deum, qui misit me ut faciam voluntatem eius;*

48) *Ecce veni lux in mundum; qui credit in me, ambulabit in lumine, lumen vitae.*

49) *Qui nunc me audis, Si non credis, non ego te judico.*

50) *Non veni ut iudicem mundum, sed veni ut salvificem mundum.*

51) Deus solus est hominum iudex; quod autem loquor vobis, stabo in die qua judicabit Deus hunc mundum.

52 Nam a meipso non loquor; Verba loquor quae dedit mihi Deus loqui.

53) Et tunc dixit: Ierusalem cum omni gloria et sceleribus tuis, Vale.

Caput 157

Christifideles in Monte Oliveti. Iesus prophetat excidium Ierusalem et calamitates terribiles, quae consummationem saeculi notabunt. Discipulos suos ad fidem hortatur.

Exivit ergo Jesus cum duodecim, et sedit super montem Olivarum ultra portam civitatis.

2 Et dixerunt discipuli ejus: Ecce admirabilis civitas Ierusalem. domos eius omnes tam pulchrae sunt! templa ac delubra tanta magnificentia sunt induta!

3) Et dixit Jesus : Civitas gloria populi mei, Israel, sed, ecce tempus veniet, cum omnis lapis dejicietur, et erit sibilus et fabulosus gentibus terrae.

4) Et interrogaverunt discipuli: Quando desolatio ista veniet?

5 Et dixit Jesus : Non implebitur hoc rotundum vitae humanae, donec tonant portas victoris exercitus ejus, et intrabunt : et sanguis sicut aqua per plateas fluet.

6) Et omnia supellectilia pretiosarum templi, curiae et palatia destruentur vel auferantur ad ornatum palatia et aulas regum.

Ecce dies isti non adsunt. Antequam veniat, ecce a scribis et pharisaeis, a summis sacerdotibus et legis doctoribus, affligemini.

8) Sine causa in iudicia eris; lapidibus opprimetur; vapulabitis in synagogis; condemnabuntur coram principibus mundi, et praesides ac reges ad mortem;

9) Vos autem nolite errare: veritatem et iustitiam testimonium perhibebitis.

10] Et in his horis nolite solliciti esse orationem vestram; non debes cogitare quid dicas;

11) Ecce enim Spiritus Sanctus obumbrabit tibi et dabit tibi verba dicentis.

12) Sed tunc cedes perget, et putabunt homines se Deo placere occidendo te, et odibunt te gentes longe ac prope propter Christum.

13 Et commovebunt homines cogitationes tuas in medio cognatorum tuorum, et odio habebunt te et morientur.

14) Et fratres mendaces erunt fratribus; stabunt patres et testentur in omnia, liberosque parentes ad rogum coget.

15) Cum aquilam Romanam audieris in aere quiritare et legiones suas per campum fluentes videris, tunc scito prope Ierusalem desolationem esse.

16 Tunc non exspectant sapientes, sed non fugiant; Qui est in domo sua, non expectet ingrediens domum ad colligendas opes, sed fugiet.

17) Et qui in agro laborat, non revertetur, sed relinquat omnia sua ad vitam suam.

18) Et vae matribus cum parvulis in illa die; non erit qui effugiat gladium.

Horum dierum tribulatio verbis narrari non potest, quia nunquam talis fuit, ex quo Deus hominem creavit in terra.

20) Captivos multos ex filiis Abrahae victor tollet in terras alienas, et semitas Ierusalem calcabit qui non noverunt Deum Israel, donec impleta sunt antichristi tempora Iudaeorum.

Sed cum punitus fuerit populus pro delictis suis, dies tribulationis finientur; sed ecce tempus erit, quo totus mundus resurrecturus est, ut gladiatores in anulo et iusta causa effundendi sanguinem pugnabunt.

- 22] Et homines non ratiocinantur; non videbunt, nec videbunt causam caedis, desolationis, furta; nam cum amico aut hoste pugnabunt.
- 23) Ipse aer fumo mortis oneratus videbitur; et pestilentia in gladio comminuet.
- 24] Et signa quae nunquam viderunt homines in coelo et terra apparuerunt; in sole et luna et stellis.
- 25) Fremant maria, et soni e caelo venient, quos homines numquam comprehendere possunt, et hae turbationes gentium cum difficultate afferent.
- 26) Corda fortium virorum timore languescunt, exspectantes adventum terribilium in terra.
- 27) Sed dum terra marique certamina saeviunt, Princeps pacis supra nubes caeli stabitur et iterum dicito:
- 28) Pax, pax in terra; hominibus bonam voluntatem; et projiciet unusquisque gladium suum, et ultra non cognoscent gentes bellum.
- 29) Et tunc vir qui cadum portat, transibit per arcum caeli; signum et signum Filii hominis stabit in caelo Eoo.
- 30) Tunc sapientes levabunt capita sua, et cognoscent quod prope sit redemptio terrae;
- 31) Antequam dies isti venerint, ecce pseudochristi et pauperes prophetae delusi surgent in multis terris.
- 32) Et dabunt signa et virtutes multas faciunt; et multos qui non sapiunt seducent; et multi sapientes decipientur.
- 33) Et nunc iterum dico vobis: Cum dixerint: Christus in deserto est, nolite exire.
- 34) Si autem dixerint: Christus in abscondito, noli credere; Cum enim venerit mundus, sciet quia venerit.
- 35) Nam sicut aurora venit ab oriente et lucet ad occasum; sic erit adventus saeculi et filii hominis.
- 36) Flebunt peccatores terrae, cum viderint Filium hominis descendentem in nubibus caeli in virtute sua.
- 37) Videte, videte, quia nescitis horam neque diem, cum venit filius hominis.
- 38) Non graventur corda vestra in sensualibus, neque curis vitae, ne veniat dies ille et inveniatur vos imparatos.
- 39) Omni tempore anni excubare; et orate ut ineamus cum gaudio et non cum dolore.
- 40) Ante hos dies veniet Pater noster, mittet Deus nuntios suos, imo ad angulos terrae, et dicent.
- 41) Praeparate te, o para; Princeps pacis veniet, et nunc venit in nubibus caeli.
- 42) Et cum hoc dixisset, venit cum discipulis suis in Bethaniam.

Caput 158

Jesus et duodecim orantes in Oliveto. Jesus discipulis arcanarum doctrinarum profundiora revelat. Dicit eis quid populus doceat. Plures parabolis narrat. Bethaniam revertuntur.

Factum est autem mane quartae sabbati, et exivit Iesus cum duodecim ad orandum Oliveti. et amissi sunt in oratione per septem horas.

- 2) Tunc vocavit Iesus duodecim partes eius et dixit: “ Hodie vela et ascendemus extra velum in atria Dei abscondita.
- 3) Et aperuit illis Iesus sensum absconditi, et Spiritus Sancti, et lucis quae non potest deficere.
- 4) Omnia narravit de libro vitae, de libris Graphaelis, de libro recordationis Dei, ubi omnes cogitationes et verba hominum scripta sunt.
- 5) Non locutus est eis; secreta magistrorum in subaudis narravit, et cum loqueretur nomen dei, factum est silentium in atriis celi per semihoram, quia angeli in infausto spiritu locuti sunt.
- 6) Et dixit Iesus: “ Non possunt haec clamare; nusquam scribi potest; nuntia silentii sunt; Spiramenta sunt cordis Dei interioris.

- 7) Et tunc magister duodecim Lectiones aliis hominibus docere debet. In parabolis aliquando docebat; dixit,
 8) Verba heri de adventu Filii hominis recordamini. Iam aliis quae locutus sum vobis, et loquor vobis, docebitis;
 9) Doce orare et non deficere; praeparari in omni momento diei, quia cum minime expectes, tunc veniet Dominus.

Parabola patris familias et servorum

- 10) Homo quidam peregre profectus est et reliquit domum suam et omnes opes suas in custodia servorum; quinque ad custodiendam domum suam, et quinque ad custodiendum horrea sua et armenta.
 11) Reditum suum expectabant servi, sed non venit, et in opere suo dissoluti sunt; quidam in comissionibus et ebrietatibus vacabant, quidam in stationibus dormiebant.
 12) Et noctu latrones venientes e domo et horreo opes abduxerunt et electissimos armentorum expulerunt.
 13) Qui cum magnas omnium opes, quas praesidio relictas esse cognovissent, ablatas esse dixerunt,
 14) Culpam esse non possumus; si sciremus diem et horam, quando dominus noster venturus esset, bene custodiremus substantiam eius, et non permissemus fures auferre; certe in culpa est quod nobis non indicavit.
 15) Post multos autem dies rediit dominus, et cum cognovisset quia fures spoliassent ei de pecunia sua, vocavit servos suos, et dixit eis:
 16) Quia neglexistis quod datum est tibi ut faceres, quoniam in comissionibus et somno vacasti, ecce debitores es mihi.
 17) Quod per negligentiam tuam perdidisti, mihi debes. Et tunc dedit eis magna negotia, et alligavit eos ad stationes suas catenis, ubi remanserunt usque dum solvissent omnia bona domini sui per negligentiam suam amisissent.
 18) Alius homo conclusit opes suas et dormivit, et noctu latrones portas ejus reseraverunt, et, cum nullam custodiam viderent, intraverunt et opes suas abduxerunt.
 19) Et cum evigilasset homo, et inveniret januas ejus, et omnes thesauros ejus, dixit : Si scirem qua hora fures venirent, ego servassem.
 20) Cavete, amici, cavete! et praeparetur omni hora, et si venerit Dominus vester in media nocte vel in aurora, non refert, paratus enim inveniet vos ad recipiendum.

Finis: Parabole patris familias et servorum

Parabola decem Virginum

- 21) Et ecce nuncium nuptiae facte sunt virgines decem in occursum cum venerit sponso.
 22) Virgines se induentes vestibis propriis sumentes lampades suas, sedentes expectantes vigiliis dicere, Ecce sponsus venit;
 23) Quinque autem erant sapientes; impleverunt lampades suas oleo; Quinque autem fatuae erant, quia portabant lucernas vacuas.
 24) Sponsus non expectato tempore venit; virgines vigiliis fatigatae dormiebant.
 25) media nocte clamor factus est ecce sponsus venit
 26) Surrexerunt virgines; sapientes cito lampades suas ornaverunt et iverunt parati ad recipiendum sponsum.
 Virgines stultae dixerunt, Oleum non habemus, lampades nostrae non ardent.

28 Quaerebant a sapientibus mutuari, qui dicebant: Oleum non habemus ut parcam; Vade ad mercatores, et emite et imple lampades tuas, et tunc exi obviam sponso.

29 Dum autem irent emere oleum, venit sponsus; virgines quae paratae erant cum lampadibus suis, ibant cum eo ad nuptias;

30 Et cum introissent virgines stultae ostium clausum est, et pulsantibus et clamantibus, non est aperta ianua.

31 Magister convivii dixit: "Nescio vos". et dedecus abeuntes virgines.

Ende: Parabola decem Virginum

---

32 Iterum dico vobis, et dicetis his, qui sequuntur vos.

33) Omni momento diei ac noctis estote parati, quia cum eum non expectatis, Dominus veniet.

34 Ecce cum venerit cum omnibus nuntiis lucis, liber vitae et monumentorum aperietur, libri in quibus cogitationes et verba et opera scribuntur.

35 Unusquisque in monumentis, quos in scribitur, legit et cognoscet iudicium suum, antequam iudex emittit, et hoc erit tempus cernendi.

36) Secundum eorum tabulas homines suos invenies.

Parabola de Ovibus et Capris

---

37 Iustitia iudex est rex omnis terrae et separabit pastores turbas oves et capras.

38) Oves a dextris suis invenient, haedi ad sinistram, et unusquisque locum suum cognoscet.

39 Tunc dicet iudex a dextris: Vos benedicti Patris Dei, venite in hereditatem vestram, quae praeparata est vobis a temporibus antiquis.

40) Servi generis fuistis; esurivi et dedistis mihi panem; sitivi et dedistis mihi bibere; nudus erat, et vestimenta dedistis mihi;

41) Infirmus erat, ministrabatis mihi; et in carcere eram, et ad me vocibus hilaris venisti; Hospes eram, et in vestris domiciliis inveni domi.

42) Tunc dicent iusti: Quando te vidimus esurientem, sitientem, infirmum, incarceratum aut hospitem ad portas nostras et ministravimus tibi?

43) Et tunc dicet iudex: Filiis hominum servisti, et omnia quaecumque fecisti pro his, quae fecisti mihi.

44; non servistis filiis hominum.

45) Esurivi et non dedistis mihi manducare; sitivi et nihil mihi dedistis bibere; hospes eram, et ab ostio tuo eiecisti me; incarceratus sum et infirmus non ministrastis mihi.

46) Tunc dicent isti : Quando sic curamus de vobis negligimus ? quando te vidimus esurientem, sitientem, infirmum, hospitem, aut in carcere, et non ministravimus tibi?

47) Et tunc dicet iudex, Vita tua plena est; servisti sui, non hominis tui, et cum horum unum contempsisti, me neglexisti.

48 Tunc iusti regnum et potestatem habebunt: et qui iniusti sunt, exhibunt ad debita sua, omnia quae passi sunt ab eis pati.

49) Qui habent aures ad audiendum et corda ad intelligendum, istas parabolas comprehendent.

Finis: Parabola de Ovibus et Capris

---

50) Cum consummasset omnes parabolas istas, dixit: Scitis quoniam in duobus diebus Paschae magnum venturum est, et ecce filius hominis tradetur in manus hominum malignorum.

51) **Et in cruce dabit animam suam, et ex hoc cognoscent homines quia filius hominis est filius Dei.**

52 Tunc Iesus et duodecim reversus est in Bethaniam.

FINIS PARTIS II

Pars III/Sectio XVIII**Iudicium / Executio / Resurrectio / Ascensionis / Ecclesiae**

Jesus ante annos 33

SECTIO XVIII
(Cap. 159 – 164).**TZADDI**
Proditio et Comprehensio Iesu**Caput 159**

Christifideles in domo Simonis convivium frequentant. Maria dominum pretiosa resina ungit, et Iudas et alii eam propter luxuriam arguunt. Iesus eam defendit. Principes Iudaeorum Ananiam adhibent ut Iesum comprehendant. Ananias Iudam in adiutorium corrumpit.

BAR-SIMON, quondam leprosus et sacro verbo mundatus a Iesu, mansit in Bethania.

2) In honorem Domini Christine convivium dedit, et Lazarus inter hospites, Ruth et Martha ministrabant.

3) Cum autem discumbebant discumbentes circa mensam Maria sumpsit vas pinguis unguenti et effudit super caput et pedes Iesu.

4) genibus deinde et capillis tersit pedes; odor unguentorum divitum implevit omnem cameram.

5) Nunc Iudas contentionem vitae semper intuens, exclamavit: Pro pudor! cur hoc pretiosum unguentum sic perdis?

6) Potuimus trecentis denariis eam vendidisse ac pecuniam ad inopiam nostram suppeditare ac pauperes alere.

7) (Iudas autem erat thesaurarius et omnem pecuniam cohortis Christi portabat).

8) Alii autem dicebant: “ Quid enim, Maria, tu es perditus! Tales opes non debes abicere.

9) Iesus autem dixit: Tacete, viri; dimitte illam; nescis quid dicas.

10) Pauperes constanter tecum sunt; aliquando eis administrare potes; sed non ero tecum diu.

11) Maria autem novit futurorum tristitiam dierum; ante me unxit ad sepulturam meam.

12) ubique praedicabitur evangelium Christi et narrabit hodie qui narrat de Christo; et quod per Mariam hac hora factum est, ei in quocumque homines manserint, dulce erit monumentum.

13) Facta autem die festo supra, venit Iesus cum Lazaro in domum suam.

14) Ierosolimis autem sacerdotes et Pharisei intenti sunt in consiliis suis ut comprehenderent Dominum et animam eius acciperent.

15) Advocavit autem princeps sacerdotum omnes sapientissimos viros in consilio et ait: “ In occulto hoc fiet opus.

16) Id est accipiendum, cum turbae non sint prope, alioquin bellum inferamus; vulgus exstare in defensionem, atque ita sacro hoc loco humano sanguine polluere.

17) Et quod agimus, id facere debemus ante magnum diem festum.

18) Et dixit Ananias: Habeo consilium, quod successurus sum. Duodecim cum Iesu cotidie procedunt soli ad orandum;

- 19) Et inveniemus tentationem eorum. deinde hominem occupare possumus et eum huc adducemus, nesciente turbae.
- 20) Novi unum e duodecim, virum qui opes colit, et pro summa reor illum ducturum quo ille orare solet.
- 21 Et tunc dixit Caiphas : Si duxeris viam , et corrumpes hominem , quem loqueris , ut subveniatprehendendo Jesum in abscondito , tunc dabimus tibi centum argenteos pro mercede tua .
- 22 Et dixit Ananias: Bene.
- 23 et venit Bethaniam et invenit in domo Simonis duodecim et advocans Iudam ad latus dixit
- 24) Si vis tibi pecuniam facere, me audi;
- 25) Summus Pontifex et alii principes Hierosolymorum loqui cum Iesu uno modo volunt, ut cognoscant de eius petitionibus;
- 26 Et si probaverit se Christum, ecce stabunt in defensione eius.
- 27) Nunc, si tu vis ducere viam qua est dominus tuus cras nocte, ut mittant sacerdotem ad loquendum cum illo solo, argenti nummorum triginta nummorum, quos dabit tibi sacerdotes;
- 28 Et cogitabat Iudas apud se; Et ait : Bene est, si forte tribuat Domino occasionem de Sacerdotibus narrandi, cum solus sit.
- 29) Quod si sacerdotes laedant, potestatem habet praeterire et abire sicut ante fecit; et triginta solidos pulcerrimam summam.
- 30) Et ideo dixit ad Ananiam: Ego ducam viam, et per osculum notum faciam, quis est Dominus.

Caput 160

Jesus et duodecim Pascha manducant solum in domo Nicodemi. Iesus pedes discipulorum lavat. Judas recedit a mensa, et egreditur, ut prodat Dominum. Undecim docet Jesus. Cœnam Domini instituit.

Feria quinta in mane, convocavit Jesus duodecim discipulos suos, et dixit eis : Hæc est memoria Dei, et omnes solummodo cœnam paschalem manducabimus.

2 Et tunc dixit Petro, Jacobo et Joanne : Ite nunc in Jerusalem, et ibi parate Pascha.

3 Dixerunt autem discipuli : Ubi vis eamus invenire ubi paravimus convivium ?

4 Jesus autem dixit eis : Ite ad portam fontis et videbitis virum urceum in manu sua. Loquere ad eum et dic: Haec est dies azymorum;

V) Dominus voluit seponere tuum convivii ubi de duodecim Pascha suum comedit;

6) Noli timere loqui; nicodemus, princeps iudaeorum, et tamen homo dei.

7 Euntes autem discipuli invenerunt hominem sicut dixit Jesus, et venit Nicodemus in domum suam. triclinium, cenaculum appositum, cena parata.

Post meridiem autem ascenderunt Jerosolymam Dominus et discipuli ejus, et invenerunt convivium in promptu.

9 Et cum venerit hora ad manducandum diem festum, inter se certare cœperunt duodecim, quique honoratas sedes occupare studebant.

10) Et ait Jesus : Amici mei , vis contendere pro se sicut umbra noctis hujus caliginis ?

XI) Nulla honorata sedes ad festum caeli est nisi ad eum qui infima sede humiliter accipit.

12 Et tunc surrexit Dominus et sumpsit pelvim plenum aqua et linteo et incurvavit se lavit pedes omnium duodecim et exsiccavit linteo;

- 13) insufflavit et dixit eis: et ambulabunt pedes isti in viis iustitiae in aeternum.
- 14) Et venit ad Petrum et erat lavandi pedes eius et Petrus dixit: “ Domine, vis mihi pedes lavare?”
- 15) Jesus autem dixit: Non intelligitis quid faciam, sed comprehenditis.
- 16) Petrus autem dixit: “ Domine mi, non cessabis lavare pedes meos ”.
- 17) Iesus autem dixit: “ Amice, si non laveris pedes, non habes partem mecum;
- 18) Petrus vero ait: Domine mi, lava utraque pedes, manus, caput.
- 19) { Dicit ei Iesus: Qui prius lotus est, mundus est, et non habet opus nisi pedes ejus lavare.
- 20) **Pedes intellectus hominis symbola sunt et qui mundus debet, in vivo vitae flumine cotidie bene eius intellectum lavet.**
- 21) Tunc discumbens Iesus cum discipulis suis ad mensam convivii, dixit : Ecce lectionis horae ;
- 22) **Me dominum vocas; talis sum. Si ergo Dominus et dominus tuus genuflectit et lavabit pedes tuos, nonne alterutrum pedes lavas, et sic promptum tibi serviendi ostendes?**
- 23) **Haec tu scis, et si feceris, ter beatus es.**
- 24) Et deinde dixit : Haec hora est in qua possum vere laudare nomen Dei, quoniam desideravi hoc convivium vobiscum manducare priusquam velum transeo ;
- 25) **Non enim manducabo illud, donec iterum manducabo vobiscum in regno Patris nostri.**
- 26) Et tunc Hebraeum laudis canticum canebant, quod Iudaei ante festum canere consueverunt.
- 27) Et tunc edentes pascha et comederunt, dominus dixit: Ecce, quia unus ex vobis avertet hac nocte, et tradet me in manus impias.
- 28) Et stupebant discipuli super verbo hoc. mutuo se inspexerunt obstupefacti; Dicebant omnes: Domine, numquid ego?
- 29) Dixit autem Petrus ad Ioannem sedentem iuxta Dominum: “ Quem dicit Dominus?”
- 30) Et extendit Ioannes manum et tetigit manum domini et dixit: “ Quis nostrum sic deceptus est, ut prodat Dominum suum?”
- 31) Et dixit Judas: Domine, ego sum?
- 32) Iesus autem dixit: “ Hic est, qui nunc misit manum suam cum mea in disco. Viderunt, et manus Iudae erat cum manu Iesu in catino.
- 33) Et Iesus dixit: Prophetiae deficere non possunt; Filius hominis tradendus est : væ autem qui tradat Dominum suum.
- 34) Et de mensa statim surrexit Iudas; eius venerat hora.
- 35) { Et ait illi Iesus: Festina, quid facias. Et abiit Judas.
- 36) Et factum est Pascha cum undecim Dominus sedit aliquantulum tacita cogitatione.
- 37) Accepit ergo Iesus panem qui non fuerat fractus et dixit: “ Hic panis symbolum est corporis mei, et panis vitae panis est;
- 38) **Et sicut tortum istum frangam, sic confringetur caro mea ad exemplum filiorum hominum; oportet enim homines sponte sua corpora dare pro aliis hominibus sacrificare.**
- 39) **Et sicut manducabitis panem hunc, sic manducabitis panem vitae, et non moriemini.** Et tunc dedit unicuique frustum panis ad comedendum.
- 40) Et accepto calice vini, ait : Sanguis est vita, hic est sanguis uvae. symbolum vitae eius qui pro hominibus vitam dat.
- 41) **Et bibetis hoc vinum, si in fide bibetis, vitam Christi bibetis.**

42 et cenavit et fecit calicem, et discipuli cenaverunt; et dixit Jesus, Hoc festum vitae, Pascha magnum Filii hominis, Cena Domini, et frequenter manducabitis panem et bibetis vinum.

43) *Hinc panes iste panis memorabilis vocabitur; vinum hoc in memoria vinum; et cum edas panem hunc et bibas hoc vinum, memento mei.*

Caput 161

Undecim docet Jesus. Dicit eis quod omnes alieni erunt ab eo, et quod Petrus eum ter ante mane negabit. Ultima exhortationis verba loquitur. Promittit Paraclitus

postquam autem Iudas exierat obviam missis sacerdotum et proderet Dominum suum

2) Dominus dixit, venit hora, nunc glorificabitur filius hominis;

3) *Filioli mei, adhuc modicum vobiscum sum; quaeritis me, et non invenietis: quia quo ego vado, vos non potestis venire.*

4) *Mandatum novum do vobis: Sicut dilexi vos, et dabo vitam meam pro vobis, et vos diligatis mundum, et date vitam vestram ut salvet mundum.*

5) *Ut vos diligatis invicem, et tunc cognoscet mundus quia filii Dei estis, discipuli filii hominis, quem glorificavit Deus.*

6 Petrus autem dixit: Domine, quo vadis: eo ego vadam, et ponam animam meam pro Domino meo.

Iesus autem dixit: Noli gloriari, mi amice; Non satis hac nocte sequi me.

8) *Nunc, Petre, audi! ter me negabis priusquam gallus cras mane canet.*

9) Et tunc undecim intuens ait: “ Omnes vos a me hac nocte alienati estis.

10) *Propheta dixit: “Ecce percutiet pastorem ovium; et oves fugient et abscondent.*

11 *Cum autem resurrexero, ecce iterum venies et praecedam vos in Galilaeam ”.*

12 Petrus autem ait: Domine mi, si te non omnis alius deserat.

Et ait Iesus: “ O Simon Petre, ecce zelus tuus maior est fortitudine tua! Ecce enim satanas ascendit ut cribraret vos sicut pan triticum, ego autem rogavi ut in fide vestra non deficiat; ut post probationem turris fortitudinis stare possitis.

14 Discipuli autem omnes clamaverunt: Non est potestas in terra alienare, vel negare Dominum nostrum.

15 Et ait Iesus: Non turbetur cor vestrum. Omnes creditis in Deum; crede mihi.

Ecce enim in patria mea mansiones multae sunt. Si quo minus dixissem.

17 *ibo in patriam et praeparabo vobis locum ut ubi sum ibi sitis Sed nunc viam nescitis ad patriam.*

18 Et Thomas dixit: Nescimus quo vadis; quomodo possumus viam scire?

19 { Dicit ei Iesus: Ego sum via, veritas, vita. Manifesto Christum Dei. Nemo potest venire in patriam meam, nisi qui mecum venit per Christum.

20) *Si me cognovissetis, et cognovissetis me, Deum Patrem meum sciretis.*

21 Et dixit Philippus: Ostende nobis Patrem, et saturabimur.

22 { Dicit ei Iesus: Totis annis fui tecum, et adhuc me non nosti?

23) *Qui vidit Filium vidit Patrem, quoniam in Filio se ipse revelavit.*

24) *Ecce saepe dixi vobis quoniam quae loquor et quae ego facio, non sunt hominis verba et opera;*

25) *Verba Dei sunt, qui in me vivit et ego in ipso.*

- 26) Audite me, fideles: Qui credit in me et in Patre meo, dicit et facite quae dixi et feci.
- 27) Imo etiam majora opera faciet, quam unquam feci, quia vado ad eum cujus opera facimus, et tunc possum manum meam porrigere in auxilio.
- 28) Et in nomine meo, per Christum, Deum deprecetis, et petitionem tuam dabit tibi.
- 29) Credis quod dixi? Tu credis, et si diligis Christum et sequeris me, tunc servabis verba mea.
- 30) Ego sum vitis vera; vos estis palmites vitis; Pater meus agricola est.
- 31) rami inutiles, nihil ferentes nisi folia;
- 32) Et palmites germinantes, ut fructum abundant, inputabit.
- 33) Ramus a vite separatus fructum ferre non potest; et non potestis facere fructum separatum a me.
- 34) Manete in me et facite opera quae vos facere per me docuit Deus, et feretis fructum multum, et glorificabit vos Deus sicut me glorificavit.
- 35) Et nunc vado, sed orabo Patrem meum, Deum et alium Paraclitum mittet ad vos, qui vobiscum mansurus est.
- 36) Ecce iste Paraclitus Dei, Spiritus Sanctus, unus est cum Deo, sed unus est mundus capere non potest, quia non videt eam; non novit eam.
- 37) Vos autem cognoscetis eam, et cognoscetis eam, quia manet in anima vestra.
- 38) Non relinquam vos in solitudinem, sed in Christo, qui est caritas Dei manifestata hominibus, ero vobiscum in omni via.

Caput 162

Iesus plenius Spiritus Sancti missionem ostendit. Discipulis suis palam dicit quod moriturus est, et ipsi tristes sunt. Pro eis orat et totus mundus credentium. Convivium relinquunt.

Contristatus est autem Ioannes, quia dominus dixit: Vado et quo vado vos non potestis venire.

- 2) Flevit et dixit: Domine, volo tecum ire per omne iudicium et ad mortem.
- 3) Et Jesus dixit : Et per tentationes, et per mortem me sequemini; Nunc autem non potes ire quo ego vado; sed venies.
- 4) Jesus autem iterum locutus est ad Undecim, et dixit : Nolite contristare, quia ego vado : bonum est enim ut vadam. si non abiero Paraclitus non veniet ad vos.
- 5) Haec loquor vobis in carne, cum autem Spiritus Sanctus venerit in virtute, ecce docebit vos magis atque magis, et memorabit vos omnia verba quae dixi vobis.
- 6) Multas res adhuc dicendas; quae haec aetas capere non potest, quia non capit.
- 7) Sed ecce, inquam, antequam dies Domini magnus venerit, Spiritus Sanctus faciet omnia mysteria; Mysteria animae, vitae, mortis, immortalitatis; homo cum omni alio et cum Deo suo.
- 9) Tunc mundus ducetur ad veritatem, et homo erit veritas.
- 10) Cum venerit Paraclitus, arguet mundum de peccato et de veritate sermonis mei et de iudicio iustorum; et tunc princeps vitae carnalis eicietur.
- 11) Et cum venerit Paraclitus, non ego interrogo pro vobis; stabis enim probatus, et cognoscet te Deus sicut me novit.
- 12) Venit hora cum flebis; laetabuntur peccatores, quia ego vado; sed iterum veniam, et omnes tristitiae vestrae vertentur in gaudium;
- Et quidem tu es sicut qui recipiat fratrem a mortuis.

14 Dixerunt autem discipuli: Domine, ne ultra loquaris ad proverbialia. nobis palam loquimini; Scimus quoniam tu sapiens es, et omnia nosti.

15) Quid est: Abeo, sed revertor?

16 Et ait Iesus: “ Venit hora, quando omnes dispergentur, et timebunt omnes;

17) Fugiet animam suam ut salvet me solum et derelinquet me; non tamen omnia solus. Pater meus mecum est usquequaque.

18 Et auferent me iniqui ad tribunal impiorum, et in conspectu turbarum tradam animam meam, exemplum filiorum hominum.

19 resurgam autem et venio ad vos

20) Haec loquor, ut in fide firmi sitis.

21) Tuque colaphos hominum portabis et in aspera calle Sequeris.

22 Nolite timere; confidite, ecce, ego vici mundum, et vos vincetis mundum.

23 Tunc sublevatis Iesus oculis in caelum, dixit: Pater mi, Deus, venit hora;

24) Extollendus est nunc Filius hominis de terra, et non deficiet, ut cognoscat omnis mundus potestatem sacrificii;

25) Nam sicut pro hominibus vitam pono, ecce homines vitam pro aliis hominibus debent.

Veni ad tuam voluntatem, Deus, et in sacro nomine, Christus glorificatus est, ut homines videant Christum ut vitam, ut lucem, ut amorem, ut veritatem.

27 Et per Christum ipsi vita, lux, amor, veritas fiunt.

28 Laudo nomen tuum super his quos dedisti mihi quia glorificaverunt te et honorificaverunt te

Et nemo eorum perierunt, et nemo abiit, nisi caecus filius vitae carnalis, qui exivit ad vendendum Dominum suum.

30) Deus, ignosce huic, quia nescit quid faciat.

31 et nunc, Deus, ad te venio, et iam non sum in vita mortali; istos custodi, quibus ego sapientiam tuam et amorem tuum notum feci.

32 Ut credant in me, et in verbis meis loquor, ut credat in eis omnis mundus, et in verbis, quae loquuntur.

33 Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos. Oro ut honoras eos sicut me honorasti.

34) Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut custodiantur a malo mundi, et non subjiciantur tentationibus quas sustineant.

35) Erant olim de mundo, nunc autem de mundo non sunt, sicut ego de mundo non sum.

36 Verbum tuum veritas est, Deus, et in verbo tuo sanctificentur.

37 Pro his tantum non oro, Deus; Oro etiam pro omnibus, qui in me credunt, et suscipient Christum propter eorum quae faciunt et dicunt, ut omnes unum sint.

38) Sicut ego unum tecum, et tu una mecum, unum sint nobiscum;

39) Ut sciat omnis mundus quia tu me misisti ut facerem voluntatem tuam, et diliges ea sicut semper amasti me.

40 Haec cum dixisset Iesus, canebant canticum Iudaeorum laudis, et tunc surgentes abierunt.

Caput 163

Iesus Pilatum visitat, eum hortatur ut e patria fugiat ut vitam suam servet. Iesus hoc facere recusat. Discipulis suis occurrit in pomerio Massalii. Scena in Gethsemani. Prope est turba Iudaeorum a Iuda ducta.

Cum appropinquasset Iesus et undecim, cursor romanus, dixit: **Salvete! Unus ex vobis homo e Galilaea?**

2 Ait autem Petrus: “ Omnes homines sumus e Galilaea! quem queritis?”

3) Custodes responderunt, Iesum quaero, qui dicitur Christus.

4 Et respondens Iesus, ait : Ecce ego.

5) Haec locutus est et dixit: “ Non venio in via publica; Fero ad te nuntium a praetore.

VI) Ierosolyma tota vivit cum Iudeis vindictis, qui iurant se vitam tuam sumpturi, et Pilatus tecum conferet, et sine mora venire ad eum vult.

7 Dixit autem Iesus Petro et ceteris : Vade in vallem, et Cedron exspecta me, et ego solus vadam, et videbo praesidem.

8 Et ascendit cum custodibus. Et cum venisset ad palatium, occurrit ei Pilatus ad portam et dixit:

9) Adolescens, verbum habeo quod tibi bene sit. Observavi opera tua et verba tribus annis et plus;

X) Et ego saepe in defensione vestra steti, cum vestri cives te ut scelestum lapidarent.

Nunc autem sacerdotes, scribe et pharisaei vulgus ad phreneticum proterviam et crudelitatem concitaverunt, et vitam tuam capere intendunt.

12) Quia, inquit, jurasti te templum suum rescindere; leges, quas Moses dedit; ad exilium pharisaeum et sacerdotem, et sede te super thronum.

13) Et affirmant te plane foedus cum Romanis esse.

14) Viae totius Ierusalem implentur hoc momento, multitudine furiosorum ad effundendum sanguinem tuum.

15) Nulla salus vobis nisi in fuga est; non expecto usque mane solem. Nostis viam perveniendi ad terminum terrae maledictae.

16) Habeo parvam cohortem satellitum, equitem et armatum, et extra noxam te tollent.

17) Hic ne moreris, adulescens, exsurge et vade.

18 Iesus autem dixit: “ Princeps nobilis Pilatus habet Caesarem in Pontio suo, et ab homine carnali condiuntur verba tua sale sapienti; sed de loco Christi verba vestra stultitia est.

19) Timidus fugit ubi periculum venit; qui autem venit ad quaerendum et salvandum quod perierat, animam suam volendo dare debet pro his qui veniunt quaerere et salvare.

20) Antequam pascha absumatur, ecce omnis gens ista per sanguinis effusionem innocentiae maledicta erit; et nunc homicidae sunt ante ostium.

21) Dicit ergo Pilatus: Non erit. Roma erit gladius ad animam tuam dstrictus.

22 { Iesus autem dixit: Non, Pilatus, non; nullae copiae in toto orbe ad salutem meam satis amplae sunt.

23 Iesus autem vafaciens praesidem abiit. Pilatus autem misit cum illo duplicem custodiam ne incidat in manus eorum qui vigilabant ad vitam illius.

24) At Iesus momento disparuit; custodesque eum ultra non viderunt. Et pervenit usque ad torrentem Cedron, ubi erant undecim.

25 Erat autem ultra rivum pomerium et domus, ubi unus Massalia habitabat, ubi fuerat Iesus.

26) Massalianus amicus erat, et credidit Iesum esse Christum quem prophetae Iudaeorum iampridem venturum dixerant.

- 27) Erat autem in pomario sacrum nativa; Massalia appellatur locus Gethsemani.
- 28) Nox erat tenebrosa, sed in pomario duplex erat tenebrae, et Iesus octo discipulos manere iussit in torrente;
- 29) Dum ipse cum Petro et Iacobo et Ioanne ad Gethsemani oraret.
- 30) In oliva sederunt, et Iesus Petro, Iacobo et Ioanne mysteria vitae aperuit. Dixit,
- 31) Spiritus aeternitatis est unus manifestus; et hoc est Deus Pater, Deus Mater, Deus Filius in uno.
- 32) In vita manifestat unus, trinus et Deus Pater, Deus virtutum; et omniscius Deus Mater Deus, et Deus Filius dilectio est.
- 33) Et Deus Pater est potestas caeli et terrae; et Deus Mater est Spiritus Sanctus, cogitatio caeli et terrae; Filius autem unicus Christus, et Christus caritas.
- 34) Veni ut homo hanc dilectionem manifestans hominibus;
- 35) Homo fui omnibus humani generis tentationibus et tentationibus obnoxius; sed cum omnibus vitiis et concupiscentiis suis carnem vici.
- 36) Quod feci omnes homines facere possunt.
- 37) Et nunc ostensurus sum potestatem hominis vincere mortem; omnis enim homo Deus caro factus est.
- 38) Animam meam pono, et iterum sumam eam, ut cognoscas mysteria vitae, mortis, et resurrectionis mortuorum.
- 39) Ego in carne ponam me, sed resurgam in spiritu formans cum virtute, ut videam me sic mortales oculos videre. Sic in trinitate dierum omnem vitam, omnem mortem, sensum resurrectionis mortuorum demonstrabo.
- 40) Quod ego facio, omnes facere possunt.
- 41) Tu autem, tres mei, qui interiorem Ecclesiae Christi circulum constituunt, hominum omnium Deorum attributa demonstrabis.
- 42) Petrus autem notum faciet Dei virtutem; et ostendet Iacobus sententiam dei; et Ioannes dilectionem Dei demonstrabit.
- Noli timere ab hominibus, quia missus es ad faciendum magnalia Dei Patris, Dei Matris, Dei Filii.
- 43) Et non omnes virtutes carnalis vitae possunt perdere vitam tuam, donec opus tuum fiat.
- 44) Nunc relinquo te, et omnia solus in tenebris exhibeo et cum Deo loquar.
- 45) Dolore opprimor, hic te desero, ut mecum vigiles.
- 46) Et exiens Iesus trecentis cubitis ad orientem, cecidit in faciem suam orabat. dixit,
- 47) Deus meus! Deus meus! Estne via qua venturae effugiam horrores horae? Refugit caro humana; anima mea firma est; non mea voluntas, sed tua fiat, Deus.
- 48) In agonia oravit; magna fuit in humana forma contentio; diruptae venae, frons perfusa sanguine.
- 49) Et venit ad tres et invenit omnes dormientes; dixit,
- 50) O Simon, Simon, dormis! Non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate et vigilate et orate, ut non sit vobis maior tentatio quam sustineatis.
- 51) Intentum ac promptum animum scio; caro autem infirma.
- 52) Et iterum accedens oravit: Pater Deus. si amarum hoc poculum bibam, da mihi animae robur; non enim mea voluntas, sed tua fiat.
- 53) Et iterum venit ad discipulos suos. ecce dormientes invenit eos. Et suscitans eos dixit ad iacobum;
- 54) Dormistine dum herus tuus cum maximo hominum hoste luctabatur? Non potuistis una hora vigilare mecum?

57) Et iterum abiit et oravit. Deus, concedo tibi; fiat voluntas tua.

58) Et iterum reversus est ad tres, et adhuc dormierunt. dixit ad Johannem.

59) **Cum omni amore tuo me non potuisti una hora vigilare mecum?**

60 At ille dixit: Satis est; venit hora, et proditor meus prope est; Surgite, eamus.

61 Et cum venissent iterum in Cedron, ecce octo discipuli dormierunt. ecce, quia venit Filius hominis proditor.

Caput 164

Iudas osculo tradit Dominum suum. Iesus a turba comprehenditur et discipuli ad vitam suam fugiunt. Assumitur Ierosolymam Iesus. Petrus et Johannes turbam sequuntur.

Dominus cum undecim in pomerio Massaliae erant, et loquentes viderunt catervam hominum cum laternis et gladiis et fustibus ad se venientes.

2 Et dixit Iesus : Ecce emissarii mali. et Iudas praeit.

3 Et dixerunt discipuli eius: Domine, fugiamus ut salvemus animas nostras.

4) Iesus autem dixit: “Quare fugimus ut salvemus animas nostras, quae implentur in sermonibus prophetarum et vatum?”

5) Et solus Iesus occurrit hominibus; et venientibus dixit: Quid hic, viri? quem queritis?

6 At illi dixerunt: “ A Galilaea quaerimus hominem ”. Iesum quaerimus, qui se Christum vocat.

7 Respondit Iesus: Ecce ego.

VIII) Elevatis deinde manibus, magna cogitatione aetheres ad lucis statum perduxit; et totum pomarium lucet in igne.

IX) fugati sunt furentes et multi fugerunt et non morati sunt donec venirent Ierusalem; alii autem ceciderunt super faciem suam in terram.

Viri fortissimi, et illi durissimo corde manserunt, et lux exsanguis iterum Dominus quaesivit: Quem quaeritis?

11 Dixit autem Ananias: “ Quaerimus hominem de Galilaea; Iesum quaerimus, qui se Christum dicit.

12 Iesus autem respondit ei et dixit: “ Dixi tibi aliquando; Dico autem vobis iterum, quia ego sum.

13) By Ananias, Judas stabat; sed momento ierat et ascendens post Dominum, dixit, Domine mi; et osculatus est eum in signum quia ipse erat Iesus, quem quaerebant.

14 Iesus autem dixit : Tu, Iscariotes, veni, et sic tradis dominum tuum osculo ?

15) **Hoc facto opus est; Væ autem qui tradit Dóminum suum.**

Avaritia carnalis tuam conscientias avidit, et quid agis nescis; sed in modico tempore se asseret conscientia tua, et in compunctione, ecce claudes spatium tuum, et accipies vitam tuam.

17 Tunc accesserunt undecim, et apprehenderunt Judam, et voluerunt ei nocere; Iesus autem dixit;

18) **Huic homini nocere non debes; non est tibi fas de hoc homine iudicare; conscientia eius iudex est, ipse iudicabit et ipse faciet.**

19 Tunc turba ducta a Malcho Caiphae servo, adprehendit Iesum et alligavit eum catenis;

20 Iesus autem ait : Quid venistis intempesta nocte cum gladiis et fustibus comprehendere me in loco sancto ?

21) **Nonne in foris Jerusalem locutus sum? Nonne infirmos curavi, et caecos oculos aperiens, claudos ad gressum, surdos audiendum feci? Invenisti me nullo die potuisti.**

22 **Et nunc me catenis devincire conaris, quid sunt vincula ista nisi nexus arundinum?** Manus deinde elevatis; fracti sunt catenae et ceciderunt in terram.

- 23) Et Malchus arbitratus est Dominum fugitulum ut animam suam salvaret, et fuste eum in facie percutere cupiebat.
- 24) Petrus autem habebat gladium et accurrens percussit hominem et vulneravit
- 25) Iesus autem dixit: “ Sine, Petre, manete; mitte gladium; non vocatus es ad pugnam cum gladiis et fustibus. Quicumque gladium portaverit, gladio peribit.
- 26) **Non egeo a filiis hominum, nam hoc momento et legionem, imo duodecim legiones nuntiorum Dei venturos et ad defensionem meam venturos posse confido; sed tunc non bene.**
- 27) Et tunc dixit ad Malchum, O homo, nolui lædere. Et tunc imposuit manum suam super vulnus, quod fecit Petrus, et sanata est.
- 28) Tunc Iesus dixit: “ Nolite solliciti esse, ne me rapiam a vobis et fugiam ad vitam meam salvam facere”. Nulla vitae pretium velit. fac mecum ut vis.
- 29) Tunc turba accurrit ut undecim raperet, ut eos ad causam dicendam Iesu in suis criminibus reduceret. Discipuli autem, singuli eorum, deseruerunt Iesum, et fugerunt ut vitam suam salvarent. Ioannes autem ultimus erat ut fugeret; adprehendit eum turba, et scidit vestimenta sua, et omnes laceraverunt; sed in nuditate euasit.
- 32) Massalianus videns hominem accepit eum in domum suam et ei alia vestimenta dedit; et tunc sequebatur eos qui abduxerunt dominum.
- 33) Et confusus est Petrus prae ignavia. Et iterum se contulit cum Ioanne et sequebatur post turbam et venit in Ierusalem.

Pars III/Sectio XIX**Iudicium / Executio / Resurrectio / Ascensionis / Ecclesiae****SECTIO XIX**
(Cap. 165 – 171).**KOPH**
De Iudicio et Executione Iesu**Caput 165**

Jesus ante Caipham. Petrus ter Dominum suum negat. Indictio signatur per septem regnantes Judeos. Centum periurati testes criminis veritatem testantur.

CAIAPHAS summus sacerdos Iudeorum erat;

3) Ancilla, quae ianuam palatii custodiebat, sciebat Ioannem et hunc discipulum rogat ut ipse et Petrus in atrium admittantur.

4. Permisit ancilla intrare, et intrabat Johannes; Petrus autem timuit et mansit in atrio exteriori.

5) Petro mulier stantem iuxta ianuam dixit: “ Tu es sectator hominis huius a Galilaea?

6 Petrus vero dixit: “ Non, non sum!

7) Viri, qui duxerunt Iesum in atrium, sedebant ad ignem in atrio exteriori, quia nox erat frigida, et Petrus cum illis sedebat.

8) Alia ancilla, quae erat in loco, vidit Petrum et dixit ei: “ Vere es Galilaeus es; Sermo tuus Galilaeus est; imitator es hominis huius.

9 Et ait Petrus : Nescio quid vis ; Ne hoc quidem scio.

10 Videns autem Petrum, unus ex eis, qui comprehenderunt Dominum, et adduxerunt eum in atrium, et dixit ei:

11) **Nonne ego te vidi in Massali pomerio cum Nazareno isto seditioso? Ego certe feci, et tu es unus ex his qui eum sequebantur.**

12) Tunc exurgens Petrus in area, iuravit per omne sacrum, se scelestum nescire.

13 Ioannes autem adstabat et cum audisset verba et cognovit quod Petrus negasset Dominum suum intuens eum in stuporem venit

14) Sub atrio mox gallus cantavit, et Petrus recordatus verba quae dixerat Dominus;

15) Antequam gallus cantet cras mane, ter me negabis.

16 Conscientia autem Petri aggravata est. Et exivit nocte et flevit.

17) Caiphaz sedit in civitate. ante ipsum stabat homo e Galilaea.

18 Dixit Caiphaz: Quis est homo, qui te accusatis?

19) Responderunt: In nomine omnis Judæi, hunc accusamus a Galilæa, hunc Iesum, qui arbitratur regem nostrum esse inimicum Dei et hominum.

20) Caiphaz dixit ad Iesum: Homo, permittitur tibi nunc loqui et narrare de tuis doctrinis et petitionibus tuis.

21) Iesus autem dixit : Tu, sacerdote carnalis hominis, quid me interrogas de verbis et operibus meis ?

Ecce docui turbas in omni loco; Infirmos tuos sanitati reddidi; audire fecisti surdos tuos, claudos ad ambulandum, et mortuos tuos vivificavi;

23) Opera mea non in occulto facta sunt sed in publicis atris atque itineribus.

24) Ite roga populum, qui nec auro nec nitidis promissionibus empti sunt, ut de meis verbis et operibus narrent.

25) Hæc cum dixisset Jesus custodes Judæorum, accedens percussit eum in faciem suam, et dixit: Quomodo audes ei dicere, princeps sacerdotum Judæorum?

26) Et ait Jesus : Si falsum locutus sum, testimonium perhibe de eo quod dico ; Si verum dixi, cur me sic percussisti?

27) Tunc Caiphas dixit: Quodcumque facitis, legaliter facite; ad superiorem enim curiam respondendum est omnia quae facimus vel dicimus.

28) Accusatores huius rei suas criminationes legaliter exhibeant.

29) Et tunc stans Caiphae scribae dixit: “ Accusationes habeo hic in iure; quae facta sunt et signata a scribis et sacerdotibus et pharisaeis.

30) Caiphas dixit : Vacate, viri, et audite legentes. Levavit scriba, et legit:

31) Synedrio Iudaeorum et Caiphae summo sacerdoti, viris honoratissimis:

32) Summum munus homini reddere est patriae suae atque suum est eos ab inimicis tueri.

33) Et conscii sunt populi Ierusalem in medio eorum hostes fortissimi.

34) Homo nomine Iesus egreditur et solio David haeres petit.

35) Ut impostor ille hostis est, et in nomine omnis fidelis Iudaeorum haec hic subjicimus, quae idonee sunt ad probandum;

36) Ac primum Deum blasphemavit; dicit se filium Dei esse; quod ipse et Deus unum sint;

37) Et profanat curando dies sanctos, et operetur alia opera sabbatis;

38) regemque successorem Davidis nostri et Salomonis se profitetur;

39) Et dicit quod destruet templum nostrum, et aedificabit illud in specie gloriosius in tribus diebus;

40) Et dicit se eicere populum ab Ierusalem, sicut eiecerit mercatores de atrio templi; et ad colles sacros, tribus hominum Deum nescientium, tene;

41) Et dicit, quod omnis doctor, scriba et pharisaeus et sadducaus, in exilium ibunt, et amplius non revertentur;

42) Et ad haec omnia iniciantes manus nostras et signacula fecimus. Annas. Simonis. Abinadab. Annanias. Joash. Azanias. Ezechiae.

43) cum legisset autem omnis populus ad sanguinem dixerunt, Lapidetur talis miser; crucifigatur.

44) Caiphas dixit : Viri Israëlitæ, tu sustinetis calumniam istorum ?

45) Exstiterunt ad testimonium centum viri qui empti erant; iuraverunt omne crimen verum esse.

46) Dixit Caiphas ad Jesum : Homo, dicis mihi verbum ? tu es filius dei?

47) Jesus autem ait : Sic dixisti. et tunc non dixit amplius.

Caput 166

*Jesu ante Synedrium. Nicodemus interpellat iustitiam; incompetentiam testium ostendit.
Concilium reum non declarat Iesum, sed Caiphas, qui praeses est, reum declarat.
Vulgus vexat Jesum. Adducitur ad aulam Pilati.*

Cum noluisset Iesus dicere, Caiphas stetit ante turbam Iudaeorum et dixit:

2) **Liga vinctum, oportet enim magnum concilium Iudaeorum praecedere, ut pro vita respondeat.**

3) **scelestum exequi non possumus, donec per hoc supremum concilium Iudaeorum inventa nostra comprobata sint.**

4) Cum iam dies factus esset summum concilium populi convenerat; Dominus et accusatores eius steterunt ante forem.

5) Princeps Caiphas; Surgens Iesus dixit: “ Producant accusationes illorum et testimonium illorum a Galilaea ”.

6) Exstitit scriba Caiphae et legebat crimina et nomina eorum qui accusaverant hominem de Galilaea.

7) Et omnes testes ad standum et testificandum in concilio Iudaeorum.

8) Et tunc iurisperiti testimonium perpendebant et Nicodemus stabat in medio advocatorum.

9) Et elevatis manibus suis ait: “ Fiat iustitia, fiat omnis scriba et pharisaeus et sacerdos et sadducaeus, et Iesus, qui accusatus, mendax iudicetur.

10) **Si probare possumus Iesum esse inimicum ac proditorem legum et terrae nostrae, criminosus iudicetur et pro suis criminibus patiatur.**

11) **Si probatus est quod hi, qui testificantur quoniam perierant in conspectu Dei et hominum, liberet hominem a Galilaea;**

12) Et tunc afferebat testimonia testium coram iudicibus legis. nemo ex iis constat. Fervens, seu lucri, testatus erat.

13) Concilium libenter iudicavit Iesum esse scelestum et eum morte damnasse; sed coram omni testimonio timuerunt.

14) Tunc dixit Caiphas: Tu homo de Galilaea, ante Deum vivum, nunc praecipio tibi ut respondeas mihi: Tu es Christus, Filius Dei?

15) Iesus autem dixit: Si ego respondissem: Etiam non audistis, neque creditis.

16) **Si respondero: Non ero similis vobis testibus, et stabo mendax in conspectu hominis et Dei. Sed hoc dico;**

17) **Veniet tempus, cum videris Filium hominis super thronum virtutis et venientem in nubibus caeli.**

18) Tunc Caiphas scidit vestimenta sua, et dixit: Audisti, satis? Nonne audisti verba eius nefaria blasphema? Quid adhuc egemus testibus? Quid cum illo faciemus?

19) Populus dixit: “ Morte eum! Et tunc accurrerunt turbae et conspuebant in faciem suam et percutiebant eum manibus suis.

20) Et alligaverunt pallium ejus in oculis ejus, et percutientes os ejus dixerunt: Propheta es tu. dic quisnam sit qui te in facie percussit.

21) Iesus autem non respondit, et sicut agnus coram tondente se, et homo e Galilaea, non restitit.

22) Caiaphas dixit: Non possumus hominem occidere, donec Romanus princeps sententiam atrii hujus confirmet;

23) **Tolle igitur hunc scelestum et Pilatus probabit quod fecimus.**

24) Et tunc trahebatur Iesus usque ad palatium praesidis Romani.

Caput 167

Jesus ante Pilatum. Reus non pronuntiatur. Jesus coram Herode et cruciatur et revertitur ad Pilatum, qui iterum innocentem declarat. Iudaei mortem suam petunt. Uxor Pilati virum suum hortatur ad poenam Iesu. Pilatus flet.

IN palatium praesidentis Romani non intrabunt Iudaei, ne polluantur et indigni ad festum ministrent; Jesum autem duxerunt ad atrium regis: et ibi occurrit illis Pilatus.

2 Dicebat autem Pilatus: “ Ut quid turbatio ista? Quae est oratio tua?

3) Iudaei responderunt, unum hominem malum et seditiosum coram te deferimus;

4) Ille in summo Iudaeorum concilio probatus est et legibus nostris, reipublicae atque imperio, proditor comprobatus est.

5) Oramus ut eum in cruce moriamur.

6 Dicit ergo Pilatus: Quid eum ad me adfertis? Ite et vos eum iudicate.

7) Legem habes, et ex lege Romana ius iudicandi et ius faciendi habes.

8) Iudaei responderunt : Non est fas nos hominem in cruce facere, et cum hic Tiberii proditor sit, consilarii nostri credunt eum indignissima morte dignum esse, qui mortem in cruce oppeteret.

9) Pilatus autem dixit: “ Nulla lege Romani criminis reus inveniri potest, donec omnia testimonia sint, et reo se defendere permissum est;

10) itaque rogationem tuam, testimoniis tuis, lege Romana iudicabo.

11) Accusationis exemplum Iudaei in lingua Romana fecerunt et rogationi adiunxerunt;

12) Praecipimus Iesum esse hostem Romae; postulare ut nullum vectigal Ti.

13 Accepit autem Pilatus libellum; satellites suos duxerunt Iesum in aulam regiam.

14 Iesus autem stetit ante praesidem Romanum et legebat illum Pilatus crimina Iudaeorum et dicebat

15) Quid respondes huic libello? Haec sunt vera an falsa?

16 Et dixit Iesus: “ Quid ego iudico coram atriio terreno? Crimina periurii comprobata sunt; quid dicam?

17) Ita rex sum; Homines autem carnales non possunt videre regem, nec videre regnum Dei. intus est.

18) Si rex essem carnalis homo, stetissent servi mei in defensione mea, et nolisset me tradere thronis iudaicae legis.

19 Non habeo testimonium a filiis hominum. Testis est mihi Deus et verba mea et opera testimonium perhibent veritati;

20 Et omnis qui apprehendit veritatem, audiet verba mea, et in anima sua testimonium perhibebit mihi.

21 Et dixit Pilatus: Quid est veritas?

22 Iesus autem dixit : Veritas est Deus qui novit. Est incommutabilis. Spiritus sanctus est veritas; non mutat et praeterire non potest.

23 Pilatus autem rursus venit ad Iudaeos et dixit: “ Hic non est criminis reus; Non possum condemnare eum ad mortem.

24) Tum Iudaei ferociores facti sunt; et clamaverunt dicentes: “Certe scit consilium nostrum”. Viri sapientissimi totius terre reum criminum invenerunt.

Convertere vellet gentem Iudaeorum. Romanum imperium everteret ac se regem faceret. Reus venit e Galilaea; oportet eum crucifigi.

26 Dixit autem Pilatus: Si Iesus est a Galilaea, subditus est praeside Galilaeae, qui iudicaturus est.

- 27 Herodes autem descendens a Galilaea, erat cum discipulis suis in Ierusalem.
- 28 Et misit ad eum Pilatus Dominum. Exemplar quoque criminum et testium Iudaeorum misit, et rogavit ut causam diceret.
- 29) Et dixit Herodes : Audivi de homine isto, et complacui videre eum in atrio meo.
- 30) Et tunc quaesivit Dominum de petitionibus ejus, de doctrinis et finibus ejus;
- 31 Et non respondit ei verbum. et iratus est Herodes; et dixit : Contumelias principi terræ, non respondendo ?
- 32 Et convocatis custodibus suis, ait : Accipite hunc vos, et crucifigite eum, donec respondeatis mihi.
- 33 Ihesum apprehenderunt custodes et percusserunt eum; deridebant eum; involutum eum stola regia; posuerunt coronam spineam, et posuerunt super caput eius. arundinem fractam in manus eius.
- 34 Et tunc iridentes dicebant: “ Ave, rex rex! Ubi sunt subditi tui et amici tui?
- 35) Jesus autem non respondit verbum. Tunc remisit eum Herodes ad Pilatum cum hac humanitate.
- 36) Dignissime consiliator Urbis, examinavi omnia crimina et testimonia, quae de hoc seditioso Galilaeae ad me misisti, et dum reum criminum reum iudicarem;
- 37) Iura mea tibi cedo iudex, quia tu me virtute praestas. Probabo quid in hac causa facias sententiae.
- Iam inimici erant Pilatus et tetrarcha, sed horae experimento inimicitarum eorum perierunt et amici fuerunt post dies.
- 39 Cum autem adductus esset ad atrium Pilati, stetit praefectus romanus coram accusatoribus Domini, et dixit:
- 40 Hunc Nazarenum scelestum accusatum non invenio; nullum testimonium mortem esse passurum; sic verberabo illum et dimittam.
- 41 Clamaverunt Iudaei: Non est dignum, hominem tam periculosum vivere; oportet eum crucifigi.
- 42 Tunc Pilatus dixit: “ Adhuc modicum tempus expectabo ”. Et tunc intravit in cubiculum interius et tacita cogitatione sedit.
- 43) Quae cum cogitaret uxorem suam, sanctam mulierem, ex Gallis electam, ingressus ait:
- Rogo te, Pilatus, audi me: Cave quid facias hac hora. Hunc a Galilaea nolite tangere; vir sanctus est.
- 45) Si hunc hominem flagellatis, filium Dei flagellatis. Hac nocte omnia in visione vidi multo vividiorum esse quam inani somnio praetermissam.
- 46) Vidi hunc ambulans super aquas maris; Audivi eum loquentem et procellam iratam sedare; Vidi eum cum lucis alis volentem;
- 47) Vidi Ierusalem in sanguine; statuas Caesarum vidi cadere; ante solem vidi velum et obscuratus est sicut nox
- 48) Terra, super quam ego steti, commota est sicut arundo ante faciem venti. Dico tibi, Pilato, si manus in hoc sanguine lavas, tunc Tiberii magni ac senatorum populi Romani maledicta formidabis.
- 49 Et processit, et flevit.

Caput 168

*Pilatus postremus conatus Iesum emittere non patitur. Manus simulata innocentia lavat.
Iesum Iudaeis ad supplicium tradit. Milites Iudaici eum in Calvariam expellunt.*

Superstitiosi homines sunt Iudaei. Fidem habent, quod ab idolorum cultoribus in fine singulis annis mutuati sunt.

- 2) Omnia sua peccata in caput alicuius hominis separati ad portandum peccata congerunt.
- 3) Homo turbarum emissarius fit; creduntque, cum eum in tesquales, sive in exteras regiones ejecerint, a peccato solvi.
- 4 Sic elegerunt vinctum de carceribus terrae, et in specie sua volunt ut tolleret peccata sua.

5) Apud Iudaeos captivos Hierosolymis tres erant qui principes erant flagitiosae, seditiosae cohortis, qui furta et homicidia et rapinas occupaverant et damnati sunt ut crucifigerentur.

6) Barabbas bar Jezia erat inter viros morientes; sed dives erat, et emerat a sacerdotibus munus, ut emissarium populo in convivio veniret, et anxius exspectabat futuram horam.

) Pilatus autem putabat hanc superstitionem converti ad rationem salvandi Dominum, et sic praeivit iterum coram Iudaeis et dixit:

Viri Israelis, iuxta consuetudinem meam, dimittam vobis hodie vinctum, qui auferet peccata vestra.

9) Hunc hominem in solitudines vel in alienas terras coegisti, et rogasti me ut Barabbam dimitterem, qui probatus est caedis hominum.

Nunc, audite me homines, Dimittatur Iesus, et Barabbas in cruce solvat debitum; tunc mittere potes hunc Jesum ad bestias, et amplius de illo non audies.

11) Ad ea, quae dixit princeps turbatus est populus, et coeperunt consilium rumpere palatium Romanum et pellere in exsilium Pilatum et domum eius et satellites eius.

12) Cum Pilatus compertum haberet bellum civile venturum, si vulgi voluntate non attendisset, phialam aquae sumpsit et coram multitudine lavit manus et dixit:

13) Hic quem arguis, filius est Deorum sanctis- sissimorum, et ego innocentiam meam praedico.

14) Si tu sanguinem eius effuderis, sanguis eius in manibus tuis est et non in me.

15) Tunc iudaei clamabant: Et sanguis eius in manibus nostris et in manibus filiorum nostrorum.

16) Et tremuit Pilatus ut folium timore. Barabbam autem dimisit, et dominus stabat coram multitudine: princeps dixit: Ecce rex tuus. et regem tuum interfices?

17) Responderunt Iudaei: Non est rex; regem non habemus nisi magnum Tiberium.

Nunc non consentit Pilatus, ut Romani milites sanguine innocentiae manus imbuerent, et sic inierunt pontifices et pharisaei quid de Iesu, qui dictus est Christus.

19) Dixit Caiphas: Non possumus hunc hominem crucifigere; lapidabitur et nihil amplius.

20) Tum vulgus dixit, "Festina"; lapidatur. Et eduxerunt eum ad montana ultra portas civitatis, ubi necati sunt latrones.

21) Exspectare plebem non poterat, donec ad capita perventum est. Cum autem pertransissent portam civitatis, irruerunt in eum manibus suis: et conspuentes eum, lapidaverunt eum, et cecidit in terram.

22) Et stetit unus vir Dei, et ait: Dixit Isaias: Attingetur propter iniquitates nostras, et livore ejus sanabimur.

23) Cum Iesus omnes attritus et laceratus in terra iacebat, Pharisaeus clamabat: Mane, sustinete homines! ecce veniunt custodes Herodis et crucifigunt hominem hunc.

24) Ibi iuxta portam civitatis crucem Barabbam invenerunt; deinde, insana turba, crucifigatur.

25

26) Et tunc levaverunt Jesum de terra, et in puncto gladii ejecerunt eum.

27) Erat quidam homo nomine Simon, amicus Jesu, prope scenam, et quia Iesus, qui sauciatus et vulneratus non poterat portare crucem suam, imposuerunt super humeros hujus hominis, et fecerunt illum portare in Calvariae. .

Caput 169

Iudas compunctione repletus. Festinat ad templum et proicit triginta argenteos ante pedes sacerdotum, qui auferunt et emunt agrum figulinum. Judas se suspendit. Ejus corpus in figuli agro sepelitur.

Iudas autem, qui tradidit Dominum suum, in turba erat; sed omne tempus existimabat Iesum suam potentiam asseverare ac virtutem Dei, quam possidebat, demonstrare, ac percellere in terra furiosa turbas et se ipsum liberare;

2) Sed cum vidisset dominum suum in terra vulneratum et cruentum vulneratum, dixit;

3) **Deus, quid feci? i Dei filium prodidi; maledictio Dei requiescet in anima mea.**

4) Et inde conversus et festinanter cucurrit donec ianua templi attigit; inuenit sacerdotes, qui dedit illi triginta argenteos, ut proderent dominum, et ait:

5) **Pecuniam tuam recipe; pretium animae meae pretium est; Tradidi filium dei.**

6) Sacerdotes responderunt: Non refert ad nos.

7 Tunc Judas argentum humi projecit, et maerore inclinatus abscessit, et crepidine extra muros civitatis se suspendit et mortuus est.

8) tempore ligaturae emisso, corpus eius in Hinnon vallem incidit et post multos dies massam informem ibi invenerunt.

9) Magistratus pretium sanguinis in aerarium mittere non potuerunt atque ita triginta argenteis argenteis, quibus agrum figulinum emerunt, tulerunt;

10) Vbi sepeliant eos qui nulla iura in sacris suis accubant.

11) Et ibi posuerunt corpus viri, qui Dominum suum vendidit.

Caput 170

Crucifixio. Iesus orat pro suis interfectoribus. Supra titulum Pilatus ponit crucem. Iesus verba hortatur ad latronem poenitentem. Iohanni matri et Mariae curam committit. Milites vestimenta sua inter se dividunt.

Vulgus Judaicum urgebat in Calvariam, et euntibus ad Dominum Marias, Miriam, et alias non paucas mulieres.

2) Voce flebant. Quos cum vidisset Jesus flentes et lamentantes sic dixit:

3) **Noli flere pro me, nam etsi abiero, vade per ianua crucis, in crastina vero die sol elevata corda vestra, nam occurret vobis ad sepulcrum.**

4) Magna processio in Calvariam venit. Rōmānī mīlītēs duos mīlītēs vinctīs ad crūcem iam religāvērunt.

5) (Non affixi, sed simpliciter vincti).

6) Quattuor milites militiae Romanorum, quos Herodes e Galilaea arcessit, ad iussa atrii exequenda vocati sunt.

VII) Hi erant qui Jesum cruciarent ac securi ab eo delicti sui confessionem consecrati sunt.

Isti sunt viri qui eum flagellaverunt, et coronam spineam posuerunt super caput eius, et arundinem fractam in manibus eius;

9 Hi milites Dominum tulerunt et exuerunt eum in cruce posuerunt et ligaverunt eum ibi funibus; Sed hoc non sufficit.

10) Iudei crudeles cum malleo et clavis erant; clamabant, Non funiculi, sed clavi; clavos eiice et crucifige eum tene.

11) Tunc milites clavos ceperunt eosque per pedes et manus eiecerunt.

XII, potionem ei offerunt leniendo, aceti et myrrhae potionem; sed ipse potum bibere noluit.

- 13) Paraverat milites locum in quo transfixit Barabbas inter ceteros scelestos; et hic crucem erexerunt iesu, qui uocatus est christus;
- 14) Sederunt ergo milites et turbae, ut custodirent eum.
- 15) Iesus autem dixit: Pater mi, dimitte hominibus istis; nesciunt quid faciunt.
- 16) Pilatus autem paravit tabulam super crucem apponendam, in qua exaratum erat linguas hebraicae, latinae et graecae veritatis haec verba: Iesus Christus, rex Iudaeorum.
- 17) Et hoc in cruce positum est. Sacerdotes indignati sunt super tabulam crucis haec verba legentes.
- 18) Et tunc oraverunt ne diceret Pilatus: Ipse est Christus rex Iudaeorum; sed dicite: Christum regem Iudaeorum esse se dicit.
- 19) Dixit autem Pilatus: Quod scripsi, scripsi. Stet.
- 20) Turbae Judaicae, quae Dominum in cruce viderunt, laetae fuerunt; dixerunt, Ave, fecte rex.
- 21) Qui destruis templum et in triduo illud iterum aedificas, cur te ipsum non servas?
- 22) Si tu es Christus, filius Dei, veni de cruce; tunc omnes credent.
- 23) Sacerdotes et scribae et pharisaei in scaenam aspiciebant et subsannabant; dixerunt, "Alios e sepulcro eripuit;" quare non se salvum facit?
- 24) Milites Iudaeorum et custodes Romanorum, qui venerant de Galilaea, erant subsannantes et subsannantes eum.
- 25) Unus de aliis hominibus in cruce iuncti ludibrio fuit; dixit: Si tu es Christus, potestatem habes; tantum dic Verbum, et te ipsum et me serva.
- 26) Alter in cruce hominem increpavit; inquit, miser. non times Deum?
- 27) Hic homo omni scelere innocens est, dum tu et ego reus sum et debita quae debemus solvimus.
- 28) Et postea dixit ad Jesum: Domine, scio regnum tuum, et regnum tuum, quod numquam comprehendere potest;
- 29) Cum veneris in nubila caeli, memento mei.
- 30) Et ait Iesus: " Ecce, ego occurram tibi hodie in regno animarum.
- 31) Stabant autem iuxta crucem mulieres multae de Iudaea et Galilaea. Inter quos erant mater Domini et Maria;
- 32) et Maria mater duorum apostolorum Iacobum et Iohannem et Mariam Magdalene et Martham et Ruth et Mariam et Salome
- 33) Cum vidisset autem Iesus matrem et cantorem Mariam stantem iuxta crucem et Ioannem prope, dixit ad Ioannem;
- 34) Matrem meam et sororem meam in vestra tenerrima cura relinquo.
- 35) Et Joannes respondit, Dum vixerint domi meae, erunt domus beatissimae matris tuae et sororis tuae Mariae ter.
- 36) Iuxta morem Iudaeorum ad eos qui legis carnifices reorum vitam acceperunt, erant vestes scelestorum. Crucifixo igitur Domino, satellites Romani vestimenta Domini inter se dividerunt.
- 38) Sed cum invenissent tunicam, tunica inconsutilis erat et chara.
- 39) Nam custodes sortiti sunt, et sic statuerunt quis habere bravium.
- 40) Et sic suppleta est Scriptura, dicens : Dividerunt sibi omnes stolas meas, et super vestem meam miserunt sortem.

Caput 171

Conclusiones Crucifixionis. Ioseph et Nicodemus, consensu Pilati, corpus Iesu sumunt de cruce et ponunt in sepulcro Ioseph. Praesidio centum milites Iudaeorum circa sepulcrum ponuntur.

Hora autem diei sexta, cum sol in summo esset, dies tenebrosus factus est sicut nox;

2) et quaerebant lampades et ignes in collibus struebant ut viderent.

3 et cum sol renuit lucere et tenebrae factae sunt dixit Dominus Heloi Heloi! lama sabacthani (sol tu sol et quare me dereliquisti?)

4) Populus verba locutus non intellegebat; putaverunt nomen Eliae et dixerunt;

5) *Eliam in sua necessitate vocat; nunc videbimus si venerit.*

6 Jesus autem dixit: Sitio. Miles romanus spongiam in aceto et murra infudit et labiis suis imposuit.

7 Hora autem nona diei coepit terra tremere, et in tenebris solitudinis illius diei, diluvium aureum super crucem apparuit;

8 Et audita est vox de lumine, qui dicebat: *Ecce factum est.*

9 Dixit ergo Jesus : Pater, Deus meus, in manus tuas do animam meam.

10) Miles Romanus misericors dixit, Nimia est haec cruciatus; subsidio veniet. Et lancea cor eius transfixit et factum est; filius hominis mortuus erat.

11) Et tunc consternatus est iterum terra; civitas Ierusalem nutavit; colles scissi sunt, et monumenta aperta sunt;

12) Et putabant homines se mortuos surgere et viis ambulare.

13 Tremebantque templum et velum quod erat inter sanctuarium et sanctum locum: et consternatus in omni loco regnavit.

14) Custodes Romani, qui corpus in cruce custodiebat, exclamavit: Hic utique filius Dei est, qui mortuus est.

15 Tunc populus e Calvario properavit. Timuerunt sacerdotes, Pharisei et scribae.

16 Quaerebant synagogas et domos eorum et dicebant: Ecce ira Dei!

17) Prope erat dies magnus Iudaeorum Pascha, et non poterant ex lege Iudaei pati scelestum in cruce suspendi in die sabbati.

18 Et rogaverunt ut Pilatus tolleret corpora crucifixorum.

19 Pilatus autem misit satellites suos in Calvariam observare si omnes mortui essent.

20) Cum autem abiissent custodes, venerunt duo seniores Iudei ad ostium palatii ut viderent praesidem, et erant socii supremi concilii Iudeorum;

21 Crediderunt tamen Iesum esse prophetam a Deo missum.

Alter fuit Rabbi Ioseph, consiliarius Arimatheus, et fuit iustus et amavit legem Dei.

23) Nicodemus autem alter erat qui venerat.

Hi procidentes ad pedes Pilati oraverunt, ut acciperent corpus Nazareni et ponerent illud in monumento.

25 Et Pilatus adjudicavit fieri petitionem eorum.

26 Ioseph autem ad condiendum corpus Domini quasi centum librarum aloe et myrrhae pretiosum mistum praeparaverat, quod acceptum in Calvariam properavit.

27 Reversique custodes dixerunt: “ Nazareus mortuus est; latrones viverent.

- 28 Et dixit Pilatus ministris: Ut percuteret vivos homines, ut morerentur, et darent corpora eorum igni; sed nazareni corpus da Rabbinis qui hoc vocant.
- 29) Milites fecerunt sicut dixit Pilatus.
- 30) Accesserunt Rabbi, et detulerunt corpus Domini et paraverunt illud cum aromatibus, quod emerant;
- 31) posuerunt illud in monumento novo quod factum erat Ioseph in petra solida.
- 32 Et tunc volvebant lapidem ad monumentum;
- 33 Sacerdotes timuerunt ne amici Iesu nocte exirent et corpus Nazareni tollerent et nuntiarent eum a mortuis resurrexisse, sicut dixerat;
- 34 Et rogaverunt ut praesidens mitteret ad monumentum suum, ut custodirent corpus mortuorum.
- 35 Dixit autem Pilatus: “ Non mittam praesidium Romanum. sed habes iudaeos milites et centum viros cum centurione mittas ad custodiendum sepulcrum.
- 36 Et miserunt centum milites ad custodiendum sepulcrum.

Pars III/Sectio XX

Iudicium / Executio / Resurrectio / Ascensionis / Ecclesiae

SECTIO XX

(Cap. 172).

RESH

Iesu Resurrectio

Caput 172

Pilatus ponit sigillum Romanum super ianuam monumenti lapideam. Nocte media circa tumulum taciti cuneus iter facit. Milites perterriti sunt. Iesus in carcere spiritibus praedicat. Matutino mane surgit de sepulcro. Milites a sacerdotibus corrupti sunt, qui discipulos corpus surripuisse dicunt.

- Sepulchrum, in quo ponebant corpus Domini, erat in horto, dives floribus, hortus Siloam, et prope erat domus Ioseph.
- 2) Priusquam vigiliam inciperet Caiphas, turbam sacerdotum misit ad hortum Siloam, ut scirent corpus Iesu intra sepulcrum esse.
- 3) revolvit lapidem; et viderunt ibi corpus, et iterum posuerunt lapidem ante januam.
- 4 Et misit Pilatus scribam suum, qui sigillum Romae posuit super lapidem, ita ut is, qui movebat lapidem, signaculum solveret.
- 5) Hoc sigillum Romanum est ei qui sigillum fregit mortem significavit.
- 6) Milites Judaici omnes ad fidem iurati sunt; tum vigiliae.

- 7) Media nocte omnia bene erant, sed subito sepulcrum lucis accensum est, et per hortum ambulabant turmae candidae vestiti milites singulis fascibus incedentes.
- 8) Ascenderunt ad monumentum et processerunt ante ianuam;
- 9) Milites Judaici intenti erant; amici putabant venisse ut corpus Nazareni furaretur. Et exclamavit princeps militum.
- 10) Accusant; miles autem non vestitus albo cecidit. Ac ne desistere quidem; inter trepidos agmine incedunt.
- 11) Romano sigillo steterunt; non loquebantur; gladios suos non evadunt. erat Silens Fratrum.
- 12) Milites Judaici perterriti fugerunt; corruerunt in terram.
- 13) Stabant distabant dum milites albi vestiti abeunt, et lux circa sepulcrum obscurata est.
- 14) Inde redierunt; lapis pro eo; non turbatum sigillum, resumpserunt vigiliis.
- 15) Iesus iam non dormiebat in monumento. Corpus est manifesta animae; anima autem sine manifesto anima est.
- 16) Et in regno animarum, sine manifestis, Dominus exivit et docuit.
- 17) ianuas carceris aperuit et captivos liberavit;
- 18) Vincla captivorum solvit et captivos in lucem duxit;
- 19) Sedit in concilio cum antiquitatum patriarchis et prophetis;
- 20) Omnium temporum ac climatis dominis obviavit, et in magnis conventibus exstitit et vitae suae in terris historiam narravit, et de morte eius in sacrificio pro homine;
- 21) Et promissiones suas iterum veste carnis se vestire et cum discipulis ambulare, ad probandum hominis facultates;
- 22) ut daret eis clavem vitae, mortis et resurrectionis mortuorum.
- 23) In concilio omnes magistri consederunt et locuti sunt de revelationibus futurae aetatis;
- 24) Cum illa, Spiritus Sanctus, terram et aerem repleat spiritu sancto, et viam hominis ad perfectionem et vitam sine fine patefaciat.
- Hortus Siloam die sabbati siluit; Judaeorum milites vigilabant et nemo ad monumentum accessit; sed insequenti nocte scena mutata est.
- 26) Media nocte audiebat omnis miles Judaeus vocem dicentem, Adon Mashiach Cumi; quod significabat: Exsurge, Domine Christe.
- 27) Existimabant autem iterum intenti esse amici Iesu, ut tollerent corpus Domini sui.
- 28) Milites intenti gladiis dextris iterum verba audiverunt.
- 29) vox ubique videbatur, et tamen neminem videbant.
- 30) Milites timore attoniti, et adhuc fugere mortem ignaviae significabant, et sic stabant et observabant.
- 31) Item, cum iam sol oreretur, caelum luce coruscare, e longinquo tonitrua tempestatium nuntiare visa sunt;
- 32) Et tunc terra tremere coepit et in radiis lucis videbant formam de caelo descendere. Dicunt ei, Ecce angelus venit.
- 33) Audierunt ergo rursus: Adon Mashiach Cumi.
- 34) Et deinde albus obtritus in Romano sigillo formam fudit, ac deinde eam laceravit; et accepit lapidem fortem in manu, tanquam lapillum de torrente, et misit ad latus ejus.
- 35) Aperiens autem Iesus oculos ejus, dixit: Avete ortum solis. adventus diei justitiae!
- 36) et toga sepulcri et textit caput et ligaturas et velamenta et omnia deposuit.
- 37) Resurrexit, et ad momentum stetit juxta formam albam indutam.

- 38) Debiliores milites in terrain ceciderunt atque in manibus ora eorum absconderunt; fortius stabat et aspiciebat.
- 39) Nazareni corpus transmutare viderunt; ex mortali ad immortalem formam mutationem viderunt, et tunc disparuit.
- 40) Milites vocem alicunde audiverunt; imo ubique dicebat;
- 41) Pax, pax in terra; bonae voluntatis hominibus.
- 42) Viderunt, sepulchrum vacuum, et Dominus resurrexisse, sicut dixit.
- 43) Festinabant milites Jerosolymam et ad sacerdotes, et dicebant:
- 44) Ecce Nazareus surrexit, sicut dixit; sepulchrum vacuum et corpus abscessit; nescimus ubi sit. Et tunc narraverunt mirabilia noctis.
- 45) Concilium Iudaeorum convocavit Caiphas; Evangelium dixit non esse exeundum, quia Jesus resurrexit a mortuis. Si enim omnes dicunt: "Filius est Dei", et omnia testimonia nostra falsa probabuntur.
- 47) Tunc convocatis centurionibus, dixit eis:
- 48) Nescis, ubi nunc Nazareni corpus requiescit, et sic exiens dicturus es discipulos eius venisse et furatum corpus dormientis;
- 49) Unusquisque vestrum argenteum habebit, et nos cum Pilato rectum reddemus pro sigilli Romani fractione.
- 50) Milites fecerunt ut sollemnes facerent.

Pars III/Sectio XXI

Iudicium / Executio / Resurrectio / Ascensionis / Ecclesiae

SECTIO XXI

(Cap. 173 – 180).

SCHIN

Materializatio Spiritualis Corporis Iesu

Caput 173

Iesus plene materialiter apparet, matri suae, Mariae, Mariae Magdalene, Petro, Iacobo et Ioanni.

Quando ergo rabbi tulerunt corpus Domini et posuerunt illud in monumento. Ibi erat mater Domini et Maria Magdalene et Maria.

- 2) Cumque sepelissent, abierunt in domum Ioseph et ibi manserunt.
- 3) Nesciebant Iudaeorum milites ad custodiendum sepulchrum missos esse, neque sigillum Romanum in saxo positum;
- 4) Mane itaque primi hebdomadis ad sepulchrum cum aromatibus festinabant ut Dominum amplius condirent.
- 5) Sed ubi ad monumentum perventum est, milites attonitos pavidos amens cursus invenerunt.
- 6) Feminae causam ignorabant; sed cum invenissent sepulchrum vacuum, commoti sunt et gravati sunt.
- 7) Milites quid actum esset ignorabant; nesciebant qui corpus domini abstulit.
- 8) Maria autem Magdalene festinans cucurrit in Ierusalem nuntiare et Petrum et cetera.

- 9) Obviam prope ianuam Petrus, Iacobus et Ioannes; Quae dixit: “Quis lapidem amovit et abduxit corpus Domini”.
Tunc tres discipuli ad monumentum cucurrerunt; Ioannes autem erat peditum classe primusque sepulchrum attingebat; vacuam invenit; corpus domini discessit.
- 11) Cum venisset Petrus in monumentum, invenit sepulchrum duplicatum et eleganter convolutum et positum.
- 12) Discipuli scaenam non comprehenderunt. Sensum autem Domini ignorabant, cum doceret eos ante mortem suam, quod prima sabbati a morte resurrecturus esset.
- 13) Tres discipuli Hierosolymam reversi sunt; mater Domini et Maria non recessit.
- 14) Et respexit Maria intra monumentum et vidit duos dominos sedentes; dixerunt, Quid fles?
- 15) Dixit autem Maria: “ Quia abiit Dominus; quis abstulerit corpus domini mei; nescio ubi sit.
- 16) Tunc surrexit et circumspexit; stabat homo et dixit: Quid fles? quem queritis?
- 17) Et cogitavit Maria hortulanum esse, et dixit : Si abstuleris corpus Domini mei, dic mihi, ubi est, ut illud in sepulchro sancto pono.
- 18) Accedens autem homo et dixit: “ Mater mea! Dixit autem Maria : Domine mi.
- 19) Aperti sunt oculi Mariae et aspexit Dominum.
- 20) Et dixit Jesus : Ecce, dixi vobis, dum ambulemus per viam usque ad crucem, ut occurram vobis ad sepulchrum una sabbatorum.
- Maria autem Magdalene non longe sedebat. Jesus autem accessit ad eam, et ait :
- 22) Cur vivos monent mortuos? Resurrexit Dominus tuus dicenti, Nunc, Maria, ecce! Vide faciem meam!**
- 23) Tunc cognovit Maria quia Dominus est; quod resurrexit a mortuis.
- 24) Et ecce, Salome et Maria (mater duorum discipulorum, Iacobus et Ioannes), et Ioanna et aliae mulieres, quae exierunt ad monumentum, viderunt Iesum et colloquebantur cum eo.
- 25) Maria autem Magdalene repleta est gaudio. Iterum quaesivit Petrum, Iacobum et Ioannem; invenit eos et dixit.
- 26) Ecce vidi Dominum; et vidit Maria Dominum. mater Domini vidit Dominum; et multo plures vultum eius viderunt; resurrexit enim a mortuis.**
- Discipuli autem putaverunt se vidisse Domini visionem. Non putaverunt eum a mortuis resurrexisse.
- 28) Maria autem cetera membra societatis invenit et omnia de Domino resuscitato narravit; sed nemo eorum credidit.
- Petrus autem et Iacobus et Ioannes erant in paradiso Siloam; loquebantur cum hortulano de eventibus diei, cum vidisset Joannes hospitem ascendentem ad ambulandum.
- 30) Tunc cognoverunt discipuli quia Dominus est.
- 31) Et Iesus ait: Ecce enim humana caro in altiore formam transmutari potest, et tunc illa superior forma rerum manifestarum est et ad libitum aliquam formam potest accipere.
- 32) et sic ad vos venio in forma nota vobis.**
- 33) ite et dicite ad Thomam et alios viros quos vocavi apostolos ad homines et dicite eis**
- 34) Quod is quem Iudaei et Romani putabant mortuum esse, in horto Siloam deambularet;**
- 35) Iterum stabunt coram sacerdotibus et Pharisaeis intra templum in Ierusalem;**
- 36) Et apparebit sapientibus mundi.**
- 37) { Dic illis: Ego ibo ante eos in Galilæam. }**

38 Tunc exeuntes Petrus, Jacobus et Joannes invenerunt fratres suos, et dixerunt : Ecce resurrexit Dominus a mortuis, et vidimus eum facie ad faciem.

39 Et mirati sunt fratres, quidnam dicerent tres discipuli; sed usque videbant verba eorum ut otiosa loqui, et non credebant.

Caput 174

Iesus plene materialiter apparet, Zacho et Cleopha pergentibus Emmaus, sed eum non noverunt. Multa de Christo eis narrat. cum illis cenam vespertinam manducat et illis se manifestat. Et eunt Jerosolymam, et annuntiant nuncium.

VERSUS VESPERAM Resurrectionis die, duo amici Jesu, Zachus et Cleophas Emmaus, septem millia passuum iverunt in domum suam.

2) Et dum ambularent et loquerentur de his quae acciderant extraneus ad eorum societatem se contulit.

3) Dixit, amici mei, dissoluti ac tristes videmini. Dolore magna aliquam veniam?

4) Cleophas dixit: Advena es in Iudaea, et haec quae hic evenerunt non nosti?

5) Peregrinus dixit: Quae? Quo referas?

6 Dixit Cleophas : Numquid non audisti hominem e Galilæa prophetam potentem verbo et opere ?

Vir quem multi putabant condere iterum regnum Iudaeorum et Romanos ab urbe Ierusalem expulisse et esse ipsum regem?

8) Advena dixit: Dic mihi de homine isto.

9) Cleophas dixit nomen eius Iesus; natus in Bethlehem; domus eius erat in Galilaea. Ipse populum diligebat.

Dominus re vera missus a Deo erat, quippe qui singularem haberet potestatem. Infirmos curavit, et surdos ad audiendum, caecos ad videndum, claudos ad ambulandum curavit, etiam mortuos suscitavit.

11) Iudaeorum scribae et pharisaei famae et potentiae ejus invidabant, et tenuerunt eum; testibus periuriis coarguunt eum reum criminum;

12) et feria sexta proxima ad locum capitum assumptus est et crucifixus.

13) mortuus est et sepultus est in sepulchro divitis in horto Siloam.

14) Hoc ipso mane, cum amici ad monumentum venissent, vacuum invenerunt; corpus Domini discessit.

15 Et nunc divulgatum est verbum, quia resurrexit a mortuis primitiae dormientium.

16) Ait advena: Audivi de homine isto; Sed mirum videtur quod post omnia quae prophetae Iudaeorum olim de eo praenuntiaverunt, quod cum venit, homines eum non cognoverunt.

17) Hic natus est ad demonstrandum Christum hominibus, et iustum est dicere Iesum esse Christum.

18) Secundum verbum, hic venit passurus ab hominibus, ut daret exemplum filiis hominum;

19) a morte resurgere ut homines viam a morte resurgendi cognoscant.

20) Et tunc peregrinus duobus discipulis narravit omnia de Lege, Prophetis et Psalmis, et legebat illis multa quae scripta erant de homine de Galilaea.

21) Iamque domum pervenere, et, cum iam nox appropinquasset, peregrinum apud se manere flagitarent.

22 Et intravit cum illis et discumbentibus illis ad cenam vespertinam, sumens buccellam panis et benedixit eam in nomine Christi.

23 Et aperti sunt oculi eorum: et cognoverunt quod peregrinus dominus erat vir de Galilæa. quod resurrexit a mortuis; et forma Iesu disparuit.

24) Et cum eo abiisset, mirati sunt duo discipuli. dixerunt, Nonne cor nostrum jucundum flagrabat dum loqueretur in via, et aperiret testimonia legis, prophetarum et Psalmorum?

25 Et reversi sunt Zachus et Cleophas in Jerusalem : et ubique ambulaverunt, dicentes : Ecce vidimus Dominum.

26) *Ambulavit nobiscum Emmaus; edebat nobiscum cenam vespertinam et fregit nobis panem vitae.*

CAPITULUM 175

Iesus perfectus apparet decem apostolis, qui sunt in domo Simonis, et Lazaro et sororibus eius.

Vespera resurrectionis dies advenerat; in Bethania erant decem apostoli in domo Simonis. Thomas advocatus ibi non fuit.

2) Fores erant clausae et clausae, quia iudaei dicebant se Galilaeos de terra expellere.

3 et loquentes ecce venit Iesus et stetit in medio eorum et dixit pax pax!

4) Discipuli autem expavescunt; phantasma putarunt quod videbant;

5 Et ait Iesus : Quid sic turbati estis ? Quid times? Nullam mihi vatis formam. Ego Dominus vester, et ego surrexi a mortuis.

6) *Saepe dixi: Surgam; sed non credidisti mihi; et nunc veni huc et vide. Phantasma non habet carnem et ossa et indutos, sicut habeo.*

7 *veni nunc et stringe manus meas et tange pedes meos et impone manus super caput meum*

8 Unusquisque autem accesserat, et apprehendit manus ejus, et tetigit pedes ejus, et imposuit manus super caput ejus.

9 Ait autem Iesus: Habetis hic aliquid quod manducetur?

10) Piscis fragmentum attulerunt; coram omnibus comedit et crediderunt decem.

11) Nathanael dixit: Et nunc scimus quia resurrexit a mortuis; fideiussor vero resurrectionis mortuorum. Iesus autem disparuit.

12 Maria autem et Martha et Ruth et Lazari erant in domo sua et audierant auditum quia a mortuis resurrexerat Dominus et Martha dixit

13) *Fieri non potest, quia nunquam tale factum est ab hoc saeculo.*

14 Maria autem dixit: “ Numquid non Dominus reduxit fratrem nostrum a mortuis? et se ipsum vivificare posset.

15) Cumque loquerentur, stetit Dominus in medio eorum, et ait:

16) *Avete! ego enim resurrexi a mortuis primitiae primitiae mortuorum*

17) Martha autem accurrens attulit cathedram in qua sedere voluit Dominus, et sedens super sellam.

18) Et diu multumque loquebantur de iudicio et argumenta Calvariae et horti Siloae.

19 Tunc Iesus dixit: “ Nolite timere, ego enim ero vobis in gratiam comes; et tunc disparuit.

Caput 176

Iesus sapientibus orientalibus plene apparet in palatio Ravannae principis in India; ad sacerdotes magos in Perside. Tres sapientes in laudem nazareni personalitatis loquuntur.

RAVANNA, princeps Indiae, convivium dedit. Palatium eius in Orissa erat locus ubi ex toto Oriente ulteriore cogitationis homines convenire solebant.

- 2) Ravanna princeps fuit cum quo puer Iesus multos annos in Indiam perrexit.
- 3) Festum factum est in honorem sapientum Orientis.
- 4) Inter hospites erant Meng-tse, Vidyapati et Lamaas.
- 5) Sapientes circa mensam sedebant de necessitatibus Indiae et mundi loquentes.
- 6) Ostium convivii erat in oriente; Sella vacans ad mensam orientalem erat.
- 7) Cum autem introissent magi extraneo loquentes, nuntiaverunt et levantes manus suas in benedictione dixerunt; **Salvete!**
- 8) Aureus in capite requievit, et lux solis dissimilem locum omnem replevit.
- 9) Magi surgentes inclinaverunt capita sua et dixerunt: “ Avete!
- 10) Et Iesus sedit in cathedra vacante; et tunc cognoverunt magi prophetam hebreum qui venerat.
- 11 { Dixit ergo Iesus: Ecce ego resurrexit a mortuis primitiæ dormientium, Vide manus meas, pedes, latus meum.
- 12) **Romani milites unguibus manus et pedes perfoderunt; et tunc unum cor meum transfixit.**
- 13) **posuerunt me in monumento et tunc cum victore hominum luctavi. Mortem vici, impressi, surrexi;**
- 14) **Immortalitatem in lucem produxit et iris in parietibus temporis pictas filiis hominum; et quod feci omnes facient.**
- 15) **Hoc evangelium resurrectionis mortuorum non Iudaeo et Graeco clauditur; hereditas uniuscujusque temporis et climatis; et adsum demonstratio virtutis.**
- 16 At ille surgens pressit manus singulorum et militum et dixit: “
- 17 **Ecce, ventorum fugaci fabula non sum, caro enim sum et os et tonsus; sed confinium ad libitum transire possum.**
- 18) Et tunc ibi diu et diu colloquebantur. Dixit ergo Iesus :
- 19 **Ego vado, vos autem in mundum universum praedicate evangelium omnipotentiae hominum, potentiam veritatis, resurrectionem mortuorum;**
- 20) **Qui credit evangelio Filii hominis non morietur in aeternum. mortui reviviscant.**
- 21) Tunc Iesus disparuit, sed ille seminaverat. Verba vitae in Orissa dicta sunt, et tota India audita est.
22. Magiani sacerdotes in silentio erant Persepolin, et Casparus, et magistri magi, qui primo prolem salutaverunt promissionis in domo pastoris in Bethleem, erant cum sacerdotibus.
- 23 Iesus autem venit et sedit cum illis. corona lucis erat in capite ejus;
- 24) Finitoque silentio dixit Casparus: Magister e consilio regio Silentium Fratrum adest; laudemus.
- 25 Et steterunt omnes sacerdotes et domini dicentes: “ Avete! Quid adfers ex consilio regio?
- 26) Et dixit Iesus : Fratres silentii, pax in terra, pax in terra. benivolentiam hominum!
- 27) **Solutum est problema aetatum; filius hominis resurrexit a mortuis. ostendit enim carnem humanam in divinam carnem transmutari posse.**
- 28) **Ante oculos hominum haec caro, in qua venio ad vos, cum celeritate lucis ab humana carne mutata est. Itaque ego sum nuntius quem fero ad te.**
- 29) **Ad te venio, genus omne primum ad imaginem AM transeundum.**
- 30) **Quod feci, omnes facient; et quod sum, omnes erunt.**
- 31 Iesus autem jam non dixit. Uno brevi spiritu fabulam suae missionis filiis hominum narravit, ac deinde disparuit.
- 32) Magi dixerunt: Aliquoties haec promissio nunc impleta legitur in horologio caeli.

33 Et tunc vidimus istum, qui modo demonstravit nobis virtutem hominis resurgendi de carne et sanguine in carnem Dei, parvulum in Bethleem.

34 Et post multos annos venit et sedit nobiscum in his ipsis lucis.

35) Eius vitae humanae historiam, de iudiciis, gravissimis temptationibus, offensionibus et aerumnis narravit.

36) Spinam vitae viam pressit, donec resurrexit et fortissimis inimicis Dei et hominum deturbat; et solus nunc est generis humani dominus, cuius caro in divinam carnem commutata est.

37) Deus est homo hodie; sed omnis terra vincet, et similis erit ei, filius Dei.

Caput 177

Iesus in templo Hierosolymitano plene materiatus apparet. Principes iudeorum propter suam hypocrisin redarguit. Se illis prodit, et in timore recidunt. Apostolis in domo Simonis apparet. Thomas convincitur.

Erat autem sabbatum, et multi sacerdotes, et scribae, et pharisaei in templo Jerosolymis. Ibi caiaphas, Annas, et nonnulli alii Judaei regnant.

2) Extraneus in habitu piscatoris venit et quaesivit, Quid est Jesus, qui dicitur Christus? non nunc docet in templo?

3 Responderunt Judaei: Homo ille e Galilaea crucifixus est ante hebdomadem, quia erat periculosus homo, nequam, seditiosus.

4) Advena interrogavit: Ubi posuistis corpus viri hujus a Galilaea? Ubi est sepulcrum eius?

5) Responderunt Judaei: Nescimus. Et discipuli eius nocte venerunt et furati sunt corpus eius de monumento, in quo iacebat et portavit illud: et tunc surrexisse a mortuis declaravit.

6) Peregrinus ait: Quomodo scis quod discipuli eius corpus surripuerunt de monumento? Numquis testis erat furti?

7) Iudaei responderunt: Centum milites habuimus in loco, et quisque eorum dicit discipulos suos furatum corpus de monumento.

8) Peregrinus quaesivit, Num aliquis ex omnibus centum tuis exstiterit, et dicat, Vidi corpus ereptum e sepulcro?

9) Responderunt Judaei: Nescimus; isti homines veri sunt; de eorum verbo dubitare non possumus.

Advena dixit: Audite me Sacerdotes et Scribae et Pharisei: Testis eram rerum, fui in horto Siloam, et steti inter centum viros.

11) **Atque hoc scio quod nemo ex centum viris dicet, corpus e monumento subductum vidi.**

12) **Et ego testabor coram Deo caeli et terrae, quod non fuerit ablatum corpus de monumento; vir a Galilaea resurrexit a mortuis.**

13 Tunc accurrerunt sacerdotes et scribae et pharisaei apprehendentes hominem et eiecerunt eum.

14 Statim autem piscator factus est splendor lucis, et sacerdotes et scribae et pharisei timore lethali recesserunt; hominem e Galilaea viderunt.

15 Et aspiciens Iesus pavidos dixit: Hoc est corpus, quod lapidasti extra portas civitatis et crucifixisti in Calvariae locum.

16) **En manus, pedes, latus et vulnera militum videte.**

17) **phantasma si me credis aere factum, prodis et tractas; manes non portant carnes et ossa.**

18) **Veni in terram, ut demonstrarem resurrectionem mortuorum, transmutationem carnis carnalis hominis, in carnem divinam.**

19 Tunc elevatis manibus Iesus dixit: “ Pax vobis omnibus; benevolentiam erga omnes homines. et tunc disparuit.

20 Thomas autem non viderat Dominum quia resurrexit a mortuis et recordatus est decem quod viderat et locutus est cum eo

21) Donec videam clavum vestigia in manibus et pedibus, hastam in latere vulneratam, et colloqui cum eo, sicut cum eo prius locutus sum, non habeo cur credam eum a mortuis resurrexisse.

22 Apud domum Simonis in Bethania occurrerunt viri de Galilaea. Erat autem vespera primae sabbati, et crastina die omnes vultum suum convertabant ad domos suas.

23) Undecim apostoli omnes ibi erant: ianuis clausis et obseratis, accedens Iesus dixit: Pax omnibus!

24) Et dicit Thomae: “ Amice, nescis quia resurrexit a mortuis; uenit tempus ut uos ut cognoscatis.

25) Accede huc et vide clavum clauorum in manibus meis, uulnus hastae in latere meo, et loquere mecum sicut saepe mecum locutus es.

26) Accedens autem Thomas et videns et exclamavit, dicens: Magister meus et Dominus meus. Nunc non credo, scio quia a mortuis resurrexit.

27 Dixit autem Iesus : Quia vidisti me, ut credatis, et beati oculi vestri ;

Beati autem ter, qui me non vident et credunt.

29 Tunc Iesus ab oculis eorum evanuit, discipuli autem in fide eorum confirmati sunt.

Caput 178

Iesus plene materialiter apparet coram Apolline et Silenti Fratrum in Graecia. Claudas et Iulia prope Romam in Tiberi videntur. Sacerdotibus apud Heliopolim in templo Aegyptio apparet.

APOLLINARIS cum Tacito Graeciae Fratrum in luco Delphico sedebat. Oracula magna et longa fuerat.

2) Sacerdotes erant in sanctuario et oraculum intuentibus lumen accensum; ardere videbatur atque consumptus est.

3) Sacerdotes timore repleti sunt. Magna clades venturum dixerunt; dii nostri insaniunt; oraculum nostrum destruxerunt.

4) Cum autem flammae se absumpsissent, homo super orac basim stetit et dixit:

5) Deus homini loquitur, non oraculo ligneo et auro, sed hominis voce.

6 Graecis et cognatae linguae dii locuti sunt per imagines factas ab homine, sed Deus unus nunc loquitur homini per unicum Christum filium, qui erat et est et semper erit.

7) Oraculum hoc deficient; Unius Dei vivi oraculum nunquam deficient.

8) Apollo hominem qui loquebatur sciebat; sciebat nazarenum quondam in acropoli magos docuisse et idolorum cultores in litore Athenarum increpasse;

9) Et in momento stetit Iesus coram Apolline et Fratrum Silentium, et dixit:

Ecce enim resurrexi a mortuis cum muneribus pro hominibus. Titulum tibi affero immensae sortis tuae.

11 Mea est omnis potestas in caelo et terra; tibi do omnem potestatem in caelo et in terra.

Euntes docete gentes evangelium resurrectionis mortuorum et vitae aeternae per Christum, caritas Dei manifestata est hominibus.

13) Deinde manum Apollinis amplectens et dixit, Caro mea humana divina amore in altiore formam mutata est, et possum carne manifestare, vel in planis superioribus vitae, pro libitu suo.

14) Quod facere possum, omnes homines facere possunt. Euge evangelium omnipotentis hominis.

15 Tunc Iesus disparuit; sed Graecia et Creta et omnes gentes audiverunt.

- 16) Claudas et Iulia, uxor eius, Romae in Palatio habitabant et servi Tiberii erant; sed fuerant in Galilaea;
- 17) Cum Iesu secus mare ambulaverat, eius verba audivit et virtutem eius viderat; et eum esse Christum manifestatum credebant.
- 18) Iam Claudas et uxor eius in navigio Tiberi erant; et Claudas, et uxor ejus, descenderunt in terram, et sepelierunt eum.
- 19) Accedens autem Iesus, apprehendens manus eorum ait: Claudas et Iulia, surge et ambula mecum super fluctus.
- 20) Et surgentes ambulaverunt cum eo in fluctibus.
- 21) Mille homines vident tres super fluctus ambulantes, et videntes attingunt terram, et omnes mirati sunt.
- 22) Iesus autem dixit : Viri Romani, ego sum resurrectio et vita. Qui mortui sunt, vivent, et multi, qui vivent, non morientur.
- 23) Per os deorum et semideorum locutus est Deus patribus vestris olim; nunc autem per hominem perfectum loquitur tibi.
- 24) Misit filium suum Christum in carne humana, ut salvaret mundum, et ego levavi ab inferis et hos Tiberii servos servavit;
- 25) Sic Christus filios et filias generis humani singulos, a tenebris et a sepulchris carnalium, in lucem et vitam aeternam tollet.
- 26) manifesta dilectionis ego sum resurrexit a mortuis primitiae dormientium Videte manus, pedes, latus, quod transfixerunt carnales viri.
- 27) Claudas et Iulia, quos morte liberavi, legati mei Romam sunt.
- 28) et ostendent viam et praedicant evangelium spiritus sancti et resurrectionis mortuorum
- 29) Atque haec omnia dixit, sed Roma atque tota Italia audiebatur.
- 30) Presbyteri Heliopolitani in templo suo occurrerunt ad celebrandam Nazaraeorum fratris sui resurrectionem; cognoverunt eum a mortuis resurrexisse.
- 31) Apparuit Nazaraeus, et stetit super basim sacram, in qua nemo umquam stabat.
- 32) Hic honor reservatus est, qui primus resurrectionem demonstraturus est ex mortuis.
- 33) Et Iesus fuit primus omnium hominum ad demonstrandum resurrectionem mortuorum.
- 34) Cum stetit Iesus super sacram basin , magistri stabant , et dicebant : Avete ! Tintinnabula magna templi sonabant, et tota luce ardebat.
- 35) Iesus dixit: “Omnis honor templi huius solis est dominis”;
- 36) In carne hominis essentia est resurrectio mortuorum. Haec essentia, Spiritu Sancto vivificata, substantiam corporis ad sonum superiorem excitabit;
- 37) Et facito similem planorum corporum substantiam, quam oculi humani videre non possunt.
- 38) Sanctum ministerium in morte est. Essentia corporis non potest vivificari a Spiritu Sancto, donec fixum solvitur; corpus dissolutum, et hoc est mors.
- 39) Ac deinde super has lentissimas substantias inspirat Deus, sicut inspirans mundi chaos abyssi;
- 40) Et vita de morte procedit. forma carnalis mutatur ad formam divinam.
- 41) Voluntas hominis actionem Spiritus Sancti possibilis facit. Quando voluntas hominis et voluntas Dei unum sunt, resurrectio est factum.
- In hoc habemus chemiam vitae mortalis, ministerium mortis, mysterium deificae vitae.

43) Vita humana tota data est ut voluntatem meam cum deifica voluntate concinat; quo facto meae terrae munia omnia fiebant.

44) Vos autem, fratres mei, optime nostis de inimicis meis obviam; scis de victoriis meis in Gethsemani; iudicia mea in iudiciis hominum; mortem meam in cruce.

45) Scis omnem vitam meam unum magnum drama filiorum hominum fuisse; forma filiis hominum. Hominis facultates vixi ostendere.

46) Omnes homines quod feci facere possunt, et quod sum, omnes fient.

47) Magistri spectaverunt; forma in sacra basi ierat, omnis autem sacerdos templum, et omne animal dixit, Laudate Deum.

Capitulum 179

*Iesus Apostolis ad mare Galilaeae plene materialiter apparet. Multitudo hominum videtur.
Dicit Apostolis suis, ut iterum irent Jerosolymam, et occurreret illis ibi.*

Apostoli autem domi erant in Galilaea; mulieres autem manserunt in Iudaea usque ad pentecosten.

2) Petrus autem, Iacobus, et Ioannes, et Andreas, Philippus et Nathanael erant in Capharnaum. Et iverunt cum Iona et cum Zebedaeo, et exierunt in naviculis suis ad piscandum,

3) tota nocte laboraverunt et, mane facto, pisces non habebant.

4) Cum ad litus appropinquarent, homo in litore stetit et dixit: Quot pisces habetis?

5 Respondens autem Petrus dixit: “ Nemo.

6) Iterum exclamans ait: Schola pisciculorum transit nunc ad dexteram navigii tuae; ejice rete tuum.

7) Retia sua miserunt, et saturata sunt. Et clamavit, dicens: Dominus est, qui stat in litore.

Petrus autem in mare immersit et ad litus natavit. Alii intulerunt in rete, et continebat centum quinquaginta tres pisces et tamen non comminuit.

9 Et ait Iesus: “ Filioli mei, dispergamus hic nos.

10) Invenerunt in litore carbones vivos et Petrus portavit et ornavit piscem; habebant panem.

11 Et cum manducasset panem, solutum est ieiunium, et manducavit Iesus et piscem et panem.

12) Post prandium autem sedebant omnes viri in litore, et dixit Iesus Petro: Amas Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et diligis proximum tuum sicut te ipsum?

13) Petrus vero dixit: “ Etiam, Domine, amo Dominum Deum meum ex toto corde meo; Diligo proximum meum sicut meipsum amo.

14 { Dixit ergo Iesus: Pasce oves meas.

15) Deinde dicit Iacobo: Diligis eam, Spiritus Sanctus, ex toto corde tuo, et diligis proximum tuum sicut te ipsum?

16) Et Iacobus respondit: Etiam Domine, ex toto corde diligo Spiritum Sanctum. Diligo proximum meum sicut meipsum amo.

17) Tunc Iesus dixit: “Protege oves meas.

18) Deinde ad Ioannem dixit: Diligis Christum, dilectionem divinam ex toto corde tuo manifestatam, et diligis proximum tuum sicut te ipsum?

19 Respondit Ioannes: Etiam Domine, Christum diligo ex toto corde; Diligo proximum meum sicut meipsum amo.

20 { Dicit ei Iesus: Pasce agnos meos.

21 Et surgens Iesus dixit Petro: “ Sequere me! Petrus autem sequebatur eum.

22 Cum vidisset Petrus quia sequeretur se Ioannes, dixit ad Iesum: “ Domine, ecce Ioannes sequitur te! quid faciet?

Petrus autem non audiebat dominum dicentem Ioanni, Tunc pasce agnos meos.

24 Iesus autem locutus est ad Petrum, et dixit ei : Non refert tibi quid faciat Ioannes ; non tamen sic volo manere donec iterum venio.

25) Iuste officium vestrum facite; sequi me.

26 Et praeteriens Iesus nescierunt quo iret.

27) Mox nuntius per omnes Capharnaum resurrexit a mortuis, quia ambulaverat cum discipulis suis ad mare et manducabat cum illis prandium matutinum. Exierunt turbae ut viderent.

Petrus autem et Iacobus et Iohannes cum ceteris viris qui vocati sunt apostolos Domini venerunt in montana iuxta Capharnaum orare

29) Et orantes dominum venerunt; viderunt eum, et locuti sunt ei.

30 Dixit eis: Prope est pentecostes; Vade in Jerusalem, et conveniam te ibi.

31 Et illo loquente, venit multitudo populi; viderunt Dominum; Dixerunt,

32 Ecce nunc cognovimus quia nazareus resurrexit a mortuis, vidimus enim eum facie ad faciem.

CAPITULUM 180

Iesus Apostolis in Ierusalem plene materialibus apparet. His mandatis. Peculiarem eis dotem promittit in Pentecosten. Pergit ad Montem Oliveti et in conspectu multorum discipulorum in caelum ascendit. Discipuli revertuntur in Ierusalem.

Undecim apostoli Domini erant in Ierusalem et in spatiosa, quam elegerant ex mandato Domini.

2) Orantibus autem illis, apparuit eis Dominus et dixit;

3) Pax omnibus. bona voluntas omni viventi. Et tunc diu multumque cum illis loquebatur.

4) Discipuli autem interrogaverunt: “Si reddis nunc regnum Israeli?”

5) Iesus autem dixit: “ Nolite solliciti esse in regiminibus hominum; dominos diriget.

6 Fac quod datum est tibi ut facias, et sustine, et non murmuras.

Data est mihi omnis potestas in caelo et in terra, et nunc iubeo te ire in omnem mundum et praedicare evangelium Christi, unitatem Dei et hominis, resurrectionem mortuorum, et vitam aeternam.

8) Euntes autem praedicate, baptizate populum in nomine Christi.

9 Qui credunt et baptizati sunt, in novitate vitae Christi resurgent, et qui non credunt in novitate vitae Christi resurgent.

10) Et hominibus potestatem quam tibi dabo.

11 Qui crediderint et baptizati fuerint, infirmos curabunt; caecos videre, surdi audire, claudos ambulare;

12) spiritus immundos ab obsessis projiciet; dracones mortiferos calcabit, et non laedetur; transibunt per flammam, et non comburentur; et si potionem venenatam biberint, non occident;

13) Verbum sacrum nosti, quod est verbum virtutis.

14) Secreta, quae dixi vobis, quae nunc non toti mundo nuntiari possunt, notum facietis fidelibus hominibus, qui ea aliis fidelibus viris vicissim revelabunt.

15) *Usque ad tempus veniet, cum omnis mundus audiet et comprehendet verba veritatis et virtutis.*

16) *Et nunc ascendam ad Deum, sicut tu et omnis mundus resurget ad Deum.*

17) *Ecce in die Pentecostes eris omnes virtute praediti ex alto.*

Sed hic manebis in sancta cogitatione et oratione usque ad tempus.

19) Et abiit Jesus Oliveti, et secuti sunt eum discipuli ejus. Et in loco non longe a Bethania, occurrit Marias et Salome.

20) Occurrit Martha, Ruth et Maria; occurrerunt Lazaro et multi alii, qui venerant de Galilaea.

21) Stans autem Iesus surgens manus suas dixit: “

22) Benedictiones sanctorum, omnipotentis Dei, et Spiritus Sancti, Christi caritas Dei manifestata.

23) Quiescam super te omnem viam donec surrexeris et sedeas mecum in solio virtutis.

24) Et tunc viderunt eum super alis lucis oriri; corona eum circumdedit; et tunc non viderunt formam ejus.

25) Sed cum in coelum aspicerent, duo viri in stolis albis apparuerunt et dixerunt:

Viri Galilaei, quid haec solliciti estis in ascensu Domini? Ecce ueniet iterum de caelo sicut uidistis eum euntem in celum.

Undecim ergo, et Lazarus, et alii viri de Galilaea cum mulieribus fidelibus, non pauci redierunt in Ierusalem, et ibi manserunt.

28) Erant constanter in oratione et cogitatione sancta. Spiritum Sanctum expectabant, et adventum promissae virtutis ex alto.

Pars III/Sectio XXII**Iudicium / Executio / Resurrectio / Ascensionis / Ecclesiae**SECTIO XXII**(Cap. 181 – 182).**TAU**Constitutio Ecclesiae Christinae**Caput 181

Matthiam undecim apostoli eligunt locum vacantem per defectionem Judae. Christifideles gaudent. Canit Mariae canticum laudis. Roster Apostolicus.

Quod Iesus a mortuis resurrexit, a multis non negatur ex principibus Iudaeorum.

2) Et Pilatus mandavit, ne nazareni in suo cultu nequam in suo regno molestarentur.

3) Pentecostes dies appropinquabat et omnes Spiritus virtutem manifestam exspectabant.

4) Undecim autem convenerant in Ierusalem eligere virum ad implendum locum Iudae, qui tradidit Dominum suum.

5) Et Petrus dixit: “Dominus vocavit ad hoc ministerium duodecim viros tamquam lapides fundatos duodecim, in quibus templum Christi aedificaretur”.

VI) Hic Iudas, qui Dominum suum tradidit, ad locum suum transiit trans velamen.

7) De eo propheta scripsit; habitatio eius deserta; non habitabit in eo. officium suum accipiat alter.

Ab his qui comitatus sunt nos de Galgalis, ubi baptizatus est titulus, usque in hodiernum diem, eligitur ad complendum numerum duodecimum, ut impleat locum unde cecidit frater noster per praevaricationem.

9) Et tunc undecim longum et longum tempus in oratione peregerunt, et cum sortiti essent, Mathias de valle Nili electus est in locum.

Matthia vero Israelita fuit; sed in omni sapientia Egyptiorum scholarum eruditus est, et mysteria Misraim in Iericho docuerat.

11) Ille in primis praenuntia salutis; in primis nazarenum Christum filium Dei agnoscit;

Fuit cum cohorte Christiana in omnibus itineribus suis in terra Galilaeae, Iudaeae et Samariae.

13) Missus est nuntius qui invenerat Matthiam, et venit et adunavit undecim, et ad tempus perierunt duodecim oratione tacita.

Ibi erant Christi, qui venerant de Galilaea et locis in Iudaea circiter sex, et indicavit eis Petrus Matthiae, et quomodo sorte electus esset apostolus Domini.

Christini omnes gaudebant et nomen Dei laudabant; et Maria canticum laudis canebat.

16) Haec sunt nomina apostolorum Domini; Petrus, Jacobus et Johannes; Philippus, Andreas et Nathanael;

17) Thomas et Simon Zelotes; Matthaeo et Matthiae; Jacobus et Jude (filii Alphei).

Capitulum 182

Acta diei Pentecostes. De dote apostolorum. Ecclesia Christina stabilitur. Petrus predicat concionem introductoriam. Sermo. Tria milia hominum baptizantur et membra ecclesiae fiunt.

Cum autem dies Pentecostes venisset Ierusalem, repleta est Iudeis piis et proselytis de multis terris.

2) Christifideles omnes convenerunt ac summa concordia fuerunt.

3) Et cum tacita oratione sederent, audiebant sonum similem tempestatis longinqui murmuris.

4) Clamabat adhuc sonus, donec, quasi tonitrua resonante, cubiculum in quo sedebant apostoli implevit.

5) Luce lucida apparuit et multi cogitaverunt, Aedificium ardere est.

VI) Duodecim globi, qui visi sunt globuli ignei, de coelo ceciderunt; globus ex omni signo totius circuli coeli, et in capite cujusvis apostoli apparuit globus ignis flammeus.

7) Et omnis pila misit septem linguas ignis in caelum, et unusquisque apostolus loquebatur in septem dialectis terre.

8) Vulgus ignarus ea quae audierant et videbant leviter tractabant; dicebant, Hi ebrii sunt, nec sciunt quid dicunt;

9) At viri docti obstupefacti sunt; dixerunt, Nonne hi sunt qui loquuntur omnes Judaei? quomodo loquuntur omnibus linguis?

10) Petrus vero dixit: Ierosolimis et vos qui extra portas civitatis vivitis; Pax tibi et omnibus hominibus.

11) Hoc est tempus quod antiqui viri sancti per fidem desiderabant videre hanc horam, et nunc stant nobiscum in ecstasi.

12) Joel propheta apud antiquos narravit ea quae vidisti et audis. Spiritus sanctus lingua sua locutus est, et dixit:

13) Et erit in diebus novissimis: inspirabo in filios hominum, et replebo eos beatitudine sanctitatis.

Filii tui et filiae stabunt et prophetabunt; juvenes vestri videntes erunt; senes vestri somnia somniabunt.

15) Et dabo prodigia in caelo sursum et signa mirabilia in terra.

16) Soni de caelo procedent et voces audientur quod homines comprehendere desinent.

17) Sol non lucebit; luna erit in sanguine ante aduentum magni diei domini.

18) Et fiet, ut, qui invocant nomen Dei in fide, redimentur.

19) Haec dies est virtutis Christinae; dies, qua clarificatus est vir de Galilaea.

20) Hic sicut infans in Bethleem venit, et a nativitate sua reges terrae ad vitam suam exierunt.

21) Deus eum in manu sua tenuit.

Vocaverunt eum Iesum, et vocaverunt eum bene: missus est enim quaerere et salvare quod perierat.

23) Et Iesus ad adolescentiam crevit et omnibus temptationibus et temptationibus filiorum hominum subiectus est ut cognosceret onera quae oportet portare et scire viam succurrere.

24) In longinquis regionibus vixit, et sacro verbo infirmos curavit, fores carceris jecit, et captivos liberavit, et ubique proclamatus est Emmanuel.

25) Sed eum improbi et spreverunt et corrupto scelere reum probaverunt;

26) Et coram multitudine hominum, qui nunc me audiunt, illi cruci affixerunt;

27) Sigillum mortis, signaverunt eum. sed mors infirmior fuit, quam in sepulcro teneretur, et cum immortales domini dicerent, Adon Mashich Cumi, ruptis vinculis mortis, resurrexit ad vitam.

28) Non solum principibus Hierosolymis, sed multis in longinquis terris se vivum praestitit;

29) Et tunc, coram admirandis multorum oculis, qui nunc me audiunt loquentem, comitante comitatu aulicorum mundi angeli, ascendit ad thronum Dei.

30) Et iam in altum elatus, et Spiritu Sancto repleto insufflato, rursus in nos inspirat, et sic effundit quod nunc vides et audis.

31 Viri Israel, scitote quia et Dominum et Christum fecit hic de Galilaea, quem abusi estis et crucifixistis.

32 Et dixit populus: Quid faciemus?

33 Et ait Petrus : Hic misit nos Dominus Christus aperire portas aurorae. Per Christum omnes homines in lucem et vitam ingrediantur.

34) Ecclesia Christina postulata constituit Iesum esse amorem Dei manifestatum; ille dilectio servator est filiorum hominum.

35) Haec Christina Ecclesia, nisi Sancti Regnum in anima, manifestatur.

36) Hodie aperitur Ecclesia Christina, et quicumque vult introire, per immensam Christi gratiam salvabitur.

37 Iterum populus dixit : Quomodo ingrediamur ut mereamur immensam Christi gratiam ?

38) Et Petrus dixit: “ Reforma, et baptizare et averte a peccato et deduc vitam absconditam cum Christo in Deo, et intrabis et redimeris.

39) Tria milia hominum a peccato recesserunt et baptizati sunt atque altam vitam cum Christo in Deo absconditam ducere quaerebant.

40) Et una die facta est valida potestas Ecclesiae Christianae; et Christus factus est uerbum magnum, quod horruit turbas in multis terris.

Finis

[QUICK NUMBER REFERENCE INDEXES](#)

[VELOX ALPHABETUM HEBRAICUM SECTIO INDEX](#)

[QUICK SECTION INDEX NUMERALIS](#)

[CAPUT NUMERI VELOX INDEX](#)

ALPHABETUM HEBRAICUM (UT IN HOC LIBRO)

Unaquaeque sectio in Evangelio Aquariano (LIBER) numerali Romano notatur et littera alphabeti hebraici

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI
ALEPH	BETH	GIMEL	DALETH	HE	VAU	ZAIN	CHETH	TETH	JOD	CAPH
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ

XII	XIII	XIV	XV	XVI	XVII	XVIII	XIX	XX	XXI	XXII
LAMED	MEM	NUN	SAMECH	AIN	PE	TZADDI	KOPH	RESH	SCHIN	TAU
ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת

Quick Section Index Numeralis

Pars I: Iesus Nazarenus (Narratio ad saeculum 30)

I	II	III	IV
<u>ALEPH</u>	<u>BETH</u>	<u>GIMEL</u>	<u>DALETH</u>
<i>ʾāleḥ</i>	<i>bēṯ</i>	<i>gīmel</i>	<i>dāleṯ</i>
א	ב	ג	ד
Chapter 1	Chapters 2 – 6	Chapters 7 – 12	Chapters 13 – 15

V	VI	VII	VIII
<u>HE</u>	<u>VAU</u>	<u>ZAIN</u>	<u>CETH</u>
<i>hē</i>	<i>vāv</i>	<i>zayin</i>	<i>ḥēṯ</i>
ה	ו	ז	ח
Chapters 16 – 20	Chapters 21 – 35	Chapters 36 – 37	Chapters 38 – 41

IX	X	XI	XII
<u>TETH</u>	<u>JOD</u>	<u>CAPH</u>	<u>LAMED</u>
<i>ṯēṯ</i>	<i>yōḏ</i>	<i>kāḥ</i>	<i>lāmed</i>
ט	י	כ	ל
Chapters 42 – 43	Chapters 44 – 46	Chapters 47 – 55	Chapters 56 – 60

Pars II: Iesus Christus (Nazarenus) (Ad 30 ad 33).

XIII	XIV	XV	XVI	XVII
<u>MEM</u>	<u>NUN</u>	<u>SAMECH</u>	<u>AIN</u>	<u>PE</u>
<i>mēm</i>	<i>nun</i>	<i>sāmeḥ</i>	<i>ʾayin</i>	<i>pē</i>
מ	נ	ס	ע	פ
Chapters 61 – 64	Chapters 65 – 71	Chapters 72 – 90	Chapters 91 – 123	Chapters 124 – 158

Pars III: Tentatio/Executio/Resurrectio/Ascensio/Ecclesia Christi (Ecclesia Christina)

XVIII	XIX	XX	XXI	XXII
<u>TZADDI</u>	<u>KOPH</u>	<u>RESH</u>	<u>SCHIN</u>	<u>TAU</u>
<i>ṣāḏī</i>	<i>qōḥ</i>	<i>rēš</i>	<i>šin/śin</i>	<i>tāv</i>
צ	ק	ר	ש	ת
Chapters 159 – 164	Chapters 165 – 171	Chapter 172	Chapters 173 – 180	Chapters 181 – 182

CAPUT NUMERI VELOX INDEX

<u>Pars I: Iesus Nazarenus (Narratio ad saeculum 30)</u>						
Caput 1	Caput 2	Caput 3	Caput 4	Caput 5	Caput 6	Caput 7
Caput 8	Caput 9	Caput 10	Caput 11	Caput 12	Caput 13	Caput 14
Caput 15	Caput 16	Caput 17	Caput 18	Caput 19	Caput 20	Caput 21
Caput 22	Caput 23	Caput 24	Caput 25	Caput 26	Caput 27	Caput 28
Caput 29	Caput 30	Caput 31	Caput 32	Caput 33	Caput 34	Caput 35
Caput 36	Caput 37	Caput 38	Caput 39	Caput 40	Caput 41	Caput 42
Caput 43	Caput 44	Caput 45	Caput 46	Caput 47	Caput 48	Caput 49
Caput 50	Caput 51	Caput 52	Caput 53	Caput 54	Caput 55	Caput 56
Caput 57	Caput 58	Caput 59	Caput 60			
<u>Pars II: Iesus Christus Nazarenus (Ad 30 ad 33)</u>						
Caput 61	Caput 62	Caput 63	Caput 64	Caput 65	Caput 66	Caput 67
Caput 68	Caput 69	Caput 70	Caput 71	Caput 72	Caput 73	Caput 74
Caput 75	Caput 76	Caput 77	Caput 78	Caput 79	Caput 80	Caput 81
Caput 82	Caput 83	Caput 84	Caput 85	Caput 86	Caput 87	Caput 88
Caput 89	Caput 90	Caput 91	Caput 92	Caput 93	Caput 94	Caput 95
Caput 96	Caput 97	Caput 98	Caput 99	Caput 100	Caput 101	Caput 102
Caput 103	Caput 104	Caput 105	Caput 106	Caput 107	Caput 108	Caput 109
Caput 110	Caput 111	Caput 112	Caput 113	Caput 114	Caput 115	Caput 116
Caput 117	Caput 118	Caput 119	Caput 120	Caput 121	Caput 122	Caput 123
Caput 124	Caput 125	Caput 126	Caput 127	Caput 128	Caput 129	Caput 130
Caput 131	Caput 132	Caput 133	Caput 134	Caput 135	Caput 136	Caput 137
Caput 138	Caput 139	Caput 140	Caput 141	Caput 142	Caput 143	Caput 144
Caput 145	Caput 146	Caput 147	Caput 148	Caput 149	Caput 150	Caput 151
Caput 152	Caput 153	Caput 154	Caput 155	Caput 156	Caput 157	Caput 158
<u>Pars III: Tentatio/Executio/Resurrectio/Ascensio/Ecclesia Christi (Ecclesia Christina)</u>						
Caput 159	Caput 160	Caput 161	Caput 162	Caput 163	Caput 164	Caput 165
Caput 166	Caput 167	Caput 168	Caput 169	Caput 170	Caput 171	Caput 172
Caput 173	Caput 174	Caput 175	Caput 176	Caput 177	Caput 178	Caput 179
Caput 180	Caput 181	Caput 182				

Publica Domain - Publishing Information

Evangelium Aquarian Iesu Christi a Levi H. Dowling primum editum est anno 1908 in Los Angeles, California.

In indice paginae 1996 editionis, ab Adventuris Infinito Press editae, adnotat:

"HIC LIBER IN DOMINIO PUBLICO EST NEC PERMISSIO NECESSARIA EST"

PRO QUALIBET REPRODUCTIONE MATERIAE, QUAE INTUS CONTINENTUR.

Potes invenire emendationes novissimas et paginas PDF ad nexum sequentem:<https://theaquariangospel.yolasite.com>

Haec cum PDF versione producta est ac regulariter renovata est [Aquarian tonitrui productiones™](#)

Last Updated: Wednesday, August 24, 2022

Quaeso reprehendo pro updated versions